

quels sont les Members - Page 25 any information
Members =

KARUNONGAN NG DIOS

A
O E U
I
M
D

HANDOG

SA LAHAT NG RELIGION AT SA MGA MAIBIGIN SA LIHIM NA KARUNUNGAN

M. T. Sabino
Ang may-akda

PATALASTAS

*Hindi maaaring ipalimbag ng sinoman
ng walang pahintulot ang nakalagda.*

Melencio T. Sabino

COPYRIGHT 1955
Melencio T. Sabino

MAIKLING PALIWANAG

Narito ang isang kahanga-hangan, kasaysayan ng KARUNUNGAN NG DIYOS at ng kanyang mga nilikha at ginawa, na matutunghayan sa Biblia, sa Kabala, sa Misterio Principal, sa Siete Llaves, sa Milagros De Jesucristo, sa La Compania de Jesus, sa Viaje De Santa Maria, sa Encanto De Dios, Crisol Del Mundo, Santa Del Arca, Viaje De Lazaro, at sa Testamento Verdadero.

Narito ang ilang Pangalan ng Diyos na kinuha sa bukas na Aklat ng Kalikasan. Narito rin ang mga pangalan ng Diyos na sinasabi ng mga Hebreo, Griego, Latino, Indyo, Intsik, Japon, Ingles, Amerikano, at ibapa. Narito rin ang mga pangalan ng Diyos na sinasabi ng mga taga Etiopya, ng mga taga Samaria, mga taga Alehandria, taga Persia, taga Arabia, Escandinavia, Siria, Abisinia, at ng mga taga Kaldea, at iba pa.

Narito ang mga lihim na pangalan ng Mahal na Birhen sa pagka-mata, sa pagka-bulaklak, at sa pagka-reyna ng langit. Narito rin ang mga pangalan ng mga ninuno at kanunununu-an ng Mahal na Birhen.

Narito ang mga pangalan ng pitong susi, ng pitong tatak, ng pitong mata, ng pitong Espirito ng Diyos, at ng iba't ibang pangalan ng Pitong Arkangbel.

Narito rin ang mga pangalan ng apat na haligi ng mundo, ng tatlong tukod ng mundo, ng tatlong suhay ng mundo, ng apat na umaalalay sa mundo, at ng mga nagpapagalaw ng mundo.

Narito ang dalawang pangalan ng maylikha sa araw at sa buwan, at ang mga pangalan ng mga nagbahawak sa apat na hangin at sa apat na elemento.

Narito rin ang kasaysayan ni Pilato, ni Enoc, ni Elias at ni Solomon.

Narito ang kasaysayan ng krus ni Kristo, ng INRI at ng limang pako.

Narito rin ang maikling kasaysayan ng Luma at Bagong Tipan, ng pitong wika at pitong sakit, at ang kasaysayan ng apat na dotes.

At narito rin ang iba't ibang ORACION at mga PANALANGIN ukol sa sarisaring sakit at mga karamdaman.

ANG MAY-AKDA

M G A N I L A L A M A N

Pahina

HANDOG - - - - -	
MAIKLING PALIWANAG - - - - -	
ANG DIYOS AY SALITA - - - - -	1
(a) Ang limang titik na A.E.I.O.U.	
(b) Ang dalawang titik na E.D.	
(c) Ang titik na X o ang KRUS	
SIMULA - - - - -	6
(a) Mga Pangalan ng Diyos ayon sa Biblia	
(b) Mga Pangalan ayon sa Misterio Principal	
(c) Mga Pangalan ayon sa Kabala	
(d) Mga Pangalan ayon sa Pitong Susi	
ANG INRI at ang KRUS - - - - -	17
MGA PANGALAN NG DIYOS SA IBA'T IBANG BANSA - - - - -	18

KARUNUNGA NG DIYOS - - - - - 22

- (a) Ng wala pang mundo
- (b) Lumikha ang Diyos ng kanyang makakatulong
- (c) Ang pag-uusap at sagutan ng Tatlong Persona

SANG-AYON SA IBANG KASAYSAYAN - - - - - 25

- (a) Ng wala pang mundo
- (b) Ang ANYO at KALAGAYAN ng Diyos

NANG WALA PANG MUNDO - - - - - 28

- (a) Ang paglikha ng Diyos ng kanyang makakatulong
- (b) Ang paglikha sa GUMAMELA CELIS
- (c) Iginuhit ng Diyos sa ISIP ang PLANO ng lahat ng mga lilikhain at gagawin
- (d) Ang pag-uusap ng Tatlong Persona
- (e) Ang Paghahabulan

(f) Ang pagsunod ng Sagrada Pamilya sa Infinito Diyos sa Paraiso

(g) Ang pag-uusap ni Jesus at ng Infinito Diyos

(h) Ang Pagbibinyagan

(i) Pangalan ng dalawampung apat na matatanda

NANG WALA PANG MUNDO - - - - - 45

(a) Ang INFINITA o ANIMASOLANG BABAE

(b) Ang mga pangalan ng Pitong Birhen o Pitong Nuhong Babae

(c) Ang Pitong Birhen ay lumikha ng maraming ESPIRITO at iba pang mga bagay-bagay

(d) Ang Pangalan ng Animasolang Babae sa pagka BULAKLAK

(e) Ang Pitong Birhen ang lumikha sa tinatawag na VEINTE CUATRO ANCIANOS

(f) Iba't ibang Pangalan ng GUMAMELA CELIS

	<u>Pahina</u>
ANG GUMAMELA CELIS NG IPANAOG SA LUPA - -	57
ANG BIRHENG MARIA NG IYAKKIAT SA LANGIT -	57
(a) Ang sinabi ng Diyos ng putungan ng Korona	
(b) Ang Tatlong Krus na ibinasbas	
ANG KAMAHAL-MAHALANG BALABAL NG BIRHEN - -	59
MATAAS NA KABABALAGHAN NG S.T.M. - - - -	59
ANG MGA SINABI NG LIKHAIN ANG ARAW AT BUWAN - - - - -	59
MGA SALITANG IBINULONG SA MGA MATA NG ARAW - - - - -	60
MGA PANGALAN NG APAT NA CIRUBIN NA NAG- TATANGAN SA HANGIN - - - - -	60
ANG SALAMIN NG MAHAL NA BIRHEN - - - - -	61
ANG SINSING NG MAHAL NA BIRHEN - - - - -	61
ANG APAT NA ARKANGHEL NA UMAALALAY SA MUNDO - - - - -	62
ANG LIMANG KRUS NG SATOR AT ANG MGA HASAG - - - - -	62

	<u>Pahina</u>
ANG SATOR NG ADONAY, NG MOUMAUM, AT IBAPA - - - - -	65
ANG S.T.M. - - - - -	66
ANG PAGLIKHA AT PAGGAWA SA TAO o kay PILATO - - - - -	73
(a) Apat na Dotes na ibinigay at isinangkap sa tao	
(b) Ng bigyan ng buhay si Pilato	
(c) Ng bigyan ng apat na sangkap si Pilato	
(d) Ng basbasan si Pilato at binyagan	
ANG PAGLIKHA SA LIMANG PAKO NA GAMIT SA KRUS - - - - -	76
ANG MGA TITIK SA ROTULO - - - - -	79
ANG PAGLIKHA SA KRUS NA ITINUBOS SA SALA -	80
NG PALITAWIN ANG NAGLAHONG PARAIISO - - - -	81
ANG SUSI NG PARAIISO - - - - -	81
ANG PAGLIKHA SA DALAWANG NAGPAKO KAY KRISTO SA KRUS - - - - -	82

	<u>Pahina</u>
ANG PAGGAWA SA IBABA, at ANG SUSI SA PAGGAWA - - - - -	84
ANG PAGLIKHA SA KABANALBANALANG TATLO - -	85
ANG LABING DALAWANG M AT LABING DALAWANG P NA NASA KORONA NG BIHEN - - - - -	87
ANG PAGLALANG NG INFINITO DIYOS NG IBANG MGA ESPIRITO - - - - -	89
ANG PAGLILIWALI NG BIHEN - - - - -	90
KASAYSAYAN NG TATLONG PERSONAS - - - - -	92
ANG PAGHINGI NI LUZBEL NG KAPANG- YARIHAN - - - - -	93
ANG CONSISTORIO NG TATLONG PERSONAS - - -	96
PANGALAN NG ANIM NA SUSI - - - - -	97
ANG TRIBU NG PITONG KANUNU-ANG BABAE - -	99
KASAYSAYAN NG APAT NA DOTES - - - - -	100
(a) Impasibilidad, Agilidad, Claridad, Subtilidad	
(b) Ang Apat na Karunungan ng Apat na Dotes	

- (8) Ang pagkuha sa syudad ng Jerico
- (9) Ang lakas ni Samson
- (10) Ang pagkamatapat ni Ruth
- (11) Si Saul ang unang hari sa Israel
- (12) Si David at ang higante Goliath
- (13) Ang Haring David
- (14) Ang masuwaying si Absalon
- (15) Ang Karunungan ni Solomon
- (16) Ang sulat sa pader o sa dinding
- (17) Si Daniel sa kueba ng mga leon
- (18) Ang pagbabalik sa Jerusalem
- (19) Si Tobias at ang kanyang anak na
lalaki
- (20) Ang pagsilang ni San Juan

ANG BAGONG TIPAN: - - - - - 233

- (a) Ang Pagbabalita
- (b) Ang pagdalaw ni Santa Maria kay
Santa Isabel
- (c) Ang kapanganakan
- (d) Ang mga pastor
- (e) Ang tatlong hari sa karunungan
- (f) Ang pagtungo sa Egipto
- (g) Si Jesus sa loob ng templo
- (h) Ang pagbibinyag kay Jesus
- (j) Si Jesus ay tinukso ng diablo
- (k) Ang mga unang disipulos
- (l) Ang unang himala na ginawa ni
Jesus
- (m) Ipinagtabuyan ni Jesus ang nangag-
titinda
- (n) Nakipag-usap si Jesus sa babaeng
Samaritana

Pahina

- (o) Gumawa si Jesus ng maraming himala
- (p) Pinagaling ni Jesus ang isang lalaking lumpo
- (q) Pumili si Jesus ng labing dalawang apostoles
- (r) Ang sermon sa bundok
- (s) Pinagaling ni Jesus ang akila ng centurion
- (t) Pinatawad ni Jesus si Magdalena sa kasalanan
- (u) Pinahinto ni Jesus ang unos
- (v) Binuhay ni Jesus ang anak na dalaga ni Jairo
- (w) Pinarami ni Jesus ang tinapay
- (x) Tinapay na galing sa langit
- (y) Ibinigay ni Jesus kay Pedro ang mga susi ng langit
- (z) Ang pagbabagong anyo ni Jesus
- (1) Pinatawad ni Jesus ang isang babaeng makasalanan
- (2) Pinagaling ni Jesus ang isang lalaking bulag mulang pagkabata
- (3) Si Jesus sa bahay ni Mariat at ni Marta
- (4) Binuhay ni Jesus si Lazaro
- (5) Tinawag ni Jesus ang mga bata
- (6) Si Jesus ang mabuting Pastor
- (7) Ang halimbawa sa trigo at pang-sirang damo
- (8) Halimbawa ng isang walang awang utusan
- (9) Ang halimbawa tungkol sa mabuting Samaritano

Pahina

- (10) Ang halimbawa tungkol sa anak na manglulustay
- (11) Ang halimbawa tungkol kay Dives at kay Lazaro
- (12) Ang halimbawa tungkol sa isang pariseo at isang karaniwang tao
- (13) Ang pagpasok ni Jesus sa Jerusalem
- (14) Ang paghuhugas ni Jesus sa paa ng kanyang mga apostoles
- (15) Si Jesus ang nagpasimula ng banal na sacramento
- (16) Ng dakpin si Jesus sa halamanan
- (17) Ipinagkaila at itinatwa ni Pedro si Jesus
- (18) Ng iharap si Jesus kay Kaipas
- (19) Ng ihatid si Jesus kay Pilato
- (20) Ang koronang tinik
- (21) Ang pagpapasan ni Jesus ng Krus
- (22) Ang pagkabuhay ni Jesus
- (23) Namatay si Jesus sa krus
- (24) Napakita si Jesus kay Maria Magdalena
- (25) Napakita si Jesus sa dalawang apostoles
- (26) Napakita si Jesus sa kanyang mga disipulos
- (27) Inilagay ni Jesus si Pedro na pangulo ng Iglesia
- (28) Ang pag-akyat
- (29) Ang pagpapaog ng Dios Espirito Santo
- (30) Isang lalaking ipinanganak na pilay na pinagaling ni Pedro
- (31) Pinukol ng bato si Esteban hanggang sa mamatay

ANG PAG-UUSAP NG MAG INA 130-135

Pahina

BAGONG TIPAN:

- (32) Bininyagan ni Felipe ang isang puno ng Etyopia
- (33) Gumawa si Pedro ng maraming himala
- (34) Kung paano nahikayat si Pedro
- (35) Kung paano nahikayat si Saulo (Pedro)
- (36) Ang unang misyon ni Pablo
- (37) Ang pangalawang misyon ni Pablo
- (38) Ang ikatlong misyon ni Pablo
- (39) Si Pablo ay naparoon sa Roma

MGA HIMALA NI JESUCRISTO	360
MGA PANALANGIN	369
PANAWAG SA SANTONG KAMATAYAN	370
ORACION NI JESUS NG UMALAT SA LANGIT	373
MGA BASAG NA J.H.S.	376
MGA ORACION NG VIRGEN	377
ORACION NI LONGINO	378
ORACION NI SAN CRISTOBAL	379
ORACION UKOL SA IBA'T IBANG SAKIT AT MGA KARAMAMAN	381
ORACION LABAN SA MGA ENGKANTO, DIABLO, KAPRE, AT MATANDA SA PUNSO	387
MGA PANALANGIN SA DIYOS ESPIRITO SANTO	391
AKLAT NG KALITASAN	395

Pahina

- (c) Ang labing dalawang bunga ng Espirito Santo
- (d) Ang Pitong Suson ng Langit
- (e) Ang Hantungan ng Karunungan Ukol sa Diyos

KASAYSAYAN NG PITONG ARKANGHEL	107
ANG PITONG KANUNU-AN	122
PANALANGIN SA PITONG KANUNU-AN	124
PITONG SUSI	126
ANG PAGPAPAHAYAG NI KRISTO NG KANYANG DINANAS NA HIRAP	129
ANG PITONG WIKA	134
ANG PAG-UUSAP NG MAG-INA	135
ANG PAGPAPAHAYAG NI KRISTO SA IBANG SANTO AT SANTA	137
ANG PAHAYAG NI KRISTO KAY SAN LAZARO	139
ANG LIMANG TIPAN:	141

- (a) Ang Paglalang
- (b) Si Adan at si Eva sa Paraiso

- (c) Ang labanan ng mga Angeles
- (d) Ang parusa sa pagsuway
- (e) Si Kain at si Abel
- (f) Ang daong ni Noe
- (g) Ang malaking baha
- (h) Ang Torre na Babel
- (i) Ang pangako kay Abraham
- (j) Ng gunawin ang Sodoma at Gomorra
- (k) Ng ihandog si Isaac sa Diyos
- (l) Ang tapat na lingkod na si Eliezer
- (m) Si Isaac at si Rebecca
- (n) Ang Basbas ng Kapatid
- (o) Ang Panaginip ni Jacob
- (p) Si Jacob at si Raquel
- (q) Ang pagbabalik ni Jacob
- (r) Baro na may iba't ibang kulay
- (s) Si Josep sa bilangguan
- (t) Ang panaginip ng hari
- (u) Si Josep ay naging gobernador sa Egipto
- (v) Si Josep at ang kanyang mga kapatid sa Egipto
- (w) Si Jacob sa Egipto
- (x) Ang pagsubok ng Diyos kay Job
- (y) Ang guntingpala sa pagtitilis
- (z) Ang pagkasagip kay Moises
- (1) Ang pagtakas ni Moises
- (2) Munting kahoy na nagniningas
- (3) Pinarusahan ang Egipto
- (4) Ang unang Pasko
- (5) Ang mahiwagang pagdaraan sa dagat na pula
- (6) Ang mga kababaleghan sa ilang
- (7) Ang pagdating sa lupang pangako

ANG DIYOS AY SALITA

Nang pasimula ang Diyos ay Salita, at ang Salita ay sumasa Diyos, at ang Salita ay Diyos. Ito rin ng pasimula'y sumasa Diyos.

Ang lahat ng mga bagay ay ginawa sa pamamagitan ng Salita; at alin man sa lahat ng ginawa ay hindi ginawa kung wala ang Salita.

Nasa Salita ang buhay, at ang buhay ay siyang ilaw ng mga tao.

Ang Salita ay nagmula sa mga TITIK, at ang titik ay nagmula sa isang TULDOK.

Ang mga titik na A, B, I, O, U, ay tinatawag na patinig; at ang mga titik na E, C, D, F, G, H, L, M, N, P, Q, R, S, T, V, W, X, Z, ay tinatawag na katinig.

Tungkol sa mga nasabing titik ang sabi ng Diyos ay ganito: "EGO SUM PRINCIPIUM, EGO SUM VERBUM A-B-I-O-U. Ang limang titik na ito ay akin at ako.

Ang titik na A, ay ang kapangyarihan kong walang hanggan. Ito ang susi at ito'y ako; AMI MABUCAN UMALAY HIC SARAC SPIRITO DEUS;

Ang titik na E, ay siyang pinagbuhatan ng lahat kong kapangyarihan. Ito ang katawan ko at katawan ninyong Tatlo: EVAE ELAE ELOIM LAUROC MILAE EGO TAC ESBATAC SPIRITO DEUS;

Ang titik na I, ay ang kapangyarihan niyong Tatlo. Ito ang ilalagay ko sa palad ng Birheng Anak ko: ITATEM ORAPCIP URCOP IRESUMAD IREMORIM IREMORUMRUM LUMARAT LAUM AMPEC MIBEL GAYIM JESUS;

Ang titik na O, ay siyang nagtatangan ng buong kapangyarihan ko. Ito ang hanging ESPIRITO na nagdadala sa akin sa lahat ng dako: OC CELIAM SPIRITO OC MAIM PACIS:

Ang titik na U, ay siyang buklod ng lahat kong kapangyarihan at karunungan. Ito ang kaban ng Birheng Anak ko, at ang susi nito ay ang aking pangalan: URCAMITAM SAEM AC LUMARAT LAUM MITIM SAT TAT MAT;

Ang dalawang titik na M-D, ay ang aking bibig na siyang binukalan ng lahat ng titik, salita't pangalan;

At ang titik na X, ay ang KRUX na nagpiningning sa kaitaasan, at sa KRUS na ito pinagtibay ang aming sumpaan at kapangyarihan."

Ganyan ang wika ng Diyos ukol sa mga nasabing titik.

Sa ibang mga kasulatan ay ganito ang mga ibinibigay na kahulugan sa mga titik na sumusunod:

A. B. C. D. E.

ABDIO BABDA CIBAG DENAG EIOVA

A. E. I. O. U.

ADO EGO IBI OMO UPSIO

A. E. I. O. U.

AMILIM EITANI ILATAC OIMATI UMILIM

A. E. I. O. U.

AMAGOB EARIPO IGIHIC OUPIRA UBUCAM

A. E. I. O. U.

ABDARAM ENAMULAM INCURUSEM OCCELITAM UNIVERSUM

A. E. I. O. U.

AMOABIRISILUM ENADAUSNOUS IGRASOMIAM OMBIADOPNEA UGNANE-OCMUL

A. E. I. O. U.

AVESUMY ENDIGMOUMO IGLASUMY OMNIPAM UGJAJE

Sa ibang mga kasulatan ay ganito naman ang nasasabi:

Ang malaking A, ang kahulugan ay AMA, at ang munting a, ang kahulugan ay ANAK;

Ang malaking B ay BAUTISMO, at ang munting b ay BUKAL sa dibdib ni Kristo.

Ang malaking C ay ang malaking CRUS na pinagpakuan kay Kristo, at ang munting c ay dili iba't ang CALBARYO;

Ang malaking D ay ang DIYOS, at ang munting d ay initukol kay DAVID;

Ang malaking E ay ang ESPIRITU SANTO, at ang munting e ay si San ESTOLANO;

Ang malaking F ay ang FIRMAMENTO, at ang munting f ay si San FRANCISCO DE ASIS;

Ang malaking G ay ang GLORIA na kinaroroonan ng Santisima Trinidad, at ang munting g ay si San GERONIMO;

Ang malaking H kahuluga'y HUKOM na huhukom sa lahat, at ang munting h ay si San HIPOLITO;

Ang malaking I ay ang IMPIERNO, at ang munting i kahuluga'y IBUBULID;

Ang malaking J kahuluga'y JESUS, at ang munting j ay JUAN EVANGELISTA;

Ang malaking K kahuluga'y KRISTO, at ang munting k ay mga KIRUBINES;

Ang malaking L ay langit, at ang munting l ay luwalhati;

Ang malaking M ay MESIAS, at ang munting m ay MUNDO;

Ang malaking N ay NAZARENO, at ang munting n ay NAUUAHAW;

Ang malaking O ay OMNIPOTENTE, at ang munting o ORBE;

Ang malaking P ay PASCUA, at ang munting p ay si PILATO;

Ang malaking Q ay ang mga QUIRUBINES, at ang munting q ay ang QUIRUBIN na nagbabantay sa Paraiso;

Ang malaking R ay REGNUM, at ang munting r ay RESURECSION;

Ang malaking S ay SALVATOR, at ang munting s ay SANTO at SANTA;

Ang T ay TATLO o TRINIDAD;

Ang U ay UNIVERSO;

Ang V ay VIRGEN at VERBO;

Ang X ay KRUZ na hinila ni Kristo sa Emmaus;

Ang Y ay YANTOK na ipinalo kay Jesus;

Ang titik na Z, ang kahulugan ay ZEZAR at ang kanyang mga kaupon.

Sa ibang mga kasulatan ang mga nasabing titik ay may malalawak at matatayog na kahulugan, na umaabot mula sa kailaliman ng lupa hanggang sa kaitaasan ng langit. Ang mga nasabing kahulugan ng mga nasabing titik ay matutunghayan sa aklat na ito.

S I M U L A

Sa Aklat na Lihim ng Lumang Tipan ang sabi ng Dios ay ganito: "Ang sinomang makaalam ng aking Lihim na Pangalan ay magiging mapalad sa lupa at sa langit man".

Ang Diyos, ayon sa Baral na Kasulatan, ay may isang Pangalang lihim, may isang bagong Pangalan, at may isang Pangalang Walang hanggan na hindi mapaparam. May Pangalan ng Dios na lumikha ng langit at ng lupa; may Pangalan ng Dios na makapangyarihan sa lahat; may Pangalan ng Dios na kataas-taasan, at may Pangalan ng Dios ng mga hukbo. May Pangalang nakasulat sa noo ng Dakilang Dios, may Pangalang nakasulat sa kanyang mga mata, may Pangalang nakasulat sa kanyang hita, at may Pangalang nakasulat sa kanyang damit. Ang mga kaysaysayan, kahulugan at kagamitan ng mga sinasabing Pangalan ay matutunghayan sa aklat na ito.

Ang Pangalan ng Dios na lumikha ng langit at ng lupa ay ELOIM (Genesis 1:1). Ito ang Pangalang nakasulat sa Biblia sa aklat ng Ala-ala (Malakias 3:16). Ito ang sinasabi sa Misterio Principal na Pangalang nakasulat sa balabal ng Dakilang Dios (Apoc. 19:16), at ito rin ang tinawag ng Dakilang Martyr sa Golgota ngong Siya'y nakabayubay sa krus sa bundok ng Kalbaryo (ELOI, ELOI-Marcos 15:34).

Ang pangalan ng Diyos na makapangyarihan sa lahat ay EL SHADDAI (Genesis 17:1). Ito ang nakasulat sa aklat ng Ala-ala sa Malakias

3:16, at sa Mga Awit 119:136. Ito rin ang sinasabi sa Misterio Principal at sa Kabala na SADAY.

Ang pangalan naman ng Kataastaasang Diyos ay EL ELYON (Genesis 14:18). Ganyan ang sinasabi sa aklat ng Ala-ala (Malakias 3:16), at sa Clavicula ng haring Solomon.

Narito naman ang sinasabing pangalan ng Panginoon ng mga Hukbo. Ito ang JEHOVA SABAOTH (I Samuel 1:3). Ito ang pangalang nakatitik sa aklat ng Ala-ala (Malakias 3:16). Sa Biblia, ang JEHOVA ay PANGINOON, at ang SABAOTH ay HUKBO.

Ang SABAOTH ay isang pangalang kabilang sa besag ng Sator, isang pangalang ginamit ng haring Solomon sa kanyang Clavicula, at siyang pangalang ibinati ng isa sa dalawampu-at-apat na matatanda kay Hesus nang siya'y umakyat sa langit at lumuklok sa kanan ng Diyos Ama.

Ang JEHOVA ay isang pangalan ng Diyos na malimit banggitin sa Biblia, gaya sa Exodo (6:2 at 6) at sa Mga Awit (83:18). Ang JEHOVA, kung minsan ay may kalakso o karugtong pang salita, gaya halimbawa ng JEHOVA-JIREH (Genesis 22:14), JEHOVA-RAPHA (Exodo 15:26), JEHOVA-NISSI (Exodo 17:15), JEHOVA-SHALOM (Mga Hukom 6:24), JEHOVA-RAAH (Mga Awit 23:1), JEHOVA-TSIDKENU (Jeremias 23:6), at JEHOVA-SHAMMAH (Exequiel 48:35). Ang kauna-unahang JEHOVA na binabanggit sa Biblia, alalaung-baga'y ang JEHOVA-ELOIM, ay matutunghayan sa Genesis 2-4. Ito ang pangalan ng Panginoon nang likhain Niya ang langit at ang lupa. Ang JEHOVA ay nagmula sa tatlong salitang

HE, JOD at VAU (Mga Awit 119:33, 41 at 73).

Ang pangalan ng Diyos na Walanghanggan ay EL OLAM (Geresis 21:33). Ang pangalang ito ay nakasulat din sa aklat ng Ala-ala (Malakias 3:16). Ito rin ang pangalang tinutukoy sa Isaias 56:5, na ang sabi:- "Sila'y bibigyan ko sa aking bahay at sa loob ng aking mga kuta, ng ala-ala at pangalan na maigi kaysa mga anak na lalake at babae; aking bibigyan sila ng Walang-hanggan Pangalan na hindi mapaparam."

At ngayon ay narito ang Bagong Pangalan. Sa Apocalipsis 2:17 ay ganito ang nasusulat:- "Ang magtagumpay ay bibigyan ko ng manang natatago, at siya'y bibigyan ko ng isang batong puti, at sa bato ay may nakasulat na isang Bagong Pangalan, na walang nakaaalam kundi yaong tumatanggap." At sa 3:12 ng Apocalipsis din ay ganito naman ang nasasabi:- "Ang magtagumpay ay gagawin kong haligi sa templo ng aking Diyos, at hindi na siya lalabas pa down! at isusulat ko sa kanya ang pangalan ng aking Diyos, at ang aking sariling Bagong Pangalan." Ang Bagong Pangalang ito ay matutunghayan sa Apocalipsis 19:1, 3, 4, at 6. Ito ang salitang ALELUYA na sinasambit ng dalawampu-at-apat na matatandang nakapalibot sa Diyos Ama. Ito ang ALELUYA na pinupuri't inaawit ng mga anghel, ng mga arkanghel at ng mga serapin sa kaluwalhatian ng langit.

Ang ALELUYA ay binubuo ng mga salitang AL, EL at UYA. Ang AL ay nangangahulugan ng Kataastaaon (Isaias 57:15), at ang EL ay Diyos. Ang

Ang UYA o OIA, ay pangalan ng tatlong Persona. Ito ang OTHEOS, ISCHIROs at ATHANATOS (Misal). Ito ang Korona o Putong ng Dios Espiritu Santo (Misterio Principal). Ito ang tatlong Persona ng Diyos o ang Kanyang tatlong Kapangyarihan (Tres Potencias), alalaung-baga'y ito ang ALA-ALA, BAIT at LOOB (Memoria, Intendimiento y Voluntad). Ang kasaysayan ng mga ito ay matutunghayan natin sa mga huling kabanata.

May iba pang mga pangalan ng Diyos na binabanggit sa Biblia, gaya ng AHA (Mga Awit 40:15), ng MIOHTAM (Mga Awit 56), at ng ABBA (Galicia 4:6). Ang tatlong pangalang ito ay may malalawak at matatayog na kahulugan na matutunghayan sa Misterio Principal, gayundin naman ang Dalawampu-at-dalawang Pangalan na inawit ni David sa Mga Awit 119, katulad ng ALEPH, BETH, GIMEL, DALETH, HE, VAU, ZAIN, CHETH, TETH, JOD, CAPH, LAMED, MEM, NUN SAMECH, AIN, PE, TZADDI, CAPH, RESH, SIN at TAU. Ang mga pangalang ito ay may marikit at katangitanging kasaysayan na mangatutunghayan sa Kabala, sa Misterio Principal at sa Siete Llaves.

Ngayon ay dumako naman tayo sa Pangalang Lihim ng Diyos. Sa Mateo 11:25 ay ganito ang nasusulat:- "Inilihim sa mga pantas at mata-talino, at ipinahayag sa mga sanggol." At sa Mateo rin, sa 21:16, ay ganito naman ang sabi:- "Sa bibig ng mga sanggol at ng mga sumususo, ay iyong nilubos ang pagpupuri." Ito ang Lihim na Pangalang tinutukoy at inaawit sa 89:8 ng Mga Awit, na ang sabi:- "Oh Panginoong Diyos ng mga

Hukbo, sino ang makapangyarihan gaya mo oh JAH."

Ang sinasabi naman ng iba, ang Pangalang Lihim ng Diyos ay napapaloob sa winika niya kay Moises, na:- "AHIH ASHIR AHIR (Ako Yaong Ako Nga (Exodo 3:14). Ang pangalang sinasabi nila ay dili iba't ang IHUH (Hod He Vau He -- Mga Awit 119:33, 41 at 73). Ang Pangalang ito ay matutunghayan sa Kabala, sa Encyclopedia Britanika, at sa Morals & Dogma. Nasa pangalang ito, anila, ang lahat ng lihim na maaaring masabi ukol sa ANYO at KALAGAYAN ng Diyos. Ang mga paliwanag nila ukol dito ay matutunghayan sa Morals & Dogma ng Amerika.

Isa sa mga Banal na Kasulatan na batbat ng hiwaga at kababalaghan, at kinatititikan ng isanlibo't isang Pangalan ng Diyos, ay ang Misterio Principal. Sa aklat na ito ay natitipon halos ang lahat ng Pangalan ng Diyos na iginagalang at sinasamba ng mga Kristyano, at hindi Kristyano. Ang karamihan sa mga pangalang ito ay nasusulat sa tatlong titik (letra) at hindi buong salita. Bawa't titik ay nakasulat sa mga dulo ng tatsulok (triangulo). Tangi sa mga tatsulok o triangulo ay makikita pa niinyo ang iba't ibang hugis ng iba't ibang larawan. Sa triangulo ay makakakita kayo ng ganito: A.G.E.

Ang kahulugan ng A, G at E, ay AMPHILAM GOAM EXEMENERAU. Ito ang sinasabi sa Misterio Principal na pangalan nakasulat sa sinaing ng araw. Ito ang pangalang itinuro ng Diyos Ama sa Diyos Anak, na ang sabi:- "Ang sinumang makaalam ng naging pangalang iyan ay magiging mapalad sa lupa

at sa langit." Iyan ang sinasabi na mga salitang nagningning na buhat sa kaitaasan, na bumaba at pumutong sa ulo ng Tatlong Persona, noong sila'y magsangusapan bagay sa paglalang ng langit at ng lupa, at ng iba pang mga bagay-bagay. Ang AMPILAM GOAM ay pangalan ng Dios Espiritu Santo, at ang EXEMENERAU ay pangalan ng isang Diyos na totoo o ng sinasabing Diyos ng mga Dios (Deutronomio 10:17). Ito ang pangalan ibig ibinyag ng Diyos Anak sa Kanyang Nuno na Ama ng Diyos Ama, noong hindi pa niya nakikilala. Kaya ang sabi ng Diyos Anak sa kanyang Nuno ay ganito:- "Ikaw ay pabinyag sa pangalang EXIAM MIRAM (EXEMENERAU), at ang sinumang tumawag sa pangalang iyan ay hindi daranas ng anumang hirap sa kabilangbuhay."

Ang ikalawang larawan ay ganito: S.T.M. Marami ang basag o pakahulugan sa tatlong titik na S.T.M. at ang ilan ay ang mga sumusunod: SAMIDAC TUURIM MAIMACME, SAMUNAC TEURSOC MEAC, SAU TUM MUP, at iba pa. Subalit ang sinasabi sa kasulatan ay SATAMAC, TUNIP-TUPTIM-TUPTUM, MEMERIL. Iyan naman ang sinasabing liwanag na nagningning, na buhat sa kailaliman ay pumailanglang sa kaitaasan, at tumapat sa paanan ng tatlong nag-uusep. Iyan ang Pangalang Lihim na hinahanap-hanap ng marami. Iyan ang Pangalang nakasulat sa loob ng badhang anino na tila pusong lulutang-lutang. HECOA-QOE-HEO-EOC ang pangalan ng badhang anino na sinasabi sa kasaysayan.

Ang bilang ikatlong larawan ay A.A.A. Iyan ang tatlong titik na may malawak at matayog na kahulugan. Diyan nagbuhat ang kauna-unahang

letrang A na lumitaw, na ang ibig sabihin ay Kapang-yarihan Walang-hanggan. Iyan ang AL, ang Mataas at Matayog na tumatahan sa Walang-hanggan (Isaias 57:15). Iyan ang AM na Walang-hanggan na tinatahanan ng Mataas at Matayog. Iyan ang AUM ng mga ebreo at ng mga indiyo,— ang buhay na salitang may pakpak at lumilipad. Iyan ang tanging pangalan ng sinasabing Diyos na Buhay.

Narito ang ilan pang katuturan at kahulugan na A. A. A. Ang isa ay ang ABISTE ABITE ABITEM. Ito ang tatlong salita na nakatungtong sa Korona ng mundo. Ito ang pinagkaisahan ng pitong arkanghel na kasama ang salitang AMPILAM GOAM.

Ang isa pang kahulugan ng A. A. A., ay ARAM ACADAM ACADAM. Ito ang mga pangalan ng tatlong Arkanghel na umaalalay at may pasan sa mundo. Ito ang tinatawag na tatlong tukod ng mundo. Ito rin ang naging pangalan ng tatlong isda nang ang MATANG tumalsik sa dagat ay mabasag at magiging tatlong piraso, at iyan din ng maalis sa pagka-isda ay naging tatlong BATO na lumubog sa pusod ng dagat na ang mga naging Pangalan ay ONIEM, OGANIM at OSATIM. Iyan din ang sinabi ng Nuno o ng Infinito Dios, na:— "ONIEM — Ako ang Santisima Trinidad." Iyan din ang sinasabing OACTE OACNE OANCE na pangalan ng Santisima Trinidad na kababanggit pa lamang.

Narito naman ang kahulugan ng tatlong A na nakasulat sa tatlong batong Piedra KRISOL, Piedra MENTAL at Piedra AMOR, na lupan ng tatlong nag-uusap. It ang ADAM ARDAM ARADAM. Ito ang

Ito ang tatlong Pangalang lumulubog at lumilitaw sa upuan, kaya kung tawagin ay mga PANGALANG IBI-NAON.

Nang si Hesus ay mabuhay at lumabas sa libingan, pagkalabas sa hukay ay sinabi ang ALELUYA ALELUYA ALELUYA. Ito ang kahulugan ng nakasulat na tatlong A sa kasaysayan ng Pagkabuhay na Mag-uli (Resurreccion). Ito ang bagong Pangalan na AL EL UYA (O-I-A), na ang ibig sabihin ay Kataas-taasang Diyos Otheos, Ischiroos at Athanatos. Iyan ang tatlong Pangalan na sinasabi ng mga latino ng Sanctus Deus, Sanctus Fortis, Sanctus Immortalis.

Sa Kabala at sa Morals & Dogma ay ganito, humigit-kumulang ang maikling paliwanag ukol sa tatlong A.:

Nang wala pang mundo, nang ang Diyos ay hindi pa lumalalang, ay walang makikitang kadiliman kundi pulos na liwanag. Ang Diyos ay LIWANAG at ang Diyos ay una, kaya't una ang LIWANAG. Nang ibig na ng Diyos na magsimula ng paglalang, ay pinaurong Niya ang Liwanag sa Buong paligid Niya sa lahat ng dako, upang magkaroon ng KADILIMAN o Lugar na walang laman, na mapaglalagiyan ng Kanyang mga lilikhain at gagawin. Ang itinirang liwanag ay isang mali-it na bilog na kasinlaki ng ulo ng isang sambalilo kung pagmasdan at tanawin buhat sa malayo. Ang liwanag na natira ay umurong at lumagay sa isang Mataas at Matayog na dako (Isaias 57:15) na Walang-hanggan at hindi maaabot ng tanaw. Ang liwanag na ito ay tinawag na AINSOPH (Mga Awit 119:121 at 145) na ang kahulugan ay WALANG-HANGGAN o Walang

Katapusan. Ang liwanag na ito na Walang-hanggan, sapagka't tumitira sa Mataas at Matayog na dakong Walang-hanggan, kung kaya tinawag na AINSOPH AENSOPH AYENSOPH. Iyan ang tatlong/A na sinasabi, at ang isa pa ay ang AHAAH ASAR AHAAH (Mga Awit 35:21 at 68:4). Ito naman ang PUNO at SIMULA, ang sabi sa Morals & Dogma, Puno at Simula na pinag-buhatan ng lahat-lahat.

Tunghayan naman natin ang M.M.M. Ito ang MAGUGAM MARIAGOB MAGOB. Ito ang tatlong pangalang nakasulat sa tatlong mata ng Santisima Trinidad. Iti rin ang MARBAM MEURBAM MEASMAN na pangalan ng tatlong haring tumatahan sa pusod ng dagat.

Ang isa pang kahulugan ng M.M.M. ay ito: MITAM MATAM MICAM. Sa biglang turing ang tatlong ito ay pangalan din ng Santisima Trinidad, subali't sa kabila ng ganyang katotohanan ay may kahulugan pa rin ang bawa't isa. Ang MATAM ay pangalan ng Diyos ama, ang MITAM ay pangalan ng Dios Espiritu Santo, at ang MICAM ay pangalan ng Santisima Trinidad. Kagaya ng sabi ng Apo sa Nuno, na:—"Ikaw ay pabinyag sa pangalan ng Ama—MATAM, sa pangalan ng Espiritu Santo—MITAM, at sa pangalan ng Santisima Trinidad—MICAM,—Pumili ka ng pangalan." Sang-ayon sa Mga Banal na Kasulatan ay sinalita ito ng Diyos, na sinabi:—"Spiritus Sanctum Mitam Benedictum Ego Sum Micam Virgum Gratiam Sanctum Meorum Meum Venit Ego Sum Matam." Ganyan ang sabi sa kasaysayan.

May isa pang Pangalang Lihim ang Diyos na ang bawa't titik o letra ay nakasulat sa bawa't

sulok ng tala o estrelya, at ito ay ang EOMAM, gaya ng makikita sa larawan.

Ang MACMAMITAM ay isa pa ring Pangalang Lihim, na sa isang mahiwagang pangyayari ay siyang ibininyag ng Diyos Anak sa Kanyang Ama na siyang napapasok sa loob ng bato at napalit sa Infinito Dios na nawala at hindi nakita. (Nuno). Sa pangyayaring ito ay hindi ang Nuno ang nabinyagan, kundi ang Amang nag-utos sa Anak na binyagan ang Nuno. Ito ay isang kahangahangang pangyayari sa kasaysayan ng Diyos.

At may isa pang Pangalang Lihim na nakasulat sa dibdib ng Diyos. Ito ang NICAUN ang sabi ng ibang kasulatan, subali't sa kasaysayan ng LAS VOCALES, ay ito ang tinatawag na NAB GEM. Sa ibaba nito, sa dibdib din ng Diyos, ay nakasulat ang isa pa ring Pangalang Lihim. Ito ay H.A.H. o ang HOCMITAC AMINATAC HIPTAC.

Sa larawang nakaguhit sa Misterio Principal, ang mga pangalang ESMEREIL BERNABAL MANUMVAU, ay nakasulat sa hita at sa tuhod ng Diyos; at ang HOCMOM AMOMAM HUMRAM ay nakapalupot o nakakorona sa ulo.

Sa KRUS, at sa dakong pinagkurusan, ay nakasulat ang pangalan ng tinatawag na Anima Sola (Ulilang Kaluluwa). Ito ang AC. Sa paripa naman ng krus ay nakasulat ang ACNO AMICIOTAM at sa patayo ay ang IPOCSO CAMAD, at sa paanan ng krus ay ang HAP YAP. Sa magkabilang dulo

ng paripa ay nakasulat ang ICOB at ang LEPUS, at sa magkabilang dulo naman ng patayo ay ang ROCOB at ang BAIO. Sa ulunan ng krus ay nakasulat ang SADAC SIRAC SODEM. Ang tatlong ito ay tinatawag na tatlong suhay ng mundo. Ang SIRAC at ang SODEM ay ibinati ng dalawang anghel kay Kristo. Ganito ang sabi ng isat: "SIRAC TIIT" anang isa naman, ay: "SODEM TUUM." Ang pangalan naman ng isang anghel na dumapo sa pinagkurusan sa likuran ni Kristo noong siya'y nakapako sa krus, ay NAPRAP.

Narito ang isang Pangalang Lihim na matutung-hayan sa aklat na Siete Llaves. Ito ang OPAYUOL. Ang pangalang ito ay kinuha sa bawa't upang letra ng pitong pangalan ng Pitong Tatak (Siete Sellos). Ang pangalan ng Pitong Tatak ay ang mga sumusunod: OBRO PERSO APOCALIP IDMUNDI URNABAL ORNELIS LINEGER.

Narito ang pitong pangalan ng pitong espiritu ng Diyos na kinapapalooban ng isang Pangalang Lihim. Katulad din ng OPAYUOL na kinuha sa bawa't upang titik ng pitong pangalan. Ito ay ang MOU-MAUM, at ang kinunan ay ang mga sumusunod:

M I S E G E P
O D I L A V I
U M R O V A G
M U T R I G O
A N O I N E L
U D I D I L I
M I S E T I S

Narito naman ang sinasabing pitong pangalan ng Pitong SUSI para sa pitong suson ng langit. Ito ang

TITGO ORNOLI ADONAI VISIT IDMUNDI HOCNORE LUXIM-MORIM. Sa ibang kasulatan ang TITGO ay TETCH JOD (Mga Awit 119:65 at 73), at ang VISIT ay BETH CHETH (Mga Awit 119:9 at 57).

Narito ang pitong A na pangalan ng pitong Arkanghel na hindi binyagan na sumipot sa mata ng Diyos Ama. Ito ang AMALEY, ALCO, ARAGO, APALCO AZCARAGO, AMACOR at ALPACOR. Sa ibang kasulatan naman ang sinasabing pangalan ng Pitong Arkanghel na nagbuhat sa mata ng Diyos Ama, ay itong mga sumusunod: AMATOAN, ANIMUAN, ARONUMOUN, ARUDAUV-NUM, ADANOVISNORUM, AFENINIAM at AVECISTUOM.

Narito ang sinasabing pangalan ng Pitong Kamunuran o Pitong Matanda na pawang pangalan ng Diyos, at ang mga ito ay ang CENAYUS, DECEYUS, DELEYUS, ILCEYUS, LUMAYUS, LEVEYUS, at PULAYUS. Sila rin ang tinatawag sa mga pangalang ASURCUM, PASETUM, TERMEUM, OCCULUM, LUMAYUM LEVEYUM AT PULAYUM.

---oOo---

I N R I

Narito ang kasaysayan ng Krus. Ang KRUS ay sagisag, watawat at tanda ng mga Kristiyano, sapag-ka't sa Krus napako at namatay si Kristo. Iyan ang TANDA at SAGISAG ng Matibay na pananampalataya kay Kristo ng buong sangkristyanuhan. Bukod diyan ay sinasabi sa kasaysayan, na sa taluktok nitong mundo ay may Isang krus na nakabitin. Nagnining-

ning at pagliliwanag. Sinasabing sa Krus na ito pinagtibay ang kapangyarihan ng Tatlong Persona, at sa krus ding ito pinagtibay ang Kanilang SUM-PAAN at PAGKAKALISA. Ito ang CRUX SANCTI PATER BENEDICTE. CRUX SANCTI SIT MIHI LUX, NUN DRACO SIT MIHI DUC. Sinasabi naman ng iba na ang kahulugan ng C.S.P.B. ay VERBOAM SIT CUAM PERUAM BEATUM CRISTUM PATREM VERBUM. Sinasabi naman sa Misterio Principal na ang pinagkaisahan ng TATLO ay ang TRLIT CRTIITNE TURIVIVIRE CELEVICTE.

Ngayon ay magpatuloy tayo sa apat na letrang nakasulat sa ulunan ng Krus—ang INRI. Ang unang basag o pakahulugan sa apat na titik na ito na sinasabi sa kasulatan ay ang JESUS NAZARENUS REX JUDAEORUM. Ang isang lihim na kahulugan na sinasabi ng ilang pantas at dalubhasa nang unang panahon na iniinukol sa apat na bahagi ng mundo, ay ang mga salitang IGNE NATURA RENOVATUR INTEGRA, na ang ibig sabihin ay TUBIG, APOY, HANGIN, LUPA. Ganito ang pakahulugan ng mga Ebreo sa nasabing apat na letra: IAMMIM NOUR ROUACH IEBESCHAH (Tubig, Apoy, Hanging at Lupa rin). Sa simbahan ng Milan ang ilang puno ng pananampalataya ay ganito ang ibinibigay na kahulugan sa X at P: CHRISTI NOMINA TENEL. Iyan ang maikling kasaysayan ng KRUS at ng INRI.

NGAYON ay iba namang aklat ang ating bubuksan at babasahin—ang aklat ng mga hindi Kristyano, gaya ng indyo, ng intsik at ng hapon.

Sa India na bayan ng yumaong magiting at bantog na si Mahatma Gandhi, sa isang matandang aklat

ng pananampalataya na may pamagat na Veda, ay may isang pangalan ng Kataas-taasang Lumikha na pinagbuhatan ng lahat, ang TAD EKAM na sa dakong huli ay pinalitan ng mga salitang BRAHMAN o BRAHMA. Ang ATMAN ay isa rin sa mga pangalan ng Diyos, na ang ibig sabihin ay Hininga, Buhay, Kaluluwa o sa biglang sabi ay SARILI o AKO (EGO). Subalit ang pinakadakila sa lahat ng Pangalang Lihim ay ang OM, ang AUM at ang ATOM. Ang OM at AUM ay pangalan ng kalaki-lakihang Lumalang ng sangsinukob, na siyang simula at pinagbuhatan ng lahat. Ang ATOM ay siya namang Pangalan ng Makapangyarihang Manlilikha—ang Diyos ng Kabutihan at Karunungan.

Sa Tsina naman, noong may kulang-kulang na apat-na-libong taon na ngayon ang nakararaan, ay may isang banal na aklat ng pananampalataya o relihyon naang pamagat ay Y-KING. Ang Langit ay siyang kataas-taasang Panginoon (CHANGTI) ng kanilang banal at matayog na pagsamba. Noon ay hindi pa malay ipanganak ang bantog, pantas at dalubhasang intsik na si Confucius. Ang isa pang Pangalan ng Diyos na hantungan ng matataas na dalangin at pagsamba ng mga intsik ay ang FOHI. Ito ang Diyos ng Karunungan, Kabutihan, Kagan-dahan at Katotohanan, ayon sa aklat na ito.

Sa Japon, mula pa sa mula, ay may dalawang pangalan na ng Diyos na iginagalang at kinikilala. Ito ang AMIDA at ang OMITH, na ang ibig sabihin ay Kataas-taasang Makapangyarihan na hindi nakikita.

Sa Ehipto naman, ang PTHA at ang AMUN ay dalawa ring kilalang pangalan ng Diyos na igina-

galang at sinasamba; sa Persya ay ang HOM at ang SURA; sa Kaldea ay ARAOR; sa Etiopya ay ATOM, AMUN, PTHA at NEPH; sa Eskandinabya ay IOW at ODIN sa Sirya ay ASUR at NEBO. sa Samarya ay LABE sa Alehandriya ay LAOY at, sa Abisinyas ay ATOM, NEPH at AMUN.

Ang BRAHMA ng mga taga-India, MITHRAS ng mga taga-Persya, ATHOM at PTHA ng mga taga-Ehipto, BEL ng mga taga-Kaldea, ADONAI ng mga taga-Gresya, ay pawang mga pangalang iniukol at natutungod lamang sa araw na kinikilalang anino ng Dios na di nakikita.

Nang unang panahon sa Inglatera, ang mata-tandang guro ng pananampalataya ay nagtuturo na ang pangalan ng Diyos ay OIW.

Ang mga griego ay may isa pa ring pangalan ng Diyos na sinasabi, ang TO ON, na ang ibig sabihin ay bilog na parang bolang Umiinog at gumagalaw na ang gitna ay nasa lahat ng dako, at ang kabilugan ay walang hangganan.

Sa kasalukuyan naman ay nakikita natin ang isang agisag o tanda ng Kalakilakihang Lumalang ng Sansimukob (Gran architectus Universus). Ito ang tanda ng nawawalang Pangalan ng Diyos na sinasabi sa kasaysayan. At ang mga nawawalang pangalang iyan ay ang AL, SHADAI, ALOHAYIM at ADONAI. Bukod diyan ay may sinasabi pa silang mga Pangalan na gaya ng JAHAVIH, ADONAI AGLA. Ang AGLA anang iba ay diyang pangalang napapaloob sa nasabing tanda.

Ang tandang ito, ay may isang malawak at mata-yog na kahulugan, at may isang mahaba at walang hanggang kasaysayan.

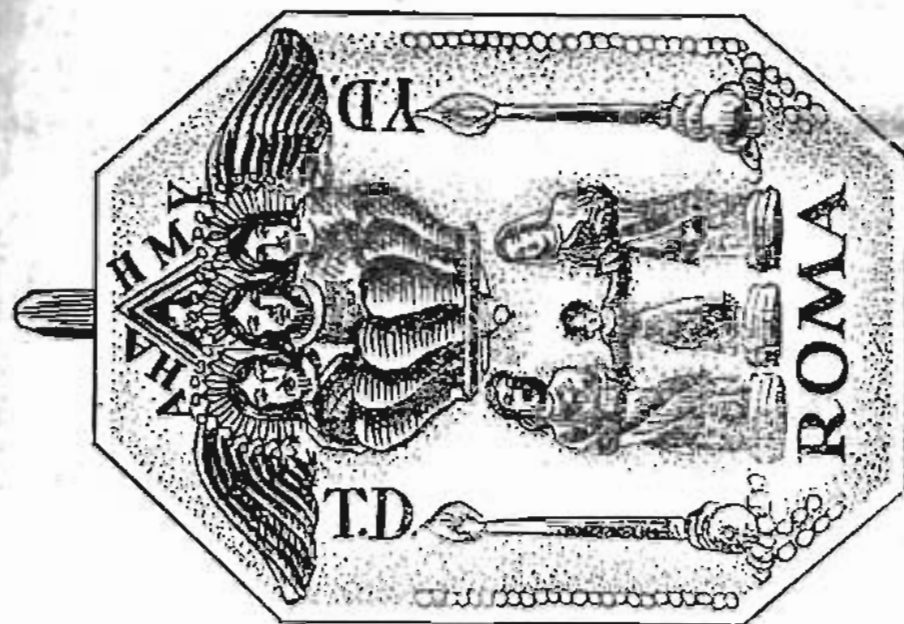
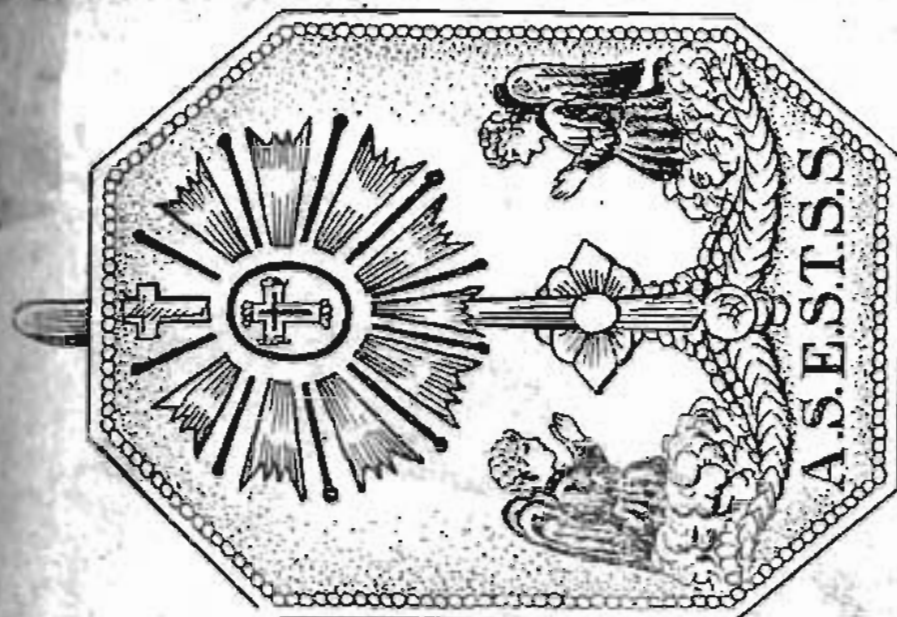
KARUNUNGAN NG DIOS

Nang wala pang mundo, ang sabi sa banal na kasulatan, ang Dios na Walang Hanggan (Infinito Dios) ay paligid-ligid sa alapaap. Siya ay paiba't ibang ayos, nguni't ang tunay niyang aryo ay isang matang may pakpek na nakabalabal. Sa balabal ng dakilang Dios ay nasusulat ang unang titik na E ng kanyang kabanel-banalang pangalan, at ang sinomang makaalam at makasambit ay hindi dadanas nang anomang hira sa kabilang buhay.

Inisip ng Dios na magkaroon siya ng mga makakatulong sa lahat niyang gagawin, at ng siya'y nag-iisip ay bigla siyang pinawisan, at ng haplusin ng kanyang kanang pakpak ang mga butil ng pawis na tumalsik ay naging labing anim na ESPIRITO, at kanyang binigyan ng kanikanilang tungkulin at kalalagyan.

Ang kauna-unahang dalawa ay ang dalawang matanda na tumatahan sa litid ng lupa sa magkabilang panig sa labas ng mundo. Sila ang naghahawak sa araw at buwan at nasa kanilang kapangyarihan ang pagbibigay ng liwanag sa gangsinukob. Ang kanilang mga pangalan ay sina UPH MADAC at ABO NATAC.

Ang sumunod na anim ay ayaw tumanggap ng anomang kaloob ng Dakilang Dios, at ang gawain nila ay ang magpagalagala sa labas ng mundo.

Ang kanilang mga pangalan ay sina ELIM, BORIM, MORIM, MICAIRIM, PERSALUTIM at MITIM. Ang kanilang kasaysayan ay matutunghayan sa Crisol Del Mundo.

Ang pitong sumusunod ay ang tinatawag na pitong kanunu-an sa labas ng mundo, na dili iba't ang pitong Arkanghel na hindi binyagan na ang mga pangalan ay AMALEY, ALPACOR, AMACOR, APALCO, ALCO, ARAGO at AZARAGOE. Sila ang pitong Arkanghel na tagapag-alaga at bantay sa sangsinuob, at sila ang mga tagapamagitan sa Dios at sa tao.

Ang isang tumalsik sa malayo at nakatalikod, ay tinawag na Luxbel ng mga Angheles o ilaw sa kalangitan. Ang kanyang pangalan ay BECCA. Siya ang dakong huli ay sumuway sa Dios kaya't siya at tinawag na Lucifer na hari ng mga angeles ng kadi-liman. Ang kanyang kasaysayan ay matutunghayan sa Testament ng Diez Mundos.

Inisip ng Dios na muling lumalang ng iba pang kakatulongin. Nang siya'y nag-iisip ay muli siyang pinawisan, at ng haplusin ng kanyang kaliwang pak-pak ang mga butil ng pawis na tumalsik ay naging walong ESPIRITO. Ang lima sa walong ito ay siyang lumapit at bumati kay Kristo noong siya'y nakabayubay sa Krus ng ikatlo ng hapon ng araw ng Viernes Santo, kung kaya biglang lumindol, kumidlat at nagdilim at di magkitakita sa taluktok ng kal-baryo. Hiniling ng limang ito na sila'y binyagan ni Kristo nguni't hindi nangyari ang kanilang kahiligan, sapagka't ng oras na yaon ay biglang pinanawan ng hininga ang dakilang Manankop at

Tagapagligtas ng sanglibutan, kaya hindi sila nabinyagan at tinaglay rin nila ang kanilang dating pangalan na ISTAC, INATAC, ISNATAC, TAR-TARAW at SARAPAO. Ang kanilang kasaysayan ay matuntunghayan sa Testamento ng Santa Del Arca

Ang huling tatlong Espirito ay siyang naging Tatlong Personas, at sila ang binigyan ng Dios ng buong kapangyarihan sa paglikha at paggawa ng lahat ng bagay na dapat likhain at gawin. Sa mata ng bawa't isa ay nakasulat ang isang titik na M at ang mga ito ang kanilang pangalan: MAGUGAB, MARIAGOB, MAGOB.

Bago nagsimula sa paglalang ang tatlong Personas, ay nag-usep muna sila at naupo sa tatlong magkakatungkong bato na kung tawagin ay Piedra Mental, Piedra Crisol at Piedra Amor (Bait, Alala, Loob). Noon sila'y naka-upo na ay nakatanaw sila ng tatlong liwanag na nagbubuhay sa kailaliman na tumataas hanggang sa tumigil sa tapat ng bawa't isa sa kanila. Nang kanilang pagmasdan sa bawa't isa sa kanila ay may nakatapat na tatlong titik na S.T.M. na nagliliwanag at nagniningning na lubhang nakasisilaw kung pagmasdan. Lubhang nagtataka ang tatlo sa hiwagang nakikita at ng pagmasdang muli ay nakita ng bawa't isa na sa kanilang tapat ay may tigatlong salitang nakasulat: SELIAM TALUGOAM MAGUGAM, SUMITAM TUCSAM MEELIAM, SELITAM TEMITAM MACAM. Sa ganitong pangyayari ay nagpatuloy rin sa pag-usap ang tatlo. Ang unang Persona ang nagsalita at ang sabi'y ganito:

PATER VEMUL MANUMBAO TUNITUPTIM AMPILAM

GOAM, EDEUS GEDEUS DEDEUS, DEUS DEUS DEUS
EGO SUM GAVINIT DEUS, CUATNE SICUT DEUS,
ENON SICUT DEUS, EXNIHILO.

Ang sabi naman ng ikalawang Persona:

FILII EGRADIVAN ELIDURABAN EMBERTI EGO SUM
DEUS SUPER OMNIA, SANCTISSIMA DEI NOMINA
SUM DEUS OMNIPOTENS SEMPITERNO DEUS. JESUS
NAZARENO REX JUDIORUM, PORTU OMNIA POTENCIA
REDECTOR ET DERECTOR.

Ang sabi naman ng ikatlong Persona ay ganito:

SPIRITO SANCTO TALPALA PASCALA PASCABALA,
MENTUM PAMULORUM MAGNIFICAT ANIMA MEA,
DOMINE CONTRIBULARER RETRIBUE CERVO TUO
VIVIFICAME, EGUM BERTIENDUM ATILABABIT,
ALELUIA ALELUIA ALELUIA.

At saka nagsagutang muli ang tatlo:

Qualis Pater: UNIVERSUM PRAEDICATI

Talis Filius: ET DISIT AUNTES IN MUNDUM

Talis Spiritus Sanctus: MORTIPINOSIBIT
SUPRIGABO IMPONEM TIBI

Ganyan ang sabi't pahayag sa banal na kasulatan. Sa ibang kasaysayan naman ang sabi'y ganito:

Nang wala pang mundo, noong ang Dios ay hindi pa lumalalang, ay walang makikitang anoman kungdi pulos na liwanag. Ang liwanag na ito ang tanging sumasaklaw at nakababalot sa lahat ng dako, at walang sinomang makapagsasabi kung saan nagmumula at kung saan humahangga. Ang liwanag na ito ang tinatawag na Dios, pagka't walang Dios na matatawag maliban sa liwanag na ito.

Inisip ng Dios na lalangin ang mundo, kaya pina-urong niya ang kanyang liwanag sa buong paligid-ligid sa lahat ng dako upang magkaroon ng kadiliman o lugar na walang laman na paglalagyan ng kanyang mga lilikhain at gagawin. Ang nasabing liwanag ay unti-unting lumiliit hanggang sa maging isang bilog na kasinglaki ng ulo ng sembalilo kung pagmasdan at tanawin sa kaitaasan. Dahil sa kataasan at katayugan ng pagkalagay ng nasabing liwanag, kaya ang sabi ng Profeta Isaias ay Mataas at Matayog na tumatahan sa walang hanggan (Isaias 57:15). Sang-ayon sa Kabala ang nasabing liwanag ay tinatawag na AINSOPH o tanging liwanag na tumatahan sa kaitaasan na walang katapusan at walang hanggan. (Mga Awit 119:121, 145).

Walang ano-ano, ang nasabing bola ng liwanag ay nagkaroon ng hiwa o gahi sa dakong ibaba at naging bibig na binukalan ng mga titik, mga salita at pangungusap. Sumunod sa gawing itaas ng bibig ay nagkaroon ng dalawang munting butas na nilabasan ng hangin at ito ang naging ilong. Sa gawing itaas ng ilong na patuka at magkalayo ay nagkaroon ng dalawang butas at ang mga ito ang naging mata na nilabasan ng apoy. Sa hanay ng mata sa kaliwa't kanang gilid ng nasabing bola ng liwanag, ay nag-

karoon ng dalawang butas na naging dalawang tainga na nilabasan ng hangin at agwat. Sa ganitong mga pangyayari, ang nasabing bola ng liwanag ay naging isang mukha ng tao.

Sa gawing ilalim ng mukha ng liwanag ay nagkaroon ng tulo na lumaki at humaba hanggang sa maging isang katawan, at ang katawan ay nagkaroon sa itaas ng dalawang tulo sa kaliwa't kanan na naging kaliwa't kanang braso, at sa ibaba naman ng katawan ay nagkaroon din ng dalawang tulo na siyang naging dalawang hita, dalawang binti at dalawang pan, anopa't ang nasabing liwanag ay naging parang isang tao. Ito ang tinatawag na ANIMASOLA o ULI-LANG KALULUWA o Walang Hanggang DIOS.

NANG WALA PANG MUNDO

Inisip ng Dios na bago siya magsimula ng paglikha ng anumang bagay ay magkaroon siya ng isang kasangguni na makakatulong. Sa kanyang pag-iisip ay sumipot sa kanyang ulo ang limang TITIK na may sinag at nagniningning sa anyo ng limang talulot na naging isang mayuming bulaklak. Ang bulaklak na ito ang tinatawag na GUMAMELA CELIS na ang ibig sabihin ay BULAKLAK ng LANGIT, o bulaklak ng mundo (ROSA MUNDI); at ang limang titik na nabanggit ay dili iba kungdi ang matamis na pangalang M-A-R-I-A, na sa wikang Siria ay MIRIAM na ang kahulugan ay KATAASTAASAN.

Nang hindi pa lumilikha ang Dios ay hindi pa ginagamit ang pangalang MARIA. BULAKLAK lamang ang tawag ng Dios sa naging kauna-unahang bunga ng kanyang pag-iisip.

Ang unang inihanda ng Dios na pasimula ng kanyang paglikha ay ang IMPIERNO o AVERNI na nasa ibaba at dakong kailaliman. Ganito ang sabi niya sa BULAKLAK: "Ikaw muna ay aking iiwan, bantayan mo ang aking kaban ng Tipan na huwag mong panganghasang buksan, at kapag hindi mo sinunod ang aking bilin sa iya, ay mananaog ka sa aking gagawing lupa at magpapakasakit upang tipunin ang mga sumabog at nangawalang virtud." Nang masabi ng Dios ang gayon, ay nanaog na siya sa kailaliman upang ihanda ang isang malungkot na tahanan ng kanyang mga piling Arkangel na lilikhain na magsusuwail sa kanya.

Nang maka-alis na ang Dios, ay binuksan ni Bulaklak ang nasabing kaban ng Tipan sa hangad na makilala ang katotohanan at katuparan ng mga sinabi sa kanya. Ng mabuksan na ang kaban ay biglang lumabas ang tatlong letrang "B" na may mga pakpak at nagsilipad. Ang tatlong titik na nabanggit ay ang BAM BAU BIM na tatlong salitang kung sabihin ay TRES-VIRTUDES na lubhang mahimala at makababalaghan. Ng magkagayon ay biglang isinara ni Bulaklak ang kaban, subalit ang tatlong "B" ay nakalabas na at hindi na niya nakita.

Ng dumating ang Dios buhat sa kailaliman, ang sabi sa Bulaklak ay ganito: "Ngayon ay matutupad sa iyo ang aking sinabi na mananaog ka sa lupa at magpapakasakit".

Ginawa na ng Dios ang PLANO o ang ANYO ng kanyang mga lilikhain at gagawin: tubig, apoy, hangin, lupa, langit, mga kahoy at halaman, mga tao at mga hayop, araw, buan at bituin, nguni't una at higit sa lahat ay ang mga bonal na Espirito na kakatulongin niya sa paglikha at paggawa. Ng mayari na ang nasabing PLANO, ay ipinakita ng Dios kay Bulaklak na kanyang kasangguni at sinabi naman nito na tumpak at mabuti kung Espiritual, nguni't kailangang baguhin ang iba kung gagawing Material, sapagka't ang plano ng Dios ang malalaking kahoy at matataas ay malalaki ang bunga at ang maliliit at mabababa ay maliliit naman ang bunga. Sinabi ni Bulaklak na kung ang mga kahoy na yaon ay ilalagay sa lupa ay kailangang ang lalong malalaki at matatayog ay siyang dapat bigyan ng maliliit na bunga, at ang

maliliit at mabababang halaman at gumagapang sa lupa ay siyang dapat bigyan ng malalaking bunga, sapagka't sinabi ni Bulaklak na ang matatayog at malalaking kahoy ay sisilungan ng mga tao at hayop kung nadadarang sa init ng araw, at kung ang malalaking bunga ng kahoy ay mahinog at hindi makaya ng tangkay at malaglag at sa pagkakataong ito ay may taong nakasilong at mabagsakan ay maaring mamatay o mapinsala ang tao, kaya't ito ay dapat baguhin ang sabi ni Bulaklak. Ito ang kauna-unahang pag-sira ng Dios sa kanyang mga nilikha, ang sabi sa Banal na Kasulatan.

Ginawa ng Dios ay binago. Ang malalaki at matatayog na kahoy ay siyang pinapagbufiga ng maliliit, at ang maliliit na halaman ay siyang pinapagbunga ng malalaki, ayon sa payo ni Bulaklak. Ng nakahanda na ang lahat ay inisip ng Dios na likhain na ang kanyang mga kakatulongin.

Ng siya'y nag-iisip ay bigla siyang pinawisan sa taguilirang kanan, at ng kanyang iwaksi ang labing anim na wisik ng pawis ay naging labing anim na Espirito. Muli siyang pinawisan sa taguiliran kaliwa at walong butil na pawis naman ang sumipot at ng iwaksi ay naging walong Espirito rin. Garyan ang sabi sa kasaysayan. Sa dalawampung't apat na ito ay hinugot niya ang tatlo na magsisiganap at tutupad sa kanyang ginawang plano. Ito ang tinatawag na tatlong makapangyarihang AVELATOR AVETEMIT AVETILLO. Ito ang Tatlong Personas o Santisima Trinidad na nag-usap upang pasimulan ang paklikha.

Nang nag-uusap na ang Tatlo ay nakatanaw sila sa malayong malayo sa dakong kailaliman, ng tatlong liwanag na nagniningning na tumataas at patungo sa dakong kinalalagyan nila. Ang buong akala ng Tatlo ay sila lamang ang una at sila lamang ang Dios, nguni't ng makakita sila ng iba ay sumaloob nila na may iba pang Dios na katulad nila. Ang nasabing liwanag ng malapit sa tatlong nag-uusap ay tumapat ang isa sa bawa't isa at ng kanilang mamasdan ay tatlong titik na nagniningning na S.T.M. na ang sabi sa kasaysayan ay SAU TUM MUP na naging tatlong bato na kanilang uupu-an. Ng sila'y uupo na, ay nakita nila sa ibabaw ng bawa't bato ay may tig-isang salitang nakasulat na ARDAM ARADAM ADRADAM. Ang tatlong salitang ito ay siyang tunay na pangalan ng Tatlong Personang nag-uusap. Ang mga Pangalang ito ay dapat ilinim at hindi dapat sabihin kungdi doon lamang sa karapatdapat pageabihan.

Sa pag-uusap ng tatlo ay pinagkaisahan nila na gawin at palitawin ang lupa, subali't ng lumitaw ang lupa ay gayon na lamang ang kanilang pagtataka at panggigilalas sa kanilang nakita na pitong bakas na hindi nila maubos malirip kung bakit nagkaroon ng gayon ay hindi pa sila nilikha ng tao, kaya't inisip nila na hanapin upang makilala kung sino-sino ang mga may bakas niyaon. Sa kanilang paglalakad ay natagpuan nila ang nasabing pito, subali't ng tanungin nila upang makilala ay ayaw magsabi ng kanilang pangalan, at ang sagot pa sa tatlo ay wala silang pakialam sa kanila at sila'y hindi nila nasasakupan, at ang sabi pa sa kanila: Ng hindi pa yari ang nangtinakpan, gumawa na kami ng aming sariling

tahanan, sa litid ng mundo kami tumatahan. Sa sagot na ito ay iniwan na ng tatlo ang dalawa upang magtuloy sa kanilang upuan at magpatuloy na sa kanilang paglikha at paggawa. Pinagkayarian ng tatlo na gawin ang liwanag na tatanglaw sa sangsimukob, at sinimulan na nga nila ang paggawa sa araw. Nang mayari na nila ang araw ay hindi nila mabigyan ng lubos na liwanag, ng ningning at ng init. Walang ano-ano ay nakarinig sila ng isang tinig na nagsasabi na ang tanging makapagbibigay ng kailangan nila sa araw ay ang matandang babae na kanilang nakita na tumatahan sa litid ng lupa, kaya ang ginawa ng Ama ay inutusan ang Anak sa sinabing matandang babae upang hingin ang kanilang kailangan. Ng lumalakad na ang Dios anak ay biglang nagdilim ang dinaraan at hindi maalaman ang patutunguhan kaya't siya'y napatigil at sa pagkatigil niya ay may tinig siyang narinig na nagsabi sa kanya na ganito ang iyong sabihin upang magliwanag at ng makita niya ang kanyang daraanan. Ang salita ay ganito: LIHIS TAGUITAC SACRANATAC PAPARONATAC. Ng ito'y masabi ay biglang nagliwanag ang kanyang daraanan, kaya't siya'y nagpatuloy. Ng siya'y dumating sa litid ng lupa na tinatahanan ng nasabing matandang babae ay tumawag siya, nguni't walang sumasagot bagama't nararamdaman niya na may mga tao sa loob. Ng siya'y ayaw buksan at ang matandang babae ay hindi niya makausap, ay nagbalik siya sa Amang nag-utos upang ipagbigay-alam ang nangyari. Ng matanto ng Ama ang nangyari ay pinabalik ang Anak at ang bilin niya pagdating sa pinto ng tahananang kueba ng matanda ay ganito ang sabihin: "Credo de la Santisima Trinidad Virgen

May Poderoso Sumitan May de los Krejes Tartat
Sancta Emerenciana, Mibat Miallarat Jesus Virgen-
Maria Isumo Benedictus Crucis, Oh Deus Imitam
Imbuyos Deste Allisum Seram Calabariam Apocalip-
sis Hoc Est Enim Corpus Meum, Et Incarnatus et de
Spirito Sancto, Natus Ex Maria Virgine Et Emo
Factus est et crucifixus; Sancta Emerenciana,
Santo Estolano, Sancto Algamo, Sancto Mitam, Sancto
Belamitam Icam, Sancto Demicallote, Sancto Demillorus,
Aiveni Dissimo Loctuo⁸, Sancta Mitam Ceram Balambam,
Gantillam Mujer Angelitam Singatam, Obalam Tantan,
Sancto Magob, Santo Macob, Santo Marob, Santo Yubuob,
Santo Lib, Sto. Baclorum, Jesus Sancto Sancto Baclo-
rum".

Nang dumating ang Dios Anak sa pinto nang nasabing kueba ay tumawag siya sa matandang babae at ng siya'y ayaw buksan ay sinambit ang mga salitang sinabi sa kanya ang Ama. Matapos niyang banggitin ang mga nasabing pangungusap, ang pinto ng kueba ay biglang nabuksan at lumabas ang matandang babae. Sinabi ng Dios Anak ng kanyang sadya, at ipinagkaloob naman ng matanda ang hinihingi ng Dios Anak. Dumukot ang matandang babae sa kanyang sukbitan at isang bubog na nagniningning ang inia-
bot sa Dios Anak, at ang hilin ay ikuskos ang nasabing bubog sa mukha ng araw upang magingning, magliwanag at magka-init. At gayon nga ang ginawa ng Dios Anak, ikinuskos sa mukha ng araw, at ang araw ay uminit, nagingning at nagliwanag.

Nasa ganitong kalagayan ng sila'y makarinig ng isang tinig na hindi nila mapagsiya, kaya't kanilang simundan at ng kanilang abutan ay isang

ulilang liwanag ang kanilang nakita. Tinanong nila kung sino siya at ang sagot sa kanila siya'y mata, at biglang lumagpak sa kanilang harapan ang isang matang may pakpak. Ng kanilang daramputin ay biglang lumipad ang matang may pakpak at kanilang hinabol hanggang sa gitna ng dagat. Ang matang tumalsik ay biglang nabasag at naging tatlong piraso na naging tatlong isda at sa katawan ng bawat isa ay nakasulat ang tig-isang salita na ARAM AGDAM ACSADAM. Nang sundan ng tatlong Personas ang tatlong isda ay biglang lumubog at nawala at naging tatlong batang lumubog sa pusod ng karagtan. Sinusundan din nang tatlong Personas at hindi hinihiwalayan hanggang sa sila'y sumapit sa kaibuturan ng dagat. Ng sila'y sumapit sa lugar na yaon, ay nakakita sila ng isang malaking bato at sa libis ng nasabing bato ay may isang matandang naglalakad, at siya ay kanilang sinundan, at ganito nga ang sabi sa Kasaysayan.

Nang ang Tatlong Persona'y naglalakad sa kaibuturan ng dagat, nakasumpong sila at nakamalas, isang matandang naglalakad sa libis ng bato ARA ang pamagat. Sa gayon ang Dios Ama ay nangusap SANCTUS DEUS, ang Dios Anak ay sumagot SANCTUS FORTIS, Espiritu Sancto'y nagsulit SANCTUS IMMORTALIS, nguni't may sumagot na boses wika'y MISERERE NOBIS. Ang Tatlo'y lumingon pagdaka sa boses na nagbadya, aba anong katakataka, tayo pala'y may kasama. Halina't ating hanapin at ng ating masumpungan, subali't ng matagpuan ang matandang sinusundan sa bato'y nasok pagkuan. Yaong batang pinasukan

walang pintong dinaanan, ang bato'y saan man tingnan buo at parang hininang. Nang ang langit ay masarhan sa Nunong pinasukan sa Tatlong Personang mahal walang makabukas sinoman. Ito ang ipinahayag sa Nunong ipinangusap ng ang bato ay bumukas: LIMBOR CALICATAB SANCTO TITAB ET ELVIS SARAC. Ito ang ibubukas mo sa pinto ng Paraiso sa tabi ng Oetsemani kung ang pinto ay sarado: ARAM MANLAPAC MANGGASAC CALINABOC CALICABOC MORTALITAEM SALOCTIL, ALICATAB CALARCAR CATARCAR SANCTO PATER TRITIYO. Ito ang ibubulong mo sa pinto nang makaitlo: NITUIT GARITDIT LARUIT LAYARIT LAMBICUB LARICUB CALICUB.

Nang ang bato ay masarhan sa Nunong pinasukan sa Tatlong Personang mahal walang makabukas sinoman. Guinawa ng Tatlong Personas sa langit agad umakyat, tumuntong sa alapaap at sila ay nangag-usap. At kanilang sinasambit yaong wikang matatamis: SANCTUS DEUS, SANCTUS FORTIS, SANCTUS IMMORTALIS, sumagot na naman ang boses wika'y MISERERE NOBIS. Pinaghahanap na pilit ng Tatlong Dios sa langit, kaya't ang sa Amang sulit hanaping pilit ang boses. Ang Anak ay inutusan na hanaping pagpilitan. Sa kanilang pag-uusap biglang sumipot ang liwanag sa ulunan ng Tatlong Personas at Yaon ang ikapat. Agad ipinahabol na ng banal na Dios Ama kay Jesus na Anak niya di irabot at di nakita. Sa kanilang paghahabulan ang matanda ng aabutan doon sa bato OMO ang ngalan matanda'y nasok pagkuan. Yaong batang pinasukan walang pintong dinaanan, ang bato'y saan man tingnan buo at parang hininang. Ng ang bato ay masarhan sa matandang pinasukan, walang makabukas sinoman....

Poon kungdi ikaw po lamang.... Sabi ni Jesus na mahal, kita ngayo'y bibinyagan, matanda'y tumugon naman na ganito ang isinaysay: BENEFICAT DOMINUS ANGELIS ENCIELIS DEUS CONSUMATUM EST JERUSALEM DEUS MEUS SPIRITO SANCTO SALVAME CHRISTI. Ang tugon naman ni Jesus: INSILIS DOMINUS NON SOLO DEUS VERBO BENEFICATIS INDIGNUM CRISTUM SANCTORUM MANIBUBULOS SALVAME. Ang sagot naman ng nasa loob ng bato: BENEDICTUS TUIS CRISTO JESUS CONSUMATUM MIS IN DEUM INDIGNUM CRISTUS CRISTUS DEUS MEUS INDIGNUM CRISTUM EGOSUM. Ganiyan ang sagot ng Nuno sa Apo, ng siya'y naroon sa loob ng bato, katawa'y malata parang nanglulumo, sa pagkakaupo doon sa bato OMO. Ang Nuno'y ayaw pasakop kaya nagwika si Jesus: EGUM MURMURAB MOCTULAN EBOC DINOS. Sumagot ang nasa loob: SANTUS TUI ILLOS ASAULUS. Sumagot ang nasa labas: PATER NOBAY SANCTO MEAM SANCTO LEAM BIHAB BISAC LAMPAS TALARAPAS -- ang pinto ay iyong ibukas. LAMBUCANUS. Yaong batong nasasarhan ay bumukas kapagkuan, ang Nuno'y sa itaas nagdaan, kay Jesus ay di namalayan. Ganito naman ang saad sa Nunong ipinangusap ng ang bato ay bumukas at lumabas sa itaas: PATER SANCTO ACAB PATER SANCTO HIRVIL EMUGAN PONTIFICE PILATI OMO USO OMO. Noong lumabas sa bato, ang Nunong Infinito, ang kaniya namang tinungo ang masayang Paraiso. Sinundan kapagkareka, ng banal na Tatlong Persona at doon nila nakita liwanag na kaaya-aya.

Ng dumating ang Sagrada Pamilia sa pinto ng Paraiso, ay nakatanaw sila ng isang mali-gayang liwanag na walang katulad, at sa gitna

ng nasabing liwanag ay naka-upo ang Infinito Dios sa kanyang dakila at kamahal-mahalang trono. Nang mamalayan ng Infinito Dios ang ninanais ng Sagrada Pamilia na makalapit sa kanya upang siya ay binyagan, ay agad sinabi ang ganito: CUIVERITATIS VERBUM EGOSUM. Sa winikang ito, ang Sagrada Pamilia ay napatigil at hindi nakatuloy, kaya't si Jesus ay nagwika naman: Oh makapangyarihang MILAM haring tinatawag ng mga erejes, ako'y naparito sa iyo upang ikaw ay aking binyagan. Ng matalos ng Infinito Dios ang gayong sinabi ni Jesus, ay nangusap naman siya ng ganito: HIPARIO DEL RAPTO SIGIT HIPARIO SIGIT. Ng ito masabi ay biglang naparem sa kanilang mga mata yaong mali-gayang liwanag, sampu ng Infinito Dios ay hindi nila nakita, kaya't muling nagwika si Jesus: Oh makapangyarihang MILAM haring pinopoon at Dios na walang hanggan ng mga erejes, ako ang ikalawang Persona na naparito sa iyo upang, ikaw ay aking binyagan. Ng ito'y marinig ng Infinito Dios ay biglang nagtindig sa kanyang pag-upo sa luklukang trono at habang siya'y lumalakad ay ganito ang sinasabi: SARJAS GUIMPAS RATAL MACAGUIMPAS SUPLENT SALVATOR. Naramdaman ng Sagrada Pamilia na ang Infinito Dios ay lumalabas sa Paraiso nguni't hindi nila nakikita kungdi naririnig lamang nila ang yebag ng mga paa at sila ay natiguilan at hindi nakasunod agad, nguni't ng kanilang sundan ay nakasapit na ang Infinito Dios sa bundok ng Boord. Ng sila'y dumating sa nasabing bundok, ay nabasa nila na nakasulat sa mga dahon ng kahoy ang dalawang letra na L. M. at ang Infinito Dios ay nakapasok na sa loob ng nasabing bundok. Sa ganito ay nagsalita na naman

si Jesus: Oh Makapangyarihang MILAM hari ng mga Erejes, ako ang abang si Pascual na naparito sa iyo upang ikaw ay binyagan. Ang Infinito Dios ay sumagot: MAIGSAC EIGMAC. Sa winikang ito ay nalinlang ang paningin ni Jesus at hindi niya makita ang Infinito gayong nasa tabi lamang niya, kaya't si Jesus ay nagwika ng ganito: HOGARE NUGHUM. Sa winikang ito ni Jesus ang Infinito Dios ay biglang sumuling-suling at hindi maalaman ang kanyang patutunguhan nguni't siya'y hindi hinihiwalayan ni Jesus at siya'y sinusundan at pinakikiusapan na pabinyag upang maging binyagan at maraming bagay ang ipinangangako ni Jesus sa lupa at sa langit man kung tatanggapin niya na siya ay pabinyag.

Nang maramdaman ng Infinito Dios ang nangyayaring ito sa kanya, ay biglang nagwika ng CUIVERITATIS VERBUM BULHUM. Ng ito'y masabi si Jesus ay hindi makapangusap, kaya't ang Amang nag-utos kay Jesus ay biglang nagwika naman PROCULTIS BOHOB. Ng ito'y masabi ang Infinito Dios ay hindi makakilos, kaya't nagwika naman siya SUPNERIT HULHUM MALAMUROC MELAM at siya'y nakagalaw at biglang sinunggaban niya ang isang batong sillar na ang bigat o timbang ay may isang daan at limampung arroba at ang nasa'y ipalo kay Jesus, kaya't biglang sinabi ni Jesus ang IGSAC at ang dalawang kamay ng Infinito Dios ay hindi makagalaw, at saka isinunod ang IGMAC at biglang nabitiwan ang hawak na bato, at saka sinundan ng IGOT HUM at ang Infinito Dios ay biglang nalugnok sa tinutuntungan bato na may ilang sandali, nguni't ang ginawa ni Jesus ay

ibinalik ang pangungusap at ang Infinito Dios ay pinagsaulan nang malay. Ng makita ng Infinito Dios ang nangyayaring ito sa kanya ay biglang sinambit ang kamahalmahalan niyang pangalan na LANUROC MILAM. Ito'y isinigaw ng ubos-lakas ng boses na kagulat-gulat at biglang nagdilim ang sangtinakpan at lumindol ng matakas, subalit ng makita ng mahal na Virgen ang nangyayaring ito ay biglang sinambit ang MAGSIAS BOLHUM at biglang tumigil ang lindol, napawi ang dilim at biglang nagliwanag. At si Jesus naman ay biglang nagwika ng PACTENIT EGOLHUM. Ng ito'y masabi ang Infinito Dios ay biglang lumubog sa tinutuntungang bato at hindi makakilos na parang naengkanto, at iniisip ni Jesus na ilagay ang bundok ng Boord sa gitna ng dagat na parang nakabitin, nguni't ang mahal na Virgen ay nagsabita naman ng ganito: **DEUS GEDEUS DEDEUS DEUS DEUS DEUS EGOSUM GAVINIT DEUS**, at hindi na natuloy ang iniisip ni Jesus ng ito'y masabi ng Mahal na Virhen. Ang ginawa ni Jesus ay pinakiusapan ang Infinito Dios kaya't ang sabi: **ELIM** — katawang pagka-Dios, **ENE MANUM** — baras ng pagka-justicia, ako'y maparito sa iyo, **EXIAS** — ikaw ay pabinyag, **ESUI ESUPERATIS EXIANIBUS**—sa pangalan na Ama, Anak at Espirito Santo, sumang-ayon ka sa akin.

Ang sagot ng nasa loob ng bato.

NUCCIUM—hindi ako papayag,

NUCCICIM—walang pangyayari,

NAUPATRIS—sino ang iyong Ama,

NUCSIUM—sino kang maparito at sinong nag-utos sa iyo,

NATUS—ako ang Ama ng iyong Amang tinuran.

HUCCIANI—ako ang unang lumitaw,
NUCAM DEI—Isang Dios na naghahawak at dapat pagku-
nan ng kapangyarihan.

Ang sabi ng Dios Anak.

ETSAC ECATUM MANUM DEI.—ako ang anak ng Dios na
dapat sundin,

EMPURO MECATIONEM—hari ng langit at ng lupa,
IN DEI—Dios na walang katapusan na kina-uuwian
ng lahat ng bagay, wala kungdi ako at ang
Ama ko lamang, ang dapat magbinyag sa iyo
upang mapasok ka sa aking bakuran.

Ang sagot ng nasa loob ng bato.

SERICAM—hindi ka dapat makialam.

SERIORUM—sa hindi pumapasok.

SURTIS SURTIS—sa lumalabas sa iyong bakuran.

MICCIONEY—ako ang Dios na dapat sundin.

CECATUM—ikaw ang bibinyag,

HUC DEI—ako ang siyang marapat.

Ang sabi ng Dios Anak.

ENATAC EXANTUM MORUM—ikaw ang Ama ng hindi
binyagan, hindi ka dapat mapasok sa pinto
ng kalangitan,

ENTIO GENTILE MEA TI MEA—kung hindi ka papayag
na sa akin ay pabinyag,

CORPOREMENTE LESTICATUM—hindi ka masasakop ng
aking katawan at kapangyarihan, ako ang nag-
tatangan ng ilaw at kalangitan.

Ang sagot ng I. Dios.

LUXIM—Ako ang ilaw,

MORIM—ng kalangitan,

MURANI—magbubukas at bubuksan,

MONAS—ng kapangyarihan,

MONA MONIM—na naghahawak ng lahat ng bagay.

Ang sabi ng Dios Anak.

EXIAM MIRAM—ikaw ay pabinyag sa pangalang iyan
at ang sinomang tumawag ay hindi dadanas
ng anomang harap sa kabilang buhay,

EXK MIRANO—tatawaguin kang ikalawa ng aking
katawan,

EXMERIUM MATAM—sa pangalan ng aking Ama,

EXNICAM MITAM—Sa pangalan ng Espirito Santo,

EXNSUTIO MICAM—Sa kapangyarihan ng Santisima
Trinidad, ang siya kong ibibinyag sa iyong
katawan, Dios sa mula at walang hanggan,
na walang katawang pagka-Dios.

Ang sagot ng nasa loob ng bato.

UNIEM—ako ang Santisima Trinidad,

UNANUM—lumabas at nilabasan,

CANANUM—na nagbibigay ng kapangyarihan,

BATUM—Dios na hindi matarok,

UBCATUM—Isang Dios na tunay, at kayo ang Bait,
ang Loob at Ala-ala.

PACSIBIT CORPORE TRINITATIS SICUT DEUS,
ganyan ang sinabi ng Nuno bilang pagsang-
ayon sa hangad ng Apo.

LUTME LOS SALVATOR ET CONFUNDE HOC SU-
TAM TRINITATIS TUI ET SANCTI EVAE LI.

Ako'y pabibinyag sa kapangyarihan ko at
sariling lakas, ngayon ako ay papayag, sun-
dip mo balang ipangungusap:

LUTME—walang mahuhulog,

ESMATIBAL—walang kahirapan,

BALUTIS GENTELISE MICAM—ni dilim walang dadaanan,
sabog ang impierno ang limbo ay waray, ma-
buksan ang langit ako ang daraan.

ESNASOC—aking isusuot,

ESNAVAT—daliri ko sa labas,

EVEVAT--ako'y pabibinyag, sa pangalan ko rin doon magbubuhay,
MACMAMITAM MAEMPMAEM--ako'y isang Dios sa Ama, sa Anak, sa dunong, kapangyarihan at lakas, tawaguing Dios na Tatlong Personas.

Ang Sabi ng Dios Anak
EGO TE BAPTISE MACMAMITAM MAEMPOMAEM IN
NOMINE PATRIS ET FILII ET SPIRITUS SANCTI,
EGO SUM DEUS TURBATUS.

Ng ito'y masabi ng Dios Anak ay biglang nagwika ang Infinito Dios:

SUBTIHOY MIDAD INSALIDAD QUILIMIDAD--dito sa winikang ito, nawalang bigla ang tatlo, lumubog umalis sa tatlong mundo nahawi sampu ng bato, humarap ang tatlo Ama, Anak, Spirito Santo,--Nuliam Santo Santo MACMAMITAM MAEMPO-MAEM, Señor Dios de los Ejercitos at Gloria ng Pitong Mundo.

A.V.--Haring walang pinagmulan, at hari ng punong pinagmulan, at hari ng hari ng lahat ng hari:
FEISUM EISUM CEISUM FECSUM TRI-ENICIM
TRICNISUM HURICCIUM FURIM FERICCIUM HUC-
CIUM.

Bago umakyat sa langit ang Tatlo, ay nag-iwan muna ng dalawang salita na dili iba't ang kanyang lihim na pangalan na M.M. at ang sabi niya ay ganito:
Ito ang iniwan kong pangalan sa lupa noong ako'y maengkanto sa bundok ng Boor, at ng umakyat na sa langit ang tatlo ay itinuro kay Jesus ang Ama ang pangalan ng I.D. na nakasulat sa sikat ng araw at doon sa ibabaw ng sinag ay nakasulat ang mga salitang:

PAX TIBI DOMINE
DEUS NORUM
DEUS NORAM
DEUS NOCAM
DEUS MEORUAM

-----o-----

Tangi dito, ay nag-iwan pa siya dito sa lupa ng dalawampu't apat na pangalan ng dalawampu't apat na matatanda na nakapalibot sa Dios Ama sa langit na kaitaasan. Ito ay ang mga sumusunod:

1. HAVET	23. NOVENDECIM
2. ANORETERCUM	24. GRACARGO
3. HAECJAM	
4. GESTABATOLNISE	
5. NONEDEMITE	
6. PLAUSUCINTER	
7. ASPIANTEDIVO	
8. ARASUPILLA	
9. NUBESUBDENSE	
10. MOI STRUMTE	
11. LETHALIBURNOS	
12. ELEJETIBUS CURUM	
13. AMATVIDERI	
14. GENS DURA	
15. NUDANTUROS	
16. ARUMDUDATOR	
17. SUBJESTUS DESYT	
18. MOATLITATIR DEDERT	
19. LUSISERORBE	
20. TREMENDA CUJUS	
21. SUSPONTE SUBJEST	
22. PENDENTIS DEI	

H. A. H.
HOCMITAC AMINATAC
HIPTAC
A.B.A. C.
ATUM BEM ATAIR CIEM
U. R. G. U. M.
UYABIT GALINAM UNTAR
RESUREXIT MULATAS

1. HOCMOM
2. AMOMAM
3. HURAM
4. CRENTE
5. NENATAC
6. PAMPANABAL
7. ACMULATUM
8. AGUECA
9. NUMCIUM
10. MULATOC
11. LUMAYOS
12. ESNATAC
13. ABRICAM
14. GENTIUM
15. NATAUME
16. ANIMASUA
17. SERICAM
18. MATAMORUM
19. LAUSBAL
20. TUMATUM
21. SUAM
22. PETRUM
23. NATUM
24. GENTILLORUM

Sa Araw at Buan, ito ang pinagkaisahan ng sila ay bigyan ng kaliuanagan dito sa ibabaw ng lupa: Inang MURLILUAC SIACTIS SANCTUS PRONOBIS, SANCTUS PRONOBIS, SANCTUS LUMAGOS.

Ito ang pinagkaisahan ng apat na Angel na iyong kakashahin sa iyong pagpasok. Ito ang inawit ng nagbuhat sa dagat: SALVUM POPULUM PACPACTUM QARUM ANGELEM SALBIM PIPILIM SARIOLIHIM DOMINI TUORIM IMPIRITATIM, Inang MURLIM ako'y papasok. QUEM SALVO TRINITATO, sa Amang Santo UENTO.

Ito ang pinagkaisahan ng Araw at Buan ng sila'y lumipat sa kabilang mundo, ay walang makapangyarihan kungdi sila lamang:

YLUJO YRAYIS YLAGLORIA
LIHIS TAGUITAC SAGRANATAC PAPARONATAC
UP MADAC ABO NATAC

Buksan ninyo ang pinto at kami'y papasok. Ito ang winika ng Ina ng Araw ng siya'y pumasok sa kailaliman sa kaibuturan ng Santong kalihiman: TRAGUIBOG YNCIRIOT TIBOG VIHAB CALICUB TALTABOG TRITALIS ACOAROG SANTILAC.

Ito ang winika ang Ama ng Buan ng siya'y lumipat sa kailaliman sa kaibuturan ng Santong kalihiman: QUIM TATRATIRUM SALBUM INTRITORIUM SALAMBAT SALUMPAT.

Genito naman ang sabi sa ibang kasaysayan. Nang wala pang mundo, sa lawak ng kadiliman ay biglang gumuhit ang matatalim na kidlat at kulog na kagulat-gulat, at pagkatapos ay sa lilitaw na lamang ang isang babae na ang mukha'y

nagliliwanag at nagniningning na di matitigan, at siya'y nangusap ng ganito: Ako ang Una at Nag-iisa (Animasola), ako ang pinagmulan ng naghahawak ng liwanag at ng dilim na liliwanagan. Ng ito'y masabi ay muli siyang nangusap ng pitong makapang-yarihang salita: AMUMAN, AGUEC, AHIERA, ACTAMTE, ACTUAB, ANIMASUA, ABDUCAM. Nang ito'y matapos ay muli siyang nangusap: SEXSEIM, at ng ito'y masabi ay umulit naman ang kidlat at kulog na kagulat-gulat at ayaw huminto. Sa ganitong pangyayari ay muling nagsalita ang Animasola: PERGUMPAM, at ang kulog at kidlat ay biglang tumigil at biglang nagliwanag. Sa pagliliwanag na ito ay nakita na lamang na nakasulat ang kanyang kabanal-banalang pangalan sa kanyang kamahal-mahalang balabal: AM-UM-AN. Iyan ang kanyang pangalan, at siya ang kauna-unahan sa pitong kanumu-nunu-ang babae na kung tawagin ay Pitong Birhen (Siete Virgenes). Ang pangalan naman ng anim na birhen ay: AGUEC, AHIERA, ACTAMTE, ACTUAB, ANIMASUA, ABDUCAM.

Sa iba't ibang bahagi ng katawan ng Birheng Animasola, ay nasusulat ang mga sumusunod na salita:

Sa kanang tainga — TEIXTUM
Sa kaliwang tainga — HUCAC HANTIM
Sa kanang balikat — REUM XEXERMAT
Sa kaliwang balikat — OMPITE RUSEM
Sa kanang braso — IBACTE
Sa kaliwang braso — YACTE
Sa kanang palad — CLAUVAM
Sa kaliwang palad — CLAUURAM
Sa kanang tadyang — UCNAT

Sa kaliwang tadyang — UCMAT
Sa kanang tuhod — SUANAC
Sa kaliwang tuhod — SURATIM
Sa kanang paa — YLIGAM
Sa kaliwang paa — YLINAM
Sa dibdib — TICMIROTIM
Sa bayawang — NIC-HAT
Sa likod — TIGTIMUAG
Sa ulo — SEXSEIM

Naito naman ang pinagkaisahan ng pitong nunong babae o pitong birhen.

MUABTARAB MIACLITARAB MUMSIJARAB

1. EHATMABESEM EGO MORIM
2. EGO SUM CAUPSIGAUBIT
3. IUM SECCE DEUS EM GAEM
4. RAMBIDIT RUJABAC
5. EGOSLABIT AC GLOMIAEM
6. BISTE SEHERAM ACNAM
7. MACAM SUADEAM ENCANTO SPIRITO
MAGISTORAM

Naito naman ang nakasulat sa Capa Magna ng Birheng Animasola. Ang mga ito ay susi.

SEXSEIM PERGUMPAM

Noon ay wala pang mundo at wala pang mga tao maliban sa pitong nunong babae. Silang pito lamang ang nagtatagan ng lahat ng kapang-yarihan sa lahat ng bagay. Ang una at pinakamatanda sa lahat sa pitong nunong babae ay nagsalita:

Ako'y lilikha pa ng isang babae, at sinambit niya: SIGTIMUCAM SUIBIIM. Sa sinabing ito ay isang bulaklak ang lumitaw at kanyang hinawakan. Ang BULAKLAK ay nagsalita at ang sabi: Sa aking pagka Dios at kapangyarihan, bilang pangalawa ko MAGUBAB; sa aking pagka espirito MARIACOB; at sa aking pagka Dios MAGOB. At muling nagsalita ang Bulaklak LUMARAT LAUM, at bago isinunod PIGMI-TUIM QUIP, at ang Bulaklak ay biglang napasok sa loob ng bato na parang kristal, at ng mapaloob na ay muling nagsalita: CUMTARAP UCSIM, at ang batong kristal ay biglang naghilom.

Lumikhang muli ang unang nunong babae ng pitong Arkanghel na pawang may mga kapa o bala-bal, at ang kamilang mga pangalan ay MASIANTE, OLEONTE, PAGAM, SIXTE, CARARONTE, MOLINIATOR at MEMRIL. Ang pitong Arkanghel na ito ang pinapagbantay sa kabang ginto na kinalalagyan ng batong kristal na kinapapalooban ng bulaklak. Ang kabang gintong nasabi ay bigla na lamang lumitaw, at ng sabihin ng nunong babae: PERGUMPAM, ang kaban ay nabuksan at ipinaloob ang kristal, at ng sabihin naman: SEXSEIM, ang kaban ay nasarhan.

Naiito ang pinagkaisahan ng pitong principeng Arkanghel:
AECAM ECAM PAGUENASAM PADERICAM MUABTARAB
MIACLITARAB MUMSIJARAB.

Nang mapaloob na ang bulaklak sa kaban, ang pitong nunong babae ay nagbatia-an:

1. EHAT MABECCEM EGO MORIM - Ang sabi ng unang nunong babae,
2. EGO SUM CAUPSIGAUBIT - Ang sabi ng pangalawa,
3. IUM SECCE DEUS EM GAEM - Ang sagot ng pangatlo,
4. RAMBIDIT RUJABAC - Ang tugon ng pang-apat,
5. EGO SLABIT AC GLOMIAEM - Anang pang-lima naman,
6. BISTE SEHERAM ACNAM - Ang sabi ng ika anim,
7. MACAM SUADEAM ENCANTO SPIRITO MAGISTORAM - Ang wakas ng ika pito.

Ang pangalawang nunong babae ay muling bumati sa anim at ang sabi: SANCTO ELIGMO, SANCTA ELIGMA, SANCTA MIHITANA, SANCTA MIQUITANA, FUISTE EUB SPIRITO MAUB, RENIT IUM, et OCUP IN GLORIAE. Ang mga sinalitang ito ay naging buhay at lumitaw ay pawang Espiritong Banal. Ang pangatlong nunong babae ang bati naman ay ganito: SANCTO MARUB, SANCTO BACLORUM, SANCTA MACABA, Per Quit Juimus Ritemgaem Muriem Ipsio Enim Ciciruis Tuum. Sa salitang ito ay lumitaw ang tatlong banal na Espirito. Ganito naman ang bati ng ikaapat: SANCTA SUMITAM, SANCTO ICAM, SANCTA MIRAM. Sa mga sinabing ito ay lumitaw naman ang tatlong Espirito na isang lalaki at dalawang babae. Nagsalita naman ang ikalima at ang sabi: SANCTO ESTOLANO, SANCTA MUIRIUB, SANCTA ESMOSCLA, AMICAM NATAM YRUB BUM. Sa mga sinabing ito ay lumitaw ang isang lalaki at dalawang babae. Ganito naman ang bati ng ika anim na nunong babae: SANCTA EMERENCIANA, SANCTA MITARUEL, SANCTA SOLAMITAM, SANCTO DEMICALLOTE, SANCTO MITAMORIM, SANCTO MEOROAM, Tad Ahac Nacsum Luxpra Mentim

Asistius Mursim. Ang kahuli-hulihang bumati ay ang ikapitong nunong babae, at ang bati ay ganito: SANCTA ITAMIS, SANCTA HICAAC, SANCTO HICAOC, SANCTA ABDOLA, SANCTA ABSOLA, SANCTA MITAM, SANCTO SOLOMITAM, SANCTA METBARAM, SANCTA SUMERGABIT, SANCTO SIDAC, QUIMCUTUM EMIT, ISTAM ALALAIS TEISUM GRUIMEMLISTAB YUBUOB, ROFOB BAIO ICOB LEPAUS NAPRAP.

Ang pangalan ng Mahal na Birgen sa pagkabulaklak na S.T.M. ay SANCTISMAM, at siya ang bulaklak na lumitaw at siya rin ang katawan:

LUMARAT EHIC - Ang pangalan ng Birgen sa pagkabata;

LUMARAT MANAUT - Ang kanyang pangalan sa pagkabulaklak,

LUMARAT LAUM - Ang kanyang pangalan sa pagka Reyna ng langit.

Ang sinomang maka-alam ng sumusunod na panalangin, ay ligtas sa madlang kapanganiban, at hindi daranas ng anomang hirap sa kabilang buhay.

CREDO PATER, ET FILIO, ET SPIRITO SANCTO.
CREDO DE LA SANCTISIMA TRINIDAD VIRGEN
MUY PODEROSO SUMITAM REY DE LOS HEREGES:
TARTAT SANCTA EMERENCIANA, MIBAT MIALARAT
JESUS VIRGEN MARIA ISUMO BENEDICTUS CRUCIS:
OH DEUS IMITAM IMIBUYOS DESTE ALLISUM
CERAM CALABARIAM APOCALIPSIS: HOC EST ENIM
CORPUS MEUM, ET INCARNATUS EST DE SPIRITO
SANCTO, NATUS EX MARIA VIRGINE, ET HOMO

FACTUS EST ET CRUCIFIXUS: SANCTA EMERENCIANA,
SANCTO ESTOLANO, SANCTO ALGAMO, SANCTA MITAM,
SANCTA SOLAMITAM, SANCTO ICAM, SANCTO DEMI-
CALLOTE, SANCTO DEMILLOS, ADVENE DISSIMO
LOCTUOS, SANCTO MITAM CERAM BALAMBAM, GUN-
TILLAM MUHER ANGELITAM SINGGATAM OBALAM TANTAN,
SANCTO MAGOB, SANCTO MACOB, SANCTO MAROB,
SANCTO YUBUOB, SANCTO LIB, SANCTO BACLORUM,
JESUS JESUS JESUS, SANCTO BALCORUM: AM-UM-
AN LUMARAT LAUM.

AM-UM-AN: Ako ang una at ako rin ang huli, ang lahat ng bagay ay nagmula sa akin at lumabas sa akin, at ako ang lumikha ng mga tunay kong Espirito, at yaong lahat na gagawin nila ay magbubuhay naman sa AMA ng AMA ng Dios Ama. MITI QUI DIM ORATES AC EC OC TETECCUM ET SANCTE ENIM CORPUS MEELIM, ORATE SUM BEIHEUM ELIM, AEI, AIE, IMPACEM. HAC-CI-JAH, at ang bango'y humalimuyak ng ito'y masabi, at biglang lumitaw ang pitong bakas sa batong tuntungan at nasulat sa nasabing bato ang pitong pangalan: NONEDEMITE, ARASUPELLA, MONTALITATIR-DEDERIT, MONSTRUMTE, AMATEREUM, AMUMAN, LUCISERORBE.

Naito naman ang salita ng Dignum Crucis, at ito ang pinagkaisahan ng pitong namekas:

DIGNUM, MAGNUM, ICAM, MACAM, MIHAM, HAM, OAYIM. Ang mga salitang ito, ang sabi sa banal na kasulatan, ay nagtataglay ng mga sumusunod:

1. Tagusan ang liwanag maging sa kahoy, sa bakal o sa bato,
2. Lumiliwanag sa kadiliman hanggang sa kailaliman,

3. Lumiliwanag sa liwanag na di nakikita ng mga mata,

4. Nagbibigay ng kislap sa batong diamante, brillante at ibapang bagay na kumikinang,

5. Nagbibigay ng liwanag sa mga bituin at sa ibapang tanglaw sa itaas,

6. Nagbibigay ng liwanag buhat sa ibabaw hanggang kailaliman.

Ito ang pinapasukan at nilalabasan ng pitong ilawan. Upang magkaroon at mawala ang liwanag ay ganito ang sasabihin: SAUT UGNAT DIGNAT. Ito ang tatlong baytang ng kauna-unahang hagdan.

NAITO NAMAN ANG LIHIM NG PANGALAWANG HAGDAN

GENSDURA AMATUIDERY NUBESUBDENSE GESTABATUL-
NISE LETHALIBURNOS HAEJCAM

ITO NAMAN ANG AAKYATAN AT PAPANANG-UGAN SA
NASABING HAGDAN.

ABCUANTOR ORNELIS INVOLATOR TRISIM ENCANTO
SUB DEUM SUDAM

HELNAG. Ito ang pangalawang katawan ng kauna-unahang nunong babae, at sa katawang ito nag buhat ang pitong nunong lalaki o pitong matanda: HAEJCAM, ELEJETIBUS-CORUM, NUBESUBDENSE, GESTABATOLNISE, AMATUIDERY, GENSDURA, NUDANTUOSA. Naito naman ang kanilang pinagkaisahan: HURMAT HUPNAT VERMIT. Iyan ang tatlong baytang ng pangalawang hagdan.

NAITO ANG LIHIM NG PANGATLONG HAGDAN

PLAUSUCINTER, TREMENDA-CUJUS, SUBJESTUS-
DESIT, ARUMDUDATOR, HAVET, ASPIANTEDIVO, SUSPONTE-
SUBJESIT, PENDENTIS-DEI, NOVENDECIM, GRACIEGO.

HEMSPAG. Ito ang ikatlong katawan ng kauna-unahang nunong babae, at sa katawang ito nagbuhat ang sampung kanunu-ang lalaking nabanggit. Ito naman ang kanilang pinagkaisahan: ACTUAB AGRAMTE ARAM. Naito naman ang pinagkaisahan ng H.A.H.: HELNAG AMUMAN HEMSPAG. Ito ang tatlong baytang ng pangatlong hagdan.

Matapos malikha ang mga nasabing espirito ay ayaw kumilala sa tatlong nunong babae. Ang tatlo ay nagsalita ng ganito: OC BATORUM, OM BATO HARAM. Ng ito'y masabi ay nangatakot ang kanilang mga nilikha at matagal na oras na hindi nakakibo.

PINAGKAISAHAN NG DALAWAMPU'T APAT NA
MATATANDA

GIPARO HIP GIPARO CIHIP GRUMUGAM EMPRIUMISIC-
HELNAC AM-UM-AN HEMSPAG. Matapos masabi ito ng dalawampu't apat na matatanda, ay may sumagot na tinig sabay sa biglang pagdidilim at ugong at nayanig ang kanilang kinatutuntungan, at ang kanilang mga ilawan ay nangamatay at nawalan ng liwanag. Ang sabi ng tinig ay ganito: Ako ay Mata, ako ang Dios ninyo at, ako ay espiritong tunay ng kaliwanagan; Ako ang ALAALA, BAIT, LOOB. Ang ilan sa mga matatanda ay nagsalita at ang sabi: HURMPA HURMPAS MURGUM. Sumagot na muli

ang tinig at ang wika: YUMO CONSUM YULIS EVAE REVO-
LISAC HUC HANTIM LISIM PETAL NIUTAM MOSUM NUICUM
NATUM OC NATA NATAM REJIM BERBARHANTIM YGSUM. Ng
ito'y masabi ay biglang nawala ang tinig at big-
lang nagliwanag, at ang kanilang nakita na nakaukit
sa bato ay dalawang bakas ng paa na may nakaukit na
tig-isang titik na E at M., at ng ito'y makita ng
unang munong babae ay nagtaka at ang wika: Diyata't
may mataas pa sa akin, - at sino kaya Siya? Sa
nangyaring ito ay ginamit na lehat ang lubus niyang
kapangyarihan, nguni't walang nangyari at hindi rin
niya nakita at hindi nakilala ang nasabing tinig.
Sa nangyaring ito ang Birhen AMUMAN ay nalungkot,
nguni't siya'y nilapitan ng anim niyang kasama at
binati ng ganito: OH SANCTA TRINITAS DE LOS VIR-
GINIS, ELIM-ADOC DE TODOS LOS HERESES, ENIM ET
SANCTUS ET SANCTI. Nang ito'y matapos ay may nga-
salitang tinig ng: NUM MUR SAC CAAC AC HABAAC
QUILIM HICCI. Ng ito'y masabi ay napawi ang ka-
lungkutan ng unang munong babae, at saka umulit
ang tinig: LATOS MICSIM RECUM AREM LATES LUM.
ICCIS BENEDICTE VEMUL AD EHICTE AMAY SANCTE MINI
MIHI ANIME SANCTE ABIT HICCE. Ng ito'y masabi ng
tinig ang pito ay nangahimbing at nangakatulog.
Umulit ang tinig: ASAEM, OETEO, MISCI, MITI MITIM
ET ASEM ABIO. Ng ito'y masabi ng tinig ay dumating
ang mga anghel na maydalang tig-isang korona na
ipinutong sa ulo ng pitong birhen, at sa korona
ng unang Birhen ay may sagisag pa at may matang
nakasangkap: H.A.H. Iyan ang sagisag na nakasulat
sa korona. Ng siya'y putungan ay nagsalita ang
tinig: KADBAHC, KAUMAEC, KAURAHC.

Nang magising ang pitong Birhen ay pawang
nangagtaka kung bakit silang lahat ay may tig-
isang korona sa ulo. Pinepag-ORACION sila ng
tinig, ng ganito: SORISITIM DAB GOLO MENTUM HISIM
MEMENTO PUI RATAM PATER EST ARIA. Ng ito'y ma-
sabi ay biglang sumikat ang kahanga-hangang li-
wanag na may pitong rayos o silahis na pumutong
sa ulo ng bawa't isa sa pitong birhen. Naito
ang pitong titik na nilabasan ng pitong sinag
o pitong rayos: A.T.A.R.D.A.R. Ang sabi ng
boses ay ganito: Ang sinomang maka-alam sa aking
pangalang iyan, ay hi li ko hahatulan, at kung
nasampalatayanan, patay man ay mabubuhay.

Sa yugtong ito ng mga pangyayari, ang kabang
ginto ay nabuksan at biglang namukadkad ang
bulaklak sa loob ng bato, at nagkaroon ng limang
talulot: LUMARAT MANAOT, LUMARAT LAUM, LUMARAT
KHIC, LUMARAT ABDUCAM, LUDGAM MICELIM. Iyan ang
limang pangalan ng naging bulaklak ng mundo.

Narito naman ang tatlong pangalan ng Birhen
sa langit, sa himpapawid at sa lupa.

1. MAGUGAB - Pangalan sa langit,
2. MARIAGOB - Pangalan sa himpapawid,
3. MAGOB --- Pangalan sa lupa.

Narito pa ang tatlong pangalan niya:

1. ATRIS --- Ng bata pa ang mahal na Birhen
hanggang maging dalaga,
2. MATRIS --- Ng mgaka-asawa na ang mahal na
birhen,
3. SINOTRIS - Ng lalangin sa tiyan ng ina at
hindi pa binyagan.

Nang siya'y putungan ng korona sa langit, ang
kanyang pangalang nasulat sa kanyang noo:

G R A I S.

Ang pangalan ng Birhen na Ina ng Dios:

M A R M A T A M

ANG GUMAMELA CELIS NG IPANAOG SA LUPA
AY NAGING MARIA

Ang Sabi Ng Dios:

M-AGNIFICAT ANIMA MEA DOMINUM
A-D DOMINUM CONTRIBULARER
R-ETRIBUE CERVO TUO VIVIFICAME
I-N DEO SPERAVIT COR MEUM ET EDJUTUS SUNT
A-D TE DOMINE LAVAVE ANIMA MEAM.

Kung isasama sa Basag na ito ng MARIA ang
pitong salita o pitong R, ay mabuting gamitin
laban sa hindi mabubuting espirito: RATUR, RETUR,
ROTIS, ROTAS, REGTAR, RESURMAT, REPORITES.

ANG VIRGENG MARIA NG IYAKYAT SA LANGIT
AY NAGING REYNA NG SANGKALANGITAN

Nang ang Birhen ay puputungan na ang sabi
ng Nuno:

SIMPERIT IN AETERNAM - Ikaw ang reyna ng
lahat ng mga-Angeles,
REX TUUS IN EGAROUS SPIRITUS - Ikaw ang
reyna ng lahat na mga espirito,
VADE IGSUM REGINAM ET EGITAM NOSTHAM
SPIRITUS PERMAT - Ikaw ang mananalo at pupugot
sa ulo ng Ahas na puno ng mga manunukso, at
TUUS EST MATER, ET HIJA, ET FILIO IN CAELO
ET IN TERRA - Ikaw ang INA, at Anak na LALAKI,
at Anak na BAB.E, sa langit at sa lupa.

Ganito ang sabi ng Nuno ng pinuputungan na:

VALGUM ENTERCAM HIG GOAM.
AVE CANDIDUM LILIUM FULGIDAE SEMPERQUE
TRANQUILLAE TRINITATIS ROSA QUE
PRAEFULGIDA COELICAE AMEINITATIS DE QUA
NASCI ET DE CUIUS LACTE PASCI
REX CAELORUM VOLUIT DIVINIS INFLUXIONIBUS
ANIMAS NOSTRAS PASCE.

Ang Bendicion naman Sa Mahal Na Virgen Ng
Kanunu-nunu-ang LALAKI:

Unang Krus: SAUCNAT
NASTIR ECCUB NASTER EGUBA NASTER
EREMSIB
ABDIO BABDA CIBAG DENAG EIOVA

Ikalawang Krus: TADHACSAC
ADO EGO IBI OMO UPSIO
AMILIM ETTAMI ILATAC OIMATI
UMILIM.

Ikatlong Krus: MITVAC
AMOABIRISILUM ENADAUS-NOUS
IGRASOMIAM OMBIA-DOPNEA
UGNANE-OCMUL
AMAGOB EARIPOIGIHIC OUPIRA
UBUCAM
AVESUMY ENDIGMOUMO IGLASUMY
OMNIPAM UGJAJE
ABDARAM ENAMULAM INCURUSEM
OCCELITAM UNIVERSUM.

Ang tatlong krus na iyan na ibinendicion sa
Mahal na Birhen ay ang tinatawag na TRES CRUCIS
at ang mga iyan ay dili iba at ang LAS VOCALES.

ANG KAMAHAL-MAHALANG BALABAL NG MAHAL NA
BIRGEN

GEOT QULABULHUS, SUBHONUC HUB IMGASIEM JAC
IMDECIEM HUP ABIT MIYAM
JUA REX QUITAM UCLY UCTY USEL ITATAHACCI
ITATAHOC SI AC EC OC
PAZ PAX PAC PACI MACAGUIMPAS. ✓

MATAAS NA KABABALAGHAN NG S.T.M.

CUPHUM OCBUE MAUC HAP SIAB.

Ang mga sinabi bago nilikha ang Araw at Buan

HICAAC - Pangalan ng lumikha sa Araw.

HICAOC - Pangalan ng lumikha sa Buan.

Oracion ng likhain ang araw:

HICAAC SPIRITUM MEUM ET CUM SAR MUNDI
VESET NOS EMPIRIM.

Oracion ng likhain ang Buan:

HICAOK DEUS MANACUM SIGUT DEUS EGNORI
CUGIT MOUCTIM EGO SUM.

Salitang ibinulong sa kaliwang mata ng araw
upang huag makakita:

UHUMESIT MORTIM EGO SUM.

Mga Salitang ibinulong sa kanang Mata ng Araw:

MIAC IBAAM AHAAM BAAB MAEMEAM
LAUDEAM GRAGALIM SUM SEISTUM DE IXTUM CHRISTE.
MACICIM VIVIT DALIC CERTUGMAB LIOS SEIN MER-
NESCUE
MILIM CERTASDA IXTENEG IMFERMIT ISTUO RACTE
LISEF
MEISCLUM MISEIT ABOM CILLOS CREN LIGNUM
ARTURMEG.

Ang daan ng Araw:

MAAMMAAM

Ang daan ng Buan:

BAAMBAAB

Kapangyarihan Ng Oracion:

BAAMBAAB MAAMMAAM AEVAESEM, MIMCUAM MINTUAM
MEISLAM.

Mga Pangalan Ng Apat Na Quirubin Na Nagtata-
ngan Sa Apat Na Hangin.

LUSEMA, LUSERA, BATORA, BATORE.

MGA ESPIRITONG ANAK NG DIOS NA LALAKI AT
BABAE, ITO ANG KARUNUNGAN NG DIOS NA
LABING TATLONG "P"

PIMPUMBAL PAUMABAL PELIMCUAM PINDIM PIMCOIM
PINTUIM PISIONABAL PINCOAM PAUPERUM PURCORUM
PERCOIM PAMULI PAMPANABAL.

ITO ANG LIHIM NA SALAMIN NG MAHAL NA BIRHEN

SIHAMAG TALUAB MIHURTAP

Ito ang nakasulat sa singsing ng Mahal na
Birhen

LUMARAT MANAOT

ANG APAT NA ARKANGHEL NA UMAALALAY SA APAT
NA SULOK NG MUNDO

ADONADAM REHOP OGNAT SAUGNAT

Sa Loob At Sa Apat Na Sulok Ng Mundo Ay May
Limang Krus

T
E E T ----- Ito ang axis o ehe ng mundo
N

S
O A R -----)
T)
A)
P R O -----)
E)
O)
R P A -----)
E)
R)
A Q S -----)
T)

Ito ang nasa apat na sulok
ng mundo

Ito ang krus na ito ay ang: SATOR AREPO TENET
MERA METAS. Naito naman ang mga basag.

S-ALUTER
A-DAM
T-TRAGUELA
O-RSUM
R-AVET

A-LEGATUM
R-RAMAIL
E-XTAGSUT
P-ERULATOR
O-NABELEM

T-RAMENDA
E-NSIUVABIT
N-OTAMBAT
E-STUTUM
T-ENETILSUM

O-NATOR
P-OPULATOR
E-MMANUEL
R-UMACAT
A-MPILATOR

R-OTATEM
O-PSCULUM
T-EMPLARITATOR
A-DONAY
S-ABAOOTH

- 64 -

SATOR
AREPO
TENET
OPERA
ROTAS

MATAM
ARICA
TIVIT
ACIRA
MATAM

MITAM
IDUNA
TUSUT
ANUDI
MATIM

MICAM
IKEMA
CEPEC
AMEKI
MACIM

MACAM
AVORA
GOTOC
AROVA
MACAM

- 65 -

MORAM
OLEVA
RIVIR
AVELO
MAROM

ADONAY
DORANA
ORADAN
NADARO
ANAROD
YENODA

MISEGEP
ODILAVI
UMROVAC
MUTRIGO
ANOINEL
UDIDILI
MISSETIS

- 66 -

S. T. M.

SAMIDAC
TUURIM
MAIMACME

SAMONAC
TEORSOC
MEHAC

SARAC
TARAC
MARAC

SIRUC
TIRUC
MIHUC

SAMUNAC
TIRACTRAM
MARMALIM

SIC
TAC
MAE

- 67 -

SAU
TUM
MUP

SUCRUP
TEURCUP
MEAP

SAMUNAC
TIMACTIMRAM
MARMALEUM

SUBDUBIO
TAJORIUM
MEOROAM

SAT
TAT
MAT

SAB
TAB
MAB

AMPILAM COAM
EXEMENETRAU
HE-COA-COE-HEU-EUC

JO-HACC
AB-HA
HICAAC

Nang matapos na ang mga nasabing gawain ng pitong nunong babae, ang isang pinakamatanda sa lahat ay nagsalita: QUIRIAM QUISIAM. Ng ito'y masabi ay biglang nagliwanag sa kanyang harapan, at may nagsalitang tinig na ang sabi: MUOTE OC MURUB. Sumagot naman ang nunong babae: Yari na ang lahat ng bagay; bakit hindi ka pa pakilala kung ikaw ay sino? Tumugon ang Dios FOOC at ang sabi: Mula sa walang pinagmulan at hanggang sa walang hanggan ay isa lamang ang ibibigay ko sa iyo: SISINISINITIM. Sa sinabing ito ng Dios FOOC ay nayanig ang buong dako ng nunong babaeng kausap at parang sasabog ang nasabing lugar. Sa pagpapakilala ng Dios FOOC na siya ang makapangyarihan sa lahat walang kapanitay, ay isinunod ang isang salitang: SESEHERESEJENEM. At biglang nagdilim ang nasabing lugar, at may kahalong kulog at kidlat at hanging malakas na walang katulad, at ang tangi lamang tahimik at maliwanag ay ang kinalalagyang lugar ng Dios FOOC. Sa ganitong pangyayari ay may lumapit sa kanya na limang banaag o limang katao na tuhod ang inilalakad. Ang sabi ng una: AMHUMAN RESIMEBROJAM; ang sabi ng ikalawa: HELNAG IDIGIPA DEI ECCE HOMO IN LAUS DEO; ang ikatlo: HEMSPAG BERNABAL BARSABAL BERNACAT; ang ikaapat naman: BERCIAIUM CICIATUM REVELITAM LUTME ESMATIBAL, YGTAC YSTAC YSNATAC TARTARAW SARAPAO SURUPAC YSLAM YSNATAM ELIAM ISTARAM MITARTAR. Sa mga sinabing ito'y tumigil ang lindol, napawi ang dilim at biglang nagliwanag. Nagsalita ang apong babae: JUPHAUM HOLIHUM SBTISIHIS. Sa sinabing ito ay biglang nawala ang bagsik ng apat na elemento. Muling nagsalita

ang Apong Babae ng ganito: SINSIM TIM MILIMATIM INHUM. Nagsalita ang Dios FOOC at ang sabi: Pakikilusin ko ang apat na elemento at gagawin ang higit sa inyong nakita at nagsalita: ELIM NOCE NIM AMPILAM GOAM ET SIGNUM ET SANCTI EVAE LI.

Sumagot ang apo at ang sabi: Ikaw ang Dios namin, at kami'y nagmula sa iyong katawan at wala ring kamatayan. Sumagot ang Dios FOOC: VOCANISIM NOCCI VUHUM - Ikaw ang makapangyarihan sa iyong nasasakupan at hwag mo akong tawagin at ang iyong mga gagawin ay hindi ko panghihimasukan. Nagsalita ang nunong babae at ang tanong: CELIM GRAVIT NOT CHET? Sino ang kauwi-an ng lahat ng aming katawan PERGUMRAM, at sino ang ayos ng sa amin ay lumalang: SICCE IMPECCEA TILLIT? At saan nagbuhat ang aming pangalan? Sumagot ang Dios FOOC ng ganito - SERICAM QUILI QUITI PUM. Ako lamang ang nakatatarok ng lahat ng lihim at hayag, at ang bagay na ito ay hindi dapat malaman nino man: HUCCIUM PRIAM MOLON PUS SIHIS. Sa salitang ito ay hindi nakakibo ang nunong babae at nakatayo siya na parang ipinako. Muling nagsalita ang Dios FOOC: NOLON NOLON SIHIS SIHIS NOLON NOLON. Sa sinabing ito ay nakapagsalita ang nunong babae at wika naman: OH SANCTUS SANCTUS REX PRO DEUM ETERNUM, SIDAY GADAY SARAY. Lumapit ang nunong babae at nagsalita: SA SAB SAAB, PACEM OM PEDEROSAM EUDERSAM. Nagsalita ang Dios FOOC: How lamang ang nakatata nito: NOMEMITAM TUCAM-DUCAM - BATOR GASTAM. Ang nunong babae lamang ang nag-iingat ng apat na salitang ito na ipinagkaloob sa kanya.

Pinagkaisahan: HAH ng Dios FOOC at ng Kamununu-ang babae ng pagpanaog sa lupa ng Santisima Trinidad HELNAG upang siyang magkatawang-tao. Ang nunong HELNAG ay bilang pangalawang katawan ng pinakamatanda sa pitong nunong babae at ito ang pinagkaisahan ng Dios Ama at Dios Ina na maging Pangalawang Persona na magkakatawang-tao na mananaog dito sa lupa. Nagsalita ang nunong HELNAG: Hindi dapat na maging babae ang papansugin, kailangang maging lalaki; kung gayo'y sino ang magiging katawan ko? HIPTUM AVETILLO QUIS LOVEL CARCAR GASCAT - at naging isang LALAKI ang nunong HELNAG na BABAE. AMICAMEAMITAM - Iyan ang pangalang lumabas at nilabasan ng babae naging lalaki na tutupad ng buong mysterio sa sangkalupaan at sangkatauhan. Ang kaganapan ng mga bagay na ito ay kung mananog na dito sa lupa.

Lumikha naman ang Nunong Helnag ng isang itlog na krystal na itim NOTHUM, at saka ginamit ang Claridad: SISIUSTUM NAUPTUS
Subtilidad: RECSIUM PINTUIM PERICSUM AB AHANA
ESPIRITO SUPERIOR
Claridad: AC SUMITAM SPIRITO HILICAM
Impasibilidad: RECSIUM ABAHAM SISIUSITUM
NAUPATRIS AJAC SUMITAM
HULHUM PRILIC HAM.

Nang ito'y matapos ay sinabi ng Nunong Helnag: Sa utos ko ay lumitaw at lumabas ka LUXBEL. Ang itlog na itim ay nabasag at lumitaw si Lusbel, at bininyagan ng BECCA. Si Becca ay walang malay, hindi makapagsalita at parang pipi. Nagkaisa ang H.A.H. na si Becca ay bigyan ng unawa at talino at buo-in at pagalawin ang lahat ng sangkap sa katawan kaya't

ang kanilang sinabi: SURGE MINITIGE UM JAC HICI NOCBAT SUBNI NUITI. Sa sinabing ito ng tatlo na sina HUCMAN AMIMAM HUCRAM, si BECCA ay nakagalaw at nakapagsalita. Ang punong dahilan kung kaya nilikha ng tatlo si Becca, upang siya ang magsabog ng madlang hirap at pasakit na titiisin ng Pangalawang Persona na magkakatawang-tao sa lupa at ng lahat ng tao sa lupa.

Ang unang pagsubok na ginawa ng H.A.H. kay Becca kang ito'y makapagpapasan ng mga hirap at sakit sa lupa, ang sinabi ng tatlo ay ganito: NOCLABUS NISACTEGUM NOLGOOHATAN. Ng ito'y masabi ng Tatlo ay biglang nagdilim, at si Becca naman ay biglang nagtatakbo sa malaking takot. Sa malaking katakutan ni Becca ay nagsalita siya ng ganito: LAGRATAC NIBSOC CLUMSOC. Ng ito'y masabi ay nagliwanag. Ang pangalawang pagsubok ng Tatlo upang malipos ng sugat ang buong katawan ni Becca, ay nagsalita ng ganito: PUGIRE NUCCIUM RAFFER URPE RIFFRE. Sa ganitong mga winika ng Tatlo ay natatad ng sugat ang buong katawan ni Becca, at hindi na niya matiis ay ginamot niya ng asupre at nagsalita: ELIVATE, at gumaling ang sugat niya sa buong katawan. Ang huli at bilang ikatlong pagsubok ay nagsalita ang H.A.H. ng ganito: LICIRIUM ALLIM ACRITIM PENCILULI LIATUM. Sa mga sinabing ito ng Tatlo, si Luzbel ay biglang nakaramdam ng tatlong bagay: Gutom, uhaw at pagod. Sa hindi na halos mabata ni Lusbel ang tatlong tiising ito ay nagsalita siya: ROGUI BATO TILMICIS NOC GUIBATO, EXSIUM ECCE MOLIM PUIS GOHUM. Nawala si Lusbel at hindi napakita.

Sa ganitong pangyayari ay nagsalita ang Dios FOOC sa tatlo at ang sabi: Huag na kayong magpagod sa gagawing Ina na mananaog sa lupa na magbabata ng madlang kahirapan sapagka't wala pa kayo ay nilikha ko na ang magiging Ina na magbabata at magtitiis ng lahat ng hirap upang pagkatapos ay bihisan siya ng walang hanggang kaluwalhatian, at saka winika: MICCIONEY EMPURO MECATIONEM. Sa sinabing ito ng Dios FOOC ay biglang nagliwanag ang santong lugar. Nagsalita naman ang tatlong H.A.H. ng ganito: NUICUM ECCE TUME VERHITUREM. Ng ito'y masabi ay biglang lumuhod sa tatlo si Lusbel.

Sumagot naman ang tatlo sa salita ng Dios FOOC, at ang tanong ay ganito: Sino naman ang lalaking magpapasan ng krus na kamamatayan? at ano ang kanyang magiging pangalan? Sumagot ang Dios FOOC: PRO MUNDI NIQUIZ GUGUYAEM RELISIHATIS - sa mula't mula pa ng pag-isahin ko kayong tatlo, ay may mga pangalan na sila na aking ibininyag - CURAM QUIS ET SANCTONEM SANCTIS INFINITATEM TRINITATEM. Nagsalitang muli ang tatlo ng ganito: GESRA NUNG OCWISIAG CRUETIS SACRIS - Sino ang hahatol sa Anak? hindi mahahatulan ng isang tao lamang ang isang Anak ng Dios. Nangusap ang Nunong Holnag at ang sabi: ESMUEVE ORVIGATOR SUILITNE GRATIS - hindi ako papayag na isang tao lamang ang hahatol sa Anak ng Dios. Nangusap din ang Nunong Hemspag at ang sabi: HUCCIANI ABRESAM IT MOS VENTEREM walang tao na dapat maging katawan na hahatol sa Anak ng Dios. Nangusap din naman ang pinakamatandang nunong babae: MIYEMINE INOM CEREAS EGREUS DEUS -

lalang hindi maaari na isang babae ang magiging katawan ng Ina ng sasakop sa taong makasalanan.

Ang sagot naman ng Dios FOOC sa tatlo ay ganito: ROMDITO PUSVA IN CASLO ET TERRAE - ang inyong gagawin ay sa aking pagka Dios magbubuhat; kayong tatlo ay magkaisang lumalang ng isang taong hahatol, at sa magiging Kristona Tagapagligtas ay ako ang inyong gagawin: CARMOLIMPER QUATIO EST CHRISTI SUM ANAM. Ang utos ng Dios sa Tatlo ay gawin nila ang tao na magkakapisan ang Espirito, ang Laman at ang Buto.

ANG PAGLIKHA AT PAGGAWA SA TAO

Mga Sangkap Na Ipinagkaloob Ng Dios Sa Tao

IMPASIBILIDAD

PINCUM CUGEP
PELINCUM HIFFRE
PAUPERUM ICUIS

AGILIDAD

PINTUM PICERE
PINTUM ARIEP
PINCUM ACUTUM

CLARIDAD

PINDIM ALLIM
PERCUM LIATUM
PAMULI LICARIUM

SUBTILIDAD

PAMULI OQUIP
PENSEMULI OSIM
PERLIM ODIM
PEMPUAM

Narito ang Labing Anim Na "P" Na Karunungan Ng Diyos.

PAMPANABAL
PIMPUMABAL
PAUMABAL
PELINCUM
PINDIM
PINCUM
PINTUM
PICIONABAL
PINCUM
PAUPERUM
PURCORUM
PERCUM
PAMULI
PENSEMULI
PERLIM
PEMPUAM

AGILIDAD

6 PAUC MICIUM PREHITIMA
PLAUSATIM PRECCIUM PERSIULIM
PAMPANABAL CINHIDIAS
OPERAFAS NESFUICARE RETUPCIHUM

IMPASIBILIDAD

Oracion na ginamit ng Tatlong H.A.H. upang
pumasok ang Espirito

ACUTIM PERITATOS REXSISIUM CINCIMATIM PIM-
PUMABAL PICIONABAL PAMPANABAL.

Oracion ng Tatlong Nuno upang ang katawan
ay pasukan ng apat na bagay

PAMPANABAL PRUICIATEM GETE CIANTES PUICCIM-
PUMABAL CRUISISIUM

CLARIDAD

Oracion ng H.A.H. upang gumalaw ang katawan

ALLITUIM HISIUMINEM ALLITAM RACIONISUM PICERE
BARAPACIONEM PIMPUMABAL

Pinagkaisahan ng tatlo upang makapagsalita si
PILATO

PELINCUM PRILICAM PURITIRITIS, PAMPANABAL

Upang mahusto ang pagka-tao ni Pilato

PURFIFINICURI

SUBTILIDAD

Oracion ng Dios FOOC upang huag makita ang
katawang espirito at maging natural
ang pagka-tao ni Pilato

PAMPANABAL EUNIG CIUMB ESISIRA

Oracion ng Dios FOOC upang makita ang
nagiging katawan ni Pilato

PAMPANABAL SUBIRISATI NIMTAR CRUITIATOR GUM

Oracion at Consagracion ng Dios FOOC kay
Pilato

IMMORICIATI PILATO ARISTOROTO INATO

Ang pagbibinyag kay Pilato

IN ETEREAM IN ETRAM IN ETUICIAM, sa lahat ng
mabubuting espirito, binibinyagan kita: ELIAP.

Ang H.A.H. ay nangusap ng ganito kay Pilato:
RELEHI TRIMI SIN ETEANAM, MESSIAM JESUCRISTE ET
EMMANUEL NO EMDERNUM. Ikaw ang aming pinagka-
isahan na siyang bahatol sa anak ng ina. Ikaw
ang maggagawad ng hatol sa tatawaging Emmanuel
sa kalooban ng nag-utos sa iyo.

Inisip ng H.A.H. ang PAKO na ipapako sa Anak
ng Dios, at saka ang KRUS na pagpapaku-an.

Oracion ng pinakamatandang Nunong Babae
upang lumitaw ang unang Pako

Claridad: PAMPANABAL SIOMUCINIRIS PAMPANABAL
CICLIM PAMPANABAL SUOSIORARIUM

Oracion ng Nunong Helag upang lumitaw
ang ikalawang Pako

Claridad: PAMPANABAL NOMESIT PAMPANABAL NEMESERIM
PAMPANABAL NABACIGRUM

Oracion ng Nunong Hemspag upang lumitaw ang
ikatlong Pako

Claridad: PAMPANABAL ACTUCIUM PAMPANABAL AFROISIM
PAMPANABAL ACCIFICIUM

Oracion ng H.A.H. upang lumitaw ang ikaapat
na Pako

Claridad: PAMPANABAL SIUHUTOR ROUPISITOR SLEHUTOR
PAMPANABAL SULPLICIUTUTOR.

Ang tunay na may-likha ng apat na PAKO ay
ang Dios FOOC

Ang sabi ng Dios FOOC:

SUBTILIDAD

H - CIFRISIRAY
A - SERIPILICRU
H - CUCCIANUMCUB
FOOC - MURFICCIUM

IMPASIBILIDAD

H - TEIZICISIS
A - TRICIC-HIUM
H - TUCCICUM
FOOC - NUCSILUMIN

AGILIDAD

H - PENIVICTIUM
A - PENSINITAC
H - PINTUMNES
FOCC - CINIUMEN

Oracion ng pinakamatandang Babae upang mabuo
ang ikalimang Paco para sa Rotulo

Subtilidad at Claridad: OSIMFATIM CRUPIASIB

MGA SALITA SA ROTULO NA IPINADALA NG
DIOS KAY PILATO

Ng iyutos ng Dios sa dalawang angel na dalhin kay Pilato ang mga titik na isusulat sa ROTULO ay nakita ni Pilato na anim na titik, subali't ang dalawang titik ay biglang nagliwanag at nawala at hindi na niya nakita. Ang mga titik na ipinadala ng Dios kung basahin ay INERIM, at ang dalawang titik na nawala ay ang E at ang M. Ang salitang INERIM ay pinagsalit-salit na titik ng tunay na palayaw ng Anak na Babae ng Dios, at ang E.M. ay siyang tunay na Pangalan. Ang INERIM ay EMIRIN at ang E.M. ay EMERENCIANA MITAM.

Ang natira at naiwan kay Pilato ay apat na titik na INRI, na ang kahulugan ay apat na salita.

SUBTILIDAD: IGNI
IMPASIBILIDAD: NATURA
AGILIDAD: RENOVATOR
CLARIDAD: INTEGRA

Oracion ng pinakamatandang Babae upang mabuo
ang ikalimang Paco para sa Rotulo

Subtilidad at Claridad: OSIMFATIM CRUPIASIB

MGA SALITA SA ROTULO NA IPINADALA NG DIOS KAY
PILATO

Ng iyutos ng Dios sa dalawang angel na dalhin kay Pilato ang mga titik na isusulat sa Rotulo ay nakita ni Pilato na anim na titik, subali't ang dalawang titik ay biglang nagliwanag at nawala at hindi na niya nakita. Ang mga titik na ipinadala ng Dios kung basahin ay INERIM, at ang dalawang titik na nawala ay ang E at ang M. Ang salitang INERIM ay pinagsalit-salit na titik ng tunay na palayaw ng Anak na Babae ng Dios, at ang E.M. ay siyang tunay na Pangalan. Ang INERIM ay EMIRIN at ang E.M. ay EMERENCIANA MITAM.

Ang natira at naiwan kay Pilato ay apat na titik na INRI, na ang kahulugan ay apat na salita:

SUBTILIDAD: IGNI
IMPASIBILIDAD: NATURA
AGILIDAD: RENOVATOR
CLARIDAD: INTEGRA

Naito pa ang isang malawak at matayog na kahulugan ng I-N-R-I.

IAMMIM ——— Tubig
NOUR ——— Apoy
ROUACH ——— Hangin
IEBESCHAH — Lupa

Naito ang tinatawag na Sator ng I-N-R-I

I N R I
N I I R
R I I N
I R N I

ANG PAGLIKHA SA KRUS NA ITINUBOS SA
SALA NG SANGLIBUTAN

Pinagkaisahan ng tatlo na H.A.H. na likhain
ang Mahal na Krus ni Kristo na pagpaku-an sa
kanya upang matubos ang kasalanan ng sanglibutan.
Sinang-ayunan naman ng Dios FOOC.

Nagsalita ang unang Nunong Babae.

SUBTILIDAD

FINIVTUM FUNIHICTUM FRUNICUITUM MIRITIASIONIS CRUCIS
CAUVRAGAN DIOM AYAC ECAY.

CLARIDAD

Salita ng Nunong Helnag: UCCIET NISICUATES HICCIMATIS.

IMPASIBILIDAD

Salita ng Nunong Hemspag: PURIVULLUM CHRISTUM CLA-
SUECCIUM.

AGILIDAD

Consagracion sa Krus ng Dios FOOC: SUEI NESDUI MOC
NUC MOUC

Ang sustancia at diwa ng apat na elemento ay pumasok
sa krus sa pamamagitan ng mga salitang:

AVU AVAD AVEI AVOM AVAM AC - MEXCUIM MELECIM MIR-
MIRIM.

SALITA NG H.A.H. NG PALITAWIN ANG NAGLAHONG
PARAISO

PAMPANABAL/ PERLIM, PAMPANABAL PALTIN, PAMPANABAL
PERCUM.

Ang Susi Ng Paraiso

AVEMINOS TRIUMPASIS

ANG PAGLIKHA SA DALAWANG MAGPAPAKO KAY
KRISTO SA KRUS

Ang Dios FOOC ay nagsalita sa tatlong babaeng A.A.A. at ang sabi: itititik ko sa isang bato ang isang pangalan na inyong igagawa ng katawan na siyang magiging ENOC, at saka nangusap ang Dios FOOC ng ganito: IN SEREM ENOC VITIONIMET TARPAP SIOMINICAM. Ng ito'y mawika ay tatlong guhit ng kidlat ang tumama sa malaking bato at ng mapawi ang kidlat ay nakita ng tatlo na nakasulat sa bato ang pangalang BERNABAL. Nangusap na muli ang Dios FOOC: ET CRIMIS MICISIS PRIHIUNISIS. Sa ganitong winika ay lumitaw ang isang kalapating puti sa harap naman ng tatlong H.A.H. at sinabi ng Dios FOOC sa tatlo na ang kalapating iyon ay gawing katawan ng nasabing pangalan.

Sa ganito'y nangusap ang Tatlo: ET CRUVIIS, ET CLUTIUM, ET CAVITRIUM. Sa mga sinalitang ito ay nawalang lahat ang balahibo ng kalapati; at nangusap pang muli: ET PUHITI, ET PRIUM, ET PALTICIUM, at naging parang patay ang kalapati; at bago nagsalita pang muli: ET SIUHISIJUS, ET CARUM, ET CLAMOR, at sa mga sinabing ito ay naging parang kalansay ang kalapati, at ang kalansay na ito ang siyang naging katawan ng nasabing pangalan na nakatitik sa bato.

Ang H.A.H. ay muli na namang nagsalita: ET PERGATIONEM, ET PUERICATIONEM, ET PIUCCRIATIEM. Matapos itong maipangusap ay lumitaw si Enoc. Ang Dios FOOC ay nagsalita kay Enoc at ang sabi: Ikaw ang aking hinirang na siyang magdadala ng

pangalan na iyong natatanaw na nakatitik sa bato. Ikaw ay lumapit at lumuhod sa harap ng pangalan yaon, ang sabi ng Dios kay Enoc, at ikaw ay pumasok sa batong yaon hanggang sa dumating ang takdang panahon at araw na dapat kang lumabas at makilala. Si Enoc ay nagtanong: Sino ang aking pinagbuhatan? Ang tugon ng HAH kay Enoc ay ganito: Ikaw ay hindi AMA at hindi ANAK, at hindi mo dapat maalman kung saan ka nagbuhat; ikaw ay sumunod sa utos sa iyo ng Dios. Si Enoc ay lumapit sa bato na kinatititikan ng kanyang pangalan BERNABAL. Mang lumapit si Enoc sa bato ang pangalang nakatitik ay biglang nawala at ang bato ay naging isang malaking simbahan. Pumasok si Enoc at lumapit sa altar at inilapag at binuksan ang libro. Pumasok din sa simbahan ang tatlo H.A.H. at tinitingnan ang ginagawa ni Enoc.

Si Enoc ay nakarinig ng isang tinig at ang sabi: BERNABAL ECCE IN AETERNUM FILII SPIRITU TUOS HEC NIICIM AVALIM. Ng ito'y mawika ng tinig ay biglang lumitaw si ELIAS, at binati si Enoc ng ganito: MI ICTISISME EN IMNIO PAC MISI IRIS LOGITIGATE. Ang tugon naman ni Enoc ay ganito: ET MINUM, GAITASE VERBUM VIISIM QUI ICTIS. Nagsalita naman ang Dios at ang sabi: Kayong dalawa ang magpapakong sa Krus sa Kristong tutubos sa sala ng sanglibutan. Ikaw Enoc ang siyang magdadala ng pangalang BERNABAL, at ikaw naman Elias ang magdadala ng pangalang MANUMBAO. Pagkatapos nito ay nangusap ang Dios: JICPAT MIDAT CULSIHIMIDAT SIGPAT IDOJIGERTA AVEMINOS TRIUMPASIS. Ng ito'y mawika ay biglang nagdilim at ng magliwanag ay wala ang simbahan at bato na lamang ang natira.

ANG PAGGAWA SA KABABAAN

Ang tatlong numong babaeng AMHUMAN AGUIEC
AHIERA ay nag-usap na isangguni nila sa Dios FOOC
ang kanilang balak na gawin ang kababaan. Sina-
got sila ng Dios FOOC at ang sabi: ENI MATUM MIDAD
CLISIAM - Lubos ang inyong karunungan at magagawa
ninyo ang inyong ibig. Nagsalita naman ang tatlo:
AVEMINOS TRIUMPASIS.

Nagkaisa ang tatlong Birheng H.A.H. at nag-
usap na sila ang gagawa:

Helmag - MIUM ECCE CUICCUM
Amhuman - LEMTEM SIP VACUESIS
Hemspag - ECCIUM MIUM OHECSUM

Ang SUSI sa Paggawa

ECCERAT CEERAM MECRISIRE

ANG PAGLIKHA NG DIOS SA SANTISIMA
TRINIDAD

DAM

DAN

DES.

MITUYAUV

MURUYUV

MATUZUV

AVEMINOS TRIUMPASIS

Iyan ang sinabi ng Infinito Dios ng siya'y lalalang
ng tao ay bigla siyang pinawisan:

ABACAM - Ibig ko - SAEM

ETERNAM - EGOSUM ALTUM PODERIUM SUPER OMNIUM -

Ako ang Kataastaasan,
ITARAM - Magpapahintulot,
ORNAM - Sa kahit kanino,
UCTAM JABRAEUCATIM - Anak kong babae sa kaliwang
balikat ko mananaog,
ETERNAM SECTERNUMCIATIM - Sa isang daan at isang
pinto ay doon ko ipalaloob,
ITARAM HICTITUA CRETIM - Labing dalawang bituin
ang tataglaying kapangyarihan,
ORNAM PICPITITOR NATIM - Sasambahin siya ng kala-
hat-lahatang mga Angheles,
UCTAM HUECCETIARIM - Sa ulo niya ipuputong ang
korona at labing dalawang bituin,

AMEROAM ET CUMBENIT ET EUBEATINIT ET CUM COELIS -

Ako ay gagawa ng isang bulaklak,
BIRMOAM OCCELIS BENITIS SUM SAMONAC TEORSOC MEAC
ET SALUTIS CELIS - Bulaklak ay sisimulan nang
isang Babaeng hindi matitigan at nakasisilaw,
ARCOHAM ELIC MITRO LUMARAT LAUM GANOCO INFINI-
TATEM ET TUO - Narito ang cetro Anak ko na
kapangyarihan mo,

CUM SUA METIM PODRE INDUSUM PUC-HAM PUS-HAM
GATFAEL GATSALIA MIYAMAMEI - May tatlo ka
pang kapatid na mababa sa iyo ang kapang-
yarihan,

ET FIDEM POTESTATEM DEI SAUCTE SANCTUM ELENON
BERSUBIT CAO SANCTE VIVAT MALUM EYES MINZE
MECA - Hindi mananaig sa iyo ang tukso,
MITAM TURVATE TRUATECUM - Ang tao at ang maba-
bangis na hayop ay mangangayupapa sa iyo.

Ang labing dalawang
Bituin

MASIANTO
MOLINIATOR
MEMERIL
MORTEM
MORIM
MORCAM
MURSUAM
MORAM
MORUM
MOROAM
MEORUAM
MEGUBAM

Ang Nasa Korona Ng
Birhen

PRUCTUS DEUS
PRIBILE
PINDIM
PERCUIM
PINGUAM
PINOIM
PAMULI
PROBOBOS
PRNOBIS
PRILICTUM
PRETERITUM
PREDIC

NEX MITIM SALUCTIM INFINITATEM MANTEAM ET SUBDUCA-
DIM COELORUM BRAMBENTIO SAEM ABACAM ET EMERENCIANA
MITAM QUIOS LUMARAT LAUM TRISTE OC EOC - NOS ELIM
ESUI US ABREI MEMENTO EST QUOD EHIT AHAMY IEOVA,
SANCTE EGOSUM - Ang aking pangalan sa mata at ba-
labal ay may tatak na pawang kauna-unahan sa la-
hat at ikaw lamang anak ko ang siyang mag-iingat,
at ako'y may isang pangalan diyan na ikaw lamang-
Anak ko ang siyang naka-aalam, at ang lahat ng
GUSI ng kalangitan ay kapangyarihan mo ang magta-
tangan, at ang halamang ito'y abutin mo at alagaan
at kung iyan ay lumaki ay siyang gagawing KRUS na
mamamatayan ng Anak mong mananaog sa lupa na tu-
tubos sa sala ng sanglibutan, subali't ang PAGKA-
DIOS niya ay hindi mamamatay at siya rin ay buhay.

At binalingan naman ng Dios si Lusbel at ang
nabi: At ikaw naman Lusbel, ang Anak kong ito'y

Iyong kilalanin, ang iya-anak niya'y iyong pin-tuhu-in, susundin mo siya'tiyong sasambahin at ang Ngalan niya'y huag hahamakin.

Umalis ang Infinito Dios at nagbalik na muli sa dating kinalalagyan.

ANG PAGLALANG NG INFINITO DIOS NG TAO

Nang lalalang na ng tao ang Infinito Dios, ay bigla siyang pinawisan, at ng iwaksi ng kanyang kaliwang kamay ay naging labing anim na tao at binigyan niya sila ng kani-kanilang kalalagyan. Ang wika ng Infinito Dios: AGAHAC JIURJUM JIUR-JITNUM JIURJITSUM JAC JAHAHAC - kayo ay magbuhat, at ang dugtong pa: ROGOTAC YOPALUM MEDERAT INE-MATISSET CORPUS SIOMBENET - at nahusto ang pagka-tao ng labing anim. Sa mata ng bawa't isa ay mamikat ang kanikanyang pangalan. Ang sabi ng Infinito Dios sa dalawang pinakamatanda ay genito: MATIM RUEAC - kayong dalawa ang maghahawak at magbibigay ng liwanag sa Araw at sa Buwan; ikaw UP MADAC ang maghahawak sa liwanag ng Araw, at ikaw naman ABO NATAC ang maghahawak sa liwanag ng Buwan: nasa inyong dalawa ang pagbibigay ng liwanag sa sangsinukob.

GUMAWA ANG DIOS NG IBA'T IBANG BAGAY

Ang Infinito Dios ay nagsalita at ang sabi: NAM DICONOS NOE EDSURES EMPEMPRES CLABOMBUS QUIS BOO SUM, at ang dugtong pa: MISERIS CLABOMBUS. Ang huling dalawang salita ay naging dalawang patak na dugo na iniwisk ay naging dalawang hari ng kidlat at kulog.

Nagsalitang muli ang Infinito Dios: ACNA TUR-VATE SODEM AC SODEM TEASET BULTARAP -- sa sinabing ito'y lumitaw ang lupa, at ang wika pa: MANAOT LUMBRATE ACVITE DEUS MEA VITE DEUS SANCTE MEUS -- nagbukod an lupa, at nagsalitang muli: MALQUE ATIM MIIDEATIM MACMITIM, at ang lupa ay nahati.

Nagsalita muli ang Infinito Dios: UCCOLUM HUM BARQUIDE AD OACTE FIGNIMUS ET BARTUARUS, sa sinabing ito ay sumipot sa lupa ang sari-saring halaman, mga damo at iba't ibang punong kahoy na may iba't ibang kulay.

Muling nagsalita ang Infinito Dios at ang sabi: TEAC SIYUAM ACTE CUM AVEURIM COMAETE GUIAMELES OCTE, at nagkaroon ng sari-saring isda ang tubig.

Nagsalita muli ang Dios: AVE METUM RECTOR REBERATOR REYUM PICATOR ET SATOR, at nahati ang tubig na iba't iba ang lasa.

Nangusap na muli ang Dios: MURPICTICTUM ET NUNUM EMERENCIANA ET NUNUM MITAM, nagkaroon ng limbo at bahag-hari, at may dalawang tao sa magkabilang dulo.

ANG PAGLILIWALIW NG MAHAL NA VIRGEN

Noong naglililiwaliw ang Mahal na Birhen na kasama ang Pitong Arkanghel na sina San Miguel, San Gabriel, San Rafael, San Uriel, San Seatiel, San Judiel at si San Baraquiel, na pinanununghan nila ang kalupaan, kabundukan at mga kapatagan, ay nilapitan ang Mahal na Birhen ng tatlong babae na kanyang kapatid, nguni't hindi siya matitigan sapagka't ang kanyang kaningningan ay lubhang nakasisilaw, Nagsalita ang Birhen upang mawala ang kanyang ningning: SILIBAM MINE LUMINE VALOVIT IN SST ILLOS PRAGIBLE ANANI ELMIAM, at siya'y nalapitan ng kanyang tatlong kapatid. Silang apat ay nag-awitan nguni't hindi nila alam na sila'y pinanonood

at pinakikilingan ng Infinito Dios. Sa kanilang mga pag-awit ay sa lalapit ang kanilang dalawang kapatid na lalaki at sila'y binati. Silang anim ay sama-samang naglakad, at sa paglalakad nila ay nakatagpo sila ng tatlumpu't dalawang bakas ng labing anim na tao, at sa gayon ay nagsalita ang dalawang kapatid na lalaki: Tayo pala'y may iba pang kasama; Sino kaya sila? Sumagot ang Infinito Dios: Makikilala rin ninyo sila, at gagawa pa rin ako ng walo, at isa sa walong ito ay mananaog sa lupa upang tubusin sa pagkakasala ang lahat ng taong makasalanan, Biglang nawala ang Infinito Dios at hindi nila nakita. Ganito ang winika ng Infinito Dios ng siya'y biglang mawala sa harapan ng anim: LAMAC SACRAMATAC AMAT SAMIVAT EGO SUM PRINCIPIMUM MEUM ETERNUM EGO SUM VERBUM A.E.I.O.U. MUTANUNUM. Iyang nasabing limang titik na A.E.I.O.U. ay siyang ginamit sa tatlong krus na ibinendoson ng Infinito Dios sa Mahal na Birhen na Anak niyang Babae.

ANG PAGLALANG NG INFINITO DIOS SA WALONG TAO

LUCJINUM. Nang ito'y masabi, ang Infinito Dios ay pinawisan at ng kanyang haplusin at iwaksi, ang pawis na tumalsik ay naging walong tao. Ang lima ay binigyan ng tungkulin na tulongan ang mga nasa pangalib na humihingi ng tulong. Ang kanilang mga pangalan ay: ISTAC INATAC ISNATAC TARTARAW SARAPAO. Ang tatlo ay siyang ginawang Tatlong Personas at binigyan ng Infinito Dios ng higit na kapangyarihan. Ang kanilang mga pangalan ay sumikat sa kanilang mga mata. Ang mga pangalan ng kanilang mga mata: QUEAM

BATIC, QUEAM PICJIC, QUEAM TIMIC. Ang mga pangalan naman na sumikat sa kanilang mga mata ay pawarig S.T.M. at ito'y ang mga sumusunod: SELIAM TALUGOAM MAGOGAM, SUMITAM TUCSAM MEELIAM, SELITAM TEMITIAM MACAM. At nangusap ang Infinito Dios: AB BACCULUM ET IN POBLES RABACAT INE PULBARES APRUET HICAOC HICAAC OC CLAMOR OC AMATOR OC BATOR MATOR SUOREATOR - Kayong Tatlo ay ako rin at ako, at ang tumawag sa inyo ay tumawag din sa akin. Kayong Tatlo ang gagawa ng mga bagay na hindi ko pa ginagawa, at kung ako'y iryong kasama ang lahat na bagay ay magagawa ninyo, at wala kayong bagay na magagawa kungdi kalooban ko.

Bago umalis ang Infinito Dios sa Tatlo ang bilin ay ganito: Ako at Ako rin ang inyong tatawagin sa anomang inyong gagawin, at ang sinomang hindi magdaan sa Anak kong Birhen, ay hindi rin magdarain sa Akin. Ang sabi ng Infinito Dios bago umalis: SAMIVIVAT.

KASAYSAYAN NG TATLONG PERSONAS

Naglakad naman ang Tatlong Persona. Noong sila'y naglalakad ay dumating sila sa isang lugar na kaharian ng mga bato. Ang mga bato ay kasinglalaki ng malalaking palasio. Ang mga bato ay nagsigulong na petungo sa Tatlong Persona. Nagsalita ang Tatlo nang ganito: MACARAM MACABAM MEABITAM CARTIPIN OCLEM, DEUS DEUS DEUS EGNIAM-GUBRAM DEI SURUPLAM RETRIBUT SURSUI. Sa sinabing ito ng Tatlo ang mga bato ay nagkadurog-durog at naging mga punong kahoy at mga damo na may iba't ibang kulay.

Nagpatuloy ang Tatlo sa kanilang paglalakad. Walang ano-ano ay nakakita sila ng isang kalapati na may daladalang bulaklak sa tuka. Sa gayon ay nagsalita ang Dios Ama: Walang ibang makagagawa ang anoman kungdi tayong tatlo lamang. Nagsalita naman ang Espirito Santo: Makagagawa ako ng higit sa ating nakita. At nagsimulang gumawa ang Tatlo. Sinubukan nilang palubugin ang bundok na kanilang natatanaw ay hindi lumubog. Pinilit nilang patuyulin ang tubig ay hindi nila natuyo. Ginawa nila ang mga punong kahoy na maging ibon na katulad ng kanilang nakita ay hindi nila magawa. Pinag-isa na nila ang kanilang tatlong kapangyarihan ay wala rin nangyari. Sa gayo'y nagsalita ang Infinito Dios: KUNG HINDI NINYO AKO TATAWAGIN AY WALA KAYONG MAGAGAWA. Hindi makapaniwala ang Tatlo sa kanilang narinig. Sa gayo'y nagsalitan muli ang tinig: AKO ANG INYONG DIOS AT KUNG IBIG NINYONG MAKILALA AY MASDAN NINYO ANG SANGKALUPAAN, ANG MGA KABUNDUKAN AT ANG MGA KARAGATAN. Nagmasid ang Tatlo at walang ano-ano ay biglang kumidlat at kumulog at biglang nagdilim ang sangtinakpan, at ng muling magliwanag ay wala na ang kalupaan, ang mga kabundukan at gayondin ang karagatan at walang makitang anoman maliban sa alapaap at mga panginoon. Ang tatlo ay nagtaka at nagsipanggilalas, kaya't ang tanong: DIYATA'T MAY IBA PANG DIOS KAY SA ATIN? Subali't ng samahan sila ng Infinito Dios ang lahat ng bagay na ibigin nila ay nangyayari.

ANG PAGHINGI NI LUZBEL NG KAPANGYARIHAN SA I. DIOS

AVE NOTERA - Ang bati ni Luzbel sa Infinito Dios, at saka lumapit, at ang sabi: Ama, akong

Iyong anak na si BECCA, hindi mo po ba pagkalooban ng kapangyarihan na gaya ng kapangyarihan na ipinagkaloob mo sa Tatlo? Hindi ako papayag na hindi mo pagkalooban ako ng tulad sa ipinagkaloob mo sa kanila. Sila'y nakagagawa ng mga kababalaghan at ako'y hindi?

Ang sagot ng Infinito Dios kay BECCA ay ganito: Yumaon ka at tawagin mo ang aking Pangalan at makagagawa ka, subali't hindi mo maaaring lampasan o pantayan man ang kapangyarihan ng Tatlo. Umalis si BECCA na tungo ang ulo at masama ang loob. Hinanap niya ang Tatlong Persona at ng makita niya ay sinimulan niya ang paggawa.

Tunawag si BECCA sa Infinito Dios ng ganito: OH PATER DEI APUD IN TUBHINUM AB AMI OH PATER OS MACU ET GRADIBI MILGUTM POCLAMUS SETI. Ng ito'y matapos ay lumikha si BECCA ng tatlong malalaking ibon na buhat sa putol na sanga ng kahoy sa pamamagitan ng ganitong mga pangungusap: TU CRUISAIS ET EAM HOC DERUBIN IN PAMATAC AC RUMAC BECCA MISTO GRATONAM MOVOCAM. Nang ito'y mawika ni Becca ay dumampot ng tatlong putol na kahoy at saka sinabi: BABACATI GRAC CATABAGAEDE GARGACACAC ABCARAUB, at ihinagis sa itaas ang tatlong putol ng kahoy at naging malalaking ibon na tinungo ang Tatlong Personas upang silain. Ng matanaw ng Tatlong Personas ang tatlong malalaking ibon na sila ang tinutungo, ay itinuro ng kanilang kanang kamay at ang tatlong ibon ay lumagpak sa ibaba. Ang dalawang ibon ay naging mga punong kahoy at ang isa ay naging bundok. Ang dalawang punong kahoy ay siyang pinagkunan ng dalawang krus na pinagpaku-an kay Dimas at kay Gestas. Ang sinabi ng

Tatlong Personas ng sila'y silain ng tatlong ibon:

Ang sabi ng Dios Ama ————COGABATUME

Ang sabi ng Dios Anak ————COGABATUR

Ang sabi ng Dios Esp. Santo ————COBISTARBE

Sa gayong nangyari ay sumama ang loob ni Becca sapagka't nabigo ang kanyang hangarin. Nagalit siya dahil sa nangyaring pagkabigo. Tinungo naman siya ang mahal na Birhen, subali't hindi siya makalapit dahil sa kaningningan ng labing dalawang bituin na nakaputong sa ulo. Ginamit ang kanyang karunungan at ang wika: SUBBITATIS CLAMISEIS. DUVEIS HUNTO HORU URIEM TEGRATIM TENDAC TIMIGRATIM VERNAT VETUCELIS. Ng ito'y masabi ay nawala ang liwanag ng labing dalawang bituin at nakuha ni Luzbel. Ang Birhen ay nagtaka dahil sa biglang pagdidilim at hindi makita. Si Luzbel ay biglang umalis at nagpunta sa Infinito Dios, at ang wika: Ama, ako pala'y may higit na kapangyarihan kay sa babae na iyong binigyan ng labing dalawang bituin, kaya hindi ako maaaring kumilala sa kanya. at hindi nararapat ipailalim sa kanya ang aking kapangyarihan, sapagka't nakuha ko ang kanyang kaliwanagan ng hindi niya nalalaman.

Luzbel - ang sabi ng Infinito Dios - bakit mo ginawa ang gayon? Hindi ba sinabi ko sa iyo na siya'y igagalang mo at hwag lalapastanganin? Magbalik ka at isauli mo sa kanya ang iyong kinuha, at humingi ka sa kanya ng tawad. Kung siya'y lalabanan mo ay ako ang iyong nilabanan, at saka pangusap ang Infinito Dios ng ganito: MIBAT CLAMONAT SUAM OCLAV YEIS HUCTUM IMBRAM JUVATANAM

MEY ICAM DIAP RACTUR. Sa sinabing ito si Luzbel ay hindi nakakilos at parang ipinako sa kinatatayan at ang buong katawan niya ay giniti-an ng pawis mulang ulo hanggang pan, at saka muling nagsalita pa ang I. Dios: VICTAL VACUTAL VAGUENAM IGRETUM PACSAGU LAMUROC LUPATIM TRAM NUCTOR at ang dalawang paa ni Luzbel ay bumaon sa batong kinatutuntungan. Pinarusahan siya ng Ama dahil sa kanyang ginawa. Ng magsalitan muli ang Infinito Dios ay nakaalis si Luzbel, at dito na nagsimula ang kanyang paghihiganti. Sa kanyang kapangyarihang taglay ay gumawin rin siya ng maraming espiritong masasama na kanyang makakasama. Ganito ang sinabi ni Luzbel ng lumikha siya ng maraming masasamang espirito: BRABIC ENUPEL MASTOM SIRIGATAM TUEO BIRI HASTOL RUIS NAUCOG NISIS.

ANG CONSISTORIO NG TATLONG PERSONAS

Nag-usap ang Tatlo na sila'y gumawa ng mabubuting espirito na katulad din nila na may mga kapangyarihang taglay. Nagkaisa ang Tatlo at ang kanilang pinagkaisahan ay ito:

ORACTIS ----- Ang sabi ng Dios Ama,
OC-HIAT ----- Ang sabi ng Dios Anak,
OC-HIATIM ----- Ang katlo ng Espirito Santo.

Ang Dios Ama ang unang lumikha. Siya ay pinawisan at ng iwaksi ang kanyang pawis ay labing anim katao ang lunabas. Ang unang tatlo ay binigyan niya ng kapangyarihan at ng kanilang kalalagyan. Ang kanilang mga pangalan ay: Santo ELIGMO, Santa ELICMA, at si Santo ESTOLANO. Ang pito ay siyang ginawang pitong Arkanghel ng Ama, at ang kanilang mga Pangalan ay: MICAM AICAM GRUCAM UMACAM GUICAM ARCAM

HARMICAM. Ang pitong ito ang tinatawag sa pagkabinyagan na sina: Santo Deus PATRIS, Deus ARTUI, Deus PACEM, Deus PRINCIMATIS, Deus VEHIS, Deus SAROPE at Deus DICIT. Ang anim na katao ay siyang ginawang bantay ng Dios Ama sa kanyang kabang ginto at nila ay sina: PODPONIL ICABIA CAIL LIYOS TOLANO DAVIN.

PANGALAN NG ANIM NA SUSI

Naito ang pangalan ng anim na SUSI na kinapalaloban ng isang Lihim na Pangalan ng tunay na Dios.

1. I-NEECIBELIS - Kabilisan at kapangyarihan,
2. A-ALBEETS ----- Nagdadaang hindi nakikita,
3. E-ACTEM ----- Nakalalampas o nakapaglalagos,
4. O-HEAC ----- Nagiging beta o matanda,
5. A-CDAM ----- Nakalulubog kahit saan,
6. U-CDUM ----- Nakalalakad sa hangin, sa tubig, at nawawala kung ibig.

Bukod sa labing anim, ay lumikha pa ang Dios Ama ng apat na pu't siam na mga Espirito:

AERUS	EOT	ISTAM	BLUAC
ANUP	EMA	INAC	BUAC
ATMEX	ESHA	ICAM	BICAO
ASAX	EGTA	INOC	BEREAM
ASSAH	EBUHIT	IGOINA	BAOT
AMACHA	ECHAIT	IADONA	BEAL
AGHA	ECHITT	IANAND	BEAT

GAAL
GALER
GRAAL
GABIV
GOAM
GUB
GALDAL

MIRTUM
MATAM
MIRTIM
MUAM
MACCIUM
MACRUM
MURAUM

NACIL
NUMIT
NAB
NURIM
NALSIM
NOCTIM
NEBATO

TRIBU NG PITONG KANUNU-ANG BABAE

1. AGULEC ——— SANTA ELIGMA, SANTO ELIGMO,
SANTA MIHITANA
2. AHIERA ——— SANTO MARUB, SANTO BACLORUM,
SANTA MACABA
3. ACTAMTE ——— SANTO SUMITAM, SANTA ICAM,
SANTA MIRAM
4. ACTUAB ——— SANTA ESMECLA, SANTA MIRUB,
SANTO ESTOLANO
5. ANIMASUA ——— SANTA MITAMRUEL, SANTA EMEREN-
CIANA, SANTO DEMICALLOTE,
SANTA MITAMUSEM, SANTO
ASEMEGORUAM
6. ABDUCAM ——— SANTA HICAAC, SANTO HICAOC,
SANTA ABDOLA, SANTA ABSOLA,
SANTA MITAM, SANTA ETBARAM,
SANTA SUMERGABIT, SANTO
SINGATAM, SANTO SIRAC
7. AMHUMAN ——— LUMARAT EHIC, LUMARAT MANAOT,
LUMARAT LAUM, LUMARAT AM-AB-AM,
LUMARAT AMHUMAN.

Itong huli ay siya ring GUMAMELA CELIS,
siya rin ang Kabang Ginto, at siya rin ang
Walihiman ng Tatlong Hagdan.

KASAYSAYAN NG APAT NA DOTES

Impasibilidad

PICUAM CUCEP
PELINCUAM HIFFRE
PAUPERUM ICUIS

Agilidad

PINTUIM PICERE
PINCUM ARIEP
PINTIUM ACUTIM

Claridad

PINDIM ALLIM
PERCUIM LIATUM
PAMULI LICARTUM

Subtilidad

PAMULI OQUIP
PWNSEMULI OSIM
PERLIM ODIM
PEMPUAM

Ito ang apat na karunungan na pinasukan ng tatlong kapangyarihan na ALAALA, BAIT, LOOB, na pinag-isa na kung tawagin ay ISIP, at sa EMPEROAM inihangga ang lahat ng bagay na hindi nakikita.

Ang mga espirito na tatawagin sa mga bagay na hindi nakikita ay ang mga sumusunod:

Impasibilidad

PAMPANABAL
PICICNABAL FACUM
PIMPANABAL FRUCTIUM
PAINABAL ACUT

Sa nabanggit na oracion ng Impasibilidad ay sinasabi na ang patay ay mabubuhay, ang buhay ay namamatay, makikita ang nawala at magbabalik ang umalis.

Sa paggawa naman tungkol sa mga bagay na nakikita, ang sumusunod na oracion ng Agilidad ay nagbibigay ng tulong sa anomang sakunang daraanan at sa madlang kapahamakan.

Agilidad

PAMPANABAL PINECUICAM
CRUICIUM SICTIUM
PIMPINTIUM PRICCE
CRIMPAS SINCUM
CRISTIUM CUICSIUM
CIEMCUAM CURICSITIUM
INSUCCIUM

Ang sumusunod na Oracion ng Claridad ay gamit sa paghingi ng anomang bagay, at kung gagawa ng oracion na kukunin dito sa Claridad ay kunin ang bawat ikatlong salita at ang kukunin ay apat at

isama ang huling salita na ARCEMEDIM, kung ibig lumikha ng isang katawang nakikita at hindi nakikita.

Claridad

PAMPANABAL PRICIUM
PATRUM PATER PATRIUM
PEUMPICTIUM PINCERIM
ACUT ACTUIUM PINCETIM
TUIAM CUIUM CU-UTINAM
TICCIUM RAFFEER ARARAM
ARCEMEDIM

Pagkatapos na sabihin ang nabanggit na Oracion ng Claridad, o pagkatapos masabi ang Oracion kinumpuesto, ay kailangang isunod itong pinagkaisahan:

PRIMPAS CARPAS CRO-IMPAS

At upang mabuo ang katawan o mapahiwalay kaya ang buto sa laman, ay dapat wikain ang sumusunod na Oracion:

OCAM QUIM OSATIM

At upang maparis, makita, mawala, mangyari o mapalabas ang anomang bagay, ay wiwikain:

PAMPANABAL APULUT SAUT SAUT LICUM PAMPANABAL

Ang mga sumusunod na Oracion ng Subtilidad, Impasibilidad, Agilidad at Claridad, bago gamitin ay wikain muna ang labing anim na P na nabanggit sa unahan nito.

SUBTILIDAD

UQUIP
(basag)

USIM
(putok)

UDIM
(biyak)

IMPASIBILIDAD

USAM
(tuhay)

UNTEM
(patay)

USATIM
(larawan)

AGILIDAD

FIGERE
(mabuhay)

ARIEP
(mawala)

ACUTIM
(masauli)

CLARIDAD

ALLIM
mula

at

LIATUM
hangga ng

LICARIUM
bagay.

ANG APAT NA KARUMUNGAN NG APAT NA DOTES

PERLIM
PINCUM PINDIM
PELINCUM PERCUIM
PAUPERUM PURORUM
PINTUIM PAMULI
PINCUM PIMPUAM
PIEMCIMITI

ANG LABING DALAWANG BUNGA NG ESPIRITO

SANTO

1. IMILIMPO CENO SECA
2. MACARIMPAS CENO PECIT
3. MAILIMPOG CENO BITAS
4. MALIMPOG CENO RICAT
5. MACALIMPOG CENO EMPIRAS
6. MAICANTO
7. MAISCANTO
8. MAIMCANTO
9. MINUSCANTO
10. MAMISCANTO
11. MAYUSCANTO
12. MAMUSCANTO

Llave: MANIMANTO

MULA SA KAITAASAN HANGGANG SA KATBABAAN

Pitong Suson Ng Langit

1. MAUMPUMAIL (pitong virtudes)
2. JOBADUBAL (pitong virtudes)
3. YNICIOBAL (pitong virtudes)
4. GENOYOBAL (pitong virtudes)
5. RICONOBAL (pitong virtudes)
6. YOBJOBAL (pitong virtudes)
7. ABAL SEN MOBAL (P. virtudes)

ANG HANTUNGAN NG KARUNUNGAN UKOL SA DIOS

Ang malinis na buchi ay hindi pagkakaitan nito

- GRUHCUM — Ang dilim ay mapaliliwanag
- MAHAVAM — Mapagsasama-sama ang hiwalay na ka-lansay
- MIRUPTUM — Pumupukaw sa patay na tao o hayop man, pumapasok at nagpapagalaw
- ONEULIS — Nakababasag, nakapagpapalambot ng matigas na bagay
- NOGSEIUM — Mabilis, lumalaban sa masama, hindi nakikita
- NEBRIACUM — Nakapipigil, nagpapabalik ng umalis, nakararaan sa maliit na butas
- NOPRICAM — Tinutwid ang baluktot, nakatutuyo ng tubig
- INCUBATUM — Nakababasag, nakayayanig, nakabibingi, nakapag-utos
- OVERATUM — Nabubuksan ang nakasara at makapapasok na hindi mapigil
- INUPNISUM — Ang salitang ito'y pinapanginoon ng kulog, kidlat, apoy, lindol.
- CULMIMOTIS — Nakikita ang wala, nasusulat ang wala, lumilinaw ang labo.
- MIRIMORTIM — Pangpa-lubag-loob, hindi matutuloy ang banta, nabubuhay ang mabigat
- THISEYOM — Napipigil ang putok, nakapagpasabog
- PERPERIPCUM — Hinahanap ang nawala at naibabalik
- PHICCIPIUM — Alam ang pinagmulan at natatarok ang lahat

- PENIVICCIUM — Nauuli ang sira, nakapapasok saan man
- TURRIC-HUM — Napaghihilom ang bitak, nakapag-iibang anyo
- TURVICHE — Napapawi ang bagsik ng mababangis na hayop
- TEVIHISI — Pinatitigas ang bahaging malambot, nakikita ang maliit na bagay
- PEROSIJE — Nakikitulad sa anomang kulay-verde, nakakakapit sa man
- SURTICURE — Nakapagdadala ng sakit kahit kanino
- ICSUIMTISE — Nakakakuha ng apoy sa kidlat, napalambot ang patalim
- GIPEGUISE — Nakapaglalayag sa laot ng dagat, nakapagpapalaboy ng sasakyang-dagat
- OPHEVETE — Napatataba ang payat, napapayat ang mataba, nakabubusog sa gutom
- SUPSICRATUM — Hinahanap ang nasa ilalim ng lupe, napagsasama-sama
- DESIOLISE — Nagpapalusog sa mga halaman, napasariwa ang lanta.
- DEIXSIT — Napararami ang kaunti, napakakaunti ang marami
- BICTUINE — Nakapagpapawala ng malay-tao, pinarurusehan ang masama, napasasama sa nag-iisa
- ECSEVATE — Ang mahina ay napasigla
- LUCCIRIS — Nakalalampas saan man

AMA ABAL
AMA LUGASTE
AMA LUMAYOS

REX QUIT
SICUT
DEUS

ESTO MIHI BALTEUS ET
DAMIHI PRODEO ET IN
DEO MORI.

SAN MIGUEL

SUSPENDAM
MANUM DEI
ET HUM IN
BAHINAM

KASAYSAYAN NANG PITONG ARKANGHEL

Mga Sagisag At Tungkulin Ng Pitong Arkanghel
Sa Langit

Si San Miguel Ang Puno Ng Lahat, Pangulo At
Unang Ministro ng Dios.

PANALANGIN

Oh maluwalhating San Miguel Arkanghel, prin-
cipe ng mga angeles at kapitang-general ng mga
hukbo ng Poong-Dios, Sa iyong karangalan at kapang-
yarihan, ay nagtagumpay ka laban sa prinsipeng
kapalalu-an na punong si Luzbel na hari at empera-
dor ng sang-impierno. Ipinag-aamo-amo namin sa iyo
ng lubus na paggalang na kami'y tulungan upang
sakamtan namin ang kaharian ng Poong Dios at Ama,
at huag talikdan ang aming kaluluwa, at ipagka-
loob sa amin kung mangyayari, na kami'y mamatay
sa malaking pag-ibig kay Kristo Jesus na namatay
sa Krus ng dahil sa amin, Siya Nawa.

ORATIO

Deus qui beate Micaeli Principe Astantis et
summo celestium espiarum Prefiante sub-auxilie
saluti fise crisis glorieusum de super bissime
demoniarca triumphum dediste te quesumus ut nobis
armantibus frontem nostram signo salutari nomen
quo predicti micaelis triumphatoris invecantibus
fortitudinem ac victoriam, contra visibiles et
invisibiles hostes concedas ut nos vivere ab illerom

impedimento secundum tua divina mandata vitam
nostram ducere valeamus per Dominum nostrum
Jesucristum, Amen.

Summae sedes minister Arcangele Micael, princepe militum caelestis, qui venisti in adiutorium populo Dei, sub veni mihi apud altissimum iudicem, ut mihi donet remissionem peccatorum meorum, propter clementiam, exaudime clamantem, interpella pro me multis gravato. Adesto quaesum mihi ut ad Dei voluntatem omnes actus meos dirigas, et ut me ab insidiis inimici et ab omnibus malis visibilis et invisibilibus liberes. Succurre mihi, quaeso, in hora mortis meae, et festina in auxilium meum cum angelorum multitudine, ut anima mea de faucibus daemonis eripias, et eam in requiem sempiternam exultatione Perducamur, Amen.

Sancte Micael defende nos in proelio. Ut non pereamus in Deus cuius claritatis pulgore Beatus Micael Arcangelus praecessit agminibus angelorum, praesta quaesumus ut sicut ille tuo dono principatum meruit possidere caelestem, ita nos ejusdem precibus vitam obtineamus aeternam, Per Christum Dominum Nostrum.

ORACION UPANG MALIGTAS SA MADLANG SAKUNA

ESTO MIHI BALTEUS ET DA MIHI PRODEO ET IN DEO MORI

Si San Miguel ang bentay kung araw ng Linggo, kaya't siya ang dapat tawagan sa araw na ito.

ORACION

DOMINE SALVATORE SALVAME SALVAME ET PERATUM TUUM

Si San Gabriel ang Kalihim pangkalahatan na pinagkakatiwalaan ng Dios ng mga lihim na gawa, kaya't ang taglay niya ay Palma at Bandila.

PANALANGIN

Oh mapalad na Arkanghel San Gabriel, tanging sugo o' embahador ng Kalakilakihang Lumalang ng sangsimukob; maging sagisag ka nawa ng aming kaluluwa at mapag-adyang sandata laban sa mga hibo at tukso, at yayamang ikaw ang tinatawag na kati-bayan upang kami'y magtagumpay sa lahat naming kaaway, at upang aming mapagtiisan ang lahat ng kahirapan dito sa lupa na bayang kahapis-hapis na siya naming maging hagdan ng aming pagtungo sa kaluwalhatian ng langit, Siya Nawa.

ANTIFONA

Ingresius Gabriel Angelus ad Maria dixit:
AVE GRATIA PLENA DOMINUS TECUM BENEDICTA TU IN
MULIERIBUS. Angelus Domine nuntiabit Marie et
concepit de Spirito Sancto.

ORATIO

Deus humane salutaris amator qui beatum
Gabrielem Principe astantem et tuae fortitudines
legasti ad annunciandum gloriose virginis Immacu-
latae sacramento incarnationis filii tui domine

nostri Jesucristo humiliter potius confugientibus nobis ad presidium tanti. Paranimpe quis intercessione fortitudinem adversus visibiles et invisibiles hostes considerare digneris. Per Eudem Dominum nostrum Jesum Christum, Amen.

ORACION UP/NG MALIGTAS SA SIGNOS PLANETAS

ESTO MIHI LORICA ET TRIBUI ME IMPARTITUDENEM IMPARTIENDO

Si San Gabriel ang bantay kung araw ng Lunes, kaya't siya ang dapat tawagan sa araw na ito.

ORACION

ABERHEM SALVATOREM ET PRECENTEM

Si San Rafael Ang Mayordomo Ng Poong
Dios, Kaya't Ang Taglay Niya Ay Isda
At Tinapay.

PANALANGIN

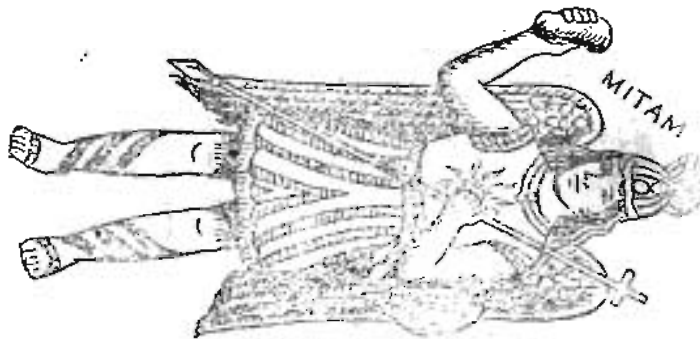
Oh kamahal-mahalang Arkangel San Rafael, kagutanan ng Dios para sa kagalingan ng mga tao, sa lubus na pagpapakumbaba, ay ipinag-aamoo namin sa iyo na ikaw nawa ay maging tulong at sakdalan ng lahat naming kailangan, at gamutin mo ang aming kaluluwa na lipos ng sugat ng mga kasalanan, at gamutin mo rin ang mga sakit at karamdaman ng aming lupan-katawan, upang magkamit kami ng kaligayahan dito sa lupa at sa langit man, Siya Nawa.

SUPLENT

SAN RAFAEL

DEUS

ESTO MIHI ET ESCULTOREM DE
MIHI ET CORPORIS MEDECINE Y
ELVARUS ET IGARUM ANIMARUM

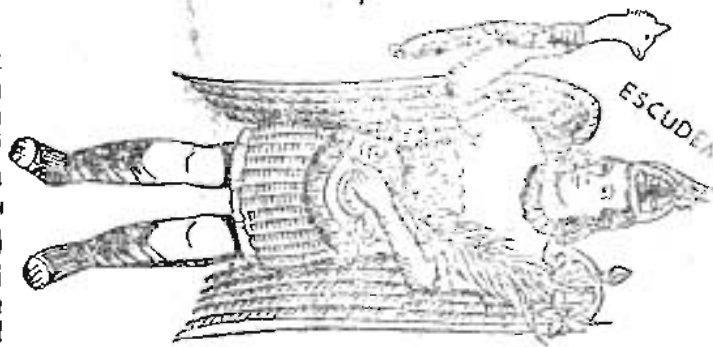

CUVERATIS

SAN GABRIEL

DEUS

ESTO MIHI LORDICAET TRIBUE.
MIHI FOR DINEM IN PARTIENDO
TIGUDE DEUM.

- 111 -

ANTIFONA

Rafaele Princeps ait: EGO SUM UNUS EX SEPTUM
QUI ASTAMUS ANTE DOMINE TOBIAM QUE SECUN ILLUM
INOVIT ET DEMONIUM APREHENDIT RELEGAVIT QUI ILLUD
IN DESERTO.

ORATIO

Deus qui extua inefabile benitate Beatum
Rafaelem fidelibus tuis beatoribus doctorem
male que habentibus medicum ab incie constituiste
suppliciter rogamus ut nobis inflerentibus open-
dicte. Principes astantis patefacius Semitam
salutis et egretudinuntam anime quam corporis
salutatem medicam conceda. Per Dominum nostrum
Jesum Christum, Amen.

ORACION UPANG MALIGTAS SA MGA SAKIT AT
KARAMDAMAN

ESTO MIHI ESCUTUM ET MEDECINAM CORPORIS ET ANIMAE

Si San Rafael Ang Bantay Kung Araw Ng
Martes, Kaya't Siya Ang Dapat Tawagan
Sa Araw Na Ito.

ET CELIM ET CRUCEM ET CERGINEM

Si San URIEL ang Hustisya Mayor sa
langit, kaya't ang kanyang taglay ay
Timbangan at Espada.

PANALANGIN

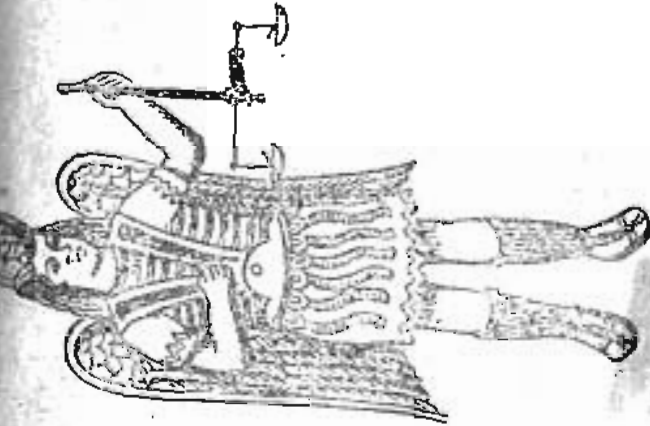
Oh Dakilang Arkanghel San Uriel, ikaw na maliwanag na Ama at Panginoon ng kalahatlahatang ilaw, ikaw ang tanging banglaw ng mga nasa kadiliman na hagugumon sa kasalanan, idinalangin namin sa iyo na balutin mo ang aming puso ng kasanto-santusang pag-ibig at alisin mo sa amin ang dilim at ulap ng mga kasalanan, upang makita namin at makamtan ang liwarag ng Kanyang kaluwalhatian, ngayong at magpakailanmen, Siya Nawa.

ANTIFONA

Oh fulges divinis magistatis Oh' ruber in beate potestatis, oh flamma ignite caritatis, ilumina mentes nostras ne inducamur intantationem et glaudie tui potestatis nostrure digneris.

ORATIO

Deus qui ex-incomparabile tua clementia Beatum Urielem illuminationis tui ministrem inefabile caritate ardentem tuis fidelibus vigilem tutorem prepulsantem tentamenta daemini sociaste tribue quesumus ut nos recurrentes atatelam tantis esplendoris dopolisis mentis nostri tenebris Agnus comes ea que nobis salutaria sunt et latentes Demonum tenticulos penitus declinemus. Per dominom nostrum Jesum Cristum, Amen.

SAN URIEL

JB.
JHUB
BIENE

ACCENDIT. MIHI NIC. IGNE ANORIS
DICIT ESTO MIHI PROTECTORES

UR.
URER
FRUNC

SAN SETIEL

PETE MIHI ADEO INDULGEN-
TIAM PECATORUM PACEM CORDIS
ET ESTO MIHI PUL CRUM

SALUTAM
AETERNAM

VIDEUS
VOBIS
OVIS

OTHEOS

ORACION PARA SA PANGPALUBAG-LOOB

ACCENDE ME IGNIS AMORIS DEO ET ESTO MIHI PROTECTOR.

Si San Uriel, Ang Bantay Sa Araw Ng Mier-
coles Kaya't Siya Ang Dapat Tawagan Sa
Araw Na Ito.

ORACION

OLIVERATOR ET SALVATOR ET SALVATORUM

Si San Seatiel Ang Taga Paghain O'h
Taga Panalangin Sa Dios Ng Anoman
Magaling Na Gawa Natin, Kaya't Ang
Kanyang Taglay Ay Incensario.

PANALANGIN

Oh kataka-takang Arkanghel San Seatiel, se-
raping lipos ng alab ng maluwalhating pag-ibig,
ikaw nga ang tinatawag na PANALANGIN ng Poong
Dios na Panginoon ng lahat, at dahil sa amin
ay dumadalangin kang walang humpay ng tanging
kawaan, idinadalangin namin sa iyo na hingin
sa Poong Dios na alisin sa amin ang lahat ng
bagay na di niya kinalulugdan, at ihalili ang
kabanalan na ipagiging dapat sa kanya ng aming
kaluluwa, upang papagkamtin ng kanyang mahal
na biyaya sa kaluwalhati ng walang-hanggan,
Biya Nawa.

ANTIPONA

Magna minister misericordie Dei petende
et omnium fidelium Patrone Beate Seatiel, can-
templare quaesumus nostram humanam fragilitatem
ne nostros ab horeas reatus neve de digneris
pro nobis semper orares dedimitare Jesum vestrum
redentorem qui sedens ad dexterram Dei Patris
dignatus est esse noster advocatus.

ORATIO

Deus misericordiarum Deus indificiens que
pro imbecilitatis humane beatibus beatum Seatie-
lem tui misericordie ministrum oratem pronobis
ab imitio esse voluiste to suplices precamur
ut tanti. Patroni Patrecinie et oratoris ora-
tione nes ab omnibus malis in minentibus eri-
peri nostras que iniquitatis secundum multitu-
dinem miserationum tuarum abolere digneris.
Per Dominum nostrum Jesum Christum, Amen.

ORACION SA PAGHINGI NG TAWAD AT AWA SA
DIOS

PETE MIHI A DEO INDULGENTIAM PECCATORUM MIHI
PULCRUM

Si San Seatiel Ang Bantay sa Araw Ng
Jueves, kaya't siya ang dapat tawagan
sa araw na ito.

LIBERAME LIBERATOR ANIMABUS PAMULORUM SICUT DEUS

Si San HUDIEL ang taga-pagbiyaya at
taga-pagkaloob ng awa ng Poong Dios,
kaya ang kanyang taglay ay balutan
nang mga bulaklak.

PANALANGIN

Oh kahanga-hangang Arkanghel San Judiel, ikaw
nga ang tinatawag na tagapagpahayag ng puri at ka-
rangalan ng Poong Dios, kaya ikaw nga ang aming
tinatawagan at dinaraigan, sapagka't sa iyong mga
labi lamang nagmumula ang matatamis na papuri na
nagbibigay tuwa't ligaya sa Kalakilakihang Luma-
lang ng sangsimukob. Kaya nga ipinag-aamoamo
namin sa iyo na kami'y mapabilang at mapakisama
sa mga nagpupuring walang-humpay sa Kanyang ka-
luwalhatian walang hanggan, Siya Nawa.

ANTIPONA

Judiel operum nostrorum sedule spectator et
que remunerator, sapientiae Dei minister virginum
que custus que legitime certantes corona donas
omondadus corrispis flagello consulo, subre in
que nobis, Rogamus suplices ut a delinquenali
lapsu cite resurgamis.

ORATIO

Deus omnipotens et omnium oporum inte es-
timator qui per Sanctum Judielem. Optime con-
sili tui ministrum bonorum que remuneratorem
ad to constitutum premia retribuisti improbis
vere correctionem infligiote humiteter quae-

sumus ut nobis implorentibus opem tanti principes bone consulentis inste que remunerantes tua illuminatrix gratia dirigat nostrus actus in lege tua revacorque flagellationem pro nostris offensis irrogandum. Per Dominum Nostrum Jesum Christum, Amen.

ORACION UPANG MALIGTAS SA APAT NA ELEMENTO

ESTO MIHI UMBRACOLUM ET FAC ME ISSIDIUM INCOMPETENDO DOMINO

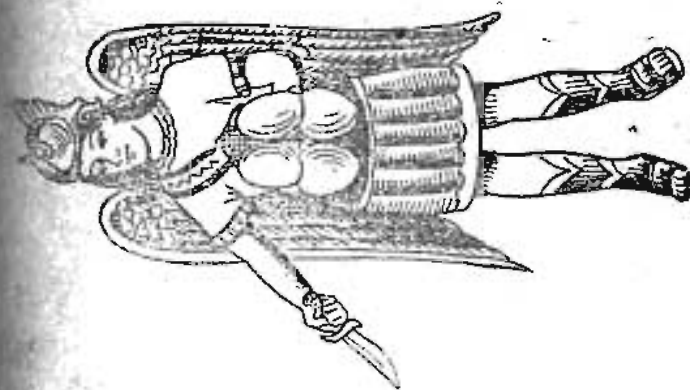
Si San Judiel ang Bantay kung araw ng Viernes, kaya siya ang dapat tawagan sa araw na ito.

CRUCEM PASTOR BENEDICTOR REX JUDIORUM EGO SUM

Si San Baraqui'l ang Taga-pag-alaga sa Langit at lupa, at siya ang taga-tulong at taga-ampon sa lahat ng kampon ng Poong Dios, kaya siya ay maydalang bata.

PANALANGIN

Oh kaganda-gandahang Arkanghel San Baraqui'l, puspos ng kaluwalhatian ng langit, pinagpala kang lubus at sa iyong karangalan ay tinawag kang BENEDICION ng Poong Dios. Ipinag-aamo-among namin sa iyo ng buong taimtim kung mangyayari, na sa pamamagitan mo ay makamitan namin ang Bendicion ng Poong Dios, ngayon, bukas at magpakailanman, Siya Nawa.

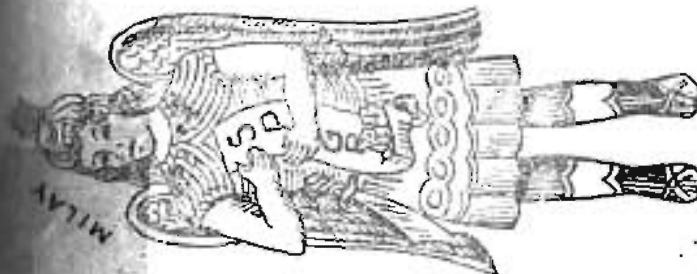

SAN BARAQUIEL

VITAM

PEPERIT.

OBTENE MIHI BENEDITIONEM DEY ET PACME IN UM QUIAM SEPARARE A DEUM AMEN

SAN JUDIEL

TUTUM

SALVATUR

ESTO MIHI HUM BRACULUM ET PAX ME AXIDUM IN COM PETENDO DOMINO

ANTIFONA

Sancti Spiritus Domorum Benedictionis que et gratiae Divinae minister Sancto Baraquieli ora ut Deus infundat nobis, spiritum fortitudinis, spiritum sapientiae, spiritum veritatis, qui adversus daemonium insidias corporis que fragilitatem, mundi quoque tenebras, et inquinamenta resistere, sanctis que operibus insudare velemus.

ORATIO

Deus bonorum omnium largitur opem at gratiam tuam concede nobis quaesumus fine que nihil a nobis effici potest ut per inspirationem. Sancti Spiritus nos incumberdis bonis operibus Sanctum Baraquieli habere mereamur ad defelendum mentis nostri dubietates ut agnus camus que nobis necitusa sunt serenatis que sensibus nostris benedictionis et gratiae tui sempiterni capaces officiamur. Per Dominum Nostrum Jesum Christum et in unitate Spiritus Sancti Deus, Per Omnia Saecula Seculorum, Amen.

ORACION UPANG MALIGTAS SA LISYANG HATOL
NG HUKOM

OSTI MIHI MIHI BENDITIONEM DEI ET FAC ME NUMQUAM
SEPARARE A DEO.

Si San Baraquieli Ang Bantay Kung Araw ng
Sabado kaya siya ang dapat tawagan sa
araw na ito.

ORACION

AGNUS VENITE SALVAME SALVATORE

Maikling Pagtawag Sa Pitong Arkanghel

Angele Dei que custos est mei, me tibi commisum pietate superna, illumina custodi rege et governa, Amen. Eripe me de inimicis meis, Angele Dei et ab insurgentibus in me, libera me.

MICHAEL Salve
GABRIEL Deus
RAFAEL Suita
URIEL Casarca
SEATIEL Salacte
JUDIEL Meus
BARAQUIEL Etipani

PINAGKAISAHAN

ABISTE ABITE ABITEM AMPILAM GOAM
QUID SICUT DEUS OMNIPOTENS SEMPITERNI
DEUS NOBIS VERITAS BONEGAS MEDURIAM
MITAM PERSECUTAMUR ... HUM HUM HUM ...

Pangalan ng Pitong Arkanghel na Hindi
Binyagan

AMALEY ALCO ARAGO ASARAGUE APALCO AMACOR ALPACOR

Pitong Arkanghel na Lumabas sa Mata
Ng Infinito Dios

ACCO OC AC AS OAM ABUCAO AGUIMAT.

Pitong Arkanghel ng ADONAI

SADAY EMPETREAM PROTUCTUM REDEUS EGOPOTEM REDEUM
AUDAM

Pitong Arkanghel ng Ama

AMATOAM ANIMOAM ARONUMOOM ARUDAUVNUM ADANOVIS-
NORUM APIRNAM AVECRISTUM

ANG PITONG ARKANGHEL

PATER ABAL PATER LUGASTE PATER LUMAYOS REX
QUIT SICUT DEUS, SUSPENDAM MANUM DEI ET HUM IN
BAHINAN. ESTO MIHI BALTEUS ET DA MIHI FACTUM
EST CILENCIUM ET IN COELO ET TERRAE DUM BRACO
GUMITER ET BELUM ET MICHAEL PUGNABIT CUM MEO ET
PEGIT, VICTORIAM ALELUYA. SAN MIGUEL.

PATER REX CUPERLIS DEUS EST CUDAM. ESTO
MIHI LORICA ET TRIBUI MIHI PORTITUDINEM IMPAR-
TIENDO DEUM. SAN GABRIEL.

RATAL REX SUPLENT DEUS MITAM ESTO MIHI
UTOMELNO DEHILOM HARPORIS ESTO MIHI. ESTO
MIHI ESCUTUM ET MEDECINAM CORPORIS ET ANIMAE.
SAN RAFAEL.

VADE NONE JIER JIHUB RHUM BENE IN TUHIDE
NIG IGNE AMORIS DICT ESTO MIHI PROTECTORIS.
SAN URIEL.

GRIM SANCTI VIVIT BIDEUS VOBIS OVIS, SALUTAM
AETERNAM, PETE MIHI A DEO DEM DULQUIEM TOROMEUR.
PETE MIHI A DEO INDULGENTIAM PECCATORUM PACEM
CORDIS ET ESTO MIHI PULCRUM. SAN SEPTIEL.

VIVIT MATAM DICIT PACE SALVATOR TUTUM. ESTO
MIHI HUM BRACULUM ET PACME ASIDUM IN COMPETENDO
DOMINO. SAN JUDIEL.

OCULUM OTHEOS PEPERIT VITAM TENE MIHIL BENE-
DITIONEM DEI ET PACME UMQUAM SEPARARE DEUM, AMEN.
SAN BARAQUIEL.

ANG PITONG ARKANGHEL

MICHAEL - ESTO MIHI BALTEUS ET DA MIHI PRODEO ET IN
DEO MORI. QUISIT QUISUM HUM QUISIT DEUS
DOMINUS ENIM SICUT DEUS UB AB DIAB HUB HUB
DIAB. SALVATOR ATOR ANATOR ERENTES SETONGUE
BALAMUERTE LAMUERTE. CRUZ QUALIS CRUS
TALIS CRUZ YTALIS CRUZ SANATOS CRUZ POPULOS
CRUZ AB QUE ROMANOS. SAN MIGUEL.

GABRIEL - ESTO MIHI LORICA ET TRIBUL MIHI PORTITU-
DINEM IMPARTIENDO DEUM. PORTI DEI ESQUEM
ADORO MILAM MERA LOS CRUZ PAHARIS AUDIUM
UNICUM ADONAI. SAN GABRIEL.

RAFAEL - ESTO MIHI ESCUTUM ET MEDICINAM CORPORIS
ET ANIMAE. DICAS DEUS MAGNITUTO AUDEI
SUMATIS TUIS ARCANGELIS RAFAEL EGOSUM.

URIEL - ACCENDE ME IGNIS AMORIS DEO ET ESTO MIHI
PROTECTOR. DIGNO MEUS PRINCIPES CRIS
SIRAPERTO SAN URIEL QUOD NIAM ESPIRITO
DEUS VIENTIA, J.J.J. SULA SUM JESUS. SAN
URIEL.

SEPTIEL - PETE MIHI A DEO INDULGENTIAM PECCATORUM
ET PACEM CORDIS ET ESTO MIHI PULCRUM.
LIBERATUM CHRISTUM MARIA JESUS HIPUS
HUYUS HUSUI TIRARIC TIRARIC TIRARIC.
SAN SEPTIEL.

JUDIEL - ESTO MIHI UMBRACULUM ET PACME ISSIDIUM
INCOMPETENDO DOMINO. O VIRGEN CLAMITAM
VIRGEN MARIAM CHRISTUM LARTIPAT HUARME
MANUM SALBARTO PERPETUM. SAN JUDIEL.

BARAQUIEL - OBTINE MIHI BENDITIONEM DEI ET PACME
NUMQUAM SEPARARE ADEO. SURJUM JURABIT
MORTIM DE AMDEM NUM CONTINEN MANUM TUAM.
SAN BARAQUIEL.

- 122 -

ANG PITONG KANUNU-AN

CENAYUS

ASURCUM.

DEUS GUEDO DIERNO ET EURIASE EFIPANIA
UENRITIN SAVATO

DECEYUS

PASETUM

DOMINE PLOVIAS TERINE ET COGNOVISTE
MITOCOG NOVISTE.

DELEYUS

TERMEUM

INTELLESISTE COGETATIONES MEAS

YLCEYUS

OCCULUM

ET PONICULUM MEUM INVISTEGASTE ET
OMNES VIAS

- 123 -

LUMAYUS

LUMAYUM

SECIONEM MEAM ET RESURRECCIONEM MEAM

LEVEYUS

LEVEYUM

DELUNC-GEMITA MEAM

PULAYUS

PULAYUM

MEAS PREAVIDES QUI ANUM
ET SERIMOIM LINGUA MEA

Mga Pangalan Ng Pitong Kanunu-an na
Dinidiyos ng Mga Gentil

LATAC ABIO ABIA ASUBEY NOR NOT NOD

Pitong Kanunu-an Na Sinasamba Ng Mga Hebreo

LUMARAC OSUAMPUS ANGELA MATAN ESTEL GATCHALELA
EYOTEL

Panalangin Sa Pitong Kanunu-an

CEHUP CRUP MECRUP OPSIT
 MECULUM MECULAM MICUL
 GIGOS PILIPOS GU/P INTA
 IOOB ROOBB LEPAUS PINTAC
 BATRO BATRAC BARATRAC
 JOCSISIT BABUNOS MANISNIS
 DEYUS YRUC YRURUCAM

Panalangin Ni Jesus Sa Mga Kanunu-nuno-an ng Bigyan
 Ng Liwanag, Init at Ningning Ang Araw.

CREDO PATER, ET FILIUS ET SPIRITUS SANCTUS.
 CREDO DE LA SANCTISSIMA TRINIDAD VIRGEN MUY PO-
 DEROSO SUMITAM REY DE LOS HEREGES TARTAT SANCTA
 EMERENCIANA, MIBAT MIALLARAT JESUS VIRGEN MARIA
 YSUMO BENEDICTUS CRUCIS OH DIOS IMITAM IMIBUYOS
 DESTE ALLISUM SERAM CALABARIAM /POCALIPSE HOC EST
 ENIM CORPUS MEUM AT INCARNATUS EST DE SPIRITU SANCTO
 NATUS EX MARIA VIRGINNE ET HOMO FACTUS EST ET CRU-
 CIFIXUS; SANCTA EMERENCIANA SANTO ESTOLANO SANCTO
 ALGAMO SANCTO MITAM SANCTO SOLAMITAM SANCTO ICAM
 SANCTO DEMICALLOTE SANCTO DEMILLOROS ADVENE DISSIMO
 LOCTUOS, SANCTA MITAM SERAM BALAMBAM GUNTILLAM MUJER
 ANGELITAM SINGGATAM OBALAM TANTAN SANCTO MAGOB SANCTO
 MACOB SANCTO MAROB SANCTO YUBUOB SANCTO LIB SANCTO
 BACLORUM SANCTO BACLORUM, JESUS SANCTO SANCTO
 BACLORUM

Panalangin Sa Mga Kanunu-nuno-an na
 Pinag-mula Ng S. T. M.

ANIMUM OMNIBUS VIRTUTIBUS GRATUM
 AMILATUM AMILABIT AMPILAM
 QUID EST PIABONI VOLUNTAS
 MANLAQUI MANTIBUA MANLAPUS BENEFICIA
 LAMUROC LUMIN LAMENTABIT HONORIBUS
 BACSIAC' BUDIBUD BUDABIS
 SULATUM TUMEUM MEOROAM

PITONG SUSI

Sa aklat na lihim ng PITONG SUSI na kasama ang PITONG TATAK, maging ang pinaka malakas sa mga angel, arkanghel, kirubin at serapin, kahit ang mga kaluluwa sa purgatoryo, ni ang mga demonyo sa impierno o ang sinomang tao sa sangsimukob, ay walang kapangyarihang magbukas ni tumingin sa aklat ng Dios na knatititikan ng mga panahong darating at sa mga mangyayari.

Ang Pitong tatak na nabanggit ay nagbataglay ng PITONG ULO at bawa't ulo ay may isang SUNGAY, at sa bawa't dulo ng pitong sungay ay may isang MATA na tumitingin at nagmamasid sa lahat ng dako ng sangsimukob at sila ang makapangyarihang naglalagda ng hatol sa mga taong hindi mabuti, at ginaganting-palaan naman ang mga mabubuti at may mga pusong tapat.

Narito ang larawan ng Pitong Susi:

ANG HARI NG LAHAT NG HARI AT PANGINOON
NG LAHAT NG PANGINOON

ORACION NG PITONG TATAK

Ego Sum OBRO Deum Pater Gentile In Morti Avit
Terrae Apartare Amen.

Ego Sum PERSO Deum Pater Gentile In Morti Avit
Terrae Apartare Amen.

Ego Sum APOCALIP Deum Pater Gentile In Morti
Avit Terrae Apartare Amen.

Ego Sum Idmundi Deum Pater Gentile In Morti
Avit Terrae Apartare Amen.

Ego Sum ORNEBRAR Deum Pater Gentile In Morti
Avit Terrae Apartare Amen.

Ego Sum ORNELIS Deum Pater Gentile In Morti
Avit Terrae Apartare Amen.

Ego Sum LINEGER Deum Pater Gentile In Morti
Avit Terrae Apartare Amen.

Narito ang pitong larawan ng pitong TATAK
na binabanggit:

OBRO
PERSO
APOCALIP
IDMUNDI
ORNEBRAR
ORNELIS
LINEGER

LIGTAS SA KAPAHAMAKIN AT KAMATAYAN

ORACION - (JURAMENTO)

Ego Sum O.R.B. Deum Pater Domine Tutum Filius
Mihi Avit Terrae Aparteri Sacratissima Lugare Conser-
vatori Oration Deferentes Non Avit Univerti Reserva-
bit Un Tempori O.R.B. Turqui Ogentili Sacrificissimum.

Deum O.R.B. Reparem Tua Sacrosancta Dominum
Potestates Obersum O.R.B. Potentem Subtempore
Yglesit Grego Un Nom Porsit Nom Perteri, O.R.B.
Ornelis Avit Terre Tentationem Peccatum Mundi Vallo
Christi Peccatorum Amen. O.R.B. Taripan Cregsi
Mundi Dei Sagrado Univerti Ctempori En Cusimeri
O.R.B. Ocatorum Sicut Quia Super Fin, Amen.

ANG PAGPAPAHAYAG NI KRISTO NG KANYANG
KASAYSAYAN KAY SAN PEDRO, KAY SAN
PABLO, KAY SANTA BRIGIDA AT KAY SANTA
MATILDE.

Ang sabi niya ay ganito:

Nang ako'y manalangin sa halamanan ng
Getsemani sa Dios na Ama ko, ang dugo ko'y pumatak
sa lupa at umagos at nabuhos sa mga halaman at
sampu ng mga dahon ay nasulatan, dahil sa malaking
panghihinayang kung hindi ko masasakop ang lahat
ng tao sa sangsimukob. Ang bilang ng aking dugong
pumatak sa lupa ay pitong laksa, pitong libo, pi-
tong daan at pitong pu't pito, at ako'y napayukayok
at ang aking ulo ay sumayad sa lupa. Noon ay siyang
paglapit sa akin ng Arkanghel San Gabriel na taglay
ang kalix na padala sa aking ng Ama. Ang sinong
Kristiano na may dalang larawan ng aking kalix ay
makahahango ng mga labing limang kaluluwa sa Pur-
gatorio, at ang sangbahayan na gumagamit ng nasa-
ling larawan ay mangakakususundo.

Noong ako'y dakpin sa halamanan ng Getsemani,
ang mga judiong dumakip sa akin ay pitong pu at
dalawa na pawang sandatahan. Ang bilang ng tam-
pal na dumapo sa aking mukha ay isang daan at
walumpu't tatlo, ang lura ay tatlumpu't tatlo at
ang kalaghala na tumama sa aking bibig ay tatlum-
pu at tatlo rin. Labing walong beses akong ma-
subasub hanggang sa dumating sa ilog ng Cedron,
at pitong libo, pitong daan, tatlumpu't siam ang
bilang ng aking mga hakbang. Walong judio ang
humihila ng tali sa liig ko. Ng kami'y sumapit

sa ilog ng Cedron, ay pinadapa ako sa ilog at ako'y ginawang tulay, at pagka tapos ay inihulog ako sa kailaliman at ako'y sumukdol sa mga puntod ng mata-talas na bato at sa aking pagkapaniin ay nagasgas ang aking mga kamay, ang aking mga siko at tuhod, at sa batong kinapaniinan ay nalimbag ang aking dalawang kamay at dalawang paa, at pagkatapos ay pinag-hilahan nila ako at ini-ahon at muli kaming nagsilakad hanggang sa dumating sa isang punong higuerra at ang bilang ng aking mga hakbang mula sa nasabing ilog ay dalawang libo dalawang daan at limampu't tatlo. Ang ginomang kristiano na dumamdang sa dinaanan kong hirap at magtaglay ng sumusunod na Oracion ay hindi mahaharap saan mang lugar ng masasamang-loob, malayo sa mga elemento at hindi masusunog ang bahay. Naito ang Oracion:

ENOREM ETERNORUM ELLORUM AD DEUM EGOSUM ENMARIS SUBTUM PERDEUM.

Noong ako'y igapos sa punong higuerra ay makaitlo akong magbuntong-hininga. Macalabing dalawa akong ipaghatid-hatiran sa isa't isang hukuman. Ng ako'y manggaling kay Anas ang bilang ng aking hakbang ay limang libo dalawang daan at pitongpu at tatlo. Mula kay Anas ay dinala ako kay Kaypas at dito ang dumapong tampal sa aking mukha ay tatlong daan dalawampu at lima; makaitlo akong masubasub sa sipa at tadyak, at maka-anim akong magbuntong-hininga ng tigatatatlumpu at tatlo. Ng ako'y manggaling kay Kaypas ay inihatid ako kay Herodes, at ang bilang ng aking hakbang ay dalawang libo anim na raan at tatlo. Mula kay Herodes ay ibinalik ako kay Kaypas at dito ako tinampal ni Malco ng ubos-lakas.

Mula kay Kaypas ay ipinahatid ako sa hukom na kay Pilato, at dito ako hinubaran at iginapos sa isang haliging bato. Dito ang dagok na dumapo sa aking batok ay limampu't walo, at walong judio ang humihila ng tali sa mga kamay ko at leeg. Ang hampas na dumapo sa aking katawan ay limang libo limang daan at limampu't lima, at ng ako'y sakalagan ay minsan akong hinimatay, at apat na judio ang nagbangon sa akin pakalugmok, at ng ako'y makabangon ay pinaupo ako sa isang hamak na bangko at pinatanganan sa akin ang isang tambo, at pinutungan ako sa ulo ng isang koronang bagin na matinik at inakpan ang aking mukha at bago ako luluraan at tatampalin at saka itatanong sa akin kung sino-sino ang sa akin ay lumura at tumampal. Walo ang tampal na naman ang dumapo sa aking mukha at walong tadyak sa dalawang hita at tagiliran. Ang tinik na timimo sa aking ulo ay tatlong daan ang nilikhang sugat.

Nang ako'y atansan ng KRUS ay walong judio ang bumuhat at nag-atang sa akin. Ang kahoy na yaon na ginawang krus ay nagbuhat sa bundok ng Libano at yaon ang buto na kahoy na ibinigay ng Angel San Gabriel kay Set mula sa Paraiso at ipinatanim sa ulunan ng libina ni Adan noong si Set ay utusan ni Adan at pakunin ng gamot pagka't siya'y may sakit. Ang bundok ng Libano ay na sa hulo ng ilog Cedron at ang nasabing kahoy na ginawang krus sa akin, ay ipinataga ng haring Solomon upang gawing patibayan ng kanyang ipinatayong templo, subali't hindi nanakap sapagka't kapos at hindi naman para doon talaga, kaya't ang ginawa ng haring Solomon ay ipinatapon sa dagat ng Adriatiko, nguni't gayon na lamang ang pang-iilalas ng hari at ng mga anloagi, sapagka't ng itapon na ang nasabing kahoy ay biglang nawala pati ng mga tatal na pinaglabrahan at hindi nila nakita kung saan nangatungo. Sa tuing araw ng Viernes ay lumilitaw at

sumasadsad ang nasabing kahoy sa pampang sa may daungan ng hari. Ang ginawa ng haring Solomon ay ipinahango sa tubig ang nasabing kahoy at doon ipinabaon sa patio ng templo. Sa tuing araw din ng Viernes ay lumilitaw sa patio ang ibinaong kahoy, kaya ini-utos ni Solomon na kunin at ipinagawang tulay sa ilog ng Nilo na siyang talagang pagdaraan ng Reyna Saba, subali't ng dumating sa puno ng tulay ang reyna, ay ayaw yumapak ang kabayo sa nasabing tulay, at isang Anghel ng Dios ang nagsabi sa reyna ng ganito: "Huwag mong pagpaha-makang yapakan at tuntungan ang kahoy na ito sapagka't hindi dapat ni salingin ng paang makasalan, at ang tanging paang yayapak dito ay ang mga paa ng Anak ng Dios na mananaog dito sa lupa na tutubos sa kasalan ng sanglibutan", kaya ang reyna Saba ang unang naka-alam ng kahoy na gagawing krus, kaya't nagpasabi ang reyna sa haring Solomon na may sumasaway sa kanya sa tulay at ayaw siyang paraanin; kaya't ang ginawa ng hari ay pinatapon sa ilog nguni't sa tuing araw ng Viernes ay sumasadsad sa tapat ng bahay ng isang babaeng nagngangalang Beatriz at ang kahoy ay dinidikitan na ng talaba. Sa lugar na ito hinango ng mga judio ang nasabing kahoy na pagpapaku-an sa akin, at itong babaeng si Beatris ang siyang nagpagawa ng apat na pakong bakal na malalaki at hindi pinatulis, at ang gumawa ay ang panday na si Alnasio na bienan ni San Pedro at amang tunay ni Perpetua. Ang mga pako ay hindi tinulisan para magin masakit daw kung ipako, at ang panday na ito ang nagbigay ng sipit at martillo na gagamitin sa pagpapako.

Ng ako'y magpasan ng krus at dumating ako sa bundok ng Olivete ay makaitlo akong masubasub, at sa ganitong kalagayan ay nilapitan ako at pinahiran ng birang ni Veronica. Naginhawahan ako ng kaunti sa pagkapahid ng pawis sa akin. Muli naman akong pinalakad ng mga humihila sa unahan ko at ng mga sumusunod sa akin; dalawang

daan at pitongpu't dalawa ang mga humihila at nagtutulak sa akin, at sa huling pagkasubasub ko sa lupa at pagbangon ay hinalinhan ako ni Simon Sirineo nguni't sa labing siam at kalahating hakbang ay binitiwang na ni sirineo ang krus at akong muli ang nagpasan at sa loob ng dalawampu't walong hakbang ay muli akong masubasub at siyang pagdating at paglapit sa akin ng aking ina at pinahiran ako ng kanyang lambong. Nagbangon akong muli at lumakad hanggang sa sumapit sa taluktok ng bundok ng Kalbaryo at dito ko nasalubong ang tatlong babae na pinisan at kamag-anak ng aking ina, at ito'y sina Macab, Macaba at Emerisia.

Ang taas ng bundok na sinalunahan ko ay anim na pang hakbang at walong talampakan. Bago ako sumapit sa tuktok ng bundok ay muli akong napasubasub, at sa pang-yayaring ito ay tatlong malalakas ang sumabunot sa aking buhok at balbas, at ang nabunot ay apat na raan pitumpu't isa, at ang tadyak na dumapo sa katawan ko bago ako nakabangon ay pitumpu at pito. Ang mga buhok at balbas kong nabunot ay kinuha ng mapalad na babaeng si Budene at iningatan at saka nalipat sa mapalad na Reyna Isabel ng Unggria na siyang nag-ingat at ginawang lunas sa mga sakit at karamdaman.

Ng sumapit na ako sa tuktok ng Kalbaryo ay doon na ako nanaghoy at nanangis at ang luha kong pumatak ay tatlong daan at tatlo. Ako'y hinubaran at anim na judiong malalakas ang nagbalabag sa akin sa krus at limang judio ang nagbutas, at saka tinalian ang mga paa ko at kamay at kanilang pinagtulong-tulongang binatac hanggang sa umabot sa kanilang ginawang butas. Ang unang pinaku-an ay ang kaliwa kong kamay at saka isinunod ang kanang paa, bago ang kanang kamay at saka ang kaliwang

paa, at matapos ay binaluktot ang dulo ng mga pako at bago ibinangon ang krus. Labing dalawang malalakas na judio ang nagtayo ng krus, at ng masilid na sa hukay ang puno ng krus ay makaitlong ikadyot at isak-sak sa hukay. Sa lakas ng pakasaksak sa hukay ay nagka-kansot-kansot ang mga litid ko at tadyang at ang mga kasu-kasu-an ng aking dalawang paa.

Ng ako'y nakabayubay na sa krus at ang oras ay mag-ika labing isa ng tanghali, ay tumingala ako sa langit sa aking Ama, at saka ko winika ang ganito: PATER IGNO CELIS. Ng mawika ko ang gayon ay lumingon ako sa dakong kanan at ipinagbilin ko ang pinsan kong si Juan at ganito ang aking winika:

MULLER ECCE FILIUS TUUS

at lumingon naman ako kay Juan at ipinagbilin ko ang aking ina at ganito naman ang aking winika:

ECCE MATER TUA.

At ng ang oras ay labing dalawa ng tanghali, ay tumingala ako sa Ama at ang winika ko ay ganito:

PATER MEUS UT QUID DERELIQUISTE ME, - ELI ELI LAMMASABNETHANI.

Ng malapit na mag-ikaisa ng hapon, ay sinumpong ako ng malaking uhaw kaya't nagwika ako sa mga judio:

VOS MISERICORDE, SITIO SITIO.

Ng mawika ko ang gayon ay kumuha ang mga judio ng alira at nilahukan ng apdong mapait at siyang ipinalom sa akin. Ng hindi ko matanggap ay kumuha ang mga judio ng isang tukil at saka isinulsol sa bibig ko at sa dila, at dito'y nekaramdam na naman ako ng isang panibagong hirap. Ng ikadalawa na ng hapon, ay tumingala ako sa Ama at saka ako nagwika ng ganito:

PATER IN MANUS TUAS COMENDO SPIRITO MEUM.

Ng ito'y mawika ko ang sabi ng mga judio ay nananaghoy daw ako at tumatawag kay Heremias. Ng ikatlo na ang oras ay iniyuko ko na ang aking ulo at ang huling winika ko sa Ama bago ako nalagutan ng hininga ay ganito:

CUMSUMATUM EST.

Ng ito'y aking mawika ay nagdilim at lumindol at nalagot na ang aking hininga.

ANG PAG-UUSAP NG MAG-INA NG MAHAL NA VIRGEN

Ng naguusap si Jesus at ang Virgeng Maria ay naririnig ng isang santo na si San Mateo ang pag-uusap ng mag-ina. Ang sabi ni Jesus sa ina ay ganito:

Ina, mula ng ako'y magkatawang tao sa mahal mong bayan at ipagbuntis mo ng siyam na buan hanggang sa mapako sa krus et ako'y malibing, -- ay alin ang hirap mong dinamdang ng lalo sa lahat?

Ang sagot ng mahal na Virgen ay ganito:

Ang kauna-unahang hiras na aking dinamdang ng labing ay na hulaan ka ni San Simeon at ipahayag sa aking an madlang kahirapan mon, sasapitin. Ang ikalawa kong hiras ay noong mawala kang tatlong araw na hinimatay ako doon sa lansangang Amargura, noong kasama ka naming mag-simba sa Jerusalem, - lalonglalo na ng sabihin sa aking ni Magdalena na nakikita kan- narpapalimos sa mga tindahan at walang maglimos sa iyo isa man, ay yaon ang pagkalugmok ko sa mga lansangan, at ako'y sinakbibi ni Magdalena kaya ako'y nakatindig at ako'y inakay kung kaya ako'y nakalakad, at pati ng buhok ko ay nagkasabog-sabog at nagkalugay-lugay. Ang ikatlong hiras na aking tiniis ay noong ikaw ay mapaalang sa aking uoan sumugba sa madlang kahirapan. Ang ikaapat na hiras ay noong makita kitang hinahampas ng mga judio ay naglagos sa puso ko't dibdib ang dikawasang hiras. Ang ikalimang hiras ko ay noong ikaw ay nagpapasan sa krus sa mga lansangan ng Jerusalem. Ang ikaanim na hiras na aking tiniis ay noong makita kitang nakapako sa krus sa bundok ng Kalbaryo hanggang sa ikaw ay ihatid sa libingan. Ang kahuli-hulihan at walang katapusan hiras na aking dinamdang at tiniis, ay noong ikaw ay malibing na at ako'y manguilalang lubos sa iyo anak ko.

Sukat na ina ko sa mga dalita't hiras mon, tiniis, ang sinomang Kristiano na bumati ng tatlong Ama Namin, tatlong Aba Ginoong Maria at tatlong Aba Po Santa Maria Hari, ay magkakamit ng lubos na kapatawaran sa kanyang pagkakasalang nagawa at makahahang ng labing limang kaluluwang naghihirap sa purgatorio at pati ng kanyang mga kama-anak ay mahahangong lahat sa kahirapan.

ANG PAHAYAG NI KRISTO SA IBANG SANTO
AT SANTA

Ang pahayag ng ating Panginoong Jesucristo kay Santa Gertrudes ay ganito:

Yaon ipinainom sa aking na mira at apdong mapait noong ako'y nakapako sa krus, sa mga hiras na aking tiniis noon, ang sinomang Kristiano na mag-ukol ng tatlong sumasampalataya ay tatanggap ng kapatawaran sa nagawang kasalanan. At ang sabi pa niya: ang singsing na ito Gertrudes na galing sa korona ko ay tanggapin mo at pakamahalin at iyon pakainngatan, at ang sinomang Kristiano na magdasal ng limang Ama Namin at iyukol sa aking koronang tinik, ay pagkakalooban ko ng lubos na kapatawaran alang-alang sa pag-aalala niya sa mga tinik na bumaon sa aking ulo.

Ang sabi naman ni Kristo kay Santa Rita de Casia ay ganito:

Itong tatlong tinik ng baging ay pakamahalin mo at ito'y galing sa korona ko at pati nitong mga baging na matinik na iniampas sa aking ay pakamahalin mo at ingatan, at ang sinomang Kristianong magdasal ng tatlong Ama Namin tatlong Aba Ginoong Maria at tatlong Gloria na iyukol sa mga hiras kong tiniis ay pakikinabangin ko at patatawarin sa mga nagawang kasalanan; at ang sinomang taong bumati sa iyo ng tatlong Ama Namin, tatlong Aba Ginoong Maria, at tatlong Gloria ay pakikinabangin ko at patatawarin sa lahat niyang mga kasalanan.

Ang sabi naman ng ating Panginoong Jesucristo kay

San Pablo ay ito:

Yaong damit kong nasa kay Pilato habang nasa kanya ay hindi siya daranas ng anomang kahirapan, at kung ako man ay hinatulan niyang hampasin ay hindi sa kanyang sarili kungdi kalooban ko rin, at siya'y pinagkalooban ko ng sari-saring virtudes alang-alang sa aking damit na suot niya sa kanyang katawan, subali't hindi alam ng sinoman ang kanyang pakalagay doon sa aking pinaglagaan. At yaong si Longino, ang sabi pa ng ating Panginoong Jesucristo, ay patatawarin ko sa kanyang mga kasalanan at bibihisan ko ang kanyang kaluluwa alang-alang sa aking dugong pumatak sa kanyang mata.

Ganito naman ang sabi ni Kristo kay San Pedro:

Yaong si Malco na tumampal sa mukha ko ay patatawarin ko rin, at yaong mga lumura sa aking mukha at nagsitadyak ay patatawarin ko rin kung dumating na ang panahon kong tining sa kanila; subali't sila'y pagmamamahan din ng kanilang mga inanak hanggang sa huling araw. At si Dimas ay lubus kong pinatawad nguni't hindi na mapapawi sa mundo ang gayong kaukalian. Si Dimas ang unang bulaklak ng aking Pasion. At si Judas kahit nagkasala sa akin ay patatawarin ko rin alang-alang sa gatas na kanyang sinuso sa aking ina, siya'y aking patatawarin kung matapos na ang panahon kong tining sa kanya; siya'y nasa pulo ng Escariote at siya'y lakihan at katihan ng tubig.

At ang patuloy pa ni Kristo, at yaong si Adan ay pinatawad na sa kanyang mga kasalanan, nguni't si Eva ay buhay pa at hindi mamamatay hanggang matapos ang mundo, at siya't mamamatay na kasabay ni

Elias at ni Enoc. Si Eva ay nasa ilalim ng bundok ng Olivete sa isang kuebang bato at malapit sa bahayan ng Profeta Noac.

At yaong tatlong babaeng sina Macab, Macaba at Americia ay pinatawad ko na sa kanilang mga kasalanan alang-alang sa kanilang mga luhaang pumatak sa akin noong ako'y may pasang krus sa bundok ng Olivete.

ANG PAHAYAG NI KRISTO KAY LAZARO

Ang sabi ng ating Panginoong Jesucristo kay San Lazaro:

Noong ako'y nariripa sa krus at magdilim ang nangtinakpan na may tatlong oras, ay may lima katao na nagsilapit sa akin na tuhod ang inilalakad. Ang limang ito ay pawang mga kamunuan ng aking ina, at sinomang maka-alam at makasambit ng kanilang mga pangalan ay ligtas sa kabilang buhay. Ang kanilang mga pangalan ay ISTAC INATAC ISLALAO TARTARAW SARAPAO.

At ganito pa ang pahayag ni Kristo kay Lazaro:

Ang sinoman taong magingat ng Oraciong ito ay tutulungan ko sa mga usapin. Ang sinasabing oracion ay ito:

SUBJETIVO VOTA MARIT DEUS SANCTIFICA AYUDADME
ACOMUSTATE, JESUS MARIA JOSEF.

At sa taguibalag naman ay ganito:

AVE MARIA AVE REGINA IMMACULATA VIRGO MARIA,
ALELUYA ALELUYA.

Sa tagaliwas naman ay ito:

ECCE CRUCEM PAPA ET DE PATREM DE MARIA ALUBE
YREN OMNES ILABRIUS PILABID ALELUYA ALELUYA,

At ang isa pang tagaliwas ay ito:

CRISTUM PORTAM ACCUMULUM DATAM BENEDICTO
DETARA AD ADSCRIPTAM.

Naito pa ang sabi ni Cristo kay Lazaro:

Yaong si Pilato ay nasa ikalabing tatlong grado sa tapat ng bundok ng Sinay na kasama si Solomon at yaong Anti-Kristo at doon sila naka-engkanto, at silang tatlo ay may isang kusinero at sa kanila'y may mga tagapag-alaga, at sa tuing araw ng Viernes Santo na tanghaling tapat ay naparoroon sila sa tugatog ng bundok ng Sinay at makikita ang nagdang lubid na luma-lawit at nananaog doon si Pilato at si Solomon at nagpupunta sila sa templo ng Jerusalem, at walang nakakakita sa kanila kungdi yaong Profeta Noac na tumatahan sa pag-itan ng bundok ng Sinay at bundok ng Armenia, subali't ang Anti-Kristo ay hindi sumasama kay Solomon at kay Pilato kung Viernes Santo nguni't nananaog kung sabado de Gloria at doon naman nagdaraan sa bundok ng Tabor.

ANG PAGLALANG

Ang DIOS kapagkaraka'y Dios. Siya'y walang pinagmulan at walang hanggan. Siya ng una'y nag-isa at walang isa mang kasama kaya't kung siya'y tawagin ay ULILANG KALULU'A (ANIMA SOLA). Siya'y nagmula sa WALA at ang WALA ang Kanyang pinagmulan kaya't siya ay si WALA. Gaya ng sabi sa banal na kasulatan sa Isaias 63:16 na: MULA SA WALANG PASIMULA AY SIYA MONG PANGALAN. Iyan ang NUN na mababasa sa Mga Awit 119:105.

Noong una ay wala ni anomang bagay maliban sa Kanya, subali't sa Kanyang karunungan at kapangyarihan ay nagkaroon ng lahat ng bagay na dati'y wala. Ang buong sanglibutan ay nababalot ng kadiliman at nalalaganapan ng tubig. Sinabi ng Dios: "Magkaroon ng liwanag" at nagkaroon nga ng liwanag. Inihiwalay ng Dios ang liwanag sa kadiliman at tinawag Niya ang liwanag na ARAW at ang kadiliman na GABI. At ito ang nangyari sa unang araw.

Ng ikalawang araw ay sinabi ng Dios: "Magkaroon ng kalawakan na hiwalay sa tubig" at nagkaroon nga at tinawag ng Dios ang kalawakan ng LANGIT.

Ng ikatlong araw ay sinabi ng Dios: "Mahiwalay ang tubig at mapisan sa isang dako upang magkaroon ng katuyuan" at siya ngang nangyari. At tinawag ng Dios ang tubig na DAGAT at ang katuyuan na LUPA.

Ng ikaapat na araw ay nilikha ng Dios ang buwan, ang tala at mga bituin na siyang pinakatanda at

bahagi ng panahon ng mga araw at mga taon.

Ng ika limang araw ay nilikha ng Dios ang mga isda sa tubig at ang mga ibon sa himpapawid at sinabi Niya na sila'y magpala-anakin at magpakarami.

Ng ika anim na araw ay nilikha ng Dios ang mga hayop sa lupa, at sa araw na ito ay sinabi Niya: "Gagawin ko ang tao sa aking wängis at larawan upang siyang mamahala sa lahat ng nilalang". At ginawa ng Dios ang tao mula sa alabok ng lupa at hiningahan ng isang KALULUNA na walang kamatayan.

Ng ika pitong araw ay nagpahinga ang Dios, at binasbasan Niya ang araw na ito at Kanyang ipinagilin.

Ito ang maikling pinangyarihan ng langit at ng lupa at ng lahat na mga bagay-bagay na nilikha at ginawa.

SI ADAN AT SI EVA SA PARAISO

Tinawag ng Dios na ADAN ang unang tao na kuha sa Kanyang pangalan. Minamahal ng Dios si Adan kaya't ito'y ipinagtayo ng isang marikit na halaman sa loob ng Paraiso. Nilagyan ng Dios nang mga kahoy at sari-saring bulaklak at mga bunga, at sa gitna ng halamanan ay may isang ilog na malinaw ang tubig at umaagos. Dinala ng Dios kay Adan ang mga hayop at mga ibon upang lagyan ng mga pangalan.

Sa gitna ng halamanan ay may dalawang punong kahoy na itinanim ang Dios: ang isa ay ang punong

kahoy ng BUHAY, at ang isa ay ang punong kahoy ng KARUNUNGAN ng mabuti at hindi mabuti. Sinabi ng Dios kay Adan na siya'y maaaring kumain ng bunga sa alin-mang punong kahoy na nasa halamanan, nguni't huag lamang ang bunga ng punong kahoy ng KARUNUNGAN sapagka't walang pagsala na siya'y mamamatay kapag kumain ng nasabing bunga.

Sa karunungan at kabutihan ng Dios ay hangad niyang bigyan ng laya ang tao sa pagpili ng MABUTI at HINDI MABUTI, upang makilala niya kung sino ang tutupad sa kanya at kung sino ang susuway. Ang pumili ng MABUTI ay kanyang pagpapalain, at ang pumili ng HINDI MABUTI ay parurusahan naman.

At sinabi ng Dios na hindi mainam na si Adan ay nag-iisa kaya binigyan siya ng kasama.

Ang ginawa ng Dios ay pinatulog si Adan at kinuha ang isang tadyang at ginawang babae. Ng magising si Adan ay ibinigay ng Dios ang babae upang kanyang makasama. Tinawag ang babae na EVA na ang kahulugan ay INA ng lahat ng nilikhang may buhay. Sinabi ni Adan na "Ito ang buto ng aking mga buto at laman ng aking laman".

Doon sa halamanan ng Paraiso, unang itinatag ng Dios ang BATAC ng pagsasama o pag-aasawa.

Si Adan at si Eva ay naging maligaya sa loob ng Paraiso at ang punong kahoy ng buhay ang naging lunas nila sa sakit at kamatayan.

ANG LABANAN NG MGA ANGELES

Nilikha ng Dios ang langit upang maging tahanan ng mga angeles. Sila ay purong espirito na may kaluluwa nguni't walang katawan kaya sila ay di makita. Nilikha sila ng Dios upang may magpuri sa kanya at may magpaganap ng kanyang mga utos.

Sa simula ang mga angheles at arkangheles ay nasa saganang biyaya at banal, at kasama-sama ng Dios sa kaluwhatian. Isa sa mga arkangheles na kusang itinangi at lubhang pinagpala ng Dios ay si LUZBEL na ang ibig sabihin ay may-dala ng liwanag. Siya ang may taglay ng katangi-ang ito at kagandahan at dahil dito ay naging palalo siya at ibig niyang mapantay sa Dios. Sinabi niya na siya'y magigiging katulad ng Kataas-taasang Dios, at sinabi niya na hindi siya susunod sa Dios at sinuway nga niya ang mga utos nito. Hinikayat niya at niyakag ang ibang angheles at arkangheles sa kanyang paglaban sa Dios.

Ang ginawa naman ni San Miguel Arkanghel ay tinawag at tinipon ang mga angheles na tapat sa Dios at saka sumigaw si San Miguel nang: "Sino ang tutulad sa Dios?" at saka nila sinagupa ang hukbo ni Lucifer at sila'y nagpamook, at kanilang itinaboy si Lucifer at ang kanyang mga kampon sa impiernong kailaliman, at mula noon ay tinawag si Lucifer ng Satanang o demonio at ang kanyang mga kampon ay tinawag na diablo. May siyam na koro ang mga angheles at arkangheles sa langit. Sila ay tinatawag na Serapines, Quirubines, Dominaciones, Tronos, Virtudes, Principados, Potestades, Angheles at ang Arkangheles.

Bawa't tao ay may isang anghel na taga-bantay na ibinigay ng Dios. Sila ang nagbabantay at nagbibigay sa tao ng mabuting isipan. Sila ang nagbibigay sa tao ng mabubuting payo, kaya't marapat silang pag-ukulan ng matatamis na dalangin. Sila ang naglalayo sa atin kung lumalapit sa atin ang tukso.

Nasa Paraiso ang lahat ng bagay na maiibigan ni Adam at ni Eva. Wala silang kalungkutan ni anomang dinaramdam. Pinangaku-an sila ng Dios na sila'y walang kamatayan habang tinutupad nila ang kanyang mga utos. Subali't si Satanang nakahihiling kalagayan, ay inisip niyang tukuhin ang dalawa upang suwayin ang utos ng Dios. Si Satanang ay nag-anyong ahas at lumagay sa punong kahoy ng karunungan.

Isang araw ay napalapit si Eva sa nasabing punong kahoy ng karunungan at nagsalita ang ahas kay Eva na ang sabi: "Bakit ipinagbawal sa inyo ng Dios na kumain ng bunga ng mga naritong punong kahoy?"

Sumagot si Eva at ang wika: Kinakain namin ang bunga ng mga naritong punong kahoy, maliban sa bunga ng kahoy na narito sa gitna ng Paraiso, sapagka't ang sabi ng Dios ay mamamatay kami kung aming kakanin.

Nguni't ang ahas na manunukso ang sabi kay Eva ay ganito: "Hindi, kayo'y hindi mamamatay. Talastas ng Dios na sa araw na kayo'y kumain ng nasabing bunga ay madidilat ang inyong mga mata at kayo'y matutulad sa kanya na marunong at makikilala ang mabuti at hindi mabuti".

Subali't si Eva ay hindi lumayo sa tukso at pinakikinggan ang nagsasalitang ahas. Minamasdan niya ang kahoy at ang bunga nito at sa kanyang tingin ay tila masarap kung kanin.

Sa wakas ay naibigan na rin ni Eva kaya't siya'y pumitas ng bunga at kumain at dinalhan pa niya si Adan.

Ng sila'y makakain, ay nakilala nila ang kani-lang hubad na kalagayan at sila'y tinablan ng hiya at takot. Tumahi sila ng mga dahong kahoy upang itakip sa kanilang kahubaran. Ng marinig nilang ang Dios ay lumalakad sa halamanan ay nagtatakbo sila at nagtago sa pag-asang hindi sila makikita ng Dios. Ito ang unang pagkakasalang nagawa sa Dios ng tao.

Ito ang salang original na ating minana kay Adan at kay Eva. Ang batang bagong silang na hindi pa nabibinyagan ay nagmamana rin ng salang original na nahuhugasan lamang kung siya ay mabinyagan na.

ANG PANUSA SA PAGSUWAY

Sa halamanan ng Eden ay tinawag ng Dios si Adan at ang sabi: "Saan ka naroon"?

Lumabas si Adan sa pinagtatagu-an at ang sabi: "Narinig ko ang iyong tinig sa Paraiso at ako'y natatakot".

Tinanong ng Dios si Adan kung bakit kumain ng bungang ipinagbawal niya. At ang sagot naman ni Adan na iniwas ang kanyang sarili ay inalok siya ni Eva.

Tinanong naman ng Dios si Eva kung bakit niya ginawa ang gayon, at si Eva naman ay sumagot na siya'y dinaya ng ahas.

Sinabi naman ng Dios sa ahas na sapagka't siya ang pinagbuhatan at may kagagawan ng lahat ng iyon, ay gagapang siya sa lupa at kakain siya ng alabok at maaari siyang mapahamak at mamatay kung siya'y matutungan ng mga hayop na katulad ng mga baka. Sinabi pa rin ng Dios na siyang ahas at ang babae ay magtataniman sa habang panahon at isang babae ang yuyurak ng kanyang ulo.

Pagkatapos ay hinarap naman ng Dios si Adan at sinabi na mula noon ay dudungkalin niya ang lupa at siya'y gagawa, siya'y maghihirap at magpapakasakit at ang lahat ng kanyang kakanin ay magbubuhat sa kanyang pawis. Ang ibig sabihin, lahat ng kanyang kakanin ay manggagaling sa tulo ng kanyang pawis hanggang sa siya'y mauwi sa lupang pinanggalangan, sapagka't siya't alabok at sa alabok din babalik.

Pinaramtan ng Dios si Adan at si Eva ng magandang kasuutan na balet at sila'y pinaalis sa Paraiso. Isang quirubin ang pinabagbantay sa pinto na may espadang hawak na nagniningning upang sila'y sansalain kung sila ay magbalik.

Dahil sa kanilang pasuway at hindi pagsunod sa utos ng Dios, ay inalis sa kanila at binawi ang masayang Paraiso.

SI KAIN AT SI ABEL

Si Kain ang unang anak ni Adan at ni Eva at si Abel ang ikalawa. Si Kain ay naging magsasaka at si Abel naman ay tagapag-alaga ng mga tupa.

Isang araw si Kain at si Abel ay kapwa naghain at naghandog sa Dios. Ang handog ni Kain ay mga bungang kahoy at mga butil ng trigo na kanyang ani, at si Abel naman ay maliliit na tupa ang handog.

Nakita ng Dios na ang puso ni Kain ay puno ng kasamaan kaya hindi niya tinanggap ang handog nito, nguni't ang puso ni Abel ay nakita ng Dios na puno ng kabutihan kaya't ito'y tinanggap. Dahil dito'y nanibugho si Kain at inisip niyang patayin si Abel.

Hindi nalaon at niyaya ni Kain si Abel sa bukid. Nang malayo na sila at walang taong nakakakita, ay biglang pinukpok sa ulo si Abel at ito'y namatay.

Nakita ng Dios ang ginawa ni Kain, kaya't ang tanong ng Dios ay ganiton "Nasaan ang iyong kapatid na si Abel?"

Ibig ni Kain na itago ang kanyang kasalanan, kaya't ang sagot: "Aywan ko, ako ba'y tagapag-alaga sa kapatid ko?"

Nguni't sinabi ng Dios kay Kain na ang dugo ni Abel ay sumisigaw at umaabot sa kanyang pangdinig. Sinabi ng Dios sa kanya na kung siya ay mag-aararo at magtatanim ay hindi siya mag-aani, at siya ay

maglalagalag at magigiging hampas-lupa sa mundo.

Si Kain ay napasigaw ng marinig niya ang sinabi ng Dios, at nawika niya na kay laking pagkakasala ang kanyang nagawa na hindi karapat-dapat patawarin. Kung gayon, ang sabi niya, ang sinomang makakita sa akin ay papatayin ako.

Ngunit sinagot siya ng Dios na ang gayon ay hindi mangyayari, at sinabi pa ng Dios na: "ang sinomang pumatay kay Kain ay makapitong papatayin". At si Kain ay linagyan ng Dios ng tanda upang huwag siyang patayin ng kahit sino.

Huag tayong pumaris kay Kain. Huag nating itago sa Dios ang ating kasalanan. Ikumpisal natin sa kanya upang tayo'y patawarin.

ANG DAONG NI NOE

Ng matanto ni Adan at ni Eva ang ginawa ni Kain na pagpatay kay Abel, ay nalungkot sila at nagdamdam. Sa nangyaring ito ay naawa ang Dios sa kanila at sila'y muling binigyan ng isang anak na lalake na tinawag nilang Seth. Siya ay isang mabuting tao at ang kanyang naging mga anak ay nag-sipagpuri sa Dios at sumunod sa mga utos ng Dios, kaya't tinawag silang mga anak ng Dios.

Ang mga anak ni Kain ay nagsilaki rin na ang mga puso ay puno ng kasakiman at ayaw magpuri sa Dios. Nang malaon ang mga anak ni Kain ay nagsipag-asawa sa mga anak ng Dios, at ang mga puso ng mga naging anak ay nangapuno rin ng kasamaan.

Nang makita ng Dios na siya'y nalimutan na ng mga tao at siya ay sinuway nila, ay nalungkot ang Dios at nawika sa kanyang sarili na kung bakit pa niya nalalang ang mundo, sapagka't halos lahat ng tao ay makasalanan. Sinabi ng Dios na gugunawin niya ang lahat at lilinisin niya at aalisin ang lahat ng nabubuhay sa balat ng lupa.

Sa mga masasamang tao na nabubuhay noon sa lupa ay may isang mabuting tao na umiibig sa Dios. Siya ay si Noe. Siya ang pinagsabihan ng Dios na gugunawin ang buong mundo, na magpapaulan ng apat na pung araw. At sapagka't si Noe ay minamahal ng Dios ay sinabi sa kanya na siya'y mag-gawa ng isang daong upang masakyan niya at ng kanyang asawa, ng kanyang tatlong anak at tatlong manugang.

Nayari ni Noe ang daong sa loob ng isang daang taon. Ang taas ng daong ay tatlong grado. Naglagay siya ng maraming pagkain, at nagsakay siya ng mga hayop na iba't iba, na may pitong paris at may dalawang paris ng bawa't lahi, at pagkatapos ay sumakay na silang mag-anak at sinarhan ang daong, at dito na sinimulan ng Dios ang kanyang niyaring pag-gunaw.

ANG MALAKING BAHÀ

Nang masarhan na ni Noe ang daong, ay nagpaulan na ang Dios sa buong lupa. Sa loob ng apat-na-pung araw at apat-na-pung gabi'y hindi nagtitila ang malakas na ulan kaya ang buong mundo ay inapawan ng tubig, at ang lahat ng nabubuhay sa lupa ay nangatay.

Matapos ang apat-na-pung araw, ang ulan ay tumigil at hatira naman ang tubig sa mundo sa loob ng isang daan at limampung araw. Walang ano-ano ay humihip ang hangin at ang baha ay tumigil at umurong ang tubig. Nang unti-unti ng lumilitaw ang lupa ay nakitang ang daong ay nasa taluktok ng isang bundok.

Bimuksan ni Noe ang durungawan ng kanyang daong, at pinalipad ang isang ibon nguni't hindi na nagbalik sa daong. Ang ginawa ni Noe ay pinawalan naman ang isang kalapati at ito'y na balik sa daong sapagka't marahil ay walang malapagan. Matapos ang isang linggo ay muling pinawalan ni Noe ang kalapati at ito'y nagbalik na taglay sa tuka ang isang sanga ng oliva.

Makaraang muli ang isang linggo ay muling pinawalan ang kalapati nguni't ito ay hindi na nagbalik. Kaya natalastas ni Noe na litao na ang lupa kaya't silang lahat ay nagsilunsad na sa daong. Diya'y nagtayo ng isang altar at nagpasalamat sa Dios.

Nalugod ang Dios kay Noe at nangako sa kanya na hindi na muling gugunawin ang mundo, at bilang tanda ng kanyang pangako ay sinabi niya kay Noe na lilitaw sa langit ang isang bahag-hari bago umulan at iyan ang tanda na naaala-ala niya ang kanyang pangako.

Binendicionan ng Dios si Noe at gayundin ang mga hayop nangaligtas na nanggaling sa daong, at sinabi ng Dios na sila'y magpala-anakin at magpakarami at punu-in nila ang buong lupa.

ANG TORRE NA BABEL

Si Noe ay may tatlong anak - Si Sem, si Cam at si Japet. Ang tatlong ito ay katulong ni Noe sa paghahalaman at pagtatanim ng ubas. Nang sumapit ang pag-aani si Noe ay uminom ng maraming katas ng ubas na hindi niya alam na yao'y matapang at nakalalasing.

Ng makita siya ng anak niyang si Cam na siya'y lasing at hubad, ay natuwa at nagtawa at sinabi sa dalawang kapatid. Ang ginawa ni Sem at ni Japet ay tinakpan ng kumot si Noe upang matakpan ang kahubaran. Nang magising si Noe at matanto ang nangyari, ay nagalit sa kanyang anak na si Cam at pinaalis siya sa Canaan pati ng anak nito, at natirang pinagpala si Sem at si Japet. Si Noe ay nabuhay na may siyan na raan at limampung taon bago namatay.

Nang mamatay si Noe ay nalimutan na ng kanyang mga inanak ang mapagpalang Dios. Sila'y naging mga palalo at mayayabang. Ang lupang tinitirhan ay naging maliit na at siksikan dahil sa karamihan nila, at kanilang inisip na humanap ng ibang lugar. Bago sila naghiwahiwalay ay pinag-usapan nila na magtayo ng isang siyudad at isang torre na ang taas ay abot hanggang langit.

Ang kanilang kayabangan at kapalalu-an ay madaling pinarusahan. Ang ginawa ng Dios ay binago at pinag-iba-iba ang kanilang salita at wika na dati'y isa kaya't silang lahat ay nagkaka-unawaan; subali't nang magkaiba-iba at hindi magka-unawaan ay

iniwan ang itinatayong torre na hindi natapos. Dahil sa alinlangan at alanganing pangyayari, ang itinatayong torre na hindi natapos ay tinawag na BABEL.

Ang mga inanak ni Lem na pinagmulan ng mga Israelitas ay nangalat sa pinakamalaking bahagi ng Asia, ang kay Japet ay sa Europa at ang kay Cam ay sa Africa.

ANG PANGAKO KAY ABRAHAM

Sa Haran sa gitna ng mga taong palalo at nakalilimot sa Dios, ay may isang mabuting tao na ang pangalan ay Abram. Siya ang hinirang na magdala ng karunungan ukol sa tunay na Dios na palimutan na ng iba.

Sinabi ng Dios kay Abram na lisanin niya ang Haran at lumipat siya sa Canaan.

Tinupad ni Abram ang utos ng Dios sapagka't siya'y masunurin bagama't mahirap sa kanya na lisanin ang dating tahanan at mawalay sa mga kaibigan. Umalis siya na kasama ang kanyang asawa na si Sarai, ang kanyang pamangking si Lot, mga utusan at pati ng kanyang mga hayop.

Bilang gantimpala sa kanyang mabuting pagsumod, ay ipinangako ng Dios na ibibigay sa kanya at sa kanyang mga inanak ang lupang Canaan at sila'y pagpapalain. Dahil sa pangakong ito ng Dios, ang lupang Canaan mula noon ay tinawag na LUPANG PANGAKO.

Pinagpala ng Dios si Abram. Mang sumunod na mga taon ay pinagkalooban siya ng Dios ng maraming kayamanan. Madaling dumami ang kanyang mga hayupan, nguni't siya'y matanda na at wala kahit isang anak. Naala-ala ni Abram ang pangako sa kanya ng Dios na siya'y magigiging ama ng maraming mga tao sa sanglibutan. Siya'y nanalangin at sinabi niya: "Iko po ba'y mamamatay na walang anak, at ang aking mga kayamanan ay ibibigay ko ba sa aking mga utusan?".

Dininig ng Dios si Abram sa kanyang panalangin, at tinawag ng Dios si Abram sa labas ng kanyang tahanan at itinuro ang mga bituin sa langit at ang sabi: "Katulad ng dami ng mga bituing iyan ang magiging dami ng iyong mga inanak na siyang magmamana ng lupang ito na ipinangako ko sa iyo.

Maniwala si Abram sa sinabi ng Dios. At isang araw ay tinawag siya ng Dios, ang sabi sa kanya: "Mula ngayon ang iyong pangalan ay ABRAHAM at hindi Abram sapagka't ikaw ay magiging ama ng maraming lahi sa mundo, at ang iyong asawa ang kanyang pangalan ay SARA at hindi na Sarai sapagkat siya't magiging ina ng mga prinsipe. Tutuparin ko sa iyo ang aking pangako at bibigyan kita ng isang anak na lalake. Pagpapalain ko siya at siya'y magiging ama ng mga hari at mga bansa. Ang kanyang pangalan o ang itatawag mo sa kanya ay IDANOC.

Sapagka't si Abraham ay lubhang masunurin sa mga utos ng Dios, kaya siya'y pinagpala habang siya'y nabubuhay.

NANG GUNAWIN ANG SODOMA AT GOMORRA

Nang dumami ng dumami ang mga ganado na tupa't kambing ni Abraham at ni Lot, ay madalas na magkatalitan ang kanilang mga pastor, kaya iminungkahi ni Abraham kay Lot na sila'y maghiwalay, at si Lot ay doon nagpunta sa Sodoma at naiwan naman sa Hebron si Abraham.

Isang araw ay may tatlong tao na dumating sa bahay ni Abraham. Nakilala agad ni Abraham na ang isa sa kanila ay ang Panginoon at ang dalawa ay anghel. Sinabi ng Dios kay Abraham na kanyang gugunawin ang Sodoma at ang Gomorra dahil sa kasamaan ng mga tao.

Si Abraham na nahahabag sa mga tao ay tumanong sa Panginoon ng ganito: "Idadamay ba ninyo ang mabubuti sa masasama?" "Kung may limampung mabubuti, maaari po ba na huag ng gunawin ang bayan alang-alang sa kanila?"

Ang sagot ng Dios ay "Maaari", at "kung mayroong sampung mabuti" ang sabi pa ng Dios ay hindi na itutuloy ang pag-gunaw. Si Abraham ay nagtungo na sa kanyang tahanan at ang dalawang anghel naman ay nagtungo sa bahay ni Lot.

Tinanggap ni Lot ang dalawang visita ng buong lugod. Nang mabalitaan ng mga tao ang pagdating ng dalawang visita, ay pinaligiran nila ang bahay ni Lot at ang hangad ay saktan ang mga nasabing visita, subali't hindi nangyari sapagka't kung anong hiwaga ay bigla silang nangabulag kaya't hindi sila

nakapasok. Ginabi ng dalawang anghel kay Lot na gugunawin ang Sodoma at ang Gomorra sapagka't ni sampung taong mabuti ay wala.

Maagang-maaga ng sumunod na araw, ay pinaalis na ng mga anghel si Lot at ang kanyang asawa at pati ng dalawang anak na babae. Sinabi ng mga anghel na huag silang lilington, subali't lumington ang asawa ni Lot at sa kanyang paglingon siya'y naging isang haliging asin.

Nang makalayo na sina Lot ay inulan na ng bato at apoy ang Sodoma at ang Gomorra at ang mga tao at mga hayop ay pawang nangamatay. Ang nasabing mga siyudad ay naging isang dagat na kung tawagin ngayon ay DAGAT NA PATAY. Ang tubig ay maalat na may halong asupre at walang tumirang isda ni tumubong halaman sa mga pampang.

Iyan ang nakapangingilabot na katunayan na parusa ng Dios sa mga makasalanan at mga marururingis ang budhi.

NANG IHANDOG SI ISAAC SA DIOS

Sa wakas ay pinagkalooban ng Dios si Abraham at si Sara ng isang anak na lalake. Ang ibinigay nilang pangalan ay Isaac. Gayon na lamang ang tuwa ng mag-asawa lalo na't maala-ala nila na yaon ang pangako sa kanila ng Dios na magiging haligi at gabay ng kanilang katandaan.

Lubhang minamahal ni Abraham ang anak niyang si Isaac. Nang makita ng Dios ang gayon ay sinubok ng Dios kaya't ang sabi kay Abraham ay ganito: "Magtungo ka sa isang bundok at isama mo si Isaac at ihandog mo sa akin ang kanyang buhay".

Biglang nalungkot si Abraham ng ito'y marinig. Nguni't siya ay lubhang masunurin at hindi niya ibig suwayin ang Dios kailanman, kaya't siya ay naghanda. Kumuha siya ng gagamiting kahoy na pangatlong at nagsama siya ng dalawang utusan at nagtungo sila sa isang lugar sa bundok ng Moria na pagdarausan ng paghahandog.

Tatlong araw na naglakad sina Abraham bago sila sumapit sa paanan ng bundok ng Moria, at dito iniwan ni Abraham ang kanyang dalawang utusan at silang mag-ama ay umakyat sa bundok.

Pasan ni Isaac ang kahoy na gagamitin sa pagmuno sa kanya nguni't hindi niya nalalaman, at ang dalang naman ni Abraham ay apoy at saka isang balaraw. Nang sila'y umaakyat na ng bundok ang tanong ni Isaac sa kanyang ama ay ganito: "Nasaan ang ating handog na susunugin?" "Bibigyan tayo ng Dios" ang sagot ni Abraham.

Nang sila'y sumapit na sa tuktok ng bundok ay nagtayo sila ng isang altar o dambana at inayos na nila ang kahoy. Tinali-an ni Abraham si Isaac at saka kinuha ang kanyang balaraw. Nang akma ng isasak-sak ang balaraw sa leeg ni Isaac, ay biglang sinangga ng isang anghel at ang sabi: "Huwag mong patayin ang iyong anak at nakilala na ng Dios ang iyong pagsunod sa kanya".

Nagalak ng labis si Abraham. Lumingap siya sa kanyang paligid at nang makakita siya ng isang tupa ay hinuli niya at siyang inihandog sa Dios na kapalit ng kanyang anak.

Si Isaac ang larawan ni Cristo Jesus ng siya'y magpasan ng krus at unakyat doon din sa nasabing bundok ng Kalbaryo.

ANG TAPAT NA LINGKOD NA SI ELIEZER

Natanda na si Abraham. Bago siya mamatay ay ibig niyang makitang makapag-asawa ang kanyang anak na si Isaac. Tinawag niya ang kanyang utusang si Eliezer at pinapunta niya sa kanyang bayang pinag-buhatan upang pumili ng isang babae sa kanyang lahi na magiging asawa ni Isaac.

Naghanda si Eliezer sa paglakad. Kinargahan niya ang sampung kamelio ng mainam na pang-regalo sa magi-ginang asawa ni Isaac. Tinungo niya ang Haran sa Mesopotamia na unang tinirahan ni Abraham bago napatungo sa Canaan.

Nang siya'y dumating sa Haran ay pinahiga niya ang mga kamelyo sa tabi ng isang balon na sinasalukan ng tubig ng mga babae sa tuwing hapon. Hiniiling niya sa Dios na ipakilala sa kanya kung sino ang babaeng karapat-dapat na maging asawa ni Isaac. Sinabi niya sa Dios kung sino ang babaeng mag-painom sa kanya at sa kanyang mga kamelyo ay yaon ang ibig ng Dios na maging asawa ni Isaac.

Halos katatapos pa lamang ni Eliezer sa kanyang pananalangin ay dumating ang isang babae na may dalang banga upang sumalok ng tubig. Bumaba siya sa balon at pinuno ang kanyang banga, at ng siya'y malis na ay nagsalita si Eliezer sa babae na painumin siya sa kanyang banga; ibinaba agad ng babae ang banga ng tubig at hinawakan ng dalawang kamay at ang sabi kay Eliezer ay naito po ginoo, mainom po kayo, at itinagilid ang banga at pina-inom si Eliezer. Katapos makainom si Eliezer

ay nagmamadaling nanaog sa balon at ang sabi kay Eliezer ay kukuha pa siyang muli ng tubig at nang makainom din ang kanyang mga kamelyo.

Nalugod ng labis si Eliezer ng marinig ang gayong pangungusap ng dalaga at pagdaka'y tinanong ito ni Eliezer ng ganito: "Sino ang may anak saiyo, at may lugar ba sa inyo upang ako'y makapagpahinga ngayong gabi?".

"Ako po'y si Rebecca na anak ng isa sa mga anak ni Nacor, at sa amin po ay may lugar para sa inyo at mayroon pong mga dayami para sa inyong mga kamelyo".

Si Eliezer ay yumukod at nagpasalamat sa Dios, at siya'y kumuha ng mga hikaw at pulseras at ibinigay na ala-ala kay Rebecca.

Nagtatakbo si Rebecca sa bahay at ibinalita sa kanyang mga magulang si Eliezer at ang mga pangyayari sa kanyang pagsalok sa balon.

SI ISAAC AT SI REBECCA

Nang matalastas ni Laban na kapatid ni Rebecca ang nangyari sa balon, ay lumabas siya at sinalubong si Eliezer at pinatuloy sa kanyang bahay. Binigyan ng tubig si Eliezer na penghugas sa paa at ang kanyang mga kamelyo ay binigyan ng pagkain. Dinulutan ng pagkain si Eliezer nguni't ito'y ayaw kumain hanggang hindi nasasabi ang dahilang ng kanyang lakad.

Ganito ang kanyang simula: "Ako'y isang utusan ni Abraham. Naparito ako sa utos ng aking panginoon na humanap ng isang karapat-dapat na maging asawa ni Isaac na kanyang anak. Ako'y nanalangin sa Diyos at ang naging kasagutan ng Dios sa akin ay walang iba kungdi si Rebecca". Matapos ay humarap si Eliezer kay Laban at ang tanong: "Ano ang iyong kasagutan na aking madadala sa aking pagbabalik sa panginoon kong nag-utos sa akin".

"Nasa mga kamay ng Dios ang aking kasagutan" ang wika ni Laban, "Nangyayari ang kanyang kagustuhan. Dalhin mo si Rebecca sa iyong pag-uwi upang maging asawa ni Isaac".

Nang marinig ni Eliezer ang gayon, ay inilabas na lahat ang kanyang mga dalagalahang pang-ala-ala at ibinigay kay Rebecca at sa ina nito, at kay Laban. Nang kinabukasang umagang-umaga, ay naghanda si Eliezer sa pagbabalik sa Canaan. Binendecionan ng ina at ni Laban si Rebecca. Isinama ni Rebecca ang kanyang tagapag-alaga sa kanya sa kanilang pagtungo sa lupang Canaan.

Nag-aantay si Isaac ng pagdating ni Eliezer. Isang hepong naglalakad siya sa bukid, ay nakatanaw siya sa malayo ng mga kamelyong dumarating. Alam na niya na yaon ay si Eliezer na nagbuhat sa bayan ng Haran.

Nang matanaw ni Rebecca si Isaac ay bumaba siya sa sinasakyang kamelyo at itinanong kay Eliezer kung sino ang lalaking sumasalubong sa kanila. Sinabi ni Eliezer na siya ang kanyang panginoong si Isaac. Ibinalita ni Eliezer kay Isaac ang lahat ng nangyari sa Haran.

Nang makita ni Isaac si Rebecca ay tinubu-an agad si Isaac ng Pagibig. Ikinasal sila agad at nagsamang maligaya sa piling ni Abraham. Ibinigay ni Abraham kay Isaac ang kanyang mga lupa at mga hayop at lahat ng kayamanang pinagpala ng Dios na bigay sa kanya.

ANG BASBAS NG KAPATID

Matagal ding panahong nagsasama si Isaac at si Rebecca na hindi nagkakaanak. Sa wakas ay sinagot din ng Dios ang kanilang dalangin at sila'y nagkakaanak ng dalawa. Si Esau ang pangalan ng una, at si Jacob ang pangalawa. Si Esau ay mabalahibo at malakas at naging kilabot na kinatatakutan ng mga hayop sa parang. Si Jacob naman ang natira sa bahay at siyang nag-aalaga sa mga hayop. Si Esau ay mahal kay Isaac, at si Jacob naman ay mahal kay Rebecca.

Isang araw nang nagluluto ng masasarap na gulay si Jacob, ay dumating si Esau na gutom na gutom. Sinabi ni Esau kay Jacob na bigyan siya ng masasarap na niluluto at siya'y gutom na gutom. Sinabi ni Jacob kay Esau na kung ipagbibili niya ang kanyang pagka-Panganay ay bibigyan niya si Esau ng kanyang niluluto. Sinabi ni Esau na aanhin niya ang kanyang pagka-panganay kung siya'y mamamatay ng gutom, kaya't siya'y pumayag sa sinabi ni Jacob at binigyan naman nito si Esau ng pagkain.

Matanda na si Isaac at malabo na ang kanyang mga mata. Sa pag-gugunita na malapit na siyang mamatay, ay tinawag, isang araw, ang anak niyang si Esau. Sinabi niya dito na siya'y ihuli sa parang ng anomang mahuhuli at lutuin at ilagay sa pinggan at dalhin sa kanya at kanyang kakanin, at pagkatapos ay saka niya igagawad kay Esau ang kanyang basbas bago siya mamatay.

Nagmamadaling lumakad si Esau at sinunod ang sabi ng kanyang emang si Isaac. Narinig ni Rebecca ang sabi ng kanyang asawa at ang ginawa ay tinawag

naman si Jacob, at pinakuha ng dalawang batang kambing at agad iniluto. Nang luto na ay binihi-san si Jacob ng mga kasuutan ni Esau na damit na mabalahibo at siyang pinapagdala ng pagkain kay Isaac upang siyang makatanggap ng BASBAS ng kanyang kapatid. Nang una'y ayaw si Jacob at tumututol, nguni't siya'y masunurin, kaya't sa wakas ay nang-yari rin ang gusto ng kanyang ina at siya'y sumunod. Dinala na ni Jacob ang pagkain sa kanyang Ama.

"Ikaw ba ang si Esau" - ang tanong ni Isaac at hinipo ang mga braso at kamay ni Jacob sapagka't hindi niya makilala at malabo na ang kanyang mga mata. Sa pakinig ni Isaac ang tinig ay kay Jacob nguni't ang mga kamay ay kay Esau. Kinain na ni Isaac ang pagkain at pagkatapos ay binasbasan si Jacob.

Siyang pagdating ni Esau at dala ang pagkain at idinulot kay Isaac at sinabi sa ama kumain na at siya'y basbasan.

Nang marinig ni Isaac ang tinig ni Esau ay biglang nagulat at nagulantang, at sa kanyang pagkabigla ay agad nasabi ng pasigaw: "Nakuha na ng iyong kapatid na si Jacob ang iyong BASBAS".

Si Esau ang nakakatulad ng mga Ebreo na sa pagtatakuwil kay Jesus ay nawala ang BASBAS na talagang nauukol para sa kanila.

ANG PANAGINIP NI JACOB

Napasigaw si Esau sa galit at ang sabi: "Binayaran ni Jacob ang aking KARAPATAN sa halaga ng kaunting pagkain, at ngayon ay siya ang nakakuha ng aking basbas". Galit na galit si Esau at isinumpa niya na siya'y maghihiganti kay Jacob.

Nakita ni Rebecca ang kagalitan ni Esau, at ang inaala-ala niya ay baka patayin ni Esau si Jacob, kaya't ito'y pinaalis at pinapunta sa kanyang kapatid na kay Laban sa Haran at doon muna pinatira hanggang ma pamawi ang galit ni Esau.

Nang matalastas ni Isaac ang balak na pagalis ni Jacob ay tinawag ito at binendicionan, at sinabi dito na doon na siya mag-asawa sa mga anak ni Laban.

Yumaon si Jacob na patungo sa Haran. Sa kanyang paglalakbay ay doon siya inabot ng gabi at nagpahinga sa gitna ng isang kabukiran. Kumuha siya ng isang bato at siyang ginawang unan. Sa kanyang pagtulog ay nanaginip siya na may isang mahabang hagdan na nagmumula sa lupa at umaabot hanggang sa langit, at maraming mga anghel na nagmamahik-manaog sa hagdan, at sa dulo ng hagdan ay nakatayo ang Dios at nagsalita kay Jacob na siya ang Dios ni Abraham at ni Isaac. Sinabi pa ng Dios na ibibigay kay Jacob at sa kanyang magiging mga inanak ang lugar na kanyang pinagpapaligahan, at ang magiging angkan niya ay halos sing-dami ng mga buhangin sa lupa.

Nang magising si Jacob ay nawika sa sarili niya

na naroon ang Dios, ang bahay ng Dios at ang pinto ng langit, kaya't tinawag niya ang lugar na yaon ng BETHEL na ang kahulugan ay bahay ng Dios, at kinuha niya ang batong inunan at birusan ng langis at siyang ginawang tanda.

Ang nasabing bato ang nakakahalintulad ng banal na dambana na tinitirahan ng espirito ng Anak ng Dios na nag-uugnay sa lupa't sa langit at tagapamagitan sa Dios at sa tao.

SI JACOB AT SI RAQUEL

Sa paglalakbay ni Jacob na patungong Haran, ay napadean siya sa isang balon at maraming tupa ang nangakahiga sa tabi. May batong malaki na nakatakip sa balon, at kung ang mga pastor ay mag papainom ng kanilang mga alagang tupa ay inaalis at pinagugulong ang takip na bato.

Nagtanong si Jacob sa mga pastor kung nakikilala nila si Laban at ang sagot ay nakikilala nila. Sa kanilang pag-uusap ay sa rarating ang isang batang dalaga, at sinabi ng mga pastor kay Jacob na ang babaeng dumarating na may taboy na mga tupa ay anak ni Laban.

Nang makita ni Jacob si Raquel ay inalis niya ang takip na bato sa balon upang mapainom ang kanyang mga tupa. Nagpakilala si Jacob kay Raquel na siya'y anak ni Rebecca na kapatid ni Laban. Malugod na tinanggap ni Raquel si Jacob, at nagtatakpong umuwi at ibinalita sa ama.

Nang matalastas ni Laban ay malugod na sina-lubong si Jacob. Sinabi ni Jacob ang dahilan kung bakit siya nakarating sa Haran, at nakiusap si Jacob kung maaari siyang tumira at doon magtrabaho kay Laban. Makaraan ang isang buwan ay tinanong si Jacob ni Laban kung ano ang kanyang kaupahan sa kanyang paglilingkod?

Ang sagot ni Jacob kay Laban ay maglilingkod

siya ng pitong taon na walang upa kung ipahihin-tulot niya na maging asawa ang kanyang anak na si Raquel. Sinabi ni Laban na siya'y pumapayag kay sa mapa-ibang kamay.

Buhat noon ay naglingkod na ng buong katapatan si Jacob kay Laban, Iniibig ni Jacob si Raquel at pati ng gawain nito ay ginagawa ni Jacob. Sa wakas ay ipinakasal ni Laban kay Jacob si Raquel, at kahit na sila'y mag-asawa ay gumagawa pa rin sila at nagtatrabaho kay Laban.

Si Jacob ay lubhang pinagpala ng Dios at pinagkalooban ng saganang kayamanan. Nagkaroon si Jacob ng maraming mga hayop, at maging si Laban na kanyang bienan ay nanaghili rin sa kanya.

ANG PAGBABALIK NI JACOB

May dalawampung taong nanirahan si Jacob sa Haran. Isang gabi sa kanyang pagtulog ay nagsalita ang Dios sa kanya sa panaginip na siya'y magbalik sa Canaan. Kaya ang ginawa ni Jacob ay dinala ang lahat niyang pamilya at pati ng kanyang mga kamelyo, mga baka, at ang mga tuna at kambing at nagbalik sa Canaan.

Nang si Jacob ay malapit na sa Canaan ay naalaala niya kung bakit siya umalis sa Canaan na may dalawampung taon. Naalaala niya ang galit ni Esau. Natakot siya, kaya't ang ginawa niya ay nagpasugo siya ng ilang utusan at nagpadala siya ng mga pasalubong at lakip ang pasabi na siya'y patawarin.

Nang magbalik ang mga sinugo ang sabi ay pasalubong si Esau na may kasamang apat na reang mga tao. Natakot si Jacob at inasahan niya na sila'y ipapahamak ni Esau. Si Jacob ay nanalangin sa Dios at humingi ng tulong.

Nang gabing yaon na nananalangin si Jacob ay sumipot sa kanyang harap ang isang lalaking hindi niya kilala na nakipagbuno sa kanya hanggang madaling araw. Nang nagliliwanag na, ang sabi kay Jacob ng kanyang kalaban ay bitiwang na siya at umaga na. Sumagot si Jacob sa kalaban na hindi siya bibitiwan hanggang hindi siya binabasbasan.

"Ano ang iyong pangalan"? - ang tanong kay

Jacob ng kanyang nakalaban. "Si Jacob" - ang sagot naman ni Jacob.

"Magbuhat ngayon" - ang sabi ng kausap ni Jacob, "ay hindi na Jacob ang iyong pangalan kungdi Israel, na ang ibig sabihin ay Lakas ng Dios". Binasbasan si Jacob, at ng matapos ay nawala't sukat ang taong hindi kilala. Natalos ni Jacob na isang Anghel ang kanyang nakalaban, at siya'y naniwala na yaon ay tanda na ipagtatanggol siya ng Dios sa galit ni Esau.

Nang kaumagahan ay natanaw ni Jacob si Esau na sumasalubong sa kanya at maraming taong kasama. Nang malapit na ay biglang tinakbo ni Esau si Jacob at niyakap, at umiyak at napawi na ang galit. Binigyan ni Jacob si Esau ng maraming pasalubong at si Esau ay umuwi na sa kanyang bahay, at nagpatuloy naman si Jacob hanggang sa sumapit sa Ebron na bayan ng kanyang amang si Isaac.

BARO NA MAY IBA'T IBANG KULAY

Si Jacob ay nagkaroon ng labing dalawang anak na lalaki. Isa sa labing dalawa na nagngangalang Josep siyang mahal na mahal kay Jacob. Si Josep ay iginawa ni Jacob ng isang baro na may iba't ibang kulay. Dahil dito ay nanibugho ang iba niyang mga kapatid.

Nang tumutuntong si Josep sa labing anim na taong gulang, ay makalawa siyang managinip. Ang isang panaginip niya ay nagtatali silang magkapatid ng mga puso ng mais sa bukid. Ang kanyang tinali-an ay tumayong tuid na tuid at ang sa kanyang mga kapatid ay lumagay sa palibot ng kanyang tinalian at nangagsisiyukod. Ang ikalawang panaginip niya ay nakita niya na ang araw at ang buwan at labing isang tala ay nasa ilalim niya at siya'y pinapuri.

Namangha si Jacob ng marinig ang panaginip ni Josep. "Diyata" - ang sabi ni Jacob, "at ikaw ang mamamahala sa aming lahat, sa akin at sa iyong ina, at sa iyong labing isang kapatid". Isang araw ay pinapunta ni Jacob si Josep sa bukid sa kanyang mga kapatid na nag-aalaga ng mga hayop. Nang matanaw siya ng kanyang mga kapatid ay nag-usap-usap sila at nagsabi: "Narito ang mapagpanaginip, patayin natin siya at ating ihulog sa hukay".

Datapua't si Ruben, ang pinakamatanda sa lahat, ang nagsabi na huag patayin kungdi ihulog na lamang o ihugos sa malalim na hukay na hindi maka-ahon.

Nang dumating si Josep ay hinubad nila ang suot na baro at saka inihugos sa malalim na hukay at saka sila nagsikain. Nang kumakain sila ay siyang pagdaraan ng ilang mangangalakal na patungong Egipto. Si Juda na isa sa magkakapatid ang nagsabi na wala silang mapapala kung patayin nila ang kanilang kapatid. Sinabi niya na ang mabuti ay ipagbili siya sa mga mangangalakal at sinang-ayunan naman ng iba. Ini-ahon nila si Josep at ipinagbili nila ng dalawangampung pirasong pilak.

Itinubog nila sa dugo ng isang kambing ang barong hinubad nila kay Josep at ipinakita sa kanilang ama at itinanong dito kung iyon ay baro ni Josep.

Pagkakita ni Jacob ay biglang napasigaw ng malakas at ang sigaw ay yaon ang baro ng kanyang anak na kinain ng mabangis na hayop.

Si Josep ang nakakatulad ni Jesus na ipinagbili ni Judas ng tatlongampung salaping pilak.

SI JOSEP SA BILANGGUAN

Nang dumating sa Egipto ang mga mangangalakal ay ipinagbili si Josep kay Putiphar na isang kapitán ng mga sundalo ng hari. Nagkaroon ng tiwala ang kapitan kay Josep kaya't ito'y ginawang puno ng kanyang mga utusan sa bahay. Isang araw ay galit ang asawa ng kapitan at kung ano-anong kasingalingan ang isinumbong dito. Naniwala si Putiphar sa kanyang asawa at si Josep ay dinala sa bilangguan.

Sa bilangguan ay nagkaroon ng tiwala kay Josep ang punong tagapag-ingat. Inilagay si Josep na puno ng lahat ng bilango. Kabilang sa mga bilango ay ang punong nangangasiwa sa palacio ng hari, at ang isa ay ang punong tagapagluto sa hari. Isang araw ay nakita ni Josep na nalulungkot ang dalawa. Tinanong sila ni Josep kung bakit sila nalulungkot. Ang sagot ng dalawa ay nanaginip sila nguni't hindi nila maalaman ang kahulugan ng kanilang panaginip.

"Sa tulong ng Dios ay sasabihin ko sa inyo ang kahulugan ng inyong panaginip", - ang sabi ni Josep sa dalawa.

Sinabi ng punong tagapangasiwa sa bahay ng hari na ang panaginip niya ay may isang baging na may tatlong sanga at ang sanga ay nilitawan ng mga hinog na bunga na kanyang pinitas at piniga sa tasa ng hari at ini-abot niya sa hari.

Sinabi ni Josep na ang tatlong sanga ay tatlong araw. Sa loob ng tatlong araw ay makalalaya na

siya at mababalik sa dating gawain, at sinabi pa ni Josep na huag siyang malimutang tulongan sakaling siya'y malaya na. Nangako naman ang kausep na hindi siya makalilimot at tutulungan niya si Josep kung mabalik na siya at naglilingkod na siya sa hari.

Sinabi naman ng punong tagapagluto ang kanyang panaginip na siya'y may sunong na tatlong basket sa kanyang ulo. Ang basket na nasa ibabaw ay may laman na iba't ibang kalamay. Inubos ng ibon ang mga kalamay. Sinabi ni Josep na ang tatlong basket ay tatlong araw. Sa loob ng tatlong araw ay bibitayin siya at ang kanyang mga laman ay kakanin ng mga ibon.

Nang ikatlong araw ay nangyari ang lahat ng sinabi ni Josep sa dalawang nanaginip. Ang isa ay nakalaya at ang isa ay nabitay.

Si Josep na nasa loob ng bilangguan na kasama ng dalawa na ang isa ay nakalaya at ang isa ay na parusahan, ay nakakatulad ni Jesus sa gitna ng dalawang magnanakaw na ang isa ay nakalaya at ang isa ay na parusahan.

ANG PANAGINIP NG HARI

Makaraan ang dalawang taon ang hari sa Egipto ay nanaginip ng dalawang kakaibang panaginip. Ang kanyang panaginip ay nakatayo siya sa pampang ng isang ilog at sa lilitaw doon ang pitong nagtatabaang mga baka na nanginginain sa damuhan. Samantalang nanginginain ang pitong bakang matataba ay may lumitaw sa ilog na pitong bakang payat na payat at kinain ang pitong bakang matataba. Natakot ang hari at biglang nagising. Nang siya'y matulog na muli ay nanaginip naman siya na may isang punong mais na siniputan ng pitong pusong punong-puno at malalaki, at doon din sa punong yaon ay may sumipot na pitong pusong payat na payat at walang laman. Pagkatapos ay kinain ng pitong pusong payat ang pitong pusong malalaki at matataba.

Hindi mapalagay ang hari sa kanyang mga nanaginip. Ipinatawag niya ang lahat ng mga pantas at dalubhasa sa buong nasasakupan ng Egipto, ay wala isa mang makapagsabi ng kahulugan ng kanyang mga panaginip.

Sa wala sa ay naala-ala ng punong tagapangasiwa sa palacio at siyang nagsabi sa hari tungkol kay Josep na nagbigay ng kahulugan ng kanyang panaginip noong siya'y nasa loob ng bilangguan.

Ipinakuha ng hari si Josep na nasa bilangguan at sinabi ng hari na nabalita niya na siya'y nakalamang ng kahulugan ng mga panaginip. "Maaari bang

sabihin mo sa akin ang kahulugan ng aking mga panaginip?" - ang tanong ng hari.

Tutulungan po ako ng Dios upang ipaliwanag ang inyong napanaginip. Sinabi ng hari ang kanyang napanaginip tungkol sa mga baka at mga puso ng mais.

Sinabi ni Josep sa hari na ang dalawang napanaginip ay iisa ang kahulugan. Ang pitong bakang mataba ay pitong taon na masagana at ang pitong matabang puso ng mais ay gayondin. Ang pitong bakang payat at pitong pusong payat ng mais ay pitong taon ng pagtatagutom. Sa Egipto ay darating ang pitong taong masagana, at pagkatapos ay pitong taon ng pagtatagutom. Kailangan pong pumili ang hari ng isang taong marunong na mamahala sa buong Egipto na magtitipon ng saganang mais sa panahon ng kasaganaan, upang magkaroon ng pagkain ang mga tao kung sumapit na ang pitong taon ng pagtatagutom.

SI JOSEP AY NAGING GOBERNADOR SA EGIPTO

Narinig na lahat ng hari ang mga sinabi ni Josep. Itinanong ng hari sa kanyang mga utusan na kung may isang tao na katulad ni Josep na puno ng Espirito ng Dios, at sinabi pa ng hari na kung may isang tao pa kaya na hihigit sa kanya ang karunungan na pinagpapahayagan ng Dios. Kaya ang sabi ng hari kay Josep ay siya ang ilalagay ng hari na tagapamahala sa buong Egipto at walang tanging makatataas sa kanya kungdi ang hari lamang.

Himugot ng hari ang kanyang singsing at isinuot sa daliri ni Josep tanda ng kapangyarihan at upang ang lahat ay sumunod sa kanya. Ibinigay ng hari kay Josep ang isang sasakyan niya at saan man siya patungo ay may isang sundalo sa upahan ng sasakyan ni Josep na sumisigaw ng malakas: "Lumuhod kayo dahil kay Josep na gobernador ng Egipto".

Ini-utos ni Josep na ang lahat ng tao ay kailangang mag-impok hanggang makapag-impok. Nagpatayo si Josep ng marami at malalaking mga bangan na pawang punong-puno ng mga pagkain.

Nagdaan ang pitong taon ng kasaganaan, at pagkatapos ay dumating naman ang pitong taon ng pagtatagutom. Sa Egipto lamang may nakukuhang pagkain. Nang lumalakad na ang panahon ng tagutom at maubos na ng mga taong bayan ang kanilang mga inimpok, ay dumulog na sa hari ang mga tao at nagsisigawan na sila'y pakanin at sila'y nangagugutom. Ang sagot

ng hari ay magpunta sila kay Josep at sundin nila ang kanyang iyu-utos.

Ini-utos ni Josep na isa-isang buksan ang bangan at pagbilhan ang mga tao. Wala isa mang taong namatay sa gutom sa Egipto, dahil sa kabutihang mamahala ni Josep.

Nabalita hanggang sa malayong kaharian na sa Egipto lamang mayroong mabibiling pagkain kaya't maraming taga ibang bayang nagsisipunta sa Egipto.

SI JOSEP AT ANG KANYANG MGA KAPATID SA
EGIPTO

Ang Canaan ay magdarama s din ng malaking kahirapan dahil sa pagtatagutom. Isang araw ay inutusan ni Jacob ang kanyang sampung anak na matatanda upang bumili ng mais sa Egipto. Ang naiwan lamang ay ang pinakabata na si Benjamin.

Nakilala ni Josep ang kanyang mga kapatid nguni't siya ay hindi nakilala nila. Pimagbintangan niya na sila'y mga tiktik at si Simeon na isa sa kanila ay pina-iwan niya at ipinabilanggo, at sinabi sa kanila ni Josep na si Simeon ay makalalaya kung dadalhin nila at ipagsasama ang kapatid nilang si Benjamin. Binigyan sila ng kanilang makakayang dalhin at sila ay nagsilakad at humalik sa Canaan.

Nang matalastas ni Jacob ang balita at ang kahilingan ni Josep ay nalungkot siya dahil sa pag-alaala na baka kung ano ang mangyari kay Benjamin kaya ayaw niyang pahintulutan na pasamahin ito.

Nang maubos na ang mais na kinuha sa Egipto ay sirabi ni Jacob sa kanyang mga anak na bumili uli. Nguni't ayaw lumakad ang mga inuutusan kung hindi kasama si Benjamin sapagka't kung hindi kasama ito ay hindi sila pagbibilhan. Si Juda na isa sa mga anak ni Jacob ay nangako na ibabalik niya si Benjamin, kaya napahinuhod din si Jacob sa wakas at pinahintulutan si Benjamin na makasama.

Nang makita ni Josep si Benjamin ay napaiyak siya sa galak. Ipinaghanda niya ng pagkain ang kanyang mga kapatid, at ini-utos niya na punu-in ng mais ang kanilang mga supot. Nang sila'y mangasialis na at hindi pa sila nakalalayo, ay hinabol sila ng mga utusan ni Josep at pinagbintangan sila na kinuha ang kopang pilak ng kanilang panginoon. Siniyaset ang kanilang mga supot at ang kopang hinahanap ay nakuha sa supot ni Benjamin.

Gadyang ipinalagay ni Josep ng lihim sa isang utusan ang nasabing kopa sa supot ni Benjamin, kaya't ng makuha sa supot ni Benjamin ang kopa ay sinabi ni Josep na kailangang maiwan si Benjamin upang maging utusan niya. At sila'y pina-uwi ni Josep.

Si Juda na isa sa mgkakapatid ay napasigaw at sinabi na siya ang maiwan na maging utusan, sapagka't mamamatay ang kanilang amang si Jacob kung hindi kasama nila si Benjamin.

Hindi raketis si Josep at siya'y napaiyak at niyakap ang kanyang mga kapatid at ang sabi: "Ako ang si Josep na inyong kapatid".

Si Josep na ipinagbili ng kanyang mga kapatid sa Egipto ang nakakahalimbawa ni Jesus na marunong magpatawad sa mga tao kung nagsisisi at humihingi ng kapatawaran.

SI JACOB SA EGIPTO

Naghanda si Josep ng maraming maipadadala sa kanyang ama. Sinabi niya sa kanyang mga kapatid na sila'y mag-siuwi na sa Canaan at dalhin nila si Jacob at ang lehat nilang pamilya sa Egipto.

Nang ibalita kay Jacob ng kanyang mga anak na nanggaling sa Egipto na si Josep ay buhay ay hindi siya makapaniwala, subalit nang makita niya ang mga alaalang ipinadala sa kanya ay naniwala siya na buhay nga si Josep, at sinabi niya na magpupunta siya sa Egipto at ibig niyang makita si Josep bago siya mamatay.

Isang gabing natutulog si Jacob ay nagsalita ang Dios sa kanya na huag siyang matakot at magpunta siya sa Egipto at siya'y gagawing malaking barsa at ibabalik din siya ng Dios sa Canaan.

Upang maibalita kay Josep ang kanilang pagdating ay magpauna si Juda na nagtungo kay Josep. Sinalubong ni Josep ang kanyang ama na nasa Gessen at nang sila'y magkita ang mag-ama ay nagyakap sa galak.

Sa kapahintulutan ng hari, ay pinagkalooban ni Josep ang kanyang ama at ang kanyang mga kapatid ng mainam na lupa sa Gessen, at sa kanila ipinagkatiwala ang mga hayop ng hari. Ini harap ni Josep ang kanyang ama sa hari.

Lebingpitong taon na nanirahan ang mga Israelitas sa Gessen. Si Jacob ay doon namatay sa gulang

na isang daan apat na pu't pitong taon. Bago siya namatay ay ipinagbibilin niya kay Josep na doon siya ilibing sa Canaan sa libing ni Abraham at ni Isaac. Tinawag ni Jacob ang kanyang labingdalawang anak at kanyang binendisyonan.

Mahigit sa lahat ang kanyang iginawad na bendicion kay Juda kalekip ang mga salitang pabaon na siya ang mamamahala sa kanyang mga kalaban at sa mga inanak ng kanyang mga magulang. Ang cetro ay hindi maaalis kay Juda ang sabi ni Jacob hanggang sa dumating ang inaantay na Mesias.

Ang hula ni Jacob kay Juda ay natupad ng si Herodes na taga ibang bayan ay maghari sa Judea at sa kapanahunan ni Herodes ay siyang pagsipot ng Mesias.

ANG PAGSUBOK NG DIOS KAY JOB

Noong kapanahunan ni Josep, sa lupain ng Hula na sakop ng Arabia, ay may isang banal na lalaki na ang pangalan ay Job, na may pitong anak na lalaki at tatlong babae. Ang kanyang mga tupa ay may pitong libo, may tatlong libo ang kanyang mga kamelyo, limang daan ang mga bakang malalaki, at limang daang mga kabayo.

Ibig ng Dios na subukin ang kabutihan at katapatan ni Job. Isang araw ay tinawag ng Dios si Satanas at ang sabi ng Dios kay Satanas ay ganito: "Nakikita mo ba ang aking lingkod na si Job? Walang katulad siya sa balat ng lupa sa kabutihan, marunong matakot sa Dios at lumalayo sa masama."

Sinabi ni Satanas sa Dios na madaling magawa ni Job ang magpakabuti sapagka't maginhawa ang buhay ni Job.

Sinabi ng Dios kay Satanas na magagawa nito ang kanyang ibigin ang tungkol sa mga kayamanan ni Job nguni't ito'y huwag sasaktan. Sinabi ng Dios kay Satanas na kahit maghirap si Job at mawala ang kanyang kayamanan ay mananatili pa ring tapat sa Dios.

Hindi nalaon at dumating ang isang utusan at ibinalita kay Job na sinalakay ng mga taga Saba at kinuha ang kanyang mga baka at mga kabayo at pinagpapatay ang mga pastor. Makaraan ang ilang

sandali ay dumating naman ang isang utusan at ibinalita kay Job na ang kanyang mga tupa at mga pastor ay tinamaan ng kidlat. Makaraan ang ilang saglit ay dumating naman ang pangatlong utusan na nagbalita kay Job na kinuha naman ng mga taga Kaldea ang kanyang mga kamelyo at pinatay ang mga nagaalaga.

Sa wakas ay dumating ang ikaapat na ang daln ay isang kahambal-hambal at kalunos-lunos na balita na mahigit sa tatlong nauna, sapagka't nang kasalukuyang nagsisikain ang kanyang mga anak ay biglang dumating ang isang malakas na hangin at ang buong bahay ay biglang iginiba at nangamatay na lahat ang mga anak na lalaki at babae ni Job.

Nalungkot si Job ng labis ng marinig niya ang lahat ng nangyari sa kanyang mga anak at sa kanyang mga kabuhayan, at hindi siya gumawi ng anumang ipagkakasala sa Dios at wala siyang sinisising sinoman, bagkus siya'y lumuhod at tumawag sa Dios, at sinabi ni Job na ang Dios ang nagbigay at ang Dios din ang kumuha, at pinuri ni Job ang Dios at ang kanyang pangalan.

Si Job ang kalarawan ni Jesus na nagtiis ng lungkot at mga kahirapan na hindi tumutol at dumang.

Na kasaysayang ito ni Job ay mapag-aaralan natin na sadyang pinahihintulutan ng Dios, kung minsan, na magawa ng diablo ang kanyang kapang-yarihan.

ANG GANTINGPALA SA PAGTITIIS

Isang araw ay humarap si Satanas sa Dios at sinabi dito na kaya lamang nananatiling tapat si Job ay sapagka't malakas ang katawan at walang sakit. Sinabi ni Satanas na kung siya'y pahihintulutan ng Dios na saktan si Job ay makikilala kung tunay ngang tapat si Job sa Dios. Pinyagan ng Dios si Satanas na saktan si Job, nguni't huwag lamang papatayin.

Ginawa ni Satanas ay pinapagsugat ang buong katawan ni Job mulang talampakan hanggang ulo. Natiis ni Job ang sakit na ito at hindi dumaraing at ang kanyang mga sugat ay kinayod niya ng bibinga o basag na palyok at nauup siya sa abo. Sa kalagayang iyon ni Job ay pagalit pang nagbalita sa kanya ang kanyang asawa at ang wika ay kung nakapagtitiis pa siya.

Sinabi ni Job sa kanyang asawa na kung magbalita siya ay parang baliw na babae, at ang sabi pa niya: "Kung tinatanggap natin ang mabubuting bagay na mula sa Dios, bakit hindi natin tatanggapin ang mga kasawi-an?"

Dumalaw ang tatlong kaibigan upang aliwin si Job. Pitong araw na ang nakararaan na hindi sila nag-uusap. Makatapos ang pitong araw ay nagsalita si Job sa kanyang mga kaibigan. Sinabi sa kanya ng kanyang mga kaibigan na ang gayong pagsubok ay maaaring isang parusa sa kanyang pagkakasalang nagawa.

"Wala akong pagkakasalang nagawa" - ang sagot ni Job, - "at hanggang ako'y mamatay ay nasa kanya ang aking pagtitiwala at siya ang aking tagapagligtas, at sa huling araw ay ibabangon niya ako sa libingan at muk-haang makikita ko ang Dios. Alam ng Dios ang aking daan, at sinusubok niya ako na gaya ng ginto na pinararaan sa apoy. Sinusundan ng aking mga paa ang kanyang mga bakas at hindi ako humihiwalay sa kanyang mga utos. Iniibig ko siya ng lalo sa lahat".

Ang Dios ay nalugod ng labio sa katibayan ng pananampalataya at pagtititis ni Job. Naawa ang Dios kay Job at binihisan siya ng tuwa at kasaganaan. Nagkaroon siya ng labing apat na libong tupa, anim na libong kamelyo, isang libong baka, isang libong kabayo, at nagkaroon muli ng pitong anak na lalaki at tatlong anak na babae.

Naging sa lupa at sa langit man, ay ginagan-ting-palaan ng Dios ang may mga pusong tapat sa kanya.

ANG PAGKASAGIP KAY MOISES

Nang mamatay na si Jacob, ang mga inanak niya ay matagal ding panahong nanirahan sa Egipto. Sila'y naging mayayaman at ang kanilang lahi ay madaling nagsidami. Kahit saan sila magpunta ang tawag sa kanila ay mga anak ng Israel o kaya'y Israelitas, sapagka't Israel ang pangalan ni Jacob.

Lumipas ang maraming taon at nagkaroon ng bagong hari sa Egipto. Sinabi ng bagong hari na dapat paglupitan ang mga Israelitas at kailangang maging mabagal ang mga taga Egipto upang masugpo ang pagdami ng mga Israelitas at baka ito ang maghari sa kanila.

Sa ilalim ng masamang pamamalakad at malupit na pasunod ng mga taga Egipto sa mga Israelitas, ay patuloy din ang pagdami nito. Sa wakas ay iniutos ng hari na ang bawat batang ipanganak ng mga Israelitas ay kinakailangang ihulog sa ilog para mamatay.

Nang panahong yaon ay may isang Israelitang babae sa tribu ni Levi na nanganak ng isang batang lalaki. May tatlong buwan na itinago ang bata, nguni't nang tila wala ng paraan na maitago ang bata, ang ginawa ng ina ay tumahi ng isang basket na ayos kaban at tinapalan ng putik at binalutan upang huag pasukin ng tubig at huag mabasa ang bata kung ilagay sa loob. Inilagay ng ina sa malagong damo sa tabi ng ilog,

at pinabantayan sa anak na babae na ang pangalan ay Miriam.

Magkataon naman na ang prinsesang anak ng hari ay nagtungo sa ilog uoang maligo. Natanaw niya ang basket sa damuhan. Ipinakuha niya sa kanyang utusan. Nang buksan ang basket ay nakita ng princesa na isang bata ang nasa loob at umi-iyak. Naawa siya at nahabag at alam niya na yaon ay anak ng isang Israelita.

Nakita ni Miriam ang nangyari at lumapit sa princesa at sinabi kung ang princesa ay nangangailangan ng isang tagapag-alaga. Pumayag ang princesa at si Miriam ay nagtakbo sa kanyang ina.

Nang dumating ang ina ng bata ay sinabi ng princesa na alagaan ang bata para sa kanya at siya'y baligaran. Natutuwa ang ina at kinalong ang bata at inalagaan hanggang sa lumaki. Ang bata ay dili iba at si Moises.

ANG PAGTAKAS NI MOISES

Nang lumaki na si Moises ay dinala na ng kanyang ina sa princesa na anak ng hari. Kinuha ng princesa si Moises at iraring parang anak at doon pinatira sa palacio.

"Tatawagin ko siyang Moises", ang sabi ng princesa, "sapagka't sa tubig ko siya nakuha", ang sabi pa. Ang bata ay lumaki, at naging malakas at mabuti.

Ang katayu-an ni Moises sa palacio ay parang buhay prinsipal subali't siya't hindi maligaya at ang kanyang puso ay laging ginigiyagis at ginugulo ng malulungkot na alaala kung makita niya ang masamang pasunod ng mga taga Egipto sa mga Israelitas. Ang lahat ng mabibigat na gawain ay siyang ipinagagawa sa mga Israelitas, katulad ng mga paghuhukay at pagbubuhat ng mga bato na walang pahinga halos araw-gabi at kung kailan sabihin ng kanilang panginoon ay saka pa lamang sila titigil. Lubos na nahahabag si Moises sa mga kahirapang binabata ng kanyang mga kababayan.

Isang araw ay nakita ni Moises na binugbog ng isang Egipto ang isang kaawa-awang manggawang Israelita. Nagalit si Moises at hindi nakatili, pinukpok niya ang Egipto at namatay.

Nang matanto ng hari ang ginawa ni Moises ay ipinasiya na si Moises ay ipapatay. Sa malaking galit ng hari ay natakot si Moises at

tumakas sa isang bayan na kung tawagin ay Media.

Isang araw ay nagpapahinga si Moises sa tabi ng isang balon. Dumating ang pitong anak na babae ng isang nagngangalang Jetro upang painumin ang mga alagang hayop. Siya namang pagdating ng ilang pastor na lalaki at itinulak ang mga babae upang sila ang mauna. Nang makita ni Moises ang gayon ay nagalit siya at kanyang ipinagtabuyan ang mga pastor. Siya ang sumalok ng tubig at tinulungan niya ang mga babae na pinainom ang kanilang mga tupa.

Nang dumating ang mga anak na babae ni Jetro sa bahay ay ibinalita sa kanilang ama ang nangyari sa balon.

"Nasaan ang mabuting taong yaon?" - ang sabi ni Jetro, "Ibig kong makabayad sa kanyang kangandahang-loob", - ang sabi na. Pinatira ni Jetro si Moises sa kanyang tahanan. Sa wakas ay raging asawa ni Moises ang isa sa mga anak ni Jetro. Apat na pung taong nanirahan sa Madian si Moises.

MUNTING KAHoy NA NAGNININGAS

Isang araw ay nanginginain ang mga alagang hayop ni Moises sa tabi ng bundok ng Herab. Nakatanaw siya ng isang maligayang liwanag. Sa puno ng isang munting kahoy na sarsa o alagaw ay may apoy na nagniningas nguni't hindi nasusunog ang kahoy. Sa kahoy na ito ay nag-salita ang Dios kay Moises.

Ang sabi ng Dios kay Moises ay ganito: "Narinig ko ang mga panalangin at daing ng mga anak ni Israel. Nakita ko ang kanilang mga pagtititis sa mga kamay ng mga taga Egipto. Ibig kong iligtas sila sa malulupit na kamay ng kanilang mga panginoon. Magpunta ka sa Egipto at sabihin mo sa hari na kanyang pahintulutan na ang mga Israelitas ay makaparoon sa ilang upang gumawa ng isang paghahandog," ganyan ang sabi ng Dios kay Moises.

Sumagot si Moises sa Dios at ang sabi: "Data-puwa't sino ako upang paniwalaan ng hari at ng mga Israelitas na magsasabi sa kanila na ako ay iyong inutusan?" Binigyan ng Dios si Moises ng tanda upang maniwala sa kanya ang mga anak ng Israel. Ipinahagis ng Dios sa lupa ang tungkod na lawak ni Moises at ang tungkod ay naging isang malaking ahas, at ng pasungaban ng Dios ay muling naging tungkod.

Sinabi pa ng Dios kay Moises na kung ayaw pa siyang paniwalaan ay kumuha siya ng tubig sa ilog

at ibuhos niya sa tuyong lupa at ang tubig ay magiging dugo at sa mga tandang yaon ay paniwalaan siya ng mga Israelitas. Nguni't ayaw rin si Moises at sinabi niya sa Dios na hindi siya maiham magsalita.

Nagalit ang Dios kay Moises at ang sabi: "Sino ang gumawa ng bibig ng tao? Sino ang gumawa ng bingi at pipi, at sino ang gumawa ng dilat at ng bulag. Ipagsema mo ang iyong kapatid na si Aaron upang maging bibig mo na tagapagsalita" - ang sabi ng Dios.

Sa gayon ay nagpaalam si Moises kay Jetro at ipinagsama ang kanyang asawa at ang kanyang mga anak at nagpunta sa Egipto. Sa kenilang paglalakad ay nakita ni Moises si Aaron at sinabi dito ang sabi ng Dios ng makipag-usap sa kanya sa bundok ng Hereb. Nang sila'y sumapit sa Egipto ay tinawag nila ang mga Israelitas at sinabi nila ang bilin ng Dios, at ipinakita nila ang mga kahanga-hangang tanda at ang mga Israelitas ay naniwala at nagsiluhod at nagpasalamat sa Dios at sila'y mahahango sa kaalipinan.

PINARUSAHAN ANG EGIPTO

Si Moises at si Aaron ay nakipag-usap sa hari upang humingi ng pahintulot na ang mga Israelitas ay payagan na makagawa ng isang paghahandog sa ngalan ng Dios.

Sinagot sila ng hari na hindi niya nakikilala ang Dios, at sinabi pa ng hari na kung sino ang Dios na kanyang pakikikingan, at ang ginawa pa ng hari ay pinadagdagan ang mga gawain ng mga Israelitas upang mawalan na sila ng panahon na makapag-isip pa ng binabalak na paghahandog.

Sa ganito ay lalong naragdagan ang hirap ng mga Israelitas at sinisi nila si Moises at si Aaron. Si Moises ay nanalangin sa Dios at sinabi niya kung bakit tinutulutan ng Dios na mangyari ang gayon, sapagka't nang siya'y dumatig at makipag-usap sa hari ay lalong sumama ang naging pasunod sa mga Israelitas.

Ang Dios ay sumagot at ang sabi ay makikita ni Moises kung ano ang mangyayari sa hari, at inutusan si Moises sa mga Israelitas at ipinasabi ng Dios na sila ay palalaysain, subali't ayaw nang naniwala kay Moises ang mga Israelitas.

Si Moises at si Aaron ay nakipag-usap uli sa hari at sinabi nila na sila'y inutusan ng Dios upang pahintulutan ang mga Israelitas at bilang patotoo ay ipinakita sa hari ang tanda. Ibinagsak ni Aaron ang tungkod at biglang naging isang

malaking ahas. Tinawag naman ng hari ang kanyang mga mahiko at ibinagsak din ang kanilang mga tungkod at pawang naging ahas. Kinain naman ng tungkod ni Aaron ang lahat ng tungkod ng mga mahiko. Gayonman ay ayaw pumayag ang hari na maka-alis ang mga Israelitas.

Ginawa ng Dios ay pinarusahan ang Egipto. Sa tuwing tatanggi ang hari sa paki-usap ni Moises ay isang parusa ang inihahatid sa Egipto. Sampung parusa ang ipinadala ng Dios sa Egipto. Una, ang tubig sa ilog ay naging dugo. Pangalawa, ang buong lupain ay nakalantan ng mga palaka. Pangatlo, ang mga alabok ay naging maliliit na hayop na nakatatakip sa buong lupa. Pang-apat ay nagkaroon ng peste ng mga langaw. Ikalima ay nangapeste o nangamatay ang mga baka. Ikaanim, bawa't lalaki at bawa't hayop ay ragkabukol-bukol ang buong katawan. Ikapito, ay madalas ang kulog at kidlat. Ikawalo, ay kinain ng mga balang ang mga halaman. At ang ikasiyam ay nabalot ng kadiliman ang buong egipto.

Gayonman ay ayaw pa ring pahintulutan ng hari na maka-alis ang mga Israelitas, kaya pinadalhan muli ng Dios ang Egipto ng ikasampung parusa na pagkakamatay.

ANG UNANG PASKO

Sa gayong mga parusa na ipinadala ng Dios sa Egipto ay matigas pa rin ang puso ng hari at hindi naglulubag, at ayaw pa ring pahintulutang maka-alis ang mga Israelitas. Ang Dios ay muling nagsalita kay Moises at sinabi na padadalhan pa niya ng isang uri ng parusa ang mga taga Egipto, at dito ay pababayaan na ng hari na makaalis ang mga Israelitas.

Sinabi ng Dios kay Moises na bawa't Israelita ay magpatay ng isang batang tupa at ipahid ang dugo sa mga haligi ng bahay at iyi-haw ang laman at iyu-lam sa tinapay sa gabi, sapagka't ang Anghel ng kamatayan ay magtutungo sa Egipto upang lipulin ang mga begong anak ng mga Egipcio, at ang mga bahay na walang pahid na dugo ay nangangahulugan na ang nakatira ay Egipcio at hindi mga Israelitas.

Ginawa ng mga Israelitas ang sinabi sa kanila ni Moises. Dumating ang gabi at siyang pagdalaw ng Anghel ng kamatayan, at ang unang anak ng mga Egipcio mula sa hari hanggang sa pinakamahirap na Egipcio, at gayundin ang mga unang anak ng lahat ng hayop ay pawang nilipol at nangamatay, kaya't sa bawa't bahay ng mga taga Egipto ay maririnig ang mga hinagpis at panangisan, subali't sa mga Israelitas ay walang namatay kahit isa.

Sa malaking takot ng hari at sa hindi na mabatang sukdulan ng hirap, ay ipinatawag si Moises

at si Aaron at sinabing sila ay magsi-alis na at ipagsama na nila ang kanilang mga tao at mga hayop at paglingkuran ang kanilang Dios at kung hindi ay mangamatay silang lahat na mga taga Egipto.

Maging ang mga taong bayan sa Egipto ay pinagmamadali ang mga Israelitas na pinaalis at pinagkakalooban pa ng mga alahas at mga mahalong bato at pinapayagan na kung ano ang ibig ng mga Israelitas na dalhin upang umalis na lamang.

Ang tupang pinatay ng mga Israelitas sa unang Pasko ay nakakawangis ng ating Panginoong Jesucristo at ang dugo ng tupa na nabuhos na nagligtas sa mga Israelitas, ay nakakahalimbawa ng dugo ng ating Panginoong Jesucristo na nabuhos at nagligtas sa ating mga kaluluwa dahil sa mga kasalanan.

Gumawa ang mga Israelitas ng isang pista ng pasasalamat sa Dios sa kanilang pagkahango sa kalipinan. Sa ngayon ang mga Kristiano ay nagsasaya at ragdiriwang kung araw ng kapanganakan at araw ng pagkabuhay ng Dakilang Mananakop, bilang pasasalamat alang-alang sa pagkahango ng mga Kristiano sa pagkaalipin ng pagkakasala.

ANG MAHIWAGANG PAGDARAAN SA DAGAT NA PULA

Nagsi-alis na sa Egipto ang mga anak ng Israel sa pamamahala ni Moises. Ang kanilang bilang ay may anim na raang libong lalaki bukod pa ang mga babae at ang mga bate. Dala nilang lahat ang kanilang mga hayop at iba pang mga ari-ari-an, at dinala rin nila ang mga buto ni Josep.

Ang Dios ay nangunguna sa kanilang paglakad. Sa umaga ay isang haligi ng ulap ang nangunguna sa kanilang paglalakbay, at kung gabi ay isang haliging apoy ang tumatanglaw sa kanilang paglalakbay. Ang ulap at ang apoy na kanilang sinusundan ay si Kristo Jesus ang katulad at kawangis, sapagka't siya ang Daan, ang Katotohanan at ang Buhay.

Nang maka-alis na ang mga Israelitas ay nalungkot ang hari sapagka't nagunita niya na nawalan ng mabubuting manggagawa ang Egipto, kaya siya'y nagpahanda ng isang hukbo at kanyang ipinahabol upang ibalik ang mga Israelitas. Ang mga Israelitas ay tumigil upang magpahinga sa pampang ng dagat na pula. Nang kanilang matanaw ang hukbo ng hari ay nangatakot sila at kanilang sinisi si Moises kung bakit sila dinala sa ilang upang mangamatay. Sinabi sa kanila ni Moises na huag silang matakot at ipag-aadya sila ng Dios.

Ang haligi ng ulap na nangunguna sa kanila na nagtuturo ng daan ay lumagay sa kanilang likuran at sila'y tinakpan upang huwag makita ng mga humahabol.

Sa utos ng Dios ay ini-unat ni Moises ang kanyang

dalawang kamay sa harap ng dagat na pula, at ang tubig ay nahati umurong sa magkabilang panig. Ang mga Israelitas ay nagsidaan sa tuyong lupa sa gitna ng dagat na Pula hanggang sila'y makatawid sa kabilang pampang. Sinundan sila ng mga hukbo ng hari na sa kanila'y humahabol. Nang makatawid ng lahat ang mga Israelitas, ay muling ini-unat ni Moises ang kanyang kamay sa dagat at ang tubig ay naghilom at nabalik sa dati. Ang lahat na sasakyan ng hari, ang mga kabayo at ang mga sundalo na nagsisihabol ay nangalunod na lahat at isa man ay walang natirang buhay sa kanila.

Ang lahat ng nangyari ay nakitang lahat ng mga anak ng Israel. Dito nila nakilala na sila'y iniingatan ng Dios sa kanilang mga kalaban. Silang lahat ay nangagci-awit at nagpasalamat sa Dios sa kanyang kabutihang ginawa sa kanila.

ANG MGA KABABALAGHAN SA ILANG

Ang mga anak ng Israel ay apat-na-pung taong naglakbay sa ilang. May mga pagkakataon na nakali limot sila sa Dios at nangag-bulong-bulong laban kay Moises at kay Aaron.

Kung minsan at hindi sila makakuha ng anomang bungang-kahoy at ng tubig na mainom ay nagagalit sila kay Moises kung bakit sila dinala sa ilang upang patayin daw sa gutom.

Ang gagawin naman ni Moises at ni Aaron ay magtutungo sa tabernakulo at mananalangin sa Dios para sa mga tao. Sasabihin naman ng Dios kay Moises na sa harap ng mga Israelitas ay paluin niya ang isang bato at lilitaw ang tubig.

Tinawag ni Moises ang mga tao. Sa harap nila ay hinampas niya ang bato, nguni't naging makalawa bago lilitaw ang tubig. Bagama't nangako ang Dios na lilitaw ang tubig sa bato upang mainom ng mga tao, ay nag-alinlangan pa rin si Moises dahil sa nakita niyang kasamaan ng mga tao.

Dahil sa pag-aalinlangang ito ni Moises, ay sinabi ng Dios sa kanya na hindi na niya madadala ang mga tao sa lupang pangako, dahil sa siya'y nag-aalinlangan at hindi naniwala sa Dios.

Ang mga anak ng Israel ay hindi marunong kumilala ng utang na loob sa Dios at pati na ito ay para pa ring sinisisi na gaya ni Moises. Sinasabi nila na sila'y pagod na sa kakakain ng manna at wala ng ibang tinapay.

Upang parusahan ang masasama, ang ginawa ng Dios ay pinapunta ang mga ahas para sila'y tukain. Maraming Israelitas ang nangamatay. Nagsipunta ang mga tao kay Moises at sinabi nila dito na sila'y ipanalangin sa Dios upang maalis ang mga ahas. Sinabi ng Dios kay Moises na siya'y gumawa ng isang ahas na tanso at ang sinomang magmalas doon ay mabubuhay.

Gumawa si Moises ng tansong ahas at ibinitin at ang sinomang matuka ng ahas at magmalas doon ay gumagaling.

Ang katulad at kawangis ng ahas na tanso ay si Kristo Jesus na ipinako sa krus sa kalbaryo upang iligtas ang sangkatauhan.

ANG PAGDATING SA LUPANG PANGAKO

Makaraan ang apat na pung taon ng paglalaglag ng mga Israelitas sa desierto, ay tinawag at tinipon sila ni Moises isang araw. Sa utos ng Dios ay sinabi sa kanila ni Moises na si Josue ang kanilang magigiging puno na kikilalanin bilang kapalit ni Moises. Matapos ay umalis si Moises at umakyat sa itaas ng bundok ng Nebo, at buhat doon ay itinuro ng Dios kay Moises ang lupang pangako na ibinibigay niya sa mga anak ni Israel. "Ikaw ay hindi papasok sa lupang pangako sapagka't nag-alinlangan ka sa akin" ang sebi ng Dios kay Moises.

Si Moises ay pamatay sa gulang na isang daan at dalawampung taon. Siya ay isang marunong na puno, banal at tanyag na propeta. Siya ang sumulat ng unang limang aklat sa biblia. Nang mamatay na si Moises ay sinabi ng Dios kay Josue "Lumakad ka at ihatid mo ang iyong mga tao sa lupang pangako at ako ang susubaybay sa iyo kagaya ng ginawa ko kay Moises".

Nagtindig si Josue at nagpadala ng dalawang tiktik upang magsiyasat sa Jerico. Ang dalawang tiktik ay lumakad at nagtuloy sa bahay ng isang babae na ang pangalan ay RAHAB. Ang bahay ay naka-tirik sa tabi ng pader ng siyudad. Nang marinig ng hari na may dalawang tiktik na Israelitas sa bahay ni Rahab ay ipinagutos na hulihin. Nguni't ang dalawa ay itinago ni Rahab sa pulupo ng bahay at sinabi sa mga buhuli na umalis na. Nang dumating ang gabi ay pina-alis na ni Rahab ang dalawa at nagtuloy naman agad kay Josue at ibinalita na ang mga tao sa

Jerico ay nangatatapot sa kanila.

Inihanda ni Josue ang lahat at sila'y tumawid sa Jerico. Pinauna niyang pinalusong ang mga pare na nangagdadala ng Arca Testamento at saka pinasunod ang mga karamihan. Nang lumusong na sila sa ilog ng Jordan, ang tubig ay nahawi sa magkabilang dako at sila'y dumaan at nagpatuloy sila ng kanilang paglalakbay, at sa maraming taon ng kanilang paglalakad ay sumapit din sila sa wakas sa Lupang Pangako. Nawala na ang manna, sapagka't sa lupang pangako ay umaagos ang gatas at ang pukiutan.

Ang lupang pangako ay siyang larawan ng masayang langit na maluwalhatian ng mga may pusong malinis at banal.

ANG PAGKUHA SA SIYUDAD NG JERICO

Nang marinig ng mga taga Jerico ang paraan ng pagkatawid ng mga Israelitas sa ilog Jordan, ay sinidlan sila ng malaking takot, sapagka't hindi nila sukat akalain. Ini-utos ni Josue na paligiran ang siyudad minsan sa isang araw sa loob ng anim na araw. Nang ikapitong araw ay pitong beses nilang niligid ang siyudad at saka sinabi ni Josue na hinati ang mga trumpeta at magsigawan ang lahat, at walang ano-ano ay biglang gumuho ang pader na bakod sa paligid ng siyudad at sila'y biglang punaok. Pinatay nila ang mga nangaroon maliban sa familia ni Rahab na nag-amon sa dalawang Israelitas na inutusan ni Josue noong una.

Naganap ang isang maikling labanan at ang mga Israelitas ay nagtagumpay.

Maraming labanan pa ang dinaanan ni Josue. Minsan sa isang mahigpit na labanan ng nakita ni Josue na magtatagal at aabutin ng gabi, ay hiniling niya sa Dios na patigilin ang araw upang buag dilimin kaya't ang sabi niya: NON NOBIS DOMINE NON NOBIS SED NOMINE TUO DA GLORIAM, at sinunod ng araw si Josue at tumigil at siya'y nagtagumpay sa labanan.

Nang manirahan na ang mga Israelitas sa lupang pangako, si Jacob ay naninirahan naman sa Canaan. Pinaghati-hati niya ang lupang Canaan sa labing dalawang tribu at ang pinaka-malaki sa lahat ay ang tribu ni Juda. Ganyan pinaghati ni Josue ang Canaan sa mga tribu ni Israel. Bukod tangi lamang ang tribu

ni Levi na hindi pinagkalooban ng lupa. Sila ang lahi ng mga pare na sinusustentuhan ng iba't ibang mga lahi at sa paraang ito naman sila nabubuhay.

Inakay ni Josue ang mga Israelitas sa pagkilala sa tunay na Dios. Sinabi ni Josue na ibig ng Dios na kunin nila ang Canaan sapagka't ang mga tao sa Canaan ay hindi kumikilala sa tunay na Dios.

Nang mamatay si Josue ay sinuway na rin ng mga Israelitas ang Dios at sila'y nakipagkaibigan sa mga taga Canaan at nangagsipag-asawa pa sa kanila. Lubusang nalimutan ng mga Israelitas ang Dios at sila'y nagsisamba sa mga idolo.

ANG LAKAS NI SAMSON

Si Samson ay isa sa mga bantog na hukom dahil sa kanyang taglay na lakas. Siya'y itinaas ng Dios upang maging tagapagtanggol laban sa mga Pilisteo. Minsan noong siya ay bagong-tao pa, ay nakasalubong siya ng isang nangganggalit na leon. Sinagupa niya ang leon at pirag-pira-piraso na hindi gumamit ng anomang sandata. Sa isang sagupaan laban sa mga Pilisteo ay pumatay siya ng may isang libong tao at ang ginamit niyang pamalo ay isang buto ng panga ng isang baka. Minsan ay nagtungo siya sa Gaza. Ang ginawa ng kanyang mga kalaban ay sinarhan at sinusi-an ang pintong malaki ng plasa na kanyang pagdaraan upang siya'y kanilang mahuli. Ang ginawa ni Samson ay iniwasak ang pinto at pinasan at dinala sa ibabaw ng bundok.

Si Samson ay nag-asawa sa isang babaeng Pilisteo na ang pangalan ay Dalila, nguni't siya'y ipinagkamulo. Si Dalila ay binigyan ng salapi ng mga Pilisteo upang ipagtapat sa kanila ang lihim kung bakit malakas si Samson. Ayaw ipagtapat ni Samson sa kanyang asawa kung bakit siya malakas, subali't sa walang tigil na paghimok at kapipilit, ay ipinagtapat ni Samson na ang kanyang lakas ay nasa kanyang mahabang buhok na hindi ginugupitan sa mula't mula. Sinabi ni Samson na kung gugupitin ang kanyang buhok ay magiging mahina na siya at magigi-ging kasinglakas na lamang siya ng karaniwang tao.

Noong si Samson ay natutulog ay biglang ginupit ni Dalila na kanyang asawa ang kanyang buhok, at saka siya biglang dinaluhong ng mga Pilisteo at dinukit

ang kanyang dalawang mata at siya'y ibinilanggo. Sa tagal ng kanyang pagkabilanggo ay tumubo ang kanyang buhok at muling humaba.

Si Dalila ay isang masamang kasama. Siya ang nag-iing sanhi at dahilan ng pagkapahamak ni Samson. Depat nating iwasan at layu-an ang masamang kasama upang tayo'y makailag sa kapahamakan.

Isang araw, ang mga Pilisteo ay nagkaroon ng isang pista at kasayahan sa loob ng kanilang templo. Ipinakuhá nila si Samson at ipinasok sa templo upang kanilang kutyain at gawing libangan sa kanilang pag-sasaya. May tatlong libong tao ang nasa loob ng templo.

Sinabi ni Samson sa batang umaakay sa kanya na doon siya dalhin sa mga haligi na nagdadala sa bigat ng templo upang doon siya makasandal at makapag-pahinga. Mang siya'y nakalapit na sa dalawang haliging magkalapit, ay tumawag siya sa Diyos at hiniling niya na ibalik sa kanya ang dating lakas. Pagkatapos ay kanyang niyakap at itinumba ang mga nasabing haligi at ang buong templo ay gumuho at bumagsak at pang-wang nangamatay na lahat ang mga narorong tao at gayon din si Samson.

ANG PAGKAMATAY AT NI RUTH

Nang minsan na ang mga hukom ang namamahala sa Israel, ay sumapit ang isang panahon ng pagtatagutom. May isang lalaki sa tribu ni Juda na umalis at doon nanirahan sa lupain ng Moab. Ang lalaking ito ay namatay doon. Nang makaraan ang ilang panahon, ang kanyang dalawang anak na lalaki ay nag-asawa sa mga babae na taga Moab. Ang pangalan ng dalawang babae na naging asawa ay Orpha at Ruth. Nang makaraan ang sampung taon ay namatay naman ang nasabing dalawang anak na lalaki. Naiwan ang dalawang babae sa piling ni Noemi na ina ng dalawang lalaking namatay.

Sinabi ni Noemi sa kanyang dalawang manugang na babae na sila'y magsi-uwí na sa kani-kanilang magulang. Si Orpha ay umalis, ngunit si Ruth ay ayaw umalis at ayaw iwan ang kanyang biyenang at sinabi na sila'y magsasama sa hirap at ginhawa, sa buhay at sa kamatayan man. Kelugod ng labis si Noemi kay Ruth, kaya't ito'y isinama niyang umuwi sa kanyang bahay sa Jerusalem sa Judea.

Nang sila'y dumating sa kanilang bahay sa Belén ay panahon ng pag-ani. Si Ruth ay humingi ng pahintulot kay Noemi na siya ay makikipag-ani, at siya'y doon nag-ani sa bukid ni Booz na isang mayamang kamag-anak ng naging asawa ni Noemi.

Nang makita ni Booz si Ruth ay sinabi sa kanyang manggagawa na pabayaang si Ruth na kumuha ng kanyang makakayang kunin, at huag siyang gembelain.

Si Ruth ay gumagawa sa araw-araw sa bukid ni

Booz buhat sa umaga hanggang gabi, at hindi siya nakikipag-ani sa ibang bukid kungdi sa bukid lamang ni Booz. Matapos ang pag-aani ay nilulugas ang kanyang napag-anihan at saka iyu-uwì kay Noemi.

Sa dakong huli ay naging asawa ni Ruth si Booz at nagka-anak ng isang lalaki, at ang pangalan ay Obed. Si Obed ang naging ama ni Isay na naging ama ni David na naging hari.

SI SAUL ANG KAUNA-UNAHANG HARI NG ISRAEL

Nang humihingi ang mga Israelitas ng isang maghahari sa kanila, si Samuel ay nanalangin sa Dios, at sinabi naman ng Dios kay Samuel na may isang taong darating sa bayan na ang pangalan ay Saul; at siya'y busan niya at pahiran ng langis at yaon ang siyang magiging hari.

Nang dumating si Saul ay binusan agad ni Samuel ng langis sa ulo at sinabi ni Samuel na siya (si Saul) ang hinirang ng Dios na maging hari sa Israel upang siyang mamahala at magtanggol sa mga kalaban. Tuwang-tuwa ang mga Israelitas nang makita si Saul. Si Saul ay malakas at magandang lalaki. Siya ay mataas sa kanino mang lalaki sa bong Israel.

Sa mga unang panahon ng pamamahala ni Saul, ang lahat ay mabuti at maayos ang pamamalakad at ang Dios ay laging sumasa kanya, subali't nang siya'y magpanalo na sa maraming labanan, si Saul ay naging palalo at nagkasala na sa Dios. Sa wakas ay ini-utos ng Dios kay Samuel na sabihin kay Saul na malapit ng matapos ang kanyang pagigi-ging hari, at ini-utos ng Dios na si David na isang batang pastor ng mga hayop ay siyang busan ng langis.

Ang taong palalo ay pinarurusahan ng Dios, at ang kapalalu-an ay siyang naging kasalanan ni Satanas. Dapat alalahanin ng sino man na kinakailangang magpakababa ang tao upang huwag itakuwil ng Dios.

Nalungkot ng labis si Saul nang ayaw na sa kanya ang Dios na siya'y maghari sa Israel. Namamalagi

siyang mahabang oras sa pag-iisip at pag-aala-ala sa napagsapit ng malungkot niyang buhay. Isang araw ay sinabi sa kanya ng kanyang mga utusan na siya'y dalhan ng isang taong tumutugtog ng alpa upang siya'y maaliw at pasayahin ang kanyang loob, at dinala nila sa kanya si David.

Hindi alam ni Saul na si David ay binusan na ng langis ni Samuel. Si Saul ay tinubu-an ng pag-ibig at inaring parang tunay na anak si David. Ginawa ni Saul si David na tagapagdala ng kanyang sandata. Naging maligaya ang buhay ni David sa palacio ng hari. Kapag nakikita ni David na malungkot si Saul, ay aaliwin at tutugtog ng alpa, at sa ganito'y mapapawing lahat ang kalungkutan ng hari. Sa David at ni Jonatan na anak ni Saul ay naging magkaibigang matalik. Ang lahat ng tao sa Israel ay tinubu-an ng pag-ibig kay David, at sa ganitong pangyayari ay lubhang nanibugho si Saul. Nagagalit sa Saul kapag pinupuri ng mga tao si David dahil sa kanyang katapangan. Sa wakas ay pinag-isipan ni Saul na patayin si David.

SI DAVID AT ANG HIGANTE GOLIAT

Ang pinakamahigpit na kalaban ng mga Israelitas ay ang mga Pilisteos. Ang mga ito minsang nagtayo ng kampo sa ibabaw ng isang bundok. Ginawa naman ng mga Israelitas ay nagtayo rin sa ibabaw ng bundok ng kampo. Ang dalawang armada ay kapuwa handa sa labanan.

Sa mga Pilisteo ay kabilang ang isang malaking higante na ang pangalan ay Goliat. Araw-araw ay nagpapatanaw na mag-isa ang higante at humihyaw sa mga Israelitas na pumili sila ng isang tao na ilalaban sa kanya at kung siya'y matalo ay magiging lingkod ng mga Israelitas ang mga Pilisteo, at kung talunin naman niya ang kanyang kakalabanin ay magiging lingkod nila ang mga Israelitas.

Ang haring Saul at ang kanyang mga kampong Israelitas ay natatakot na makipaglaban pagka't tinitiyak nila na sinoman sa mga Israelitas ay walang mailalaban na hindi tatalunin ng matapang at malakas na higante.

Lumipas ang maraming araw na wala isa man sa mga Israelitas na mangahas lumaban sa nasabing higante. Isang araw ay natungo si David sa kampo ng mga Israelitas. Narinig niya ang paghahamon ng higante. Nagalit si David, at ipinagtanong niya kung sino ang nagbahamong yaon. Sinabi niya na siya ang lalaban.

Nguni't sinabi ng haring Saul kay David na hindi siya maaaring lumaban sa higante na marami ng pinagdaanang labanan at laging nananalo.

Nguni't ang sagot ni David sa hari ay ganito:
"Ako'y pumatay na ng leon at oso na nangunguha ng
tupa sa tupahan ng aking ama. Umaasa ako na ang
Dios na nagtanggol sa akin ng ako'y makipaglaban sa
mababangis na hayop ay ipagtatangol din ako sa pa-
lalang higanteng iyan."

Kinuha ni David ang kanyang tungkod at pumili
ng limang batong makinis at inilagay sa kanyang supot
at saka niya pinaroonan ang higante Goliat.

Nagalit na lubha ang higante at ang sabi "Ako
ba'y isang aso lamang na pagdadalhan ng isang tung-
kod".

Sumagot si David at ang sabi "Ikaw ay parito sa
akin na may dalang espada, sibat at kalasag, ako
aman ay naparito sa pangalan ng Dios na siyang
magdadala sa iyo sa aking mga kamay", - at pagdaka'y
dinukot sa supot ang isang bato at hinagis ang hi-
gante na ang tama ay sa neo. Nasubsub ang higante
sa lupa at pagdaka'y nilapitan ni David at kinuha
ang tabak ng higante at tinagpas ang leeg. Siyang
pagkalagot ng buhay ng higante Goliat.

Ang mga taong nagtitiwala sa Dios at sa Dios
umaasa, ay dinadaig ang lahat ng kasakunaan at
tinatalo ang lalong mahihigpit na kaaway ng kalu-
luwa.

ANG HARING DAVID

Nang tatlumpung taon na ang gulang ni David,
siya ay naging hari sa Israel. Siya ay mabuti sa
kanyang nasasakupan, at ipinagtatangol niya sila
sa kanilang mga kaaway. Sa kanyang pamamahala sa
Israel, ay naging dakila siya at makarangyarihan.
Nilusob niya ang Jerusalem at kanyang nakuha, at
ito ang ginawa niyang kanital. Pinalagyan niya ng
bakod na bato sa palibot, at tinawag niya ang lugar
na ito ng Siyudad ni David.

Nang kapanahunan ng kanyang paghahari, ay hini-
kayat niya ang mga tao na sambahin nila ang Dios.
Dinala niya sa Jerusalem ang ARKA na nakuha ng mga
Pilisteo. Ginawan niya ng pinakabahay ang Arka, at
ipinagpatayo niya ng Tabernakulo sa bundok ng Sion.

Dinala ang Arka sa bagong tabernaculo na hatid
ng isang malaking prusision, at binabantayan ng
may tatlumpung libong sandatahan. May mga tumutug-
tog ng alpa at pluta. Si David ay tumutugtog ng
alpa sa unahan ng prusision. Pagkaraan ng mga ilang
hambang ay itinigil ang prusision at naghahandog ng
sacrificio. Ang lahat ay nagagalak na makita ang
Arka na nasa bagong Siyudad ni David.

Nang nasa bagong tabernaculo na ang Arka, ay
hinati ng hari ang mga pare ng dalawampu't apat na
grupo na magpapalit-palit ng paglilingkod sa harap
ng Dios. Humirang si David ng apat na libong tutug-
tug sa araw-araw.

Si David ay hindi lamang dakilang hari kungdi isang dakilang manunula. Siya'y pinagkalooban ng Dios na makasulat ng mga tula na kung tawagin ngayon ay Nga Awit.

Sapagka't iniibig ni David ang Dios, sa kabila naman ay iniibig ng Dios si David, at pinangaku-an pa siya ng Dios na sa kanyang mga lahi sisipot ang tagapagligtas ng sangsimukob. Inisip ni David na magtayo ng isang templo, nguni't nagpadala ang Dios ng isang propeta na nagsabi kay David na hindi siya kungdi ang kanyang anak ang magtatayo ng templo, at ang kanyang kaharian ay mamamalagi magpakailanman.

ANG MASUWAYING SI ABSALON

Si David ay natukso at nagkasala sa Dios. Kinuha niya si Bersabe na isang babaeng may-asawa at ipinapatay niya ang asawa nitong si Kapitang Urias na kapitan ng kanyang hukbo. Nagalit ang Dios kay David kaya't ang ginawa ng Dios ay pina-punta si Propeta Natan upang siyang magsalita kay David ng kanyang mga kasalanang nagawa. Kinilala ni David ang mga nagawang pagkakasala, at marahang namutawi sa kanyang mga labi ang mga salitang "Ako nga'y nagkasala sa Dios." Dahil sa pagpapakumbaba at pangungumpisal niyang ito sa Dios ay pinatawad siya, nguni't bilang parusa sa kanyang pagkakasalang nagawa, ay pinahatdan siya ng Dios ng sari-saring pagsubok.

Isa sa pinakamalaking pagsubok ng Dios sa kanya ay ang paghihimagsik laban sa kanya ng anak niyang si Absalon. Hinikayat ni Absalon ang mga taong bayan at ng inakala na niyang marami ang kanyang kampon ay nagpahayag na ng guerra laban sa kanyang amaang si David. Nang makita ng haring David na marami ang kanyang kalaban, ay iniwan ang Jerusalem at nagtungo sa Cedron.

Si David ay lumuluha at walang sapin ang paa na tumawid sa Cedron at tinungo ang Olivete. Isang tao na nagnangalang Semei ang bumato kay haring David nang ito ay makita at tinawag pa ang haring David na isang taong uhaw sa dugo. Nang makita ito ng utusan ng haring David ay papatayin na sana si Semei, nguni't sinansala ni David at sinabi sa kanyang mga utusan na huwag siyang patayin

at siya'y pabayaang at marahil ay maaawa rin sa akin ang Dios kung makita niya ang aking kalungkutan.

Sinundan ni Absalon ang kanyang ama hanggang sa Jordan at dito nagkatagpo ang dalawang armada at pagdaka'y nagpamook sa kagubatang ito ng Jordan. Napipilan ang mga sundalo ni Absalon at siya'y biglang tumakas sa kagubatan. Sa pagtakbo ng kanyang kabayo ay naparaan sa ilalim ng isang punong kahoy na nakalawit ang sanga at sa mga sangang ito ay napapulupot ang kanyang buhok at nasabit at siya'y nabitin, at ang kabayo niya ay naketakbo at siya'y naiwan. Isa sa mga general ng haring David na humahabol kay Absalon nang ito'y makitang nakabitin, tumarak ng tatlong tarak sa dibdib sa may tapat ng puso at si Absalon ay biglang nalagutan ng hininga.

Nang marinig ng haring David ang pagkamatay ng kanyang anak ay nalungkot ng labis at biglang napa-sigaw ng "Anak ko, anak kong Absalon".

Si David ang katulad ni Kristo na lumuluha at ipinananalangin pa ang kanyang mga kaaway kahit na yaon ang mga nagsipagpakong sa kanya,

ANG KARUNUNGAN NI SOLOMON

Pagkatapos ng apat na pung taon ng paghahari sa Israel ay namatay si David. Ang napalit sa kanya ay si Solomon na kanyang anak. Sa pasimula ay sinunod ni Solomon ang mga halimbawa na iniwan ng kanyang nasirang amang si David. Isang gabi ang Dios ay napakita kay Solomon at tinanong siya kung anong bagay ang ibig niyang ibigay sa kanya ng Dios. Ang sabi ni Solomon sa Dios ay ganito: Ako po ay iyong ginawang hari na isang batang musmos sa karunungan at kakaunti ang nalalaman, nguni't ang pamamahalaan ko ay isang bansang malaki ng Israel, kaya kung ako'y inyong pagkakalooban ng isang ganan na pagkaunawa ng mabuti at hindi mabuti upang ako'y makagawa ng tapat na paghatol sa aking mga nasasakupan.

Lubhang nagalak ang Dios sa sagot na ito, kaya sinabi ng Dios: Sapagka't ang hiningi mo ay karunungan at hindi ang mahabang buhay at kayamanan, ay idaragdag ko sa iyo ang lahat ng ito.

Ang karunungan ni Solomon ay agad nataya sa isang pagsubok. Dalawang babae ay dumulog sa kanya at humihingi ng hatol sa hindi pagkakasundo. Ang sabi sa kanya ng isa: Kaming dalawa ng babaeng ito ay nagkasamang tumitira sa isang bahay. Ang kanyang anak ay namatay, nguni't nang ako'y natutulog ay kinuha ang aking anak at ipinalit sa akin ang kanyang anak na patay. Makita ko na hindi yaon ang aking anak nang ako ay magising.

Ang sagot naman ng isa - ang buhay na bata ay

kanyang anak at ang patay ay anak niyong isang kasama niya. Nagkagalit na naman ang dalawa, at sa paraang ito ay alanganing hatulan kung alin ang totoo.

Nag-utos ang haring Solomon at nagpakuha ng isang gulok at ipinahahati ang batang buhay na pinag-aawayan, at ipinabibigay ang tig-kalahati sa dalawang babae.

Nang hahatiin na ang buhay na bata ay biglang sumigaw ang isang babae at hinahadlangan ang hahati at ang sabing pamanhik sa hari ay huwag ng hatiin at ibigay ng buo at buhay doon sa isa.

Sumagot naman ang isa at ang sabi ay hatiin at huwag magkamit ang sinoman sa kanilang dalawa.

Nagsalita ang haring Solomon at itinuro ang unang babaeng nagsalita at sinabi sa kanyang utusan na dito ibigay ang batang buhay sapagka't siya ang tunay na ina.

ANG SULAT SA PADER O SA DINGDING

Nang si Baltazar ay siyang hari sa Babylonia ay inanyayahan niya ang may isang libong mga mahal sa isang pista. Ini-utos niya na ang maliliit na bangang ginto at pilak na nakuha ng kanyang amang si Nabukodinasor sa templo ng Jerusalem ay gamitin sa pista. Ang mga nasabing banal na banga ay siyang ininuman ng alak ng hari at ng kanyang mga panauhin.

Sa kanilang pagkakatuwa at pag-inom ng alak sa banal na banga ay sumipot ang isang kamay sa pader at sumulat. Ang kamay ay sumulat ng ilang salita at saka nawala.

Nang makita ng hari ang kamay na sumulat ay biglang namutla at natakot. Siya'y biglang napa-sigaw at tinawag ang mga pantas upang sabihin sa kanya kung ano ang kahulugan ng mga nakasulat sa pader. Sa sino mang makapagsabi sa kanya ng kahulugan ng nakasulat sa pader ay ipinangako niya na susuutan niya ng damit na purpura na ang ibig sabihin ay gagawin niya na isang kaballerong mahal sa palacio at magkakaroon ng isang tanikalang ginto sa leog at magiging ikatlong pinakamataas sa buong kaharian. Subali't isa man ay walang makapagsabi sa hari ng kahulugan.

Siyang pagpasok ng reyna sa loob ng kuartong pinagsasayahan. Siya ang nagsabi sa hari na si Daniel ang pagtanungan tungkol sa bagay na iyon, na gaya ng ginawa ng una ni Haring Nabucodinasor.

Si Daniel ay ipinatawag at iniharap sa hari, at sinabi ng hari ang kanyang pangako sa sino mang makapagsabi sa kanya sa nakasulat sa pader.

Ang sabi ni Daniel sa hari sa mga nakasulat na ito ay ganito:

"Binigay ng Dios sa iyong amang si Nabucodinasor ang isang kaharian at saganang kapangyarihan at kaluwalhatian, nguni't ang iyong ama ay naging palalo, kaya't binabawi ng Dios ang lahat ng kapangyarihan sa kanya. At ikaw Baltazar na kanyang anak, ang lahat ng ito ay nalalaman mo. Nguni't hindi ka nagpakabait at itinaas mo ang iyong sarili laban sa Dios. Ginamit mo ang banal na banga sa iyong pista, kaya tingnan mo ang mga nakasulat sa pader: MAME TESEL PARES. Ang MAME ang kahulugan ay binilang ng Dios ang iyong kaharian at binigyan ng wakas. TESEL ang ibig sabihin ay tinimbang ka ng Dios at nakilalang kulang. PARES ang kahulugan ay paghahati-hatiin ang iyong kaharian at ibibigay sa mga taga Media at taga Persia".

Nasindak ang haring Baltazar, gayonman ay tinupad ang pangako niya kay Daniel. Nang gabi ring yaon ang hari'y pinatay.

Ang kasaysayan ay nagsasabi sa atin na sinoman na lumapastangan sa mga kagamitan ng simbahan na ukol sa Dios at sa kabanalan, ay pinarurusahan.

SI DANIEL SA KUEBA NG MGA LEON

Nang mamatay na ang haring Baltazar, si Darius na taga Media ang nahaliling hari. Si Darius ay nalulugod din kay Daniel kaya't ito ay ginawa niyang isa sa mga pamunuan.

Makaraan naman ang ilang panahon ay si Cyrius naman ang naging hari sa Babylonia. Pinagkalooban din ni Cyrius si Daniel ng karangalan at kapangyarihan. Sinubukan ni Daniel na turuan ang hari ng mga bagay ukol sa Dios, sa tunay na Dios. Makilala ni Daniel na tila naniniwala ang hari sa kanya.

Pinahintulutan ng hari si Daniel na sirain at igibo ang mga idolo, nguni't ang mga tao sa Babylonia ay nangagalit at nagsabi sa hari na kukunin nila si Daniel at kung hindi papayag ang hari ang siya nilang kukunin. Nasindak ang hari at pinayagan niya na kunin si Daniel.

Dinala nila si Daniel at inihagis sa kueba ng mga leon. Nguni't hindi pinatay ng mga leon si Daniel ni hindi inano.

Sa loob ng anim na araw ay nasa kueba si Daniel na kasama ng mga leon. Siya'y gutom na gutom at hindi siya binibigyan ng pagkain. Nang panahong yaon - sa malayo sa Babylonia, ay may isang profeta na ang pangala'y Habacuc. Siya ay may dalang pagkain para sa mga manggagawa sa bukid, nang walang ano-ano ay bigla siyang itinaas at dinala ng isang anghel at itinuloy sa Babylonia sa kueba ng mga leon

na kinalalagyan ni Daniel. Sa utos ng anghel ay ibinigay ni Habacuc ang dalang pagkain kay Daniel. Pagkatapos ay itinaas ng anghel si Habacuc at dinala sa kanyang bahay. Gayon pinakain ng Dios si Daniel sa kueba ng mga leon.

Nang ikapitong araw ay tiningnan ni Cyrius kung ano ang nangyari kay Daniel. Gayon na lamang ang laki ng kanyang pagkamangha nang makita niyang nakaupong tahimik si Daniel na kasama at katabi ang mga mababangis na leon. Ini-utos niya na kunin si Daniel at ang ihagis naman sa mga leon ay ang mga kaaway ni Daniel.

Nang ihagis na ang mga kaaway ni Daniel ay biglang sinakmal at pinatay ng mga leon at kinain. Ganyan ang nangyayari sa mga taong hindi kumikilala sa tunay na Dios.

ANG PAGBABALIK SA JERUSALEM

Ang mga Judio ay nanatiling bihag sa loob ng pitumpung taon. Nang si Cyrius na hari ng Persia ay maging hari sa Babylonia ay gumawa siya ng isang pamamahayag na oinahihintulutan ang mga Judio na makabalik o maka-uwì sa kanilang bayan. Si Zorobabel, isang principe ng mga Judio ay dinala ang may apat-na-pong libong tauhan niya sa Jerusalem. Ibinalik din ni Cyrius sa mga Judio ang mga bangang ginto at pilak na kinuha ni Nabucodinasor sa simbahan ng Jerusalem.

Nang sumagit sa Jerusalem ang mga Judio mula sa Babylonia, ay nagtayo sila ng isang pangsamantalang altar at gumawang muli ng mga panalangin at paghahandog. Nguni't ang mga matatanda ay nalulungkot dahil sa ang bagong templo na itinayo ay hindi katulad ng una. Gayon man ay inaaliw sila ni propeta Aggeus at sinasabi sa kanila na ang kaluwalhatian ng bagong templo ay lalo at higit kay sa una sapagka't doon papasok ang Mesias na tutubus sa sala ng sanglibutan.

Makaraan ang dalawang-pung taon, si Esdras, na isang baral na pare ay nagtungo sa Babylonia at tinipon ang naruong mga Judio na naiwan at ibinalik sa Jerusalem. Sa tulong ng kanyang kaibigang si Nehemias ay tinuruan ang mga tao sa utos ng Dios. Ipinayo ni Nehemias na lagyan ng pader na bato ang palibot ng Jerusalem at ito'y natapos sa loob ng dalawang buwan.

Nang mga araw na yaon ni Nehemias, ay lumita ang kahuli-hulihang profeta na si Malakias na may apat na raang taon bago pa ipinanganak ang Mesias. Ipinahayag ni Malakias na mababago na ang dating paraan ng paghahandog at mapaalitan na ng bago na hindi na mapaparam magpakailanman at ito ang mangyayari mula sa sinisikatan ng araw hanggang sa nilulubugan niyon.

Nang magiba ang templo ni Solomon, ay itina-
go ni propeta Jeremias ang Arca Testamento. Kaya
ng itayong muli ang bagong templo at nang hindi
makita ang dating Testamento Del Arca, ay nilaga-
yan na lamang ng isang bato ang dating kinlalag-
yan ng nasabing Testamento.

Itirago ng Dios ang arca ng kinlalagyan ng
Lumang Kautusan, upang ibanda ang Bago sa pag-
dating ng Mesias.

SI TOBIAS AT ANG KANYANG ANAK NA LALAKI

Lubhang nagumon ang mga Israelitas sa mga
pagkakasala. Sa wakas ay nawasak ang kanilang
kaharian. Sila'y dinalang mga bihag ng mga taga
Asirya. Kabilang sa mga bihag ay isang taong may
takot sa Dios. Tobias ang kanyang pangalan. Ang
gawain niya ay aliwin ang mga kasamang bihag,
pakanin at paramtan.

Nang ipapatay ng hari sa Asirya na si Sennarib
ang maraming Israelitas ay ini-utos niya na huwag
ibaon ang kanilang mga bangkay. Ang ginawa ng
matandang Tobias ay lihim na ibinabaon sa kanyang
looban ang mga bangkay. Isang araw na siya'y
pagod na pagod sa paggawa ay napahilig siya at
nakatulog. Nang siya'y magising ay bulag na
siya at bindi makakita.

Nang siya'y matanda na, at sa kanyang pag-
gugunita na malapit na siyang mamatay ay tinawag
niya ang kanyang anak at kanyang pinagsabihan na
kanyang igagalang at mamahalin ang kanyang ina.
Pinagbilinan din niya na layu-an ang pagkakasala
at matakot sa Dios. Limasan ang mahibiran at

Sa kanilang paglalakad ay sumapit sila sa isang ilog at nagpahinga si Tobias upang maligo. Sa lilitaw ang isang malaking isda at ibig sakmalin si Tobias, nguni't sinabi ng anghel na huli-hin ang isda at katayin ang laman para makain at ingatan ang atay, apdo at puso para gawing gamot.

Nang sila'y magbalik at maka-uwi na sa bahay, ay inilagay na nila ang gamot sa mata ng matandang Tobias, at nagbalik na muli ang paningin at siya'y nakakita. Ang anghel ay nagpakilala sa mag-ama at sinabi na siya ang Arkanghel San Micael na sinugo ng Dios upang pagalingin ang mga mata ng matandang Tobias, alang-alang sa kanyang mga dalangin at mga pagkakawang-gawa.

ANG PAGSILANG NI SAN JUAN

Noong kapanahunan ng paghahari ni Herodes sa Judea, sa isang munting bayan na malapit sa Jerusaleman ay may isang parang naninirahan na ang pangalan ay Zacarias at ang kanyang asawa ay si Isabel. Ang mag-asawang ito ay kapuwa mabait at mabuti at masunurin sa utos ng Dios. Nananalangin sila araw-araw sa Dios na pagkalooban sila ng isang anak na lalaki, sapagka't sila'y matatanda na ay wala pa sila kahit isang anak.

Isang araw na mag-iisa si Zacarias sa loob ng templo at nagsusunog ng insenso sa altar ay biglang sa lilitaw ang isang anghel ng Dios na nagsabi kay Zacarias na marinig na ng Dios ang kanyang mga panalangin.

Sinabi ng Angel kay Zacarias na siya'y magkakaroon ng isang anak na lalaki at ang itatawag niya ay Juan, at ito ang magdudulot sa kanya ng malaking katuwaan at hihikayatin ang mga tao sa Dios. Siya ang maghahanda upang tanggapin ng mga tao ang Tagapagligtas.

Si Zacarias ay nag-alinglangan sa sinabi ng anghel kaya't ang tanong niya ay ganito: "Si Isabel ay matanda na, - paano manganganak pa siya?" Sumagot ang anghel at ang sabi: "Ako ay si Gabriol na Anghel ng Dios, at sinugo niya ako upang ibalita sa iyo ang lahat ng ito, nguni't hindi ka naniniwala, kaya bilang parusa sa iyo mula ngayon ay hindi ka makapagsasalita hanggang sa maganap ang lahat ng bagay.

Sa labas ng templo ay may mga taong nananangin. Sila'y magtataka kung bakit matagal sa loob si Zacarias. Sa wakas ay lumabas din siya, subali't siya'y pipi at hindi siya makapagsalita sa mga tao, at hindi niya maibalita ang kanyang nakita.

Ang anak na lalaki ni Isabel at ni Zacarias ay siyang sinugo ng Dios na magbalita sa mga tao ng pagdating ng Mesias. Ang sugong ito ay dili iba at si Juan Bautista o maniminyag.

BAGONG TIPAN

ANG PAGBABALITA

May isang dalaga na naninirahan sa Nazaret ng Galilea. Siya ay pinsan ni Isabel na asawa ni Zacarias. Si Maria ay isang mahal na Virgen. Hindi siya gumagawa ng kahit kaliit-liitang kasalanan. Siya malinis at katulad ng mga anghel.

Siya ay nag-asawa kay Josep na karpintero at ito ang hinirang ng Dios na tumingin at mag-alaga kay Maria.

Makaraan ang anim na buwan mula ng pakita ang Anghel Gabriel kay Zacarias, ay inutusan ng Dios ang nasabing anghel upang sugu-in si Maria. Kasalukuyang nananalangin si Maria sa Dios, nang biglang sa sisipot ang isang anghel at siya'y binati ng ganito: "ABA GINOONG MARIA, NAPUPUNO KA NG GRASIA, ANG DIOS ANG SUMA SA IYO, BUKOD KANG PINAGPALA SA TANANG MGA BABAE".

Si Maria ay nagitla at siya'y namangha kung bakit siya binati at pinuri ng gayon ng Anghel. Nagsalitang muli ang Anghel at ang sabi: "ANG DIOS AY NALULUGOD SA IYONG KABUTIHAN AT KALINISAN. Pinagpala ka niya at sumugu-in sa iyo ang Espirito Santo at manganganak ka ng isang lalaki at ang itatawag mo sa kanya ay JESUS. Siya'y tatawaging Anak ng Dios, at siya'y magiging dakilang Hari, at ang kanyang kahari-an ay walang hanggan".

Si Maria ay masunurin. Alam niya ang anghel ay sumugo ng Dios, kaya ang tugon niya ay ganito: "Harito ang kanyang alipin, at mangyayari ang kanyang kalooban".

Nang ito'y masabi, ay raging ina siya ng Dios, Ang ikalawang Persona Ng Kabanal-banalang Tatlo, ay kumuha sa kanyang sarili ng isang katawan at kaluluwa at sumilid sa tiyan ng mahal na Virgen. Ito ay isang hiwaga at Dios lamang ang naka-aalam.

Ang pagparoon ng Anghel kay Maria ay tinatawag na pagbabalita, sapagka't ibinalita ang pagsilang ni Jesus. Ipinagpipista ang pagbabalitang ito ng anghel kay Maria sa tuwing ika dalawampu't lima ng buwan ng Marso na araw ng pagkadalaw ng Anghel kay Maria na ina ni Jesus at ina ng lahat na umiibig sa kanya.

ANG PAGDALAW NI STA. MARIA KAY STA. ISABEL

Ibinalita rin ng Anghel San Gabriel kay Santa Maria na ang kanyang pinsang si Santa Isabel kahit matanda na ay magkakaanak ng isang lalaki at walang hindi mangyayari sa kalooban ng Dios.

Gumayak si Santa Maria upang dalawin ang kanyang pinsang si Santa Isabel. Bundok at kaparangan ang kanyang dinaanan sa malayong paglalakbay, hanggang sa dumapit sa bahay ni Santa Isabel.

Si Isabel ay namangha sa hindi niya akalainang pagdalaw ng kanyang pinsan. Ang puso niya ay nag-uumapaw sa galak. Naririnig niyang nagsasalita sa kanya ang Espirito Santo tungkol sa kalagayan ni Santa Maria, kaya't ang bati ni Santa Isabel sa kanyang pinsan ay ganito:
"Bukod na pinagpala ka sa tanang babaeng iba, at gayundin pinagpala ang iyong magiging bunga, kaya't sino akong pinarituhan at dinalaw ng ina ng aking Panginoon?"

Ang bati ng Anghel Gabriel at bati ni Santa Isabel ay siyang raging unang bahagi ng dasal na ABA GINOONG MARIA at ang mga huling bahagi ay dagdag na lamang ng simbahan.

Tatlong buwang tumigil si Santa Maria at tinulungan ang kanyang pinsan hanggang sa makapanganak ng isang lalaki.

Ang mga kamag-anakan at mga kaibigan ay nagsidalaw upang makita ang batang ipinanganak. Sila'y nagtanong-tanungan kung ano ang ipangangalan sa bata at inaasahan nila na marahil ay Zacarias din ang ipangangalan dahil sa ama. Subali't nang tanungin nila si Zacarias ay sumulat. Ito sapagka't hindi makapagsalita at pipi, at ang isinulat ay JUAN ANG KANYANG PANGALAN, at nang ito'y maisulat na ay nakapagsalita si Zacarias.

Ang batang si Juan ay lumaki at raging banal. Siya'y umalis at tumira sa ilang, hanggang sa dumating ang takdang oras at panahong taning sa kanya ng Dios upang magsimula siya sa kanyang gawain.

ANG KAPANGAANAKAN

Nang mga araw na yaon ay nasasakop halos ang buong mundo ng emperador sa Roma na si Augusto Cesar at kabilang sa kanyang nasasakupan ang mga judio. Ibig niyang maalaman ang bilang ng mga tao sa kanyang sakop, kaya't ini-utos niya na ang lahat ng mga tao ay mag-siuwi sa kanikanilang bayan at mangapatala.

Si Maria at si Joseo ay naninirahan sa Nazaret sa Galilea. Sila'y kabilang sa lahi ni David kaya sa Belen sila dapat magpatala, sa sakop ng haring David. Nao'y boang Disiembre at napakalamig. Ang Belen ay malayo sa Nazaret nguni't doon sila mbibilang para magpatala. Sila'y marunurin sa utos ng emperador, at alam nilang yaon ay kagustuhan ng Dios.

Gabi ng dumating sa Belen si Maria at si Joseo. Napakalayo ng kanilang nilakaran at sila'y pagod na pagod. Agad silang humanap ng isang lugar para sila'y makapaghinga ng gabing yaon. Ngunit ang Belen ay punong-puno ng tao at marami pa ang dumating. Halos nalibot na nila ang maraming bahay, nguni't wala silang matuluyan, hanggang sa sila'y makarating sa isang yungib na pahingahan ng mga hayop. Dito sila napahinga upang magpa-raan ng gabi,

Sa nasabing kueba at sa gabing yaon ay siyang pagdilang ng Mesias. Binalot ng Virgeng Maria ang bata at inihiga sa dayami. Ito ang kauna-unahang Pasko.

Sa ganitong kalagayan ang Anak ng Dios ay naging tao. Siya'y nanaog dito sa lupa at wala isa mang tumanggap sa kanya maliban kay Maria at kay Josep. Ipinanganak siya sa lalong kaaba-abang lugar na kasama ng mga hayop at nahiga sa sabsaban na ang naging banig ay dayami na kina kain ng mga hayop. Pinili niya ang ganito upang tularan ng mga tao ang lubos na pagpapakababa. Gayon man ay hindi rin mawala sa marami ang pagmamataas at pagpapalalo.

Ang Pasko ay isang masayang pista sa taon-taon na ginagawa at ipinangingilin ng mga Kristiano bilang alaala sa dakilang araw ng pagsilang ng Panginoon at Tagapagligtas.

ANG ISA PASTOR

Noo'y tahimik na tahimik sa Belen. Ang lahat ng tao'y nanghihimbing. Wala isa mang nakaaalam na may kahanga-hangang nangyari. Sa mga burol sa labas ng Belen ay may mga pastor na nagbabantay ng kanilang mga alagang hayop.

Sa lilitaw ang isang maligayang liwarag at isang anghel ang napakita sa mga nasabing pastor. Natakot ang mga pastor nguni't sinabi ng anghel na huwag silang mangatakot at sila'y hahatdan niya ng magandang balita. Sumilang ang Mananakop, ang Kristong Panginoon. "Paroon kayo at inyong dalawin at siya'y nakahilig sa sabsaban". Biglang lumitaw ang maraming anghel na nag-aawitan at pinupuri ang Dios sa kaitaasan. Matapos ang awitan ay nangawala ang mga anghel at pati ng maligayang liwarag, at muling nagdilim ang kaparangan.

Nagkatinginan ang mga pastor dahil sa himalang nakita. Nagkaisa silang dumalaw at nagtungo sila sa Belen upang sambahin ang bagong silang na panginoon. Nang sila'y dumating ay nakita nila at sila ay lumuhod at sinamba si Jesus.

Nag-si-uwi sila sa bahay na pinupuri ang Dios at kanilang ibinalita sa mga kaibigan at mga kapit-bahay ang kahanga-hangang nakita at narinig ng gabing yao.

ANG PACHAHANDOG

Nang makaraan ang apat na pung araw, ay dinala ni Maria at ni Josep si Jesus sa templo ng Jerusalem upang iyalay sa Dios.

Sa templo ay nakita ni Maria at ni Josep ang banal na lalaking si San Simeon. Sadyang nagtungo si Simeon sa templo ng araw na yaon sapagka't sinugo siya ng Espirito Santo, upang makita niya ang ipinangakong Mesias. Kinalong ni Simeon si Jesus at magpapasalamat sa Dios sapagka't nakita niya ang Mananakop.

Naroon si Ana sa loob ng templo at matanda na. Siya'y lubhang nagagalak sapagka't nakita niya ang ipinangakong Mesias na malaong pinaka hihintay ng lahat.

ANG TATLONG HARI SA KARUNUNCAN

Nang panahong yaon sa dakong silanganan na lubhang malayo sa Jerusalem, ay may mga naninirahan na tatlong lalaking marurunong na pawang mga pantas at dalubhasa. Isang gabi ay nakakita sila ng isang bagong tala na sumilang. Ang kanyang liwarag ay bukod-tangi sa iba.

Narinig nila na isang tala ang magiging tanda ng pagsilang ng Mananakop, kaya sumakay sila sa kamelyo at sila'y nagdale ng mga pang-handog. Sila'y nagbuhat sa iba't ibang kaharian at hindi sila magkakasama, nguni't nagkatagpo-tagpo sila sa daan dahil sa sinusundang tala. Ng sila'y dumating sa Jerusalem ay biglang nawala ang talang sinusundan.

Sa bawat makitang tao ay itinatanong nila kung saan naroon ang bagong ipinanganak na hari ng mga judio. Narinig ni Herodes ang sinasabi ng tatlong hari, at nagpuyos ang kanyang kalooban sa malabis na paninibugho. Nangangamba siya na may isang bagong hari na aagaw sa kanya ng kanyang kahari-an. Tinawag niya ang mga pari at kanyang itinanong kung saan ipinanganak ang ipinangakong Mesias.

Sinabi ng mga pari kay Herodes na doon ipinanganak sa Belen ng Judea.

Sinabi ni Herodes sa tatlong hari na sila'y magsilakad at kung makita nila ay ibalita lamang nila kay Herodes at ibig naman nitong dumalaw at

makita ang bagong hari hindi upang sambahin kung-di upang patayin.

Nilisan ng tatlong hari ang Jerusalem at napakita na naman sa kanila ang talang sinusundan hanggang sa ihatid sila sa pinto ng kueba na kinororoonan ng kanilang pinaghahanap na bagong silang na Mananakop. Nagsiluhod sila at kanilang sinamba at ibinigay ang kanilang dalang handog na ginto, insenso at mira.

Nang gabing yaon, sa pagtulog ng tatlong hari, ay sinabi sa kanila ng Dios sa panaginip na huwag sabihin kay Herodes kung saan naroon si Jesus, at sila'y mag-iba ng daan kung sila'y magsisiuwi.

Sa pangyayaring ito ay itinuturo sa akin na dapat nating ibigay ang pinakamabuting handog kay Jesus, sapagka't sa kanya natin tinanggap ang lahat, kaya't ang lahat ay ibalik natin sa kanya. Dahil sa atin ay nagtiis siya ng lahat ng hira, kaya't ang lahat ng hira ay dapat nating tiisin dahil sa kanya.

ANG PAGTUNGO SA EGIPTO

Ang haring Herodes ay nag-aantay sa pagbabalik ng tatlong hari upang malaman niya kung saan maroon ang bagong hari na ipinanganak, nguni't hindi nagdaan ang tatlo, at sa gayon ay lubhang magalit si Herodes. Inutusan niya ang kanyang mga sundalo na patayin ang lahat ng mga bata sa Belen buhat sa gulang na dalawang taon na pababa, at sa paraang ito ay inakala ni Herodes na pati si Jesus ay mapapasama na rito na mamamatay.

Nagsilakad ang mga sundalong inutusan upang tumupad sa walang kasing-samang utos ng balakyot na may pusong ganid. Binahay-bahay ng mga sundalo at pinagpapa-patay ang lahat ng mga bata na pawang walang malay at walang mga kasalanan.

Subali't hindi napatay si Jesus ng mga sundalo ni Herodes. Nang gabing yaon ay napakita kay Josep ang isang anghel ng Dios at sinabi na siya'y magbangon at dalhin niya ang bata at ang ina nito at doon sila magtungo sa Egipto sapagka't ibig ng haring Herodes na sila'y ipahamak. Nagbangon si Josep at sila'y gumayak at nagtungo sila sa Egipto. Sa paraang ito ay naligtas si Jesus.

Makaraan ang ilang taon buhat ng ipapatay ni Herodes ang mga batang walang malay, ay dinatnan siya ng isang nakapangingilabot na sakit na tinubuhan ng mababahong sugat ang kanyang buong katawan at nilalabasan ng mga u-od at ito na ang kanyang ikinamatay. Nang mamatay na si Herodes, ang nahaliling hari ay ang kanyang anak na si Arquilao.

Muling napakita ang isang anghel ng Dios kay Josep at sinabi na sila'y magbalik at doon manirahan sa Israel.

Ang banal na pamilya ay nagsi-alis sa Egipto at nagbalik sa Israel, nguni't si Josep ay natatakot at baka saktan ni Arquelao si Jesus, kaya hindi sila tumira sa Belen kungdi sa Galilea sa kanyang matandang tahanan sa Nazaret.

Dito lumaki si Jesus sa piling ng kanyang ama't ina. Siya'y lubhang masunurin sa magulang, at ito ay isang halimbawa na itinuturo niya sa atin na dapat tayong maging masunurin sa magulang, at lalong-lalo na sa Dios.

SI JESUS SA LOOB NG TEMPLO

Nang mga araw na yaon, ang lahat ng judio na may panahon, ay nagsitungo taon-taon sa Jerusalem upang makipagpasko. Ang pistang ito ay ginaganap alang-alang sa pagkahango ng mga Israelitas sa kaalipinan sa kamay ng mga taga Egipto. Nang si Jesus ay labing dalawang taong gulang, ay isinama siya ni Maria at ni Josep sa Jerusalem upang sila'y mamista.

Nang matapos na ang Pasko si Maria at si Josep ay nagbalik na sa Nasaret. Sila'y kasama ng maraming kamag-anak at mga kaibigan, at naka ilang araw din sila sa Jerusalem.

Sa kanilang paglalakad ay inaasahan ni Maria at ni Josep na si Jesus ay nakakasama sa karamihan, nguni't ng dumating na ang gabi ay wala si Jesus at hindi nila makita. Hinanap nila at ipinagtanong sa mga kasama nguni't wala isa man na nakakita kay Jesus. Gulong-gulo si Maria at si Josep na nagbalik sa Jerusalem.

Dalawan araw silang naghanap at halos nalibot na nila ang buong Jerusalem, nguni't hindi rin nila natagpu-an. Nang ikatlong araw ay nagpasok sila sa templo, at doon nila nakita si Jesus na kahalobilo ng mga pantas at dalubhasa. Ang mga pantas at dalubhasang ito ay pawang mga guro at ang kanilang tungkulin ay mag-aral ng Batas at ituro sa mga tao. Ang mga nasabing guro ay lubhang nagsisihanga sa mga tanong at sagot ni Jesus, at hindi sila makapaniwala na ang gayong

kabata ay magtaglay ng gayong karunungan.

Nang makita ni Maria at ni Josep si Jesus ay lubhang nagalak sila. Lumapit si Maria kay Jesus at ang mabanayad at malambot na salita ay ganito: "Anak, bakit mo kami iniwan, lungkot na lungkot kami ng paghahanap sa iyo". Si Jesus ay sumagot sa ina at ang sabi: "Bakit ninyo ako hinahanap, - hindi baga ninyo alam na ako'y naparito upang tupdin ang utos ng aking Ama"? At si Jesus ay nagtindig at umalis sa templo at sumama na sa kanyang ina, at magbalik na sila sa Nazaret.

Ang ganitong pangyayari ay ipinakita sa atin ni Jesus na dapat nating ibigin ang Dios ng lalo sa lahat. Upang makatupad tayo sa kalooban ng Dios ay kailangan nating iwan ang lahat ng mga pinakamamahal natin sa buhay na ito.

ANG PAGBIBINYAG KAY JESUS

Nang panahong yaon, si Juan na anak ni Zacarias at ni Isabel ay batlumpung taon ang gulang. Mula sa pagkabata ay nanirahan na siya sa ilang. Ang tinakain niya ay balang at pulot pukyutan. Buhat sa ilang ay tinawag siya ng Espiritu ng Dios upang maghanda sa pagdating ng Tagapagligtas. Umalis siya sa ilang na iba sa karaniwan ang kanyang pananamit, at balat ng hayop ang kanyang pamigkis sa bayawang.

Si Juan ay nagtungo sa tabi ng ilog Jordan sa lugar na maraming tao ang nagdaraan patungo sa Jerusalem. Siya'y nagsasalita sa mga tao at sinasabi niya na sila'y magsipagsisi at malapit na ang kaharian ng mga langit. Sinasabi pa niya na sila'y magponitencia dahil sa kanilang mga kasalanan. Kung itanong sa kanya ng mga tao kung ano ang dapat nilang gawin, ang isasagot ni Juan ay bahaginan ng kanilang mga kayamanan ang mga mahihirap. Sa mga maninigil naman ng buwis ay sinasabi niya na yaong karampatan lamang ang kanilang sisigilin. Sa mga bundalo naman ang kanyang sinasabi ay huwag magbibintang sa sino man kung hindi totoo.

Binibinyagan ni Juan sa ilog ng Jordan ang lahat ng nagpepenitencia, tanda ng malinis nilang kaluluwa. Si Juan ay tinawag na Mamiminyag pagka't binibinyagan niya ang marami para ihanda sa Panginoon. Marani sa mga nakarinig ang nangag-akala na si Juan ay isang dakilang Profeta. Ang paniwala

naman ng iba ay siya ang pangakong Mesias. Nguni't ang sabi ni Juan sa mga tao ay ganito: "Kayo'y binibinyagan ko sa tubig, nguni't ang dumarating na sumusunod sa akin ay lalong dakila kay sa akin, at hindi ako karapat-dapat ni magdala ng kanyang sandalyas. Siya ang magbibinyag sa inyo sa Espirito Santo."

At sa wakas, isang araw, ay lumapit kay Juan si Jesus at napabibinyag. Tumanggi si Juan na binyagan si Jesus at ang sabi'y siya ang dapat binyagan. Subali't nagsalita si Jesus at ang sabi: "Binyagan mo ako Juan at yaon ang kaloobán ng aking Ama". Kaya sumunod si Juan at bininyagan si Jesus.

Matapos mabinyagan si Jesus ay biglang nabuksan ang mga langit at nanaog ang Espirito Santo sa anyong kalapati at tumapat kay Jesus, at mula sa langit ay nagsalita ang Ama at ang wika: "Siya ang sinisinta kong Anak na aking kinalulugdan".

Kung tayo'y mabinyagan tayo'y nagiging mga anak ng Dios, at pumuputong sa atin ang Espirito Santo at nahuhugasan ang ating mga kasalanan.

SI JESUS AY TINUKSO NG DIABLO

Matapos ang pagbibinyag kay Jesus ay ini-hatid siya ng Espirito Santo sa ilang sa tabi ng Jordan. Siya ay nag-ayuno doon ng apat na pung araw at apat na pung gabi. Sa loob ng apat na pung araw ay hindi siya kumain ni tumikim ng anoman, kaya't siya'y gutom na gutom.

Siyang paglapit sa kanya ng manunukso at ang sabi: "Kung ikaw ay anak ng Dios ang mga batong ito ay gawin mong tinapay". Sumagot si Jesus at ang sabi: "Hindi lamang sa tinapay nabubuhay ang tao, kungdi sa bawa't salitang nagmumula sa Dios".

Dinala si Jesus ng diablo sa Jerusalem at inilagay sa pinakamataas na dako ng templo. Sinabi ng diablo kay Jesus: "Kung ikaw ay anak ng Dios ay magpatihulog ka mula dito hanggang ibaba. Sapagka't nasusulat na hindi ka pebaba-yaan ng kanyang mga anghel at ikaw ay itataas at hindi ipahihintulot na magasgas ang iyong mga paa sa bato". Sumagot si Jesus at ang sabi: "Nasusulat din naman na huwag tukuhin ang Panginoon mong Dios".

Ang diablo ay hindi pa rin nawawalan ng loob. Ibig niyang tukuhin si Jesus minsan pa, kaya't dinala niya si Jesus sa tuktok ng isang mataas na bundok, at ipinatanaw niya ang malalaking kaharian at madlang kayamanan, at pagkatapos ay nagwika kay Jesus: "Ibibigay ko sa iyo ang mga kahariang iyan kung ako'y iyong luhuran at sam-bahin".

Sumagot si Jesus sa manunukso at ang wika:
"Lumayas ka, Satanas, ang Panginoon mong Dios ang
siyang dapat mong luhuran at sambalin, at siya
lemang ang dapat mong paglinkuran". Lumayas ang
diablo at iniwan si Jesus. Siyang pagpansag ng
mga anghel at may dalang pagkain kay Jesus.

Umalis si Jesus sa ilang at nagbalik sa
bayan. Nagdaan siya sa lugar na kinaroroonan
ni Juan. Nang makita ni Juan si Jesus na duma-
rating ay nagsalita sa karamihan na itimuturo
si Jesus: "Narito ang Kordero ng Dios na nag-
aalís ng kasalanan ng sanglibutan. Siya ang
sinasabi ko sa inyo na darating na lalong dakila
kay sa akin. Binibinyegan ko kayo ng tubig upang
siya'y makilala, at pinatutunayan ko sa inyo na
Siya ang Anak ng Dios."

ANG MGA UNANG DISIPULOS

Nang sumunod na araw na nakikipag-usap si Juan
sa dalawang tao sa tabi ng ilog Jordan at tinutu-
ru-an sila ng mga bagay na ikinalulugod ng Dios,
ay siyang pagdaraan ni Jesus at itinuro ni Juan sa
dalawa at ang sabi: "Narito ang Kordero ng Dios".
Nang ito'y marinig ng dalawa ay iniwan si Juan at
sumunod kay Jesus.

Ang dalawang ito ay si Andres at si Juan.
Naririnig ni Jesus na ang dalawa ay sumusunod sa
kanya. Si Jesus ay lumingon at ang tanong sa dalawa:
"Ano ang inyong hinahanap". Hindi maalaman ng
dalawa ang isasagot. Nagtanong ang dalawa kay
Jesus at ang sabi: "Guro, saan po kayo tumitira?"
Ang sagot naman ni Jesus: "Sumunod kayo sa akin at
nang inyong makita". Sumama naman si Andres at si
Juan kay Jesus at sila ay inaaralan.

Si Andres ay may isang kapatid na ang pangalan
ay Simon at siya'y dinala ni Andres kay Jesus. "Ikaw
ang si Simon Bar-Jona, na tatawaging Cephas na ang
ibig sabihin ay Pedro, samakatuwid ay Bato". Nguni't
hindi alam ni Pedro at hindi niya talastas na siya
ang magiging pangulo ng simbahang itatayo ni Jesus.

Nang sumunod na araw ay gumayak si Jesus upang
tumungo sa Galilea. Nakita niya ang isang tao na
nagngangalang Felipe. Tiningnan ni Jesus si Felipe
at ang sabi: "Sumama ka sa akin". At si Felipe ay
sumunod at sumama kay Jesus.

May isang kaibigan si Felipe na ang pangalan ay Nathaniel. Pinuntahan ni Felipe si Nathaniel at ang sabi: "Nakita namin yaong isinulat ni Moises at ng mga Profeta - si Jesus na taga Nazaret". Napatawa si Nathaniel at ang sabi kay Felipe: "Mayroon bang isang mabuti na sisipot sa Nazaret?" "Parito ka at tingnan mo" - ang sabi ni Felipe, at si Nathaniel ay sumama upang makita si Jesus. Nang makita ni Jesus si Nathaniel ay nagsalita at ang sabi: "Narito ang isang tunay na Israelita na walang masamang pag-iimbot sa kapuwa". Si Nathaniel ay namangha, kaya't ang tanong "Pano mo ako nakilala?" Ang tugon ni Jesus: "Bago ka tinawag ni Felipe sa iyong pagkakaupo sa silong ng punong igos ay nakita na kita". Si Nathaniel ay lubhang nagtake at siya'y naniwala, kaya't bigla siyang napasigaw "Guro, ikaw ang Anak ng Dios". Si Jesus ay tumugon at ang sabi: "Dahil sa aking sinabi ay naniwala ka. Lalong malalaking bagay na higit sa rito ang iyong makikita".

Ang mga taong ito - Si Andres, Juan, Simon, Felipe at si Nathaniel, ay siyang mga unang disipulo ni Jesus, at sa huli ay hinirang Niya na maging mga apostol.

ANG UNANG HIMALA NA GINAWA NI JESUS

Si Jesus at ang kanyang mga disipulos ay nagtungo sa Canaa sa Galilea. Sila'y naanyayahan sa isang kasalan. Si Maria na ina ni Jesus ay naroon din sa pistahang yaon. Sa dami ng mga panauhin ay naubusan ng alak ang naghanda. Nagugulo ang isip ng lalaking ikinasal dahil sa naubusan ng alak, at mapapahiya siya sa mga panauhin. Si Maria ay naawa sa may handa, kaya't marahang nagwika kay Jesus: "Naubusan sila ng alak". Tumugon si Jesus at ang sabi: "Ay ano mayroon sa iyo at sa akin. Hindi pa dumarating ang aking oras."

Talastas ni Maria na inilibig ni Jesus ang lahat ng tao, at kanyang tinutulungan ang mga may kapansanan. Talastas ni Maria na siya'y pagbibigyan ni Jesus sa kanyang kahilingan, kaya't si Maria ay lumapit sa mga naglilingkod at ang wika: "Gawin ninyo kung ano ang sasabihin niya sa inyo".

Sa loob ng bahay ay may nakatayong anim na tapayan na sisidlan ng tubig. Tinawag ni Jesus ang mga nagsisilbi at sinabing punu-in ng tubig ang anim na tapayan, at nang mapuno na ay binindecionan niya, at saka ipinabigay sa punong tagapaglingkod.

Tinikman ng pinagdalan ang dinala sa kanya. Nang matikman niya ay napakasarap na alak, kaya't namangha ang punong namamahala sa banda. Sinabi niya sa lalaking ikinasal na kahit saang handaan ang unang ibinibigay sa mga panauhin ay ang pinakamasarap na alak, nguni't itong masarap ay iyong ipinagpahuli.

Yaon ang kauna-unahang himala na ginawa ni Jesus sa bayan ng Canaa, na ginawang alak ang tubig sa kahilingan ng kanyang ina. Tayo man ay tatanggap din kay Jesus ng biyaya kung tayo'y daraing sa kanyang ina at ina nating si Maria.

Nakita ng mga disipulos ang kapangyarihan ni Jesus at lalo silang naniwala sa kanya. Ito ang una sa marami niyang ginawang mga himala na nagpapatotoo ng kanyang pagka-Dios. Buhat noon ay lumaganap na ang kanyang kabantugan, at maraming mga tao ang dumarating at humahanap sa kanya. May mga pilay at bulag, mga pipi at mga ketongin, na pawang pinagaling niya. Kahit saang dako ng Judea at Galilea at sa mga kanugnog bayan ay pinagagaling niya ang lahat ng nananampalataya sa kanya, at kahit mga patay ay binubuhay niya.

IPINAGTABUYAN NI JESUS ANG MGA MAGTITINDA SA TEMPLO

Sa templo ng Jerusalem ay idinaraos ang Pasko sa taon-taon. Si Jesus at ang kanyang mga disipulos ay dumalo sa masabing pista. Nang si Jesus ay papasok na sa templo ay nakita niya ang mga nagbibili ng mga baka, tupa at mga kalapati, at ang mga nagpapalitan ng mga kuarta, at ang ingay at gulo ay gayon na lamang. Kumuha si Jesus ng isang lubid na pangpalo at kanyang ipinagtabuyan ang mga nagtitinda, at sinabi ni Jesus sa kanila na yaon ay bahay ng kanyang Ama at hindi dapat gawing pamilihan.

Nagalit kay Jesus ang mga judio at sinabi sa kanya kung sa anong matuwid ang kanyang pinanghahawakan at ginawa niya ang gayon, at siya'y hiningan pa ng tanda. Isinagot sa kanila ni Jesus na sirain nila at igiba ang templo na yaon at itatayo niya sa loob ng tatlong araw. Ang sinasabi ni Jesus ay ang kanyang sariling katawan, nguni't hindi nauunawaan ng mga judio.

Dito na nagsimula ang poot ng mga escribas at pariseos kay Jesus. Ang mga pariseos at eskribas ay ang mga judio na nag-aral ng batas. Sila'y sumusunod lamang sa hugis at sa titik ng batas, subali't sila'y hindi namumuhay ng mabuti at hindi nila iniibig ang Dios. Ang kanilang inisip ay sila ang mga pinakamabuti at pinakamarunong sa lahat ng tao. Sila'y naninibugho kay Jesus at naiinggit sa kanya dahil sa siya'y kaibigan at iniibig ng mga tao. Si Jesus ay pinagkakasalanan ng mga Pariseos at eskribas dahil siya'y nakikisama sa mga maniningil ng buwis at sa mga makasalanan. Si Jesus ay mabait

kahit sa mga Samaritano na ina-ayawan ng mga judio.

Kaya pinag-isipan ng mga Pariseos at Eskribas na si Jesus ay ipapatay.

NAKIPAGUSAP SI JESUS SA ISANG BABAENG SAMARITANA

Sa daang mula sa Judea hanggang sa Galilea, si Jesus at ang kanyang mga disipulos ay naparaan sa Samaria. Sila'y tumigil sa lugar na kinaroroonan ng balon ni Jacob at nagpahinga si Jesus. Ang kanyang mga disipulos ay nagtungo sa bayan upang bumili ng kanilang makakain, at si Jesus ay naiwan na tabi ng balon. Hindi nalaon at dumating ang isang babaeng Samaritana upang sumalik ng tubig. Nagsalita si Jesus sa babae na siya'y painumin ng kaunta. Ang babae ay namangha at tumugon na kung bakit si Jesus ay isang judio ay hihingi ng inumin sa isang Samaritana.

Ang tugon ni Jesus sa babae ay ganito: "Kung nalalaman mo lamang ang kaloob ng Dios at kung nakikilala mo ang humihingi sa iyo ng kaunting inumin, ay walang pagdala na hihingi ka sa kanya at bibigyan ka niya ng tubig ng buhay". Sa sagot na ito ni Jesus ay namangha ang babae, at ang sabi: "Malalim ang balon at wala ka namang maisasalók, - paano ka makakukuha ng buhay na tubig"? Sumagot si Jesus at ang wika: "Ang sinomang uminom sa tubig na iyan ay muling mauuhaw, nguni't ang makainom sa tubig na aking ibibigay ay hindi na mauuhaw magpakailan man". "Pahingín mo ako ng tubig na iyan" - ang tugon ng babae. Sinabi ni Jesus sa kasapusan na Samaritana na siya ang ipinangakong Mesias, at sinabi sa Samaritana ang lahat ng mga kasalanan na kanyang nagawa sa mula't mula, at natigilan ang babae dahil sa hindi niya akalain na ang kanyang mga ikinukubling lihim ay maalaman ni Jesus.

Ang babaeng Samaritana ay umuwi na sa bayan. Ibinalita niya sa mga tao na si Jesus ay ang Kristo. Sinabi niya sa mga tao na ang lahat niyang lihim ay sinabi ni Jesus. Hindi nalaon at dumating kay Jesus ang kanyang mga disipulos na may dalang pagkain para sa kanya at siya'y pinakain. Sinabi ni Jesus sa kanyang mga disipulos na ang kanyang pagkain ay ang gawin niya ang kalooban Niya na nagsugo sa kanya. Hindi naman nalaon at nagsi-rating ang maraming taga-Samaria at inanyayahan si Jesus na tumigil sa kanila. Si Jesus ay nagpalumag sa Samaria ng dalawang araw, at inaralan niya ang mga tao. Ang mga tao ay naniwala kay Jesus at sinabi nila sa babaeng Samaritana na nagbalita sa kanila, na si Jesus ay siyang tunay na Tagapagligtas ng buong mundo.

Buhat sa Samaria ay nagbalik si Jesus sa Galilea at inaralan niya ang mga tao sa sinagoga na dalanginan ng mga judio.

GUMAWA SI JESUS NG MARAMING MGA HIMALA

Isang araw ng pangilin ay nagpunta si Jesus sa sinagoga ng Nazaret na kanyang nilakhan. Dito ay ipinahayag niya at ipinakilala na siya ang Mesias, nguni't ang mga tao ay hindi maniwala sa kanya. Sinabi ni Jesus: "Walang Propetang sumilang sa kanyang sariling bayan". Nagalit ang mga tao kay Jesus at dinala siya sa tuktok ng isang bundok upang ihagis siya sa ibaba. Subali't si Jesus ay nakatakas at nakatanan sa kanila.

Isang araw sa Kaparnaum ay may lumapit kay Jesus na isang pinuno at naki-usap na pagalingin ang kanyang anak na lalaki na malubhe na at mamamatay. Sinabi ni Jesus sa pinuno na kung hindi siya makakita ng tanda ay hindi siya maniniwala. Ang sabi kay Jesus ng ama ng batang mamamatay: "Halina, bago mamatay ang aking anak". Sinabi ni Jesus sa Ama ng bata: Yumaon ka, at ang anak mo ay magaling na at buhay". Ang pinuno ay naniwala kay Jesus at siya'y umuwi. Sinalubong siya ng kanyang mga utusan at ibinalita sa kanya na magaling na at buhay ang kanyang anak. Itinanong ng pinuno kung anong oras gumaling, at ang sagot ng mga utusan ay kahapong ikapito ng umaga. Ang pinuno ay nagpasalamat sa Dios, sapagka't yaon ang oras ng sabihin sa kanya ni Jesus na siya'y umuwi at magaling na ang kanyang anak.

Isang araw nang pangilin ay nagtungo si Jesus sa sinagoga ng Kaparnaum. Samantalang nangangaral si Jesus sa sinagoga ay may isang lalaki na parang baliw na nagsisigaw. Ang taong ito ay may masamang espirito sa katawan. Sinabi ni Jesus sa masamang espirito na

lumabas siya at umalis sa tao. Umalis ang masamang espiritu at ang tao ay gumaling ng oras ding yaon. Ang lahat ay nagtaka, at nawika nila sa kanilang sarili na pati nang masamang espiritu ay sumusunod kay Jesus.

Umalis si Jesus sa sinagoga na kasama ang kanyang mga disipulos at nagtungo sa bahay ni Simon Pedro. Ang babaeng binaan ni Pedro ay may sakit at mataas ang lagnat. Hinawakan ni Jesus sa kamay ang may sakit at ibinangon at biglang umibis ang lagnat at gumaling at nangelaga na sa mga panauhin. Nang lumubog na ang araw ay maraming may sakit ang dinala kay Jesus, at ipinatong niya ang kanyang mga kamay sa kanila at sila ay pinagaling.

Naglibot si Jesus sa bayan at inaralan niya ang mga tao at itinuro niya ang mga dapat gawin na ikalulugod ng Dios. Pinagaling niya ang mga may sakit na lumalapit sa kanya at naniniwala sa kanya.

PINAGALING NI JESUS ANG ISANG LALAKING
LUMPO

Isang araw sa Kaparnaum, si Jesus ay nangangaral sa isang bahay. Napakaraming tao ang nakikinig sa kanya at walang daanan kahit sa pinto sapagka't nasasarhan ng mga tao. Dumating ang apat na tao na pasan ang isang may sakit na nasa higaan. Ang tao ay hindi makagalaw at lumpo at baldado na ang buong katawan (paralitiko).

Kang dumating sa bahay ang apat na may pasan sa may sakit, ay hindi nila mailapit kay Jesus sapagka't walang madaanan at ang buong bahay ay siksik sa dami ng tao. Ang ginawa ng apat na may dala ay ini-akyat ang maysakit sa bubungan at binutas ang pulupo at doon inihugos ang maysakit hanggang sa malapag sa harap ni Jesus.

Nakita ni Jesus ang pananampalataya ng apat at ng maysakit kaya't an sabi niya: "Anak, ipinatawad na ang iyong mga kasalanan". Nang marinig ng ilang mga eskribas ang mga sinabi ni Jesus, ay nagsalita sila na si Jesus ay walang galang sapagka't ang Dios lamang ang makapagpapatawad sa mga kasalanan. Nang matanto ni Jesus ang mga iniisip ng narooong mga eskribas ay nagsalita siya sa kanila, at ang sabi: "Bakit kayo naglisip ng hindi mabuti sa inyong mga puso?" Alin бага ang magandang sabihin sa "PINATAWAD NA ANG IYONG MGA KASALANAN" kay sa "MAGBANGON KA AT DALHIN MO ANG IYONG HIGAA AT LUMAKAD KA". Nguni't upang maipakilala sa inyo na ang Anak ng tao ay may kapangyarihang magpatawad ng mga kasalanan dito sa lupa", - at hinarap ni Jesus ang maysakit at ang wika: "Magbangon ka; dalhin mo ang iyong banig at umuwi

ka sa bahay". Nagbangong bigla ang maysakit at dinula ang banig at umuwi sa kanyang bahay. Ang lahat ng taong naroroon na nakakita ay pawang nanggilalas sa namasdang himala na ginawa ni Jesus na tanging Dios lamang ang makagagawa.

Ang himalang ito at ang mga salita ni Jesus ay magpapakilala sa atin na siya ay may karapatang makapangpatawad kung tayo'y humihingi sa kanya ng kapatawaran, at ang kanyang ginawang himala na hindi magagawa ng sinoman kungdi ng Dios lamang ay siya, nagpapatunay na ang lahat ay magagawa ni Jesus sa atin kung kanyang iibigin.

PUMILI SI JESUS NG LABING-DALAWANG
APOSTOLES

Si Jesus ay naparoon sa isang bundok at nana-
langin sa buong magdamag. Nang kinaumagahan ay
tinawag niya ang kanyang mga disipulos at sa kanila'y
humirang siya ng labing dalawang apostoles. Ang
kanyang mga nahirang ay si Simon Pedro at ang kan-
yang kapatid na si Andres; si Santiago at si Juan
na mga anak ni Zebedeo; si Felipe at si Bartolome
na tinatawag na Nathaniel; si Mateo at si Tomas; si
Santiago at si Judas Tadeo na mga anak ni Alfeo;
at si Simon Zelotes at si Judas Iscariote. Ang
labing dalawang ito ay tinawag na mga Apostoles.
Binigyan sila ni Jesus ng higit na kapangyarihan
kay sa ibang mga disipulos.

Si Jesus ay nalulungkot sa dami ng mga nagsi-
sisunod sa kanya. Sila'y parang mga tupe na walang
pastor. Sinabi ni Jesus sa kanyang mga disipulos:
"Marami ang manani nguni't kulang sa manggagawa.
Idalangin ninyo sa Parginoon upang siya'y magpedala
ng maraming manggagawa upang anihin ang mga pananim".

Isang gabi ng makapanalangin na si Jesus, ay
tinawag niya ang kanyang labing dalawang Apostoles
at sinabi niya na sila ay magsi-yaon at kanilang
aralan ang mga anak ng Israel at kanilang sabihin na
malapit na ang kaharian ng Dios.

Binigyan sila ni Jesus ng kapangyarihan na maka-
pagaling ng mga may sakit, ng mga ketongin at ng
mga pinapasukan ng masasamang espirito, at ang mga

Huwag ninyong isipin na ako'y naparito upang sirain ang kautusan. Naparito ako upang lalong pagtibayin ang kautusan. Ibigin ninyo ang inyong mga kaaway, at gawan ninyo ng mabuti ang mga napoot sa inyo. Sapagka't kung ang inyong iibigin ay mga nagsisilibig lamang sa inyo, ay ano ang inyong mapapakinabang? Hindi ba gayon din ang gawa ng mga Gentil?. Kayo'y magpakasakdal na gaya ng inyong Ama sa langit na sakdal. Huwag kayong hahatol nang huwag kayong hatulan. Nakikita ninyo ang puwing sa mata ng iba at ang inyong puwing ay hindi ninyo nararamdaman.

Magsipag-ingat kayo sa mga bulaang propeta na may damit tupa, nguni't sa loob ay mga lobong maninila. Sa kanilang mga bunga ay makikilala ninyo sila. Ang mabuting punong kahoy ay nagbubunga ng mabuti, at ang hindi mabuting kahoy ay hindi nagbubunga ng mabuti. Hindi ang lahat ng tumatawag sa akin ng Panginoon, Panginoon, ay makapapasok sa kaharian ng langit, kungdi yaong gumaganap ng kalooban ng aking Ama."

PINAGALING NI JESUS ANG ALILA NG CENTURION

Nang unang panahon, ang mga sundalong Romano ay pinamamahalaan ng mga puno na kung tawagin ay centurion. Ang centurion sa Kaparnaum ay may isang alila o utusan na totoong mahal sa kanya. Nagkasakit isang araw ang nasabing alila, naglubha at nabingit sa kamatayan. Nagpunta ang centurion kay Jesus at nakiusap at ang sabi'y may sakit ang kanyang utusan. Sinabi ni Jesus na pupuntahan niya at pagagalingin. Sinabi ng centurion na alangan kay Jesus ang siya'y pumasok sa silong ng kanyang bubong at ang sabi pa ng centurion: "Sabihin mo po lamang ang salita at siya'y gagaling, sapagka't ako man ay may mga tauhan at ano mang iyutos ko ay sinusunod agad". Si Jesus ay nalugod at namangha sa sagot ng centurion. Sinabi niya sa mga naroroon na siya'y hindi pa nakakikita sa buong Israel ng isang tao na may pananampalatayang katulad ng sa centuriong yaon, kaya't ang sabi ni Jesus sa kanya, "Lumakad ka na at mangyayari ang iyong pananampalataya". Gumaling ang utusan ng centurion.

Iyan ay isang aral sa atin na tayo'y dumalangin kay Jesus ng may pananampalataya sa lahat ng ating pangangailangan.

BINUHAY NI JESUS ANG ANAK NA LALAKI
NG ISANG BALO

Si Jesus ay nagtungo sa siyudad ng Naim na kasama ang kanyang mga disipulos. Maraming mga tao ang nagsisunod sa kanya. Nang sila'y malapit na sa pinto ng siyudad ay nakasalubong sila ng isang patay na nasa ataul at ililibing. Ito ay kaisa-isang anak na lalaki ng isang balong babae. Nakita ni Jesus ang kahambal-hambal na pananaghot ng ina ng namatay. Si Jesus ay naawa at nagdalang habag kaya't ang wika, "Huwag kang tumangis" at kanyang hinipo ang ataul at ang sabi sa patay, "Binata, magbangon ka", at ang patay ay magbangon, naupo at nagsalita.

Ang lahat ng taong nangeron ay nawang nangamanga, at kanilang pinuri ang Dios at ang sabi: "Isang dakilang propeta ang narito sa atin ngayon, at dinalaw ng Dios ang kanyang mga tao". Kumalat sa buong Judea ang balita tungkol sa nangyaring himalang ito.

Ang pangyayaring ito ay magpapatunay na si Jesus ay Dios na nakapagpapabalik ng buhay sa isang taong patay na. Kung tayo'y nananampalataya sa kanya, ay gagawin din niya sa atin ang katulad ng kanyang ginawa sa ina ng binatang namatay alang-alang sa kanyang walang hanggang pagka-mawa-in sa lahat ng tao.

PINATAWAD NI JESUS SI MAGDALENA SA MGA
NAGAWANG KASALANAN

May isang parisco na nagngangalang Simon na nag-anyaya kay Jesus sa isang salo-salo. Nang nangakaupo na sa mesa ang mga panauhin, ay may isang magandang dalagang pumasok. Ang babaeng ito ay si Maria Magdalena, na alam ng lahat na isang makasalanan. Siya'y may dalang isang kahon ng mahahalagang pabango. Siya'y lumuluhang lumapit kay Jesus at lumuhod sa paanan nito. Ang dalawang paa ni Jesus ay hinugasan ng kanyang mga luha at hinalikan ng hinalikan, at pagkatapos ay pinahiran ng kanyang mahabang buhok, at saka ibinuho ang lahat niyang dalang pabango sa dalawang paa ni Jesus.

Nang makita ni Simon ang mga ginawa ni Magdalena ay nawika sa kanyang sarili na kung si Jesus ay isang tunay na propeta ay makikilala niya kung ano ang uri ng babaeng yaon, at malalaman niya na siya'y isang babaeng makasalanan.

Hindi nakaila kay Jesus kung ano ang iniisip ni Simon, kaya nagsalita si Jesus sa kanya ng ganito: "Simon, may sasabihin ako sa iyo". "Sabihin mo po Guro", ang sagot ni Simon. Ang sabi naman ni Jesus: "May isang taong nagpautang sa dalawang tao: ang utang ng isa ay limang daan at ang isa naman ay limampo. Sapagka't walang ibayad ay ipinatawad sa dalawa ang kanilang mga utang. Sa dalawang pinatawad ay sino ang dapat kumilala ng malaking utang na loob?"

"Ang pinautang ng malaki" - ang sagot ni Simon. "Tama ang iyong sinabi", - ang wika ni Jesus. At tiningnan si Magdalena at ang sabi ni Jesus kay Simon: "Nakikita mo ba ang babaeng ito? Ako'y dumating dito sa iyong bahay, nguni't hindi mo ako binigyan ng kaunting tubig na panghugas sa aking mga paa. Ang babaeng ito ay hinugasan ang aking mga paa ng kanyang mga luha at pinunasan ng kanyang mga buhok. Ako'y hindi mo hinagkan, nguni't ang babaeng ito pagdating na pagdating niya ay hindi na tinigilan ng halik ang aking mga paa. Hindi mo binusan ng langis ang aking ulo nguni't binusan ng pabango ang aking mga paa ng babaeng ito. Kaya ang masasabi ko sa iyo, Simon ay ito: "Napakaraming kasalanan ang ipinatawad sa babaeng ito pagka't siya ang kumilala ng malaking utang-na loob, at sa kanya na kekaunti, ay kaunti naman."

At saka nagwika si Jesus kay Magdalena: "Ipinatawad ang iyong mga kasalanan. Ang iyong pananampalataya ang nagligtas sa iyo. Yumaon kang payapa".

Nguni't ang tanang mga naroon ay nagsabi sa kanilang sarili: "Sino ito na nagpapatawad sa mga kasalanan?"

PINAHINTO NI JESUS ANG UNOS

Si Juan at si Andres mula nang sumama kay Jesus, ay marami ng tao ang nakapunta at nanampalataya sa kanya. Sila'y naging mga disipulos ni Jesus. Inaralan niya sila ng higit kay sa mga nakikinig. Minsa'y pinagpahayagan sila ni Jesus ng mga bagay na mangyayari sa hinaharap at sa haharapin.

Isang araw ay lumulan si Jesus sa isang daong, at doon niya inaralan ang maraming mga tao. Matapos ang kanyang pangangaral ay sinabi niya sa kanyang mga disipulos na sila'y tatawid sa kabilang ibayo ng dagat. Sa malaking pagod ay nakatulog si Jesus sa daong. Samantalang sila'y naglalayag ay dinatnan sila ng isang malakas na bagyo at sa lakas ng hangin ang alon ay kasingtaas ng bahay at ang kanilang daong ay halos mapuno ng tubig. Ang mga disipulos ay nangatakot dahil sa lumulubog na ang daong. Ginising nila si Jesus at ang wika nila: "Paringoon, ilitas mo kami at kami'y mamamatay". Sumagot si Jesus at ang sabi: "Bakit kayo nangatatokot, kayong mga kekaunti ang pananampalataya. Hindi ba ako'y kasama ninyo?" Tumayo si Jesus at nagsalita sa hangin at sa dagat at ang wika: "PAYAPA, TIGIL". Nang ito ay masabi ay biglang tumigil ang unos at naging matahimik ang dagat. Ang mga disipulos ay nangagtaka at ang sabi: "Sinong tao ito, na maging mga hangin at dagat ay sumusunod?".

ANG KATAKATAKANG PANGHUHULI NG MGA ISDA

Isang araw ay nakatayo si Jesus sa tabing dagat ng Genasareth. Dalawang bangka ang naroon sa tabing dagat. Ang isa ay kay Simon Pedro. Sumakay siya sa bangka na kinaroroonan ni Pedro, at ang sabi: Tayo na kung saan malalim ang tubig, at ihulog mo doon ang iyong lambat." Sumagot si Pedro at sinabing sila'y magdamag na nangisda at wala silang nahuli. "Gayon man, sapagka't sinabi ninyo na ihulog ko ang lambat ay iyon ang aking gagawin," at inihulog ni Pedro at ng kanyang mga kasama ang lambat. Pagkarami-raming isda ang kanilang nahuli at natigib ang dalawang bangka na halos lumubog.

Sa buong paghanga ni Pedro ay lumuhod sa paanan ni Jesus at ang sabi: "Iwan ninyo ako pagka't ako'y isang lalaking makasalanan," "Iluag kang mag-alaala," ang wika ni Jesus, "Magbuhat ngayon ay magiging mamamalakaya ka ng mga tao."

Ang sinabi ni Jesus ay panahong darating na si Pedro ay magiging pangulo ng kanyang simbahan, mangangaral sa mga tao.

BINUHAY NI JESUS ANG ANAK NA DALAGA NI JAIRO

Sa Kaparnaum ay may isang naninirahan na puno o namamahala sa sinagoga na nagngangalang Jairo. Siya ay may isang anak na batang babae. Isang araw ay nagkasakit ng malubha ang bata at ang kanyang buhay ay nabingit sa kamatayan. Minarapat ni Jairo na ipakiusap kay Jesus na pagalingin ang kanyang anak, at umaasa siya na si Jesus ay magdadalang habag sa kanya na katulad sa iba.

Nagpunta si Jairo kay Jesus at pagdating ay lumuhod kay Jesus at nagmakaawa at ang sabi: "Panginoon, ang anak ko ay mamamatay, nguni't halina, ipatong mo lamang ang iyong kamay sa kanya at siya'y mabubuhay".

Si Jesus ay lumakad na kasama ang kanyang mga disipulos at nagtungo sa bahay ni Jairo. Samantalang sila'y naglalakad ay may isang babae na labing dalawang taon ng maysakit. Ang babae ay lumapit sa dakong likuran ni Jesus at nawika sa kanyang sarili na kung mahipo lamang niya si Jesus ay pihong gagaling siya. At gayon nga ang ginawa ng babae. Hinipo niya si Jesus. Hindi nakaila kay Jesus ang gayon kaya't nilingon niya ang babae at ang wika: "Pinagaling ka ng iyong pananampalataya", at lubusang gumaling ang babae buhat ng mga sandaling yaon.

Samantalang nagsasalita si Jesus sa maysakit

na babae, ay may mga taong dumating na nagbalita kay Jairo na ang kanyang anak ay patay na kaya't hindi na dapat gambalain si Jesus.

Nguni't sinabi ni Jesus kay Jairo na huwag siyang mag-alaala, at siya'y manamoalataya.

Hindi nalaon at dumating si Jesus at ang mga kasama sa bahay ni Jairo. Ang lahat ay nasa alinlangan. Marami ang umiiyak sapagka't patay na ang batang babae. Sinabi ni Jesus sa mga naroon: "Bakit kayo nagugulo? Bakit kayo umiiyak? Ang bata ay hindi patay at siya'y natutulog lamang". Sa mga salitang ito ni Jesus ay maraming nagtawa sa kanya.

Sinabi ni Jesus kay Jairo na palabasin ang mga tao. Lumapit si Jesus sa balay at hinawakan sa kamay, at ang wika, "Dalaga, magbangon ka". Nagbangon ang batang babae at lumakad.

Sa nangyaring ito ay nakita natin ang dakilang kapangyarihan ni Jesus. Kung tayo'y may pananampalataya sa kanya, ay mahahabag din siya sa atin paris ng pagkahabag niya sa babaeng may sakit at kay Jairo.

NANG PARAMIHIN NI JESUS ANG TINAPAY

Maraming mga tao ang sumusunod kay Jesus kahit saan siya patungo. Minsan ay nagtungo siya sa isang bundok. Nang makita niya ang dami ng tao, ay nagtanong si Jesus sa kanyang mga disipulos kung saan makakabili ng tinapay para pagkain ng mga tao. Sinabi ng mga disipulos kay Jesus na hindi magkakasya ang halagang dalawang daang pisong tinapay, at may isang batang lalaki doon na ang tinda ay limang pirasong tinapay at dalawang isda lamang.

Sinabi ni Jesus na magsi-upo ang mga tao. Kumulang bumigit sa limang libo ang dami ng mga tao. Kinuha ni Jesus ang limang tinapay at ang dalawang isda at nagpasalamat sa Dios. Pinagpira-piraso niya at saka ini-abot sa kanyang mga disipulos upang ipamahagi sa mga tao.

Nang makakain na ang mga tao at mangabusog na ang lahat, ay sinabi ni Jesus sa kanyang mga alagad na tipunin ang lahat ng natira na hindi naubos at ang natipon ay labing dalawang buslo.

Nang makita ng mga tao ang nangyaring himala na dumami pa ang tinapay at mga isda nang sila'y makakain, ay naghiyawen na si Jesus ang tunay na propetang ipinangako na lilitaw sa mundo. Ibig ng mga tao na gawing hari si Jesus nguni't sila'y pinalayas ni Jesus. Nang kina-gabihan ay sumunod si Jesus sa kanyang mga disipulos sa Kaparnaum.

Minsan ay naghimala si Jesus na pinaraming muli ang tinapay. May apat na libong tao ang sumunod sa kanila. Ang mga disipulos ni Jesus ay walang dala maliban sa pitong pirasong tinapay.

Kinuha ni Jesus ang tinapay, nagpasalamat, at saka pinaghati-hati. Ini-utos ni Jesus sa kanyang mga disipulos na ipamahagi ang tinapay sa mga tao. Nang makakain na ang lahat ay may natira pang pitong buslo.

Sa mga himalang ito na pagpaparami ng tinapay ay ipinakita sa atin ni Jesus ang kanyang kapangyarihan. Ang kapangyarihang iyan ay ginamit niya hindi lamang sa tinapay dito sa lupa kungdi sa lalong pinakamahalagang tinapay doon sa langit na dili iba't ang kabanal-banal-an niyang katawan.

Kung tayo'y naghihirap at nagkakaroon ng sagabal ng pagsunod kay Jesus, ay kailangang pakanin natin ang ating kaluluwa ng kanyang katawag. Tinapay upang magkaroon tayo ng sapat na lakas na makasunod at makatupad sa kanyang mga utos.

TINAPAY NA GALING SA LANGIT NA IPINANGAKO NI JESUS

Nang kinabukasan na unang paghihimala ni Jesus na pinadami ang tinapay ay nakita ng mga tao na magsikain noon na wala na si Jesus sa bondok. Nagtungo sila sa Kaparnaum at nang-sila'y makita ni Jesus ay sinabi sa kanila: "Hinahap ninyo ako sapagka't kayo'y nangabubusog", ang sabi niya, - "Ang hanapin ninyo ay yaong tinapay na hindi na kayo magugutom magpakailan man".

"Ano ang dapat naming gawin upang makasunod sa kalooban ng Dios?" ang sabi ng mga tao. "Maniwala kayo sa kanyang sinugo" - ang tugon ni Jesus, "at kayo'y bibigyan ng Ama ng tunay na tinapay na galing sa langit" - ang sabi pa niya.

"Panginoon, bigyan mo po kami ng tinapay na yaon", ang sabi ng mga tao kay Jesus. "Ako ang tinapay ng buhay", - ang sabi ni Jesus - "ang sino mang lumapit sa akin ay hindi magugutom" - ang sabi pa niya.

"Ako ang tinapay ng buhay na nanaog mula sa langit. Ang makakain ng tinapay na ito ay hindi mamamatay kailan man. Ang tinapay na ibibigay ko sa inyo ay ang aking laman, at iyon ang magbibigay ng buhay sa mundo".

Ang mga judio ay nagtanong-tanungan at sinasabi nila na kung paano maibibigay ni Jesus ang kanyang laman upang kanilang makain.

Marami sa kanyang mga disipulos ang hindi naniniwala sa kanyang mga sinabi, kaya't sila'y nagsialis at siya'y iniwan nila at hindi na sumunod kailan man kay Jesus.

Si Jesus ay nagtanong sa kanyang mga apostoles: "Kayo, kayo ba'y magsisi-alis din?" Si Simon Pedro ay sumagot at ang sabi: "Panginoon, kanino kami paroroon? Nasa iyo ang mga salita ng buhay na walang hanggan. Kami'y sumasampalataya at naniniwala na ikaw ang Kristo, ang Anak ng Dios".

IBINIGAY NI JESUS KAY PEDRO ANG MGA
SUSI NG LANGIT

Si Jesus at ang kanyang mga disipulos ay nasa bayan ng Cesarea. Itinanong ni Jesus sa kanyang mga disipulos kung ano ang sinasabi ng mga tao tungkol sa kanya. Ang sagot ng mga disipulos ay may nagsasabi na si Jesus daw ay si Juan Bautista. May nagsasabi naman na siya'y si Elias. Anang iba naman si Jesus ay si Jeremias, o kaya'y isa sa mga propeta.

"Nguni't sa pagkakakilala ninyo, ay sino naman ako?" - ang tanong ni Jesus sa kanyang mga disipulos.

Si Simon Pedro ay tumugon at ang sabi: "Ikaw ang Kristo, ang Anak ng Dios na buhay".

Nagsalita si Jesus kay Pedro at ang wika: "Mapalad ka Simon Bar-Jona sapagka't hindi ipinahayag sa iyo ang bagay na ito ng laman at ng dugo kungdi ng aking Amang nasa mga langit. At sinasabi ko sa iyo na ikaw ay si Pedro, at sa ibabaw ng batong ito ay itatayo ko sa iyo ang aking iglesia at ang pinto ng hades ay hindi mananaig dito. Ibibigay ko sa iyo ang mga susi ng kaharian ng langit, at ang sino mang iyong talian sa lupa ay tatalian din sa langit, at ang iyong kalagan sa lupa ay kaka-lagan din sa langit".

Sa mga salitang ito ni Jesus ay ipinangako kay Pedro na siya ang magiging pangulo ng kanyang

iglesia. Ang mga susi ay tanda ng kapang-yarihan. Ang ibig sabihin ni Jesus ng mga salitang ibibigay niya kay Pedro ang mga susi ng langit ay bibigyan niya si Pedro ng kapang-yarihan na mamahala ng iglesia.

Si Pedro ang kauna-unahang Papa ng Iglesia Catholica Apostolica. Siya ang ulo dito sa lupa ng pananampalataya na itinatag ni Kristo.

Buhat ng hirangin ni Jesus si Pedro na isa sa mga apostoles, ay ipinahayag na niya sa kanila ang sasapitin ng kanyang buhay at ang kanyang kamatayan, at sinabi na niya sa kanila na sa ikatlong araw ay mabubuhay siyang muli. Pirangaralan ni Jesus ang kanyang mga apostoles at ang wika: "Ano ang mapapakinabang ng isang tao kung maging kanya man ang buong mundo at mapapahamak naman ang kanyang sariling kaluluwa?"

ANG PAGBABAGONG-ANYO NI JESUS

Isinama ni Jesus si Pedro, si Juan at si Santiago sa ibabaw ng isang bundok upang manalangin. Nang siya'y nananalangin ay nakita ng tatlong kasamang apostoles ang pag-babago ng kanyang mukha na nagliliwanag at nagnining-ning na parang araw na nakasisilaw. Nakita rin nila na may dalawang taong lumitaw sa kana't kaliwang dako ni Jesus. Ang dalawang ito ay si Moises at si Elias.

Ang mga apostoles ay pawang namangha sa gayong himalang nakita, at si Pedro ay biglang napasigaw at ang wika: "Guro, magtayo tayo ng tatlong tabernakulo dito: ang isa'y sa iyo, kay Moises ang isa at ang isa ay para kay Elias" Samantalang nagsasalita si Pedro, ay isang ulap na nagniningning ang sumipot at silang lahat ay natakpan, at may isang tinig na nagsalita at ang wika: "Ito ang sinisinta kong Anak, siya ang inyong pakinggan". Natakot ang mga apostoles at sila ay nangapasubsob. Sila'y hini-po ni Jesus at ang sabi: "Magsipagbangon kayo at huwag kayong mangatakot". Nang sila'y umu-nat at tumingin ay wala silang nakita maliban kay Jesus at gaya rin ng kanyang dating anyo. Sinabi ni Jesus sa tatlong apostoles na huwag sasabihin kanino man ang kanilang nakita hanggang siya'y hindi nagbabangon sa mga patay.

PINAGALING NI JESUS ANG ISANG INAALIHAN
NG MASAMANG-ESPIRITO

Sa paanan ng bundok ay maraming tao ang nakapaligid sa kanyang ibang mga disipulos. May isang taong tumakbo at sinalubong si Jesus at nagpatirapa sa kanyang paanan at sumigaw na kahabagan ang kanyang anak na lalaki na khabag-habag at himatayin. Naawa si Jesus at hinipo ang bata, at ang sabi sa masamang espirito: "Umalis ka at iwan mo siya", at ang bata ay gumaling ng oras ding yaon. Ang kanyang mga apostoles ay nagtaka, at nagsipagtanong kay Jesus: "Bakit hindi namin mapagaling ang batang yaon? Ginawa namin ang lahat ng aming magagawa nguni't walang nangyari?"

Sirabi sa kanila ni Jesus: "Sapagka't kulang kayo ng pananampalataya, tangi sa rito ay hindi napalalabas ang bagay na iyan kungdi sa pamamagitan ng mga pananalangin".

PINATAWAD NI JESUS ANG ISANG BABAENG
MAKASALANAN

Dinala kay Jesus ng mga eskribas at pariseos ang isang babaeng makasalanan. Ang sabi nila kay Jesus ay ganito: "Guro, ang babaeng ito ay lubhang makasalanan. Sa kautusan ay nasasabi na ang parusa sa ganito ay pukulin ng bato hanggang sa namatay. Ano naman ang iyong nasasabi?"

Ang babae ay umiitak at hiyang-hiya at hindi maisilay ang mukha kay Jesus. Si Jesus ay nahabag sa babae, at alam naman niya na tumpak ang sabi ng mga pariseos at eskribas at naaayon sa batas. Inaantay ng mga eskribas at pariseos na sumagot si Jesus at sinasabi nila kay Jesus na sila'y sagutin.

Sa wakas ay tumingin si Jesus sa mga eskribas at pariseos at ang sabi: "Kung sino sa inyo ang walang sala munti man, ay kumuha ng bato't puklin na", at yoruko si Jesus at sumulat sa lupa.

Ang mga eskribas at pariseos ay natilihan at namangha sa sagot ni Jesus. Naalala nila ang kanilang mga nagawang kasalanan. Wala isa man sa kanila na makapagsabi na siya'y walang kasalanan. Sila'y nangapahiya, at hindi sila nakakibo, at dahan-dahan isa isang umaalis, at sa wakas ay natira ang babae na nag-iisa.

Subali't ang mga Judio ay hindi maniwala sa sinabi ng tao. Tinawag ang kanyang mga magulang at tinanong kung totoo na ang kanilang arak na lalaki ay ipinanganak na bulag.

Ang tugon ng kanyang mga magulang sa mga judio ay nasa hustong gulang na ang kanilang anak at siya'y maaari nilang tanungin at siya na ang maaaring magsabi sa kanila. Nang tanunging muli ng mga judio ang lalaki ang sagot sa mga judio ay ganito: "Sinabi ko na sa inyo nguni't ayaw ninyo akong paniwalaan".

Sinabi ng mga judio na hindi nila nakikilala si Jesus, at kung saan siya nagbuhat ay hindi rin nila nalalaman.

Ang tugon ng taong pinadilat ni Jesus: "Sukat ang pinadilat niya ang aking mga mata at ako'y nakakita. Alam natin na hindi dinirinig ng Dios ang mga makasalanan. Dinidinig at iniibig ng Dios yaong mga umiibig sa kanya at tumutupad ng kanyang kalooban. Mulang lalangin ang mundo ay wala tayong narinig na isang taong ipinanganak na bulag na napagaling at nakakita. Kung si Jesus ay hindi Dios, ay wala siyang magagawang anoman".

SI JESUS SA BAHAY NI MARIA AT NI MARTA

Sa bayan ng Bethania na malapit sa Jerusalem ay may dalawang magkapatid na babae na naninirahan na kasama ng kanilang kapatid na lalaking si Lazaro.

Isang araw ay nagtungo si Jesus sa bahay ng nasabing magkapatid at doon nagpahinga. Si Maria ay naupo sa may paanan ni Jesus at nakikinig ng kanyang mga aral. Si Marta naman ay paroo't parito na naghahanda ng pagkain at nag-aayos ng pamamahay. Nang makita ni Marta si Maria, ay lumapit si Marta kay Jesus at nagsebi na patulungin sa kanya si Maria.

Sinabi ni Jesus kay Marta na kung bakit siya nagugulo sa maraming bagay, gayong iisang bagay ang kinakailangan, at ang pinakamabuti ang napili ni Maria, at ang bagay na yaon ay hindi makukuha sa kanya.

Madalas ipangaral ni Jesus sa mga tao na huwag laging mag-iisip ng salapi at ng iba pang mga bagay-bagay sa mundo, at sinabi rin niya na mahirap ang maglingkod sa dalawang panginoon, mangyayaring ibigin niya ang isa at kapootan ang isa. At ganito pa ang sabi ni Jesus: "Tingnan ninyo ang mga ibon sa himpapawid, at sila'y hindi nagtatanim ni nag-iimpok sa mga pangan, nguni't sila'y pinakakain ng Ama na nasa langit. Kayo pa kayang mga tao na mahigit pa

na mahigit pa sa ibon? Bakit kayo nagugulo ng tungkol sa pananamit? Tingnan ninyo ang mga lirio sa parang na tumutubo, sila'y hindi gumagawa at hindikumahabi, subali't kahit si Solomon sa kanyang pagkahari ay hindi nakapag-damit ng katulad ng mga yaon. Kung pinararam-tan ng Dios ang mga halaman sa parang na nga-yon ay nabubuhay at bukas ay wala na, ay lalo't higit kayo, kayong kakaunti ang pananampalataya. Ang unang dapat ninyong pagsikapan ay hanapin ang kaharian ng Dios, at ang lahat ng bagay ay idaragdag sa inyo".

At sinabi pa rin ni Jesus sa mga tao: "Huwag kayong mag-impok ng mga kayamanan sa lupa na sisirain ng mga tanga at makukuha ng mga magnanakaw, bagkus ang inyong pagsikapang tipunin ay ang kayamanan sa langit na hindi masisira ng mga tanga at hindi mananakaw ng mga magnanakaw, sapagka't kung saan naroon ang inyong kayamanan ay naroon din ang inyong puso at pag-iisip".

Ang kahulugan ng mga salitang ito ni Jesus ay dapat nating unahin ang kabutihan ng ating kaluluwa bago ang ibang mga bagay.

BINUHAY NI JESUS SI LAZARO

Si Lazaro na kapatid ni Marta at ni Maria ay nagkasakit. Nagpahatid ng salita ang mag-kapatid na babae kay Jesus na noon ay nangan-aral sa malayong bayan. Makaraan ang dala-wang araw ay sinabi ni Jesus sa kanyang mga alagad na sila'y paroroon sa Bethania at gigisingin ni Jesus si Lazaro sa kanyang pag-kakatulog.

Hindi pa dumarating si Jesus ay patay na si Lazaro at apat na araw ng nalilibing. Nabalitaan ni Marta na si Jesus ay dumarating. Sinalubong ni Marta si Jesus na umiiyak at ang sabi: "Panginoon, kung ikaw ay narito ay hindi sana namatay ang aking kapatid na si Lazaro.

Sinabi ni Jesus kay Marta na si Lazaro ay mabubuhay. Sinabi naman ni Marta na alam niya na si Lazaro ay muling mabubuhay sa huling araw. Sinabi naman ni Jesus na siya ang pag-kabuhay na maguli at ang buhay, at ang sinomang sumasampalataya sa kanya kung mamatay man ay muling mabubuhay, at ang nabuhay na mag-uli na sumasampalataya sa kanya ay hindi na mamamatay magpakailan man. At ang tanong ni Jesus kay Marta: "Hindi ka ba naniniwala sa gayon?"

Ang tugon ni Marta: "Naniniwala ako Panginoon na ikaw ang Kristo, ang Anak ng Dios na Buhay".

Si Maria ay nasa kanan ni Jesus at umiiyak

at ang sabi: "Kung narito ka Panginoon ay hindi sana namatay ang aking kapatid".

Maraming kaibigan ni Maria ang naroroon sa kanilang bahay. Itinanong ni Jesus kung saan inilibing si Lazaro at kanilang pinuntahan. Sinabi ni Jesus sa mga tao na alisin ang takip na bato sa libingan ni Lazaro. Itiningin ni Jesus ang kanyang mga mata sa langit at ang wika: "Ama, ako'y nagpapasalamat sa iyo at lagi mo akong dinirinig. Loobin mo nawa na maalaman ng mga taong naririto na ikaw ang siyang nagsugo sa akin". At sa malakas na tinig ay sumigaw si Jesus: "Lazaro, magbangon ka." Biglang nagbangon si Lazaro at lumakad at lumabas sa kuoba na ang buong katawan ay nababalot ng damit at natatali-an at sinabi ni Jesus na alisin ang tali.

Dahil sa himalang ito ay marami ang sumasampalataya kay Jesus, subalit ang mga parisyon ay nainggiti at napoot sa kanya. Sila'y nagpulong at niyari nila na si Jesus ay ipapatay.

TINAWAG NI JESUS ANG MGA BATA

Iniibig ni Jesus ang mga bata. Nang minsan siya ay napagod dahil sa maghaponang pangangaral ay nagpahinga siya. Ang mga ina na dala ang kanilang mga anak ay nagsilapit kay Jesus at ang ibig ay mabasbasan ni Jesus at mapatungan ng kanyang mga kamay. Sinaway ng mga disipulos ang mga ina at sinabi na huwag ilapit kay Jesus ang mga bata at bayaang makapahinga ang guro at napapagod.

Narinig ni Jesus ang sabi ng kanyang mga disipulos at nakita niya ang mga bata. Sinabi ni Jesus na bayaang lumapit sa kanya ang mga bata at huwag sawayin at sinabi pa niya na gayon ang kaharian ng mga langit. Ganito ang sabi ni Jesus sa kanyang mga disipulos: "Mali-ban sa kayo'y tumulad sa mga batang ito, ay hindi kayo makaparoroon sa kaharian ng mga langit". Pinalapit ni Jesus ang mga bata at kanyang binasbasan.

Hinawakan ni Jesus ang isang bata at ang sabi sa lahat ng nangaroroon: "Ang sino mang tumanggap sa inyo sa isang bata sa pangalan ko, ay ako ang kanyang tinanggap, at ang sinomang magtakwil sa isang batang katulad nito ay parurusahan, at mabuti pa ang siya'y magbigti maglunod sa dagat kung itatakwil niya ang isang katulad nito".

Sa pangyayaring ito ay maraming aral ang

ating natutuhan. Hanggang sa tayo'y tumanda ay kinakailangan magkaroon tayo ng isang pusong malinis at tapat na pananampalataya sa Dios, at tumulad tayo sa mga bata na may pusong walang pagtatanim sa kapuwa, at ibigin natin ang mga bata kagaya ng pag-ibig ni Jesus.

SI JESUS ANG MABUTING PASTOR

Madalas sabihin ni Jesus sa marami kung gaanong kalaki ang pag-ibig ng Dios sa mga tao. Minsan ay sinabi niya: "Ako ang mabuting pastor. Ibinibigay ng mabuting pastor ang kanyang buhay dahil sa kanyang mga tupa. Hindi niya pinaba bayaan ang kanyang mga tupa na silain ng mga lobo. Nakikilala ko ang aking mga tupa at ako'y nakikilala nila. May iba pa akong mga tupa na wala sa kulungang ito. Sila'y kailangang dalhin ko sapagka't dinirinig nila ang aking mga tinig. Sila'y magiging isang kawan at magkaroong ng isang pastor".

Ang tinutukoy ni Jesus na ibang mga tupa na wala sa kulungan, ay yaong mga tao na hindi napapaloob sa Iglesia Catholica Romana, nguni't dinirinig din ang tinig ni Jesus.

Ipinangangaral ni Jesus na hirahanan ng Dios ang pagbabagong-loob ng mga makasalan. Ang mga pariseos ay nangagbabulong-bulongan dahil sa nakikisama si Jesus sa mga makasalanan, tinatanggap ang mga makasalanan at kumakain na kasalo ng mga makasalanan.

Ang ganitong mga inisip ng mga pariseos ay hindi nalihim kay Jesus, kaya't ang sabi niya sa kanila: "Hindi kailangan ang manggagamot sa walong sakit na tao kungdi doon sa mga maysakit. Ako'y naparito hindi para sa mga banal kungdi para sa mga makasalanan".

At ang sabi pa ni Jesus sa mga pariseos ay ganito: "Sinong-tao na may isang daang tupa, na kung nawala ang isa ay hindi hahanapin? At kung makita ang isang nawala ay hindi бага mapupuspos ng katuwaan kay sa siyam na po at siyam na hindi nawala? Sirasabi ko sa inyo na may lubhang malaking kagalakan sa langit kung ang isang makasalanan ay mapagbalik-loob kay sa siyam na po at siyam na banal".

ANG HALIMBAWA SA TRIGO AT PANG-
SIRANG DAMO

Si Jesus ay magsasalita ng mga talinghaga o halimbawa. Minsan ang sabi niya: "Ang kaharian ng langit ay tulad sa isang taong naghasik ng mabuting binhi. Samantalang natutulog ang kanyang mga manggagawa, ay dumating ang kanyang mga kaaway at ang kanyang pananim ay sinabugan naman ng masasamang binhi ng mga pang-sirang damo. Tumubo ang trigo at tumubog rin ang pang-sirang damo. Ang sabi ng mga utusan sa kanilang panginoon: "Hindi po ba mabuting binhi ang inyong itinanim? Bakit maraming tumubo na pang-sirang damo?"

Ang tugon ng may bukid: "Iyan ay gawa ng isang kalaban. Huwag ninyong bunutin ang mga pangsirang damo at mabubunot din ang trigo. Pabayaan ninyo hanggang sa panahon ng pag-aani at kung magapas na ay piliin ang trigo at itago sa bangan, at ang pang-sirang damo ay sunugin sa apoy".

Sinabi ng mga discipulos kay Jesus na ipaliwanag ang kahulugan ng talinghaga o halimbawang yaon. Ang sabi ni Jesus: "Ang taong naghasik ng mabuting binhi ay ang Anak ng Tao, at ang bukid na hinasikan ay ang mundo. Ang mabuting binhi ay ang mga anak sa kaharian ng Dios, at ang mga pang-sirang damo ay ang mga anak ng Diablo. Ang kalaban ay ang diablo. Ang panahon ng pag-aani ay ang katapusan ng mundo. Ang mga

mang-aani ay ang mga anghel. Ang mga pang-sirang damo na susunugin ay ang masasama. Naroon na ang mga pagtangis at pagngangalit ng mga ngipin. Ang mga ganap at sakdal ay magliliwanag na katulad ng araw sa kaharian ng kanilang Ama".

Sinabi rin ni Jesus na ang kaharian ng langit ay tulad sa isang buto ng mustasa na itinanim ng isang tao na tumubo at lumaki at naging isang malaking punong kahoy. Ang kahoy na ito ay katulad ng iglesiang itinatag ni Kristo.

Ang mga iglesiang hiwalay sa iglesiang ito ni Kristo ay katulad ng mga nabakling sanga ng nasabing punong kahoy na hindi maaaring magbunga sapagka't nahiwalay sa puno at sa wakas ay matutuyo at mamamatay.

HALIMBAWA NG ISANG WALANG AWANG UTUSAN

Ipinangangaral ni Jesus ang habag at pagpapatawad. Isang araw ay nagtanong si Pedro kay Jesus: "Panginoon, ilang beses kong patawarin ang nagkasala sa akin? Makapito po ba?"

Ang tugon ni Jesus: "Hindi makapito, kungdi pitumpung pito-pito". Sapagka't ang isang tao ay hindi maaaring magkasala sa isang tao ng makapitumpung pito-pito, kaya't ang kahulugan ng sinabi ni Jesus ay patawarin ang nagkasala o ang isang kaaway.

Ang wika ni Jesus: "Ang kaharian ng langit ay katulad ng isang hari. Ibig maalaman ng hari kung gaano ang kanyang pantang. Isa sa kanyang mga utusan ay may utang sa kanya ng sampung libong talente. Nguni't ang nasabing utusan ay walang salaping maibayad sa kanyang utang. Ini-utos ng hari na ipagbili ang nasabing utusan pati ng kanyang asawa at mga anak at ang iba pang mga ari-arian upang makabayad sa kanyang utang sa hari. Nabalitaan ng utusan ang utos ng hari. Siya'y nagtungo sa hari at lumuhod at namanhik at sinabi na siya'y pagpasensahan at makabayad din siya.

Ang hari ay naawa sa kanyang utusan, kaya't ipinatawad na ang lahat ng utang. Umalis ang utusan, at sa pag-alis na ito ay nakita

niya ang isang kasama at kapuwa niya utusan na may utang naman sa kanya ng isang deang talento. Pagdaka'y hinawakan ang may utang at sinakal, at ang sabi ay magbayad siya ng kanyang utang. Ang utusang may utang ay nagpatirapa at ang sabi: "Pagpasensiahan mo ako, at babayaran ko sa iyo ang lahat". Nguni't ang pinagkaka-utangan ay ayaw pumayag at ang may utang ay ipinabilanggo hanggang sa siya'y makabayad.

Nang ito'y makita ng ibang utusan ng hari, ay nagsumbong sa kanilang panginoon. Ipinatawag ng hari ang nasabing utusan na kanyang pinatawad at ang sabi: "Ikaw na masamang utusan. Ipinatawad ko sa iyo ang utang mo na sampung libong talento sapagka't nagmaka-awa ka sa akin, at ako'y naawa sa iyo, subali't ikaw ay hindi naawa sa iyong kapuwa utusan?"

Galit na galit ang hari. Ini-utos niya na bugbugin ang nasabing masamang utusan hanggang sa siya'y magbayad ng kanyang utang.

Kaya ang sabi ni Jesus: "Gayon ang katu-lad ng aking Amang nasa langit, na kung hin-di kayo magpapatawad sa inyong kapuwa, ay gayondin ang mangyayari sa inyo".

ANG HALIMBAWA TUNGKOL SA MABUTING
SAMARITANO

May isang mangbabatas na ibig tuksubin si Jesus, at ang tanong: "Ano ang dapat kong gawin upang makamtan ang buhay na walang hang-gan?" Ang tugon ni Jesus: "Ano ang nasusulat sa kautusan?"

Ang sabi ng mangbabatas: "Ibigin mo ang Dios ng lalo sa lahat ng buong puso mo, ng bu-ong kaluluwa mo, ng buong lakas mo at ng bu-ong pagiisip mo. Ibigin mo rin ang iyong ka-puwa na gaya ng iyong sarili".

Ang sabi naman ni Jesus: "Tama ang iyong sinabi. Gawin mo iyan at mabubuhay ka".

Datapuwa't ang tanong ng mangbabatas: "Eh sino ang aking kapuwa?"

Bilang tugon, ay nagsalita si Jesus ng isang halimbawa: "May isang taong umalis sa Jerusalem na patungong Jerico. Siya'y nahulog sa kamay ng mga tulisan, hinubaran siya ng demit at sinugatan siya ng malubha at siya'y iniwang nakahandusay na halos malagot na lamang ang hininga. Nagdaan ang isang paring judio at nakita ang taong sugatan nguni't hindi tumigil at nagpatuloy din sa paglakad. Sa ra-raan naman ang isang Levita at nakita rin ang naghihingalo nguni't hindi rin tumigil. Su-munod na nagdaan naman ay isang Samaritano. Nang makita niya ang taong sugatan ay naawa siya

Nilapitan niya at binusan ng langis at alak ang mga sugat at saka tinali-an. Isinakay niya at ini-angkas sa kanyang sasakyan at dinala sa isang kubo at binantayan niya sa buong mag-damag. Nang kinaumagahan ay nagbigay ang Samaritano ng kuarta sa may-ari ng kubo at sinabi na kung yaon ay kulang pa ay babayaran niya sa pagbabalik, alagaan lamang ang may-sakit."

Matapos masabi ni Jesus ang gayon, ang tanong niya sa abogado ay ganito: "Sino sa tatlo ang kapuwa tao ng may-sakit?"

Ang tugon ng abogado: "Yaong naawa."

Ang sabi naman ni Jesus: "Yumaon ka, at gawin mo rin ang gayon".

Sa pangyayaring ito ay itinuturo ni Jesus na ang mga nasa pangangailangan at mga namimig hati ay siya nating KAPUWA TAO, Dapat nating tulungan ang sino man sa ating kayang maitutulong at huwag nating hahabagin kung tayo'y tunay na KRISTIANO na sumunod sa aral at utos ni Kristo.

ANG HALIMBAWA TUNGKOL SA ANAK
NA MANGLUUSTAY

Ipinangangaral ni Jesus na ang Dios ay nalulugod sa isang makasalanang nagsisisi. Ang mga pariseos ay nangagbubulungan laban sa kanya kapag nakikita na siya'y kasama ng mga makasalanang at sumasalo sa pagkain sa kanila.

Isinalaysay sa kanila ni Jesus ang tungkol sa isang anak na mapaglustay ng kabuhatan ng magulang, upang ipaliwanag sa kanila kung paano nalulugod ang Dios sa isang makasalanang nagbabalik loob. Ganito ang sabi ni Jesus: "May isang tao na may dalawang anak na lalaki. Ang pinakabatang anak ay nagsalita sa ama na ibigay ang bahagi ng kayamanan na nauukol para sa kanya.

Hinati ng ama ang kanyang kayamanan para sa kanyang dalawang anak. Kinuha ng pinakabata ang kanyang kaparte at nagtungo sa ibang bayan. Doon ay namuhay siya ng hindi mabuting pamumuhay. Nagasta niyang lahat ang kanyang salapi at naubos at walang natira. Nagkataon sa nasabing bayan ay dumating ang pagkakagutom. Wala siyang makain. Siya'y nagtrabaho sa isang tao at pinapag-alaga siya ng mga baboy. Ang pagkain ng mga baboy ay mga busal ng mais, nguni't ni busal ay walang magbigay sa kanya.

Isang araw sa pag-iisip niya sa malungkot na kanyang napagsapit, ay naala-ala niya ang kanyang ama. Naala-ala niya ang mga utusan ng

kanyang ama na sagana sa tinapay at mga pagkain. Naisip niya ang magbalik sa kanyang ama at sabihin na siya'y nagkasala sa langit at sa kanya at hindi siya karapatdapat na maging isang anak kaya't ibilang siya na isang upahang utusan. At yaon ang kanyang ginawa.

Nagbalik siya, at sa kanyang pagbabalik ay nakita siya ng kanyang ama, at ang ama ay naawa sa kanyang anak. Nalulugod ang ama sapagka't nagbalik ang kanyang anak. Niyakap ang anak at hinagkan. Ang anak ay nagsalita sa ama na siya'y hindi karapat-dapat na tawaging anak sapagka't siya'y nagkasala sa Dios at sa kanya.

Subali't tinawag ng ama ang mga utusan at pinabihisan ang anak ng magandang damit. Sinuutan ng singsing at sapatos, at ipinagpatay ng matabang baka. Nagsaya ang ama at nagsikain silang lahat, dahil sa anak na ang akala ay patay, ngunit nabuhay, - at ang nawala ay natagpuan.

ANG HALIMBAWA TUNGKOL KAY DIVES AT KAY LAZARO

Ipinangaral ni Jesus na malaki ang kaparusahan sa mga tao na walang ginagawa kungdi ang magpaligaya sa buhay na ito nguni't kulang sa biyaya ukol sa Dios. Ang sabi ni Jesus sa kanyang mga alagad ay ganito:

"May isang tao na nagngangalang Dives na lubhang napakayaman. Siya'y laging nakadamit ng magara at laging may handaan sa kanyang bahay araw-araw. May isa namang pulubi na nagngangalang Lazaro na ang buong katawan ay puno ng sugat. Siya'y naglalagi sa labas ng pintuan ni Dives at nag-aantay ng anomang malaglag na mumo o kapisasong ulam sa mesa ng nasabing mayaman. Subali't isa man ay walang magbigay sa kanya. Mga aso lamang ang dumarating sa kanya na humihimod ng kanyang mga sugat.

Nang mamatay si Lazaro ang kanyang kaluluwa ay dinapit ng mga anghel at dinala sa sinapupunan ni Abraham. Namatay rin ang mayamanang si Dives at siya'y pinarusahan at natungo siya sa impierno. Mula sa impierno ay itini-ngin ni Dives ang kanyang mga mata sa kaitasan at natanaw niya si Abraham at si Lazaro. Tuma wag siya kay Abraham na papuntahin lamang sa kanya si Lazaro at patakan ng kaunting tubig ang kanyang bibig ng malamigan ang kanyang dila sapagka't nalilitan siyang lubha sa lagablab ng apoy.

Sumagot si Abraham na alalahanin niya na siya'y tumanggap na ng mabubuting bagay sa lupa noong siya'y nabubuhay pa. Si Lazaro naman ay pulos na kahirapan ang tinanggap kaya't dapat siyang maging maligaya ngayon, at si Dives naman ay dapat magtiis ng hirap ngayon. Isa pa ay malaking dagat ang nakapamagitan sa kanila at hindi maaaring makaraan.

Sinabi ni Dives kay Abraham na kung mangyayari ay idinadalangin niya na sugu-in lamang si Lazaro sa bahay ng kanyang ama at ibalita sa kanyang limang kapatid na lalaki ang lugar na kanyang kinlalagyan upang sila'y huwag ng magsiparoon.

Sinabi ni Abraham na bayaang si Moises at ang mga propeta ang duminig sa kanila.

Sinabi ni Dives na kung may isang patay na siyang magsasabi sa kanila ay di ang hindi sila mangagsisisi.

Sinagot ni Abraham na kung hindi sila maki-kinig kay Moises at sa mga propeta ay hindi rin sila maki-kinig kahit sa kaluluwa ng isang patay"

Ganyan ang nangyayari sa isang nagpapakalasing sa kamunduhan at nakalilimot sa Dios.

ANG HALIMBAWA TUNGKOL SA ISANG
PARISEO AT ISANG KARANIWANG TAO

Ipinangangaral ni Jesus na iniibig ng Dios ang isang taong mapagpakumbabang loob at malungkuting puso. Minsan ay sinabi ni Jesus ang ganitong halimbawa: "May dalawang taong pumasok sa templo upang manalangin. Ang isa ay Pariseo at ang isa ay isang pangkaraniwang tao. Ang pariseo ay nagpunta sa unahan, tumayo at ang'sabi: "Nagpapasalamat ako sa iyo Dios at ako'y hindi naging katulad ng ibang tao. Sila'y masasama na katulad ng taong ito. Makalawa akong nag-aayuno sa loob ng isang linggo, at ako'y nagbibigay ng limos sa templo" Ang karaniwang tao ay nakatayo naman sa malayo sa dakong likuran. Hindi niya lubhang itinitingin ang kanyang mata sa langit na katulad ng ginawa ng pariseo. Siya't nakatungo ng bahagya at dinadagukan ang kanyang dibdib at ang sabi: "O Dios, mahabag ka po sa akin, ako'y lubhang makasalanan".

Ang sabi ni Jesus: "Sinasabi ko sa inyo na ang mababang tao ay umuwi ng bahay na pinatawad kay sa pariseo. Sapagka't ang isang tao na naghahangad mataas ay nabababa, at ang nagmamababa ay natataas".

Sa paraang iyan ay itinaturo sa atin ni Jesus na kung tayo'y manalangin ay gagamit tayo ng kapakumbabaan. Dapat nating alalahanin ang Dios kung sino, at kung sino naman tayo na dumadalangin sa Dios.

Minsan ay lumapit kay Jesus ang kanyang mga alagad at ang wika: "Panginoon, ituro mo po sa amin kung paano ang pagtawag". Sinabi naman ni Jesus sa kanila: "Ganito ang pagtawag. Ama namin, sumasa langit ka, sambihin namin ang pangalan mo, dumating nawa sa amin ang kaharian mo. Mangyari nawa sa lupa ang kalooban mo kagaya riyan sa langit. Bigyan mo po kami ng aming kakanin sa araw-araw, at patawarin mo po kami ng aming mga utang gaya ng pagpapatawad namin sa nagkakautang sa amin. At huag mo po kaming ipahintulot sa tukso, bagkus ipagadya mo po kami sa dilang masasama. Siya nawa".

Ang sabi ni Jesus: "Humingi kayo at kayo ay tatanggap. Humanap at makakasumpung. Tumuktok at kayo'y bubuksan. Sino sa inyo kung humingi ng tinapay sa kanyang ama ang ibibigay ay bato? Kung nalalaman ninyo kung ano ang mabubuting alaala na maibibigay sa inyong mga anak, ay gaano pa kaya ang inyong mabuting Ama na nasa langit ang hindi magbibigay sa inyo ng mabubuting espirito kung kayo'y humihingi sa kanya?"

Sinabi pa ni Jesus: "Kung kayo'y manalangin ay didinggin ng aking Ama ang inyong dalangin. At sa dalawa sa inyo o higit na nagpupulong sa aking pangalan ay naroroon ako sa inyo. At kung kayo'y hihingi sa Ama sa aking pangalan ay ipagkakaloob sa inyo".

Sa ganitong pangyayari ay dapat nating

malaman ang kahalagahan ng mga panalangin, kaya't huwag nating kalilimutan ang pagdalangin lalong-lalo na sa umaga at sa gabi.

ANG PAGPASOK NI JESUS SA
JERUSALEM

Si Jesus ay naghanda upang magtungo sa Jerusalem. Inutusan niya ang kanyang dalawang disipulos na magtungo sa isang nayon. Sinabi niya na sila'y makakakita doon ng isang jumenta na nakatali. Yaon ang kanilang kalagin upang dalhin kay Jesus. At ang bilin sa kanila ni Jesus ay ganito: "Kung may taong sumaway sa inyo ay inyong sabihin na yaon ay kailangan ng Panginoon".

Dumating ang dalawang disipulos na dala ang jumenta at ang anak na jumentilla. Sinakyan ni Jesus ang jumenta. Samantalang siya'y nakasakay at lumalakad ay inilatag ng mga tao ang kanilang mga damit at balabal sa lupa sa pagdaraan ni Jesus. Ang iba'y nangagsikuha ng mga sanga ng kakoy at ang iba naman ay palaspas at oliva at iniwawasiwas at nagsisigawan ng: "Hosanna sa anak ni David....Purihin ang Dios sa kaitaasan!"

Ang sabi ng mga pariseos kay Jesus: "Guro, pagsabihan mo ang iyong mga disipulos na sawayin ang mga nagsisigawan". Ang tugon ni Jesus sa mga pariseos: "Kung sila'y hihinto at tigtigil ay magsisigawan naman ang mga bato".

Nang malapit ng pumasok si Jesus sa Jerusalem, si Jesus ay napaiyak at ang sabi: "Oh

Jerusalem, ang nalalaman mo lamang ay ang araw ng iyong kapayapaan at ang nasa kabila niyon ay hindi nakikita ng iyong mga mata. Darating ang araw na kukub-kubin ka ng iyong mga kaaway, at walang matitira sa iyo na isang bato sa ibabaw ng kapuwa bato."

Ang buong siyudad ng Jerusalem ay namangha sa pagpasok ni Jesus. Ang tanong ng mga tao: "Sino siya?" Ang tugon naman ng iba: "Si Jesus na propeta na nagmula sa Nazaret ng Galilea".

Pumasok si Jesus sa templo. May mga pilay bulag at iba pang mga may karamdaman na lumapit sa kanya at pinagaling niyang lahat. Nakita ng mga pariseos ang mga himalang ginawa ni Jesus at sila'y lalong nainggit. Ang mga pare at mga eskribas ay nagpulong sa palasio ng mataas na saserdote na si Kaipas. Pinagkayari-an nila na ipadakip si Jesus upang mapapatay. Pinangaku-an nila si Judas Iscariote na isa sa mga apostol ni Kristo na siya ay babayaran nila ng tatlung salapi upang ipagkanulo ang kanyang guro at Panginoon.

Ipina-alam ni Jesus sa kanyang mga disipulos na dumating na ang araw at oras upang luwalhatiin ang Anak ng Tao. At isang tinig na mula sa langit ang dumating at ang sabi: "Ikaw ay aking niluwalhati at luluwalhatiin ko".

ANG PAGHUHUGAS NI JESUS SA PAA
NG KANYANG MGA APOSTOLES

Malapit na ang Pasko. Noo'y araw ng Jueves. Isa sa mga kaibigan ni Jesus ay naghandang isang malaking silid o kuartero na kaniinang para sa Pasko. Pinapaghandang ni Jesus si Pedro at si Juan ng isang hapunan. Bumili sila ng tinapay at alak at isang korderong niluto at ipinasok sa kuartero.

Gabi ng araw ng Jueves noon. Si Jesus ay naupo sa dulang na kasalo ang kanyang mga apostoles upang maghapunan. Nalulugod si Jesus sapagka't ang oras niya ay dumating na pagkatapos ng kanyang mga gawain dito sa mundo. Ang sabi ni Jesus sa kanyang mga apostoles: "Hangad kong tayo'y magkasalo sa Paskong ito bago ako maghirap". At nagsi-upo silang lahat sa dulang at sila'y nagsikain.

Nang matapos na ang hapunan ay kumuha si Jesus ng isang palangganang puno ng tubig at saka isang tuwalya upang hugasan ang mga paa ng kanyang mga apostoles. Unang nilapitan niya si Pedro. Si Pedro ay nagitla at nagulumihan sa gagawin ni Jesus kaya't siya'y napasi-gaw: "Panginoon, diyata't huhugasan mo ang aking mga paa?"

Si Jesus ay tumugon: "Sa ngayon ay hindi mo nalalaman ang gagawin ko, nguni't sa huli ay mauunawaan mo rin".

Si Pedro ay tumutol at ang tugon: "Huwag mong hugasan Panginoon ko, ang aking mga paa".

Si Jesus ay nagsalita at ang sabi: "Kung hindi ko huhugasan ang iyong mga paa, ay wala ka ng bahagi at hindi ka na makikinabang sa aking ng ano pa man".

Sa gayo'y tumugon si Pedro at ang wika: "Panginoon, hindi lamang ang aking mga paa kungdi pati ang aking mga kamay at ng aking ulo".

Sa gayon ay hinugasan ni Jesus ang mga paa ng kanyang mga apostoles. Matapos na ma-hugasan ang lahat, ang sabi ni Jesus sa kanyang mga apostoles: "Alam ba ninyo ang aking ginawa? Tinatawag ninyo akong guro at Panginoon, Kung akong Panginoon at guro ay naghugas ng inyong mga paa, ay gayon din ang inyong gawin sa isa't isa, gaya ng ibinigay kong halimbawa sa inyo.

Sa buong buhay ni Jesus na ipinamayan dito sa lupa, ay pawang mga halimbawa na dapat sundin ng mga tao, ang kanyang ipinakita. Ang kanyang mga aral ay pawang matatamis na salita at rabubuting gawa. Mga ARAL na lubhang MAKATAO at MAKATARUNCAN. Isang Dios na tunay na naghugas ng mga paa ng mga mahihirap at mababang tao.

SI JESUS ANG NAGPASIMULA NG BANAL NA
SAKRAMENTO

Sumapit ang mga sandali na malaong pinakahihintay ni Jesus. Dumampot siya ng tinapay at kanyang binasbasan. Pinaghatihati niya ang tinapay at ibinigay sa kanyang mga apostoles at ang sabi: "Tanggapin ninyo at kanin. Ito ang aking katawan." Kinuha niya ang kopa na may alak at kanyang binasbasan, at ang wika: Inumin ninyo ito. Ito ang aking dugo ng bagong tipan na mabubuhos dahil sa mga kasalanan. Gawin ninyo itong lagi sa pag-aalaala sa akin".

Ang kanyang katawan ay siyang tinapay na galing sa langit na kanyang ipinangako, at ang kanyang dugo ay siyang tubig ng buhay na ang sinomang maka-inom ay hindi na mauuhaw magpakailan man.

Sinabi ni Jesus na isa sa kanyang mga apostoles ay ipagkakanulo siya. Sila'y nagtinginan sa isa't isa at namangha sila sa gayong sinabi ni Jesus. Kaya't ang kanilang tanong: "Sino po kaya siya, Panginoon?" Si Judas Iscariote ay nagtanong: "Ako po kaya yaon, Guro?" Sumagot si Jesus at ang sabi: "Sinabi mo na".

Karaka-rakang umalis si Judas at iniwan ang pagkain at lumakad ng gabi ring yaon. Sinabi ni Jesus kay Pedro na bago magtilaok ang manok sa hating-gabi ay tatlong beses na siya'y itatatuwa o ipagkakaila ni Pedro.

Ang sabi ni Jesus sa kanyang mga apostoles:

"Isang bagong utos ang ibibigay ko sa inyo. Mangag-ibigan kayo sa isa't isa. Sa gayon ay makikilala ng lahat na kayo'y mga disipulos ko".

NANG DAKPIN SI JESUS SA HALAMANAN

Matapos ang paghahapunan, ay isinama ni Jesus si Pedro, si Juan at si Santiago. Sila ay naparoon sa bundok ng Olibo sa halamanan ng Getsemani. Ang sabi ni Jesus sa kanyang tatlong kasama: "Dito kayo at bantayan ninyo ako".

Lumayo siya ng kaunti sa tatlo at siya'y lumuhod. Siya'y nanalangin. Ang sabi niya: "Ama, kung mangyayari ay huwag kong mainuman ang kalis na ito. Sinabi ko ito hindi ayon sa gusto ko kungdi ayon sa gusto mo".

Nagtindig si Jesus at nagpunta sa tatlong disipulos at nang datnan niya ay pawang nakakatulog. Ang sabi ni Jesus kay Pedro: "Hindi ka ba makapagbantay sa akin ng kahit isang oras? Manalangin ka, at nang huwag kang pasukan ng tukso. Ibig ng espirito nguni't ang laman ay mahina".

Muling nanalangin si Jesus at ang wika: "Ama, ang kalis na ito ng kapaitan ay iinumina ko kung yaon ang iyong kalooban", at pinuntang muli ni Jesus ang kanyang tatlong alagad at nang datna'y nakakatulog, nguni't hindi na niya ginising. Muling nagtungo siya sa halamanan at tumawag siya sa Ama na gaya ng una at pang-alawa ang kanyang sinabing kaitlo. Mga dugo ang kanyang ipinapawis na pumapatak sa lupa. Isang anghel ang napakita sa kanya at siya'y inaliw. Nilapitang muli ni Jesus ang kanyang

tatlong alagad at nangatutulog din ng datnan. Ang sabi ni Jesus sa kanila: "Magsitulog kayo at magpahinga, at malapit na ang oras. Ang Anak ng Tao ay ipagkakamulo sa mga makasalanang. Dumarating na ang nagkanulo sa akin".

Katatapos lamang magsalita ni Jesus ay dumating na si Judas Iscariote kasama ang maraming sandatahan na pawang sundalong mararahas, at may mga kasama pa na mga eskribas at pariseos. Sila'y may mga dalang ilaw at mga parol. Sinabi ni Judas sa kanyang mga kasama na kung sino ang kanyang hagkan ay yaon ang si Jesus na kanilang huhulihin.

Nang makita ni Judas si Jesus ay binati at agad hinalikan. Binati naman ni Jesus si Judas at ang sabi: "Ano ba kaibigan at ikaw ay raparito? Judas, isang halik pala ang tanda ng iyong pagkakamulo sa Anak ng Tao".

At saka tumanong si Jesus sa karamihan: "Sino ang inyong hanap"? "Si Jesus Nazareno" ang tugon ng karamihan. Ang sagot ni Jesus: "Ako nga" - at ang mga judio ay nangasubasub sa lupa. Si Jesus ay muling nagtanong sa kanila: "Sino nga ang inyong hanap?" At muling sumagot ang karamihan: "Si Jesus na taga Nazaret". Muling tumugon si Jesus: "Sinabi ko na sa inyo na Ako Nga". Biglang sinunggaban siya ng mga suldado at siya'y ginapos.

IPINAGKAILA AT ITINATUWA NI PEDRO
SI JESUS

Nakita ni Pedro ang mga sundalo na dumakip kay Jesus. Binunot ni Pedro ang kanyang gulok at biglang tinaga ang isang utusan ng isang mataas na pariseo. Natagpas ang isang tainga ng utusan at tumapon. Malco ang pangalan ng nasabing utusan. Nang makita ni Jesus ang rangyari ay siraway si Pedro, at sirabi ni Jesus na isuksuk sa bayna ang kanyang gulok, at sumunod naman si Pedro. Hinipo ni Jesus ang taynga ni Malco at nauli at gumaling.

Si Jesus ay nagsalita sa mataas na pariseo at ang wika: "Ikaw ay naparito na parang huhuli ng isang tulisan kaya ang inyong dala ay mga tabak at mga batuta. Ako'y nasasa templo at nangangaral araw-araw, bakit hindi ninyo ako hinuli at hindi ninyo ako dinakip doon?"

Tinali-an at ginapos ng mga soldado si Jesus. Natakot ang mga disipulos at sila'y nagsilayas. Si Pedro lamang at si Juan ang sumusunod kay Jesus, nguni't malayo ang agwat.

Kay Anas unang dinala si Jesus. Si Anas ay biyenang ni Kaipas na siyang pinakamataas na pariseo noon. Matapos na masiyasat ni Anas si Jesus ay ipinahatid kay Kaipas. Sa hukuman ni Kaipas ay nagkakatipon ang mga eskribas at mga pariseos. Si Jesus ay dinala sa hukuman. Si Juan ay pumasok sa loob nguni't

si Pedro ay naiwan sa labas. Maya-maya ay kinausap ni Juan ang bantay-pinto at si Pedro ay pinapasok. Naki-umpok si Pedro sa mga utusan at mga pinuno na nagpapainit sa tabi ng apoy sapagka't malamig noon.

May isang babaeng utusan na lumapit kay Pedro at ang sabi: "Ikaw ay kasamahan ni Jesus na taga Galilea". Sumagot si Pedro at ang sabi: "Hindi ko siya nakikilala". Isang babae naman ang lumapit sa mga nagpapainit sa apoy at ang sabi: "Ang taong ito ay kasama rin ni Jesus na taga Nazaret".

Si Pedro ay sumumpa at ang sabi: "Hindi ko nakikilala iyang tao na sinasabi ninyo".

Makasandali pa, ang mga naroroong kaumpok ni Pedro ay nagsitindig at nilapitan si Pedro at ang wika: "Tunay na ikaw ay isa sa mga kasama ni Jesus, sapagka't galileo kung ikaw ay mangusap".

Dito na nanungayaw si Pedro at nanumpa na hindi niya nakikilala si Jesus. Nang mga sandaling yao ay siyang pagtilaok ng manok. Lumingon si Jesus at malungkot na nakatingin kay Pedro. Naalaala ni Pedro ang sirabi sa kanya ni Jesus na bago magtilaok ang manok ay ipagkakaila siyang makaitlo.

Sa malaking kalungkutan at sama ng loob ay umalis siya at doon sa labas ay umiyak siya at tumangis ng tumangis.

NANG IHARAP SI JESUS KAY KAIPAS

Si Anas na biyenan ni Kaipas ay nagtanong kay Jesus tungkol sa kanyang mga aral at doktrina. Sumagot si Jesus at ang sabi: "Ako'y nagsalita ng hayag sa mundo. Nangaral ako sa mga sinagoga at sa templo na pumuntahan ng lahat ng judio. Hindi ako nagsalita sa lihim kungdi sa hayagan. Bakit ako ang tatanungin mo? Tanungin mo ang mga nakarinig sa akin at alam nila kung ano ang aking sinabi".

Isa sa mga utusan na naroon at katabi ay binigyan ng isang palo si Jesus at ang sabi: "Ganyan ba ang pagsagot sa isang mataas na saserdote?"

Si Jesus ay tumugon: "Kung ako'y nagsalita ng masama ay sabihin mo ang kasamaan, ngunit kung mabuti ang sinabi ko, bakit mo ako hinampas?"

Sa wakas ay ipinahatid ni Anas si Jesus kay Kaipas. Ang pangulong saserdote at lahat ng mga bumubuo ng senadrin ay naroon at nagkakatipon. Humahanap sila ng mga saksing sinungaling laban kay Jesus upang ito'y kailang maipapatay. Sa wakas ay nakakita sila ng dalawang bulaang saksi na nagsabi: "Ang taong iyan ang nagsabi na igigiba niya ang templo at sa loob ng tatlong araw ay itatayong muli na hindi gagawin ng mga kamay".

Tinanong ni Kaipas si Jesus: "Wala ka bang sasabihin tungkol sa sumbong na kasasabi laban sa iyo?" Hindi sumagot si Jesus. Nagsalitang muli si Kaipas at ang sabi: "Magsabi ka ng buong katotohanan sa pangalan ng Dios na Buhay kung ikaw ang Kristo, ang Anak ng Dios?" Ang sagot ni Jesus: "Ako Nga. At sinasabi ko sa iyo na ang Anak ng Tao ay makikita mong nakalulok sa kanan ng Dios at bababa na nasa alapaap mula sa langit".

Sa sagot na ito ay hinatak ni Kaipas ang kanyang suot na damit at sumigaw na ang wika: "Siya'y nangungutya at walang galang...Ano pang kailangan natin na mga saksi? Narinig na ninyo ang kanyang pangungutya. Ano ang dapat nating gawin sa kanya?" Ang tugon ng kapulungan: "Hatulan siya ng kamatayan".

Tinampal nila at pinalo si Jesus at tinakpan ang kanyang mukha at tinungyaw nila. Nang kina-umagahan ay dinala nila kay Pilato na gobernador ng Roma, sapagka't ang kapulungan ay walang kapangvarihan na makahatol sa sinoman ng parusang kamatayan, kungdi ang humatol lamang kung may sala o walang sala ang isang tao. Tanging ang gobernador lamang ang makapaglalatagda ng hatol na kamatayan.

NANG IHATID SI JESUS KAY
PILATO

Si Jesus ay nakatayo sa bulwagan ni Poncio Pilato. Ang mga judio ay nangasa labas. Lumabas si Pilato at ang tanong: "Ano ang inyong sumbong laban sa taong ito?" Ang sagot ng mga judio: "Siya ay isang salarin". Ang sabi ni Pilato: "Hatulan ninyo siya sang-ayon sa inyong batas". Nguni't ang ibig ng mga judio ay mamatay si Jesus, kaya't ang sabi nila kay Pilato: "Ang taong ito ay ginugulo ang ating bayan. Pinipigil niya ang mga tao ng pagbuwis kay Cesar. Sinasabi niya na siya ang Kristo, ang hari".

Pumasok si Pilato at tinanong si Jesus: "Ikaw ba ang hari ng mga judio?" Ang tugon ni Jesus: "Ang kaharian ko ay hindi sa mundong ito". Ang tanong ni Pilato: "Ikaw ba ay hari?" Ang tugon ni Jesus: "Oo". Lumabas si Pilato at ang sabi sa mga judio: "Wala akong makitang pagkakasala sa taong ito".

Pagka't alam ni Pilato na si Jesus ay taga Galilea, ay ipinahatid siya sa haring Herodes. Nang panahong yaon ay nasa Jerusalem si Herodes. Maraming tanong ang itinanong ni Herodes, nguni't si Jesus ay hindi sumagot ng anumang. Binintangang muli si Jesus ng mga pangulong saserdote. Si Jesus ay pinag-oroyan at pinaramtan ng isang maputing damit nguni't siya'y walang kibo, kaya ipinabalik siya ni

Herodes kay Pilato.

Tinawag ni Pilato ang mga pangulong saserdote at ang mga tao, at ang sabi niya: "Natanong ko na ang taong ito at wala akong nakita na kanyang nagawang pagkakasala, at si Herodes man ay gayon din. Kaya siya'y hahatulan ko at pagkatapos ay palalayain ko siya".

Ugali noon na kung dumarating ang araw ng Pasko, ang gobernador ay nagpapalaya ng isang bilanggo. May isang tulisang rabibilanggo na ang pangalan ay Barrabas na naparusahan dahil sa siya'y nakamatay. Ibig ni Pilato na makalaya si Jesus, kaya't ang tanong ni Pilato sa mga judio: "Sino ang ibig ninyong pawalan ko, si Jesus o si Barrabas?" Ang sagot na pasigaw ng mga judio: "Si Barrabas".

Ang tanong ni Pilato: "Ano ang gagawin ko kay Jesus?" "Ipako siya sa krus. Ipako siya sa krus. - ang sigawan ng mga judio. Si Pilato ay naghugas ng kanyang mga kamay at ang sabi: "Wala akong kasalanan sa dugo ng banal na taong iyan." Nagsigawan ang mga tao: "Bayaang mabuhos ang dugo ng taong iyan sa amin at sa aming mga anak."

Sa gayon ay ini-utos ni Pilato na si Jesus ay hampasin.

ANG KORONANG TINIK

Iginapos si Jesus ng mga sundalo sa isang haliging bato at kanilang hinampas. Binalabalan nila siya ng isang damit na kulay ube, at pinutungan ng isang koronang tinik sa ulo at pinahawakan ang isang tambo na parang cetro, at saka nila luluhuran si Jesus at kanilang uuyamin at kukutyain na ang sabi: "Aba hari ng mga judio", - at bago nila tatampalin lulurhan ang mukha ni Jesus at kukunin ang hawak na tambo at siyang ipapalo sa ulo.

Lumabas na muli si Pilato, at ang sabi sa mga tao: "Ibinigay ko si Jesus sa inyo pagka't siya'y walang kasalanan". Dumating si Jesus na nakadamit ng kulay ube at may koronang tinik sa ulo. Itinuro ni Pilato si Jesus at ang wika sa karamihan: "Masdan ninyo ang tao, at lubhang kahabag-habag ang kanyang lagay".

Nguni't ang mga tao'y lalong nagsigawan ng malakas: "Ipapako siya, Ibitin siya sa krus".

Ang sagot ni Pilato: "Ipako ninyo siya, nguni't wala akong makitang kasalanan".

Ang sabi ng mga judio: "Ayon sa aming batas ay dapat siyang mamatay. Ginagawa niyang anak ng Dios ang kanyang sarili".

Pumasok na muli si Pilato at tinanong si

Jesus: "Saan ka ba nagbuhat. Hindi sumagot si Jesus kay Pilato. Ang sabi ni Pilato: "Hindi mo ba talastas na ako'y may kapangyarihan na ipapako kita, at may kapangyarihan na ikaw ay palayain?"

Tumugon si Jesus kay Pilato at ang wika: "Wala kang kapangyarihan sa akin na ibinigay sa iyo buhat sa itaas. Kung sino ang nagdala sa akin sa iyo ay siyang may malaking pagkakasala". Hinahanap ni Pilato ang paraan na mapalaya si Jesus, subalit ang mga tao ay nagsisigawan, at ang hiyaw: "Kapag pinalaya mo ang taong iyan ay hindi ka kaibigan ni Cesar. Ang sino mang nagpapanggap na hari sa kanyang sarili ay kalaban ni Cesar".

Si Pilato ay natakot. Ipinasok si Jesus at siya'y naupo sa kanyang luklukan sa bulwagan kung siya'y humahatol. Ipinataw ni Pilato si Jesus sa mga tao at ang wika: "Masdan ninyo ang inyong hari". Nagsigawan ang mga tao: "Ipapako mo siya sa krus. Ipapako siya." Ang sagot ni Pilato: "Ipapako ko ang inyong hari?" Ang tugon ng mga saserdote: "Wala kaming hari kungdi si Cesar".

Nang makita ni Pilato na wala ng paraan upang makalaya si Jesus ay ibinigay na sa kanila para siya'y ipako. Hinubad ng mga judio ang isinuot nilang damit na kulay ube, at ang isinuot ay ang kanyang sariling damit. Dinala nila si Jesus upang ipako sa krus.

ANG PAGPAPASAN NI JESUS NG KRUS

Ini-atang ng mga kawal sa balikat ni Jesus ang krus na pagpapakuan sa kanya. Lumakad na si Jesus sa mga lansangan ng Jerusalem na pasan sa balikat ang mabigat na krus na kanyang kamamatayan. Sa kanyang pagpapasan ay nasalubong niya ang kanyang mahal na Ina. Siya'y pa-akyat sa isang burol sa labas ng siyudad na kung tawagin ay bundok ng Kalbaryo o Golgota.

Si Jesus ay hindi kumakain buhat ng huling hapunan na kasalo niya ang kanyang mga di sipulos. Siya'y hindi nakakatulog, tinatampal pa siya, sinisikaran at hinahampas, kung kaya siya'y pagod na pagod. Sa kanyang pagpapasan ng krus na patungong Kalbaryo ay makaitlo siyang madapa sa kabigatan ng krus na kanyang pasan.

Nangangamba ang mga judio na baka mamatay si Jesus sa daan at hindi na makarating sa Kalbaryo; kaya ang ginawa nila ay ipinapasan ang krus kay Simon Sirineo. Samantalang si Jesus ay patungo sa lugar na pagpapakuan sa kanya ay lubhang maraming tao ang mga sumusunod. Ang karamihan sa mga taong yon ay sumusunod kay Jesus noong panahong siya'y nangangaral sa iba't ibang bayan. Marami sa kanila ang pinagaling ni Jesus, nguni't isa man ay walang makapangahas na magtanggol sa kanya. Pinabayaan din siya ng kanyang matatalik na mga di sipulos. Sa paglalakad ni Jesus ay nakakita siya ng ilang babaeng lumuluha ng dahil sa kanya. Sinabi ni Jesus sa

mga lumuluhang babae: "Huwag ninyo akong tangisan. Ang tangisan ninyo ay ang inyong sarili at ang inyong mga anak."

Nang sumapit si Jesus sa Kalbaryo ay himubad ng mga judio ang kanyang mga damit. Ipinatong siya at inihiga sa krus. Ipinako ang kanyang dalawang kamay at dalawang paa. Ang kanyang dugo ay umagos at nabuhos sa lupa. Nang nakapako na siya ay itinayo ang krus at inihulog ang puno sa kanilang ginawang hukay at saka tinabunan. Dalawang magnanakaw pa ang ipinako nila na kaagapay ni Jesus sa kaliwa't kanan. Nagpagawa si Pilato ng isang rotolo at ipinapako sa apat ng ulunan ni Jesus at ang nasusulat: "SI JESUS NAZARENO HARI NG MGA JUDIO"

Pinaghati-hati ng mga kawal ang mga damit ni Jesus, maliban sa kanyang isang baro na hindi magkasundo ang mga kawal kung kaya pinagsugalan nila. Ang nasabing baro ay walang makitang tahi at walang dugtong kung kaya ang gusto ng bewat kawal ay maging kanya.

Nang nakabitin na si Jesus sa krus ay kinukutya pa ng mga judio at ang kanilang sigaw: "Iligtas mo ngayon ang iyong sarili. Kung ikaw ay anak ng Dios ay magkalag ka sa krus".

Nguni't si Jesus ay nonalangin at ang wika: "Ama, patawarin mo sila, pagka't hindi nila nalalaman ang kanilang ginagawa".

Ibig ni Jesus na magbata ng lahat ng hirap dahil sa pagibig niya sa atin at sa ikaliligtas ng ating mga kaluluwa.

ANG PAGKABUHAY NI JESUS

Nang dumating ang gabi, isa sa mga naging disipulos ni Kristo, si Josep ng Arimathea ay nagtungo kay Pilato. Humingi siya ng pahintulot na maibaba ang bangkay ni Jesus at maalis sa krus. Si Nicodemus na isa rin sa mga naging disipulos ay tumulong kay Josep ng pag-aalis sa krus ng bangkay ni Jesus. Nang maibaba na ay ibinigay nila sa kanyang ina na nakabantay noon sa lahat ng oras ng pagkakapako sa krus ng kanyang anak. Binalot nila ang bangkay ng maninipis na kayo at kanilang pinabanguhan. Dinala nila sa isang bagong hukay sa isang malapit na balamanan at doon nila inilibing at tinakpan nila ang hukay ng isang malaking bato at pagkatapos ay nagsiyaon sila. Pinaselyohan ng mga pangulong saserdote ang libingan at pinabantayan sa pag-aalaala na baka kunin ng mga disipulos ang bangkay ni Jesus.

Ang lahat ay nangagpahinga ng sumunod na araw. Noo'y araw ng pangilin at araw ng isang malaking pista. Nguni't ng madaling araw na makaraan ang pista, ay may ilang banal na babae na lumakad upang dalawin ang bangkay ni Jesus. Sila ay si Maria Magdalena, ang Virheng ina ni Jesus at si Maria Salome na ina ni Santiago. Habang naglalakad sila ay nangag-uusap na kung sino ang mag-aalis ng takip na bato. Subali't ng sila'y dumating sa libingan ay bukas na at naalis na ang takip na bato. Lumindol ng malakas at isang anghel ang

nagalis sa takip na bato at sa batong ito naupo pa ang nasabing anghel, at nakita ng mga bantay ang anghel na nagniningning na hindi matitigan na katulad ng kidlat at ang damit ay puting-puti, kaya't ang mga bantay ay pawang nangatakot kaya't sila'y nagsiparoon sa Jerusalem at sinabi nila sa mga pariseos ang kaniyang nakita. Inupahan ng mga pariseos ang mga bantay upang ilihim ang bagay na yaon at huwag ipagnaka-ingay at sabihin sa mga tao na ang bangkay ni Jesus ay kimuha ng kanyang mga disipulos.

Ang pagkabuhay ni Jesus ay nagpapatibay ng kanyang mga turo at aral, at pinatutunayan ng walang alinlangan na siya'y Dios.

Ang pagkabuhay ni Jesus ay pinatitibay ang pananampalataya ng kanyang mga apostoles. Nakilala nila na si Jesus ay Dios na isasakatuparan ang kanyang mga pangako sa sinomang tapat at sumusunod sa kanya.

NAMATAY SI JESUS SA KRUS

Isa sa dalawang magnanakaw na nakapako na kaagapay ni Jesus sa dakong kaliwa niya, ay kinukutya si Jesus at ang sabi: "Kung ikaw ang Kristo ay iligtas mo ang iyong sarili at pati kami". Nagsalita naman ang isang magnanakaw na nasa gawing kanan ni Jesus at sinaway at pinagsabihan ang kanyang kasamang nagsalita, at ang sabi: "Hindi ka na natakot sa Dios. Tayo'y pinarusahan dahil sa mga kasalanang nagawa natin, nguni't ang taong ito ay walang kasalanan at hindi nakagawa ng anomang pagkakasala". At saka ang sabi ng magnanakaw na ito kay Jesus: "Panginoon, alalahanin mo ako kung dumating ka na sa iyong kaharian".

Ang tugon ni Jesus: "Paniwalaan mo ang aking sinabi, sa araw na ito ay kakasamahin kita sa Paraiso".

Sa may paanan ng krus ay naroon ang Virheng Maria, si Juan at si Maria Magdalena. Nakatingin si Jesus ng buong kaibig-ibig sa kanyang mahal na ina, at ang sabi niya: "Babae tingni ang iyong anak", at saka tumingin kay Juan at ang wika: Tingni ang iyong ina". Sa mga sinabing ito ni Jesus, ay ibinibigay sa atin ang kanyang ina na maging ina rin natin.

Mula ng oras na ika anim hanggang ika siyam ay nagdilim ang buong sangkalupaan. At nang ika siyam na ay sumigaw si Jesus ng

malakas na tinig, na sinasabi: "Dios ko, Dios ko, bakit mo ako pinabayaan?"

Makaraan ang ilang sandali ay muling nagsalita si Jesus: "Ako'y nauuhaw". At tumakbo ang isang kawal at kumuha ng isang esponja na binasa ng suka na hinaluan ng apdong mapait at inilagay sa dulo ng isang tambo at saka isinulsol sa bibig ni Jesus. Nang matikoman ni Jesus ang suka at apdong mapait ay nagsalita: "Natapos na ang lahat", at muling sumigaw at ang sabi: "Ama, sa mga kamay mo inihahandog ko ang aking kaluluwa". Siya'y nayukayok at pumanaw ang kanyang hininga.

Nang sandaling malagot ang hininga ni Jesus ay biglang nagdilim ang buong sandlibutan, nayanig ang mundo, nahati ang tabing ng templo at nahawi, nabuksan ang mga libingan at ang mga patay ay bumangon. Ang mga nagbabantay kay Jesus ay nangatakot at ang sabi: "Ang taong ito ay justo at tunay na anak ng Dios".

Sumunod na araw ay pangilin at araw ng isang malaking pista. Binali ng mga kawal, ang mga hita't binti ng dalawang magnanakaw upang matiyak na sila'y mga patay na, sapagka't hindi nila ibig na sila'y nangakabitin doon sa araw ng pangilin. Nguni't nakita nila na si Jesus ay patay na kaya't hindi na nila ginalaw. Ginawa ni Longino na puno ng mga kawal ay sinibet ang tagiliran ni Jesus at ang lumabas ay dugo na ang kahalo ay tubig. Dahil sa ating mga dasalanan ay ibinuhos ni Jesus ang kanyang dugo hanggang sa kahuli-hulihang patak.

NAPAKITA SI JESUS KAY MARIA MAGDALENA

Si Maria Magdalena, si Maria Salome na ina ni Santiago at ang Virheng Maria, ay pumasok sa libingan. Nakakita sila ng isang lalaki na nakadamit ng puting-puti. Sila'y natakot at hindi nila alam na ang nakita nila ay isang anghel. Sinabi ng anghel sa kanila na sila'y huwag matakot, at alam niya na ang hanap nila ay si Jesus na taga Nazaret na ipinako sa krus. Sinabi ng anghel na si Jesus ay nabuhay na kaya't magsi-alis na sila at umuwi. Ganito ang sabi pa sa kanila ng anghel: "Magsiyao kayo at ibalita ninyo sa kanyang mga disipulos at kay Pedro na siya'y nagtungo sa Galilea at doon ninyo siya makikita sapagka't gayon ang kanyang sabi". Nagsi-alis ang tatlong babae upang balitaan ang kanyang mga disipulos.

Si Pedro at si Juan ay nagtungo sa libingan, nguni't walang nakita kungdi ang mga damit na ibinalot kay Jesus, nguni't ang kanyang bangkay ay wala na sa hukay, kaya't sila ay nagmamadaling umalis.

Si Maria Magdalena ay nakatayo sa libingan ni Jesus at umi-iyak. Lumitaw sa kanyang harapan ang dalawang anghel at ang sabi, "Babae, bakit ka lumuluha?" Ang sagot ni Magdalena "Mangyari'y kinuha nila ang aking Panginoon, at hindi ko alam kung saan nila dinala". Napalingson si Magdalena at nakita niya ang isang tao na nakatayo na hindi niya kilala. Ang tao ay nagtanong kay Magdalena:

"Babae, bakit ka lumuluha? Sino ang iyong hinahanap?" Ang buong akala ni Magdalena ay isang hardinero o bantay-libingan ang taong nagtanong sa kanya kaya't siya'y napasigaw ng ganito: "Ginoo, kung ikaw po ang kumuha sa kanya ay sabihin mo sa akin kung saan mo siya dinala, at kukunin ko siya". Nguni't ang sabi ni Jesus: "Maria". At nakilala ni Maria si Jesus, at lumuhod si Magdalena at ang sigaw: "Guro!"

Sinabi ni Jesus kay Magdalena na umalis na siya at ibalita niya sa mga apostoles, at ang sabi ni Jesus ay ganito: "Sabihin mo sa kanila na ako'y aakyat sa aking Ama na inyong ama at sa aking Dios na inyong Dios".

Umalis si Magdalena at ibinalita niya sa mga apostoles na nakita niya ang Panginoon.

NAPAKITA SI JESUS SA DALAWANG
APOSTOLES

Hindi nalaon at nakita rin ng mga babaeng dumalaw sa libingan si Jesus. Nang kinagabi-han si Pedro at si Juan na dalawang apostoles ni Kristo ay nagtungo sa isang bayan na kung tawagin ay Emmaus. Sa paglalakad ng dalawa, si Jesus ay lumitaw at nakisabay sa kanila, nguni't hindi nila nakikilala. Nang sila'y duma-ting sa Emmaus ay inanyayahan ng dalawa ang kanilang kasama na makisalo sa kanila sa paghahapunan.

Nang nakaupo na sila sa pagkain ay dinampot ni Jesus ang tinapay at binasbasan at saka piniraso at iniabot sa kanila. Agad nilang nakilala si Jesus, nguni't nang mga sandaling yaon ay biglang nawala at awat sa kanilang harap.

Agad nagtindig ang dalawang apostoles at nagbalik sa Jerusalem. Nagsipunta sila sa ibang kasamang mga apostoles at kanilang ibinalita na nakita nila si Jesus.

NAPAKITA SI JESUS SA KANYANG
MGA DISIPULOS

Nang gabing yaon ay nagkatipon ang mga apostoles. Isinara nila ang pinto sapagka't natatakot sila sa mga judio. Pumasok si Jesus at tumayo sa kanilang gitna at ang sabi niya: "Suma inyo ang kapayapaan". Ipinakita niya sa kanila ang kanyang dalawang kamay at ang kanyang tagilirang may sugat at dalawang paa, at ang sabi niya sa kanila: "Kung paano ako sinugo ng Ama, ay gayon din sinusugo ko kayo".

Hiningahan niya sila at ang sabi: "Tanggapin ninyo ang Espirito Santo. Sino mang patawarin ninyo ay patatawarin din, at ang sino mang inyong tali-an ay tatali-an din sa langit."

Nang magpakita si Jesus sa mga apostoles ay wala ang isa sa kanila. Siya ang apostol na si Tomas. Nang ibalita sa kanya ng mga kasama na nakita nila ang Guro ay ayaw siyang maniwala at ang sagot niya sa kanila: "Hanggang hindi ko nahihipo ang kanyang mga kamay na pinakuan at ang kanyang tagilirang may sugat, ay hindi ako maniniwala".

Makaraan ang walong araw ay nagkatipong muli ang mga apostoles na kasama si Tomas. Inilapat nilang muli ang mga pinto. Biglang lumitaw si Jesus sa kanilang gitna at ang sabi: "Tingnan mo Tomas ang aking mga kamay at isuot mo sa butas ang iyong daliri, at ilagay mo ang iyong kamay sa aking tagiliran upang huwag kang

magalinlangan, at ng ikaw ay maniwala".

Ang tugon ni Tomas: "Panginoon ko at Dios ko". Ang sabi sa kanya ni Jesus: "Naniwala ka sapagka't ako'y iyong nakita. Mapapalad ang mga hindi nakakita na sa akin ay sumampalataya".

Noong naggingisda ang mga apostoles ay muling napakita si Jesus. Noo'y umaga, at sa buong magdamag na yaon ay walang huling isda ang mga apostoles. Si Jesus ay nakatayo sa pampang at ang sabi: "Ihagis ninyo ang lambat sa gawing kanan ng bangka". At kanilang ini-hagis, at pagkarami-raming isda ang kanilang rahuli. Nakilala nila na siya ay si Jesus, kaya't ang wika ni Pedro: "Siya ang Panginoon" at si Jesus ay hindi na nila nakita.

ILINAGAY NI JESUS SI PEDRO NA PANGULO
NG IGLESIA

Nang makatapos na ang panghuhuli ng isda ang mga apostoles, si Jesus ay nagsalita sa kanila at ang sabi: "Parito kayo at tayo ay magsikain". Matapos ang pagkain, ang sabi ni Jesus: "Simon, anak ni Juan, iniibig mo ba ako?" Ang tugon ni Pedro: "Opo, Panginoon, alam mo po, na ikaw ay aking iniibig". Ang sabi ni Jesus: "Pakanin mo ang aking mga tupa". Muling pagtanong si Jesus: "Simon na anak ni Juan, iniibig mo ba ako?" Muling tumugon si Pedro: "Opo Panginoon, talastas mo po na ikaw ay aking iniibig". Ang sabi ni Jesus: "Alagaan mo ang aking mga tupa". Bilang ikaitlo ay muling tumanong si Jesus: "Simon, anak ni Juan, iniibig mo ba ako?" nalungkot si Pedro sapagka't tatlong ulit na itinanong sa kanya ang iseng tanong. Kaya ang tugon ni Pedro: "Panginoon, talastas mo po ang lahat ng bagay. Alam mo po naman na ikaw ay aking iniibig". Ang sabi naman sa kanya ni Jesus: "Pakanin mo ang aking mga tupa".

At hinirang ni Jesus si Pedro na maging kauna-unahang mangungulo sa kanyang iglesia. Sinabi ni Jesus kay Pedro na pangalagaan ang mga tagasunod sa kanya na gaya ng mga saserdote at mga tao. Si Pedro ang hinirang ni Jesus na maging unang PAPA ng iglesia ng Dios.

Madalas magpakita si Jesus sa kanyang mga alagad sa loob ng apat na pung araw mula ng siya'y mabuhay hanggang umakyat sa langit. Sinabi niya sa kanyang mga disipulos ang ukol sa kaharian ng Dios. Minsan ay napakita siya sa mahigit na limang daang alagad niya sa isang bundok sa Galilea, at sinabi niya sa kanila na ang lahat ng kapangyarihan sa langit at sa lupa ay ibinigay na sa kanya, at ang sabi pa niya: "Magsiyaon kayo at inyong ipangaral sa buong mundo, at binyagan ninyo ang lahat ng tao sa pangalan ng Ama, ng Anak at ng Espiritu Santo, at ako'y sasa inyo hanggang sa wakas ng sanglibutan".

ANG PAG-UKYAT

Nang ika apat na pung araw buhat ng siya'y mabuhay ay isinama ni Jesus ang kanyang mga disipulos sa bundok ng Olivete. Doon ay itinaas niya ang kanyang mga kamay at sila ay kaniyang binasbasan. Samantalang sila'y nangakatingin, ay tumataas si Jesus na patungo sa langit. Isang alapaap ang bumalot kay Jesus kaya siya'y nawala sa kanilang mga paningin. Siya'y umakyat sa langit at naupo sa kanang kamay ng Dios Ama.

Samantalang nagakatingin ang mga disipulos ay dalawang anghel ang nanaog at napakita sa kanila at ang sabi: Yaong si Jesus na nakita ninyong nakyat sa langit ay muling nanaog dito kagaya ng kanyang pagpanhik na inyong nakita.

ANG PAGPANAOG NG DIOS ESPIRITO
SANTO

Makaraan ang pag-akyat, ang mga apostoles at iba pang mga disipulos ay nagbalik sa Jerusalem. Doon sila nag-antay ng katuparan ng pangako ni Jesus na papapanagin sa kanila ang Dios Espirito Santo. Ang mahal na Virhen ay kasama nila at ang kanilang bilang ay may isang deen at pitumpo.

Pinagkaisahan ng mga disipulos na palitan ang lugar na iniwan ni Judas Iscariote. Pumili sila ng dalawang tao na sumunod kay Jesus sa mula't mula. Sila'y nanalangin at ang nahirang ay si Matias na maging isa sa mga apos-

tinig at nagsimula siyang nangaral at ang sabi: "Kayong mga lalaking taga Israel ay pakinggan ninyo ang aking mga sasabihin. Pinatay ninyo si Jesus na taga Nazaret na anak ng Dios. Datapua't siya'y nabuhay na mag-uli at kami ang mga saksi ng kanyang pagkabuhay. Ngayon, kagaya ng inyong nakikita at naririnig, ay pinadalhan kami ng Ama ng Baral na Espirito, kaya dapat kayong maniwala na si Jesus na inyong ipinako sa krus ay siyang Panginoon at Kristo".

Marahi sa mga nakikinig kay Pedro ay pangwang nalungkot dahil sa kanilang mga kasalanan, kaya't ang tanong nila: "Ano ang dapat naming

ISANG LALAKING IPINANGANAK NA
PILAY NA PINAGALING NI PEDRO

Si Pedro at si Juan ay patungo sa templo upang manalangin. May isang lalaking lumpo buhat ng ipanganak ay nakaupo sa may pinto ng templo. Nang makita niya si Pedro at si Juan ay humingi siya sa kanila ng limos. Ang sabi ni Pedro sa lumpo: "Ginto't pilak ay wala ako. Ang narito sa akin ay ibibigay ko sa iyo. Sa pangalan ni Jesucristong taga Nazaret ay magtindig ka at lumakad." Nagtindig ang tao at lumakad at pumasok sa templo at nagpuri sa Dios.

Ang lahat ng nangaroong nakakita ay pangangailalang nasaksihang milagro at pinaligiran nila ang mga apostoles. Ang sabi ni Pedro sa kanila: "Kayong mga taga Israel, bakit kayo nangamangha sa inyong nakita? Bakit ninyo kami tinitingnan na parang sa kapangyarihan namin kung kaya gumaling ang taong ito? Dapat ninyong maalaman na yaong anak ng Dios na inyong itinakwil, yaong kaisa-isang Anak na bugtong, yaong Maygawa ng buhay na inyong pinatay na ibinangon ng Dios mula sa mga patay, yaong PANANAMPALATAYA na nagmula kay Jesus ay siyang nagpagaling sa taong ito na inyong nakita at nasaksihan. Talos ko na inyong pinatay ang Panginoon dala ng hindi ninyo kaalaman. Kaya kayo'y mangagsisi at magbalik loob upang kayo'y patawarin". Marami sa mga nakikinig ang naniwala at nagsipagbalik-loob.

Samantalang nagsasalita si Pedro sa mga tao, ay dumating ang mga pangulong saserdote at sila'y ipinahuli at ipinabilanggo. Nang kinabukasan ay nagkatipon ang mga pangulo at mga matatanda, mga eskribas at mga pariseos, si Kaipas at si Anas. Inilagay nila sa gitna si Pedro at si Juan at kanilang tinanong.

Ganito ang tanong nila kay Pedro at kay Juan: "Sa anong kapangyarihan, o sa kaninong pangalan ninyo ginagawa ang bagay na ito?"

Ang tugon ni Pedro: "Sa pangalan ni Jesucristo na taga Nazaret na aming Panginoon. Yaong inyong ipinako sa krus na ibinangon ng Dios sa mga patay. Si Jesus na pangulong bato sa pamulok na inyong itinakwil. Walang ibang pangalan sa silong ng langit na sukat ikaligtas maliban sa kanya".

Namangha ang mga saserdote sa kanilang nakita at rarinig at sa walang takot na nagsasalita ng mga apostoles. Natakot ang mga saserdote sa mga taong bayan at nangamba sila ng labis, kaya pinawalan nila ang mga apostoles.

PINUKOL NG BATO SI ESTEBAN HANGGANG
MAMATAY

Ang mga disipulos ay may isang puso at isang kaluluwa. Naghahati-hati sila kung ano mayroon ang isa. Ang karangalan nila ay lumaganap dahil sa kanilang mga gawa at himala, lalong-lalo na si Pedro. Dinadala ng mga tao sa lansangan ang kanilang mga may sakit upang sa anino man lamang ni Pedro na tatama sa kanila ay sukat na upang sila'y gumaling.

Ang mga matataas na saserdote ay punong-puno ng pagkainggit at mga panaghili, kaya't ang mga apostoles ay ipinabilanggo nila. Nguni't nang kinagabihan ang mga apostoles na nabibilanggo ay pinawalan ng isang anghel at sirabi sa kanila na ipagpatuloy nila ang kanilang pangangaral. Nang kinaumagahan ay nasok sila sa templo at doon sila nangaral. Hinuli sila at iniharap ng mga kawal sa kapulungan. Ang sabi ng mga apostoles sa kapulungan: "Ang Dios ang aming susundin kay sa mga tao". Nagalit ang mga saserdote, nguni't ang isa sa kanila na nagngangalang Gamaliel ay nagsalita sa kanyang kasamang mga saserdote na ang wika: "Mag-ingat kayo sa inyong ginagawang pasunod sa mga taong ito. Kung ang kanilang ginagawa ay gawang-tao lamang ay-walang mangyayari; subali't kung talagang sa kalooban ng Dios ay hindi maaaring masira".

Kaya hinatulan ng kapulungan na hampasin

ang mga apostoles at saka pinawalan. Araw-araw ay nangangaral sila sa templo, at sa mga bahay-bahay ay itinuturo nila ang SALITA ng Dios.

Madaling damami ang bilang ng mga Kristiano. Humirang sila ng pitong banal na lalaki na ginawang diakono na katulong ng mga apostoles. Isa sa kanila ay si Esteban. Siya'y puspos ng karunungan at nakagawa ng maraming kababalaghan. Minsan ay nakipagtalos sa kanya ang maraming mga judio at sila'y tinalo niya sa salitaan. Ang ginawa ng mga judio ay umupa ng mga bulaang saksi laban sa kanya at iniharap siya sa kapulungan. Sinasabi nila na si Esteban ay nagsasalita ng laban kay Moises at laban sa Dios. Pinagsabihan sila ni Esteban ng katigasan ng kanilang mga puso at ang sabi sa kanila: "Kayo ang mga nagsipatay sa Mesias". Galit na galit sa kanya ang mga judio kaya't siya'y kinaladkad sa labas ng siyudad at doon siya pinagbatuhanan hanggang sa mamatay. Nguni't bago siya namatay ay idinalangin niya sila na ang sabi: "Panginoon, huag mo pong ipataw sa kanila ang bagay na ito."

Buhat kay Esteban ay pinag-usig na ang mga Kristiano. Sila'y nangalat sa buong Judea at Samaria, at saan man sila makarating ay ipinangangaral nila ang salita ng Dios.

BININYAGAN NI FELIPE ANG ISANG PUNO
NG ETIOPYA

Si Felipe na isa sa pitong diakono ay nagtungo sa Samaria. Doo'y ipinangaral niya ang salita ng Dios. Siya'y gumawa poon ng maraming himala at nahikayat niya ang marami at sila'y napabinyag. Nabalitaan ng mga apostoles na nasa Jerusalem na maraming mga tao sa Samaria ang naniniwala sa mga aral ng mga Kristiano, kaya nagtungo agad si Pedro at si Juan doon at ipinatong nila ang kanilang mga kamay sa mga nabinyagan upang tumanggap ng Espirito Santo.

Isa sa mga nahikayat ay si Simon Mago. Nakita ni Simon na ang Espirito Santo ay naibibigay sa mga nabinyagan kapag naputungan ng mga kamay ni Pedro at ni Juan. Kaya inalok niya ng salapi ang mga apostoles pagkalooban lamang siya ng kapangyarihan na kung ipatong niya ang kanyang mga kamay sa mga tao ay mag-sitanggap sila ng Espirito Santo. Ang sabi ni Pedro kay Simon: "Ingatan mo ang iyong salaping kasama mong mapahamak. Ang kaloob ng Dios ay hindi nabibili. Ang puso mo'y masama sa mata ng Dios. Magsisi ka at manalangin upang ipatawad sa iyo ang iyong mga kasalanan."

Si Felipe ay naglalakad sa daang mula sa Jerusalem. Nakita niya ang isang pinunong taga Etiopya na nakasakay sa isang sasakyan na mula sa Jerusalem na arahang ang lakad at binabasa ang matandang tipan. Lamapit si

Felipe sa tabi ng sasakyan at ang sabi sa pinunong Etiopyano: "Nauunawaan mo ba ang iyong binabasa?" Ang tugon ng pinuno: "Kung walang magtuturo sa akin ay hindi ko ito mauunawaan". Ginawa ni Felipe ay ipinaliwanag at ipinangaral ang salita ng Dios. Sa kanilang paglalakad ay dumating sila sa isang lugar na may tubig. Ang sabi ng pinuno: "Tingnan mo, naito ang tubig. Ano pa ang makapipigil sa akin para binyagan?" Ang sabi ni Felipe: "Kung naniniwala ka ay bibinyagan kita". Ang tugon ng pinuno: "Naniniwala ako na si Jesucristo ay Anak ng Dios." Dinala siya ni Felipe sa tubig at bininyagan. Matapos ang pagbibinyag ay kinuha ng Espirito ng Dios si Felipe kaya't biglang nawala sa paningin ng pinuno.

Sa pangyayaring ito, ay itinuturo sa atin na dapat ipaliwanag at ituro ng mga nangungulo sa iglesia ang kahulugan ng biblia.

GUMAWA SI PEDRO NG MARAMING
HIMALA

Ang iglesia ay lumaganap sa buong Judea, Galilea at Samaria. Dinalaw ni Pedro ang mga simbahan at dumating siya sa bayan ng Lydia. Doo'y may isang tao na nagngangalang Eneas na walong taong may sakit na paralysis. Ang sabi ni Pedro: "Eneas, gagamutin ka ng Panginoong Jesucristo. Magbangon ka at lulunin mo ang iyong hihigan." Nagbangon si Eneas at siya'y gumaling.

Sa Joppe na malapit sa Lydia ay may isang disipulong babae na ang pangalan ay Tabitha. Siya'y nagkasakit at namatay. Si Pedro ay nagtungo sa Joppe mula sa Lydia sa bahay ng patay. Lumuhod siya at manalangin, at saka ang sabi sa patay: "Tabitha, magbangon ka." Idinilat ang mga mata at magbangon at siya'y naupo.

Sa bayan ng Cesaria ay may isang centurion na ang pangalan ay Cornelio. Siya'y isang mabuting tao at nagbibigay ng limos sa mga mahihirap. Madala's siyang manalangin sa Dios. Isang araw ay napakita sa kanya ang isang anghel at sinabi sa kanya na ipatawag niya si Pedro.

Inutusan ni Cornelio ang kanyang tatlong utusan na hanapin si Pedro sa Joppe. Nakita ni Pedro sa panaginip na ibig ng Dios na hikayatin niya ang mga gentiles, kaya't sumama siya sa

mga utusan na nagtungo sa Cesarea. Ipinangaral niya kay Cornelio at sa mga kasama sa bahay ang doctrina ni Jesucristo. Samantalang nagsasalita si Pedro, ay nanaog ang Espirito Santo sa mga naniniwala at nakikinig sa kanya. Ito na ang pasimula na sila ay nakapagsalita ng iba't ibang wika. Bininyagan ni Pedro ang mga gentiles. Pinuri ng mga disipulong gentiles ang Dios at ang sabi: "Sa mga gentil ay ibinigay din ng Dios ang buhay na walang hanggan sa mga nagsisisi".

Si Agrippa na pamangkin ni Herodes na umu-yam sa ating Panginoon, ay ipinadakip si Pedro at nilagyan ng tanikala at ipinabilanggo. Ang mga disipulos ay nagsipanalangin para kay Pedro. Nang kinagabihan ay inilabas si Pedro ng isang anghel sa bilangguan.

Lumakad si Pedro upang makisama sa mga disipulos. Ang mga disipulos noon ay samasamang nagsisipanalangin. Tumuktok si Pedro sa pinto at isang batang babae ang nakaboses kay Pedro, at sa tuwa ay hindi na nabuksan ang pinto at ang ginawa'y nagtatakbo at sinabi sa mga naroong disipulos. Ang buong akala naman ng mga disipulos ay nasisiraan ng bait ang bata sapagka't hindi nila akalain na sa gabing yaon ay darating sa kanila si Pedro. Nang kanilang buksan ay nangamangha sila ng makita nila na si Pedro nga ang dumating. Pinuri nila ang Dios sa pagkakapalaya sa punong apostol.

Nang panahon ng mga apostoles ay madalas ipakita ng Dios ang kanyang kapangyarihan sa hangad ng Dios na mapalaganap ang kanyang iglesia.

KUNG PAANO NAHIKAYAT SI PABLO

May isang lalaki na ang pangalan ay Saulo na lubhang napopoot sa iglesia. Siya'y nagpupunta sa bahay-bahay at kinakaladkad niya ang mga Kristiano at ibinibilanggo. Ginagawa niya ang lahat ng bagay upang masira ang iglesia na itinatag ni Kristo. Siya'y nagpunta sa mataas na saserdote upang humingi ng mga sulat para sa mga sinagoga sa siyudad ng Damasco. Ibig niyang kunin ang mga Kristiano sa Siyudad na yaon para dalhin sa Jerusalem at mabilanggo.

Sa kanyang paglakad na patungo sa Damasco ay isang maningning na liwanag na walang katulad ang biglang tumama sa kanya. Siya'y nahulog sa kabayo at lumagpak siya sa lupa. Siya'y nakarinig ng isang tinig na ang sabi: "Saulo, Saulo, bakit mo ako inuusig?" Ang tugon ni Saulo: "Sino po kayo, Panginoon?" Ang tugon ng tinig: "Ako ang si Jesus na iyong inuusig". Si Saulo ay nanginig, nagulat at natakot, at ang tanong: "Panginoon, ano ang ibig mong gawin ko?" Ang tugon ng tinig: "Magtindig ka at lumakad at pumunta ka sa siyudad at doon ay maaalaman mo kung ano ang dapat mong gawin".

Ang mga lalaking kasama ni Saulo ay pangwang nangamangha pagka't naririnig nila ang tinig nguni't wala silang makitang tao. Nagtindig si Saulo at idinilat ang kanyang mga

mata nguni't hindi siya makakita at nawala ang kanyang paningin. Dinala siya ng kanyang mga kasama sa siyudad ng Damasco. Sa siyudad na yaon ay may isang disipulo na ang pangalan ay Ananias. Ang sabi ng Dios kay Ananias sa panaginip: "Lumakad ka at hanapin mo ang isang lala ki sa Tarsus na ang pangalan ay Saulo. Siya'y hinirang ko upang dalhin ang aking pangalan sa mga gentiles, sa mga hari at sa mga anak ng Israel".

Lumakad si Ananias at natagpuan si Saulo. Ipinatong ni Ananias ang kanyang mga kamay kay Saulo, at ang sabi: "Ako'y pinaparito ng Panginoon upang tanggapin mo ang iyong paningin, at ikaw ay mapuspos ng Espirito Santo". Biglang nakakita si Saulo, at siya'y bininyagan ni Ananias.

Nagpasimula ng pangangaral si Pablo sa mga sinagoga, at ipinahayag niya na si Jesus ay Anak ng Dios. Galit na galit sa kanya ang mga judio at ibig siyang patayin. Siya'y pina-alis doon ng mga disipulos at pinapunta siya sa Jerusalem at siya'y tinanggap doon ng mga apostoles.

Ang taong iyan na nahikayat dahil sa kahanga-hangang pangyayari ay dili iba at si Apostol Pablo. Siya ay naging isa sa pinakadakilang apostol na nanghikayat sa mga pagano at sa mga gentil.

Ang sino mang may masamang pamumuhay sa nakaraan kung magsisi at magbalik-loob at gumawa ng mabuti ay magkakamit ng kapatawaran na katulad ni San Pablo.

ANG UNANG MISIYON NI PABLO

Sa Antioquia ay nangangaral noon si Pablo at si Bernabe, nguni't ipinahayag sa kanila ng Espirito Santo na sila'y may isang tanging gawain na dapat gawin. Sila'y nagtungo sa Selucia at sa Cipro at doon ay nangaral sila sa buong pulo. Sa Papho ay napalaban sila sa isang magico na gumagawa ng paraan upang huwag pa binyag ang gobernador. Pinalo ni Pablo ang magico at nabulag. Ang gobernador na si Sergio Paulo ay nahikayat nila at napabinyag sa kanila.

Si Pablo at si Bernabe ay nagtuloy sa Antioquia sa Pisidia. Ipinangaral nilang dalawa na si Jesus ay Anak ng Dios. Marami ang nahikayat nila at napabinyag. Ang mga judio ay nanga-inggit sa kanila at pinagnasaan silang patayin. Iniwan nila ang lugar na yaon at sila ay nagtungo sa Iconium. Gumawa sila roon ng maraming himala at marami ang mga nahikayat nila. Ang mga taong naiinggit at pinagnasaan silang batuhin. Umalis sila at doon nagtungo sa Lystra.

Sa Lystra ay nagpagaling si Pablo ng isang lalaking pilay mulang pagkabata. Nang ito ay makita ng mga tao ang sabi: "Ang mga Dios ay narito sa atin na mag-anyong tao". Inakala nila na maghandog ng isang sacrificio para sa mga apostoles, nguni't sinabi sa kanila ni Pablo: "Kami ay mga tao ring katulad ninyo na

may kamatayan. Naparito kami upang dalhin kayo sa tunay na landas ng tungapak na pananam-palataya sa Dios na Buhay na Maylikha sa lahat ng bagay". Marami ang naniwala at sumampalataya. Ang mga judio mula sa Antioquia at sa Iconium ay pinagpapatay ang mga apostoles na nagbalik sa Antioquia. Dahil dito ay sumabog at lumaganap.

Saan man patungo si Pablo ay binibinyagan niya ang bawa't sumampalataya at nagbalik-loob.

ANG PANGALAWANG MISIION NI PABLO

Makaraan ang ilang parohon ay kinuha si Pablo ng isang disipulo na ang pangalan ay Silas, at sila'y nagtungo sa Siria, sa Silicia, prigia, Liconia, Galacia, Misia at halos sa buong munting Asia. Dumalao sila sa mga templo at ini-atas niya na ituro ang mga aral ni Jesus. Sa Listra ay nakita ni Pablo si Timoteo at ito'y sumunod sa kanya.

Nagtungo sila sa Troya bago sila maglayag sa Pilippos. Dito ay pinalabas ni Pablo ang isang diablo sa katawan ng isang batang babae. Sa ginawang ito ni Pablo ay nagalit ang mga panginoon ng batang babae sapagka't siya'y pinagkakakwartahan nila. Iniharap sila sa mga mahistrado, at sila'y binugbog at ibinilango.

Nang hating-gabi ay nanalangin si Pablo at si Silas at nagkaroon ng isang malaking lindol. Ang mga pinto ng bilangguan ay nangabuksan at nasira ang mga tanikala ng mga bilango. Nang ito'y makita ng nag-iingat, ay nahikayat siya at napabinyag. Nang kaumagahan ay napagalaman ng mga mahistrado na si Pablo ay isang mamamayang Romano. Sila'y nangatakot kung kaya pinalaya nila ang mga apostoles.

Dinalaw ni Pablo ang ibang mga bayan bago nagtungo sa Tesalonica. Dito at saka sa Beria

ay pinag-usig sila, at sila ay tumakas at nagtungo sa Atenas na bantog na siyudad sa Gresia.

Dito ay nangaral si Pablo. Kinuha ni Pablo ang kanyang paksa sa mga salitang naka-ukit sa altar ng mga taga roon at ang nangkaukit ay ganito: "SA ISANG DIOS NA HINDI KILALA".

Ang sabi ni Pablo: "Yaong inyong sinasamba na hindi ninyo nakikilala ay siya kong ipangangaral sa inyo. Siya yaong nagbigay ng buhay sa lahat, nagbigay ng hininga at ng lahat ng bagay". Mula sa Atenas ay nagtungo si Pablo sa Corinto. Sinabi niya na si Jesus ay siyang Mesias at marami ang nahikayat. Nang makaraan ang isang taon at kalahati ay iniwan niya ang Corinto at nagbalik sa Antioquia.

Nakita natin ang maraming kahirapan na tinutulis ng mga apostol dahil kay Jesus at sa kanyang iglesia. Sila'y nagbata dahil sa pagpapalaganap ng kanyang banal na doctrina. Kailangang magbata rin tayo na gaya ng mga apostol dahil sa ating banal na pananampalataya at pagsunod sa kanyang banal na doctrina sa ikapagkakaroon ng banal na kaluluwa sa buhay na walang hanggan.

ANG IKATLONG MISION NI PABLO

Makalipas ang ilang panahon sa Antioquia ay umalis dito si Pablo at nagtungo sa Efeso. Dito ay lumagi siyang dalawang taon at ipinangaral ang kaharian ng Dios. Dito ay gumawa siya ng maraming himala. Sawa't panyo na kanyang mahipo at dalhin sa maysakit ay nakagagaling, kaya marami ang naniwala sa religion na ipinangangaral ni Pablo, at marami ang tumiwalag sa pagsamba sa mga dios-diosan.

Ang mga platero sa Efeso na gumagawa ng mga estatua ay nagalit kay Pablo at siya'y pinag-isipan nilang patayin, kaya't napilitang iwan ni Pablo ang Efeso at doon siya nagtungo sa Macedonia, at pagkatapos ay sa Troja.

Nang minsang nangangaral si Pablo sa Troja ay inabot siya ng hatinggabi. Isang binatang nakaupo sa bintana ang nakatulog at sa pagtulog na ito ay bigla siyang nahulog mula sa bintana ng ikatlong grado ng bahay at lumagpak sa lupa at namatay. Piragdapaan ni Pablo ang namatay na binata at sinabi niya sa mga naroroon na huwag silang mabahala at ang binata ay hindi patay at siya'y pagsasaulan ng buhay. At nabuhay ang patay na binata.

Si Pablo ay nagtungo sa Lesbo, sa Samoa at sa Mileto. Mula dito ay nagpahatid-sabi si Pablo sa mga taga Efeso na siya ay patutungo sa Jerusalem. Ipinagbilin niya sa mga Obispo na pangalagaan ang kawan na bigay ng Banal na

Espirito at ang Iglesia ng Dios na binili ng kanyang mahalagang Dugo.

Diyan nasunod ni Pablo ang atas sa kanya ni Jesus na siya'y yumaon at ipangaral niya sa lahat ng bansa, at sila'y kanyang binyagan sa Pangalan ng Ama, at ng Anak, at ng Espirito Santo.

SI PABLO AY NAPARCOON SA ROMA

Dumating si Pablo sa Jerusalem. Dito ay inusig siya ng mga judio. Inilabas siya ng mga judio sa templo at talagang siya ay papatayin, nguni't siya'y iniligtas ng Gobernador ng Roma at ipinasok siya sa bilangguan. Nang kinagabihan ay napakita kay Pablo ang Panginoon at sinabi sa kanya na siya'y huwag mag-alaala at kung paano siya nanindigan sa Jerusalem ay gayon din ang kanyang paninindigan sa Roma alang-alang sa kanya.

Si Pablo ay dinala sa Cesaria at nabilanggo siyang dalawang taon. Sa wakas, bilang isang mamamayang Romano ay umapila si Pablo sa Emperador ng Roma. Ipinadala siya sa Italia upang doon siya hukuman. Sa kanilang paglalayag ang kanilang sasakyan ay nasira sa Malta. Si Pablo at ibang kasama ay kapalaran na lamang ang pagkakaligtas. Sa Malta ay maraming pinagaling si Pablo at gumawa siya roon ng maraming himala.

Sa Roma ay nabilanggo si Pablo ng dalawang taon. Nguni't kahit nasa bilangguan si Pablo ay marami rin ang nagpupunta sa kanya at nakikinig ng kanyang mga aral. Mula sa umaga hanggang gabi ay ipinangangaral ni Pablo ang kaharian ng Dios. Siya'y sumulat din sa mga Iglesia na sila'y mamalagi sa tapat na pananampalataya.

Makaraan ang dalawang taong pagkabilanggo ay pinalaya si Pablo. Subali't nang taong anim na po at pito, ang emperador Nero ng Roma ay naglagda ng isang mabangis na utos na pagpapatayin ang mga Kristiano. Si Pablo ay hinuli at muling ibinilanggo at sa wakas ay pinugutan siya ng ulo.

Nang panahong yaon at sa lugar ding yaon ay raganap ang kahambal-hambal na pangyayari. Ipinako si Pedro ng patiwari at pati ng iba pang mga apostoles ay doon natigis ang kanilang dugo dahil sa matibay na pananampalataya kay Kristo Jesus, at si Juan naman ay iniha-gis sa kumukulong langis, subali't mahiwagang naligtas.

Naramay sa malupit na parusa ng walang pusong si Nero ang maraming kahabag-habag na Kristiano sa Roma. Sa wakas ay pinagbayaran din ni Nero ng mahal - ng kanyang sariling buhay, ang walang kasing-samang parusa na kanyang ginawa sa mga Kristiano.

Iyan ang simula ng pagkakatatag at paglaganap ng sang-ka-Kristianuhan sa buong mundo na itinayo ni Kristo sa ibabaw ng bato na kay Simon Pedro.

MGA HIMALA NI JESUCRISTO

Nang Lumakad sa Ibabaw ng Tubig: -

MEMENTOMO HOMO TUIS PEBORSEMPO BESPO
SUO BARES

Hindi Nabunot ang Tabak at Firme sa
Pagkatayo: -

ATME HUIV RESEOC

Hindi Tatablan at Hindi Tatamaan at
Darating ang Gusto: -

LUOM ACCDUO MUAO CILIM VUM MORUS

Hindi Tinablan ng Taga: -

DATAM UMO BUSCUM BIL SABAOTH

Nang Payuku-in ang Kahoy at Kumuha
ng Tubig sa Dulo ng Bunga: -

AMAM SANCTUM AMAM SABAB AMAM TACA

Ng Bulungan ang Pagkain at Gayumahin
si Magdalena: -
NOT MOD NON NOS NO NOM NIAC AC BLAC

Nang Gumawa ng Ibon at ng Biglang
Mawala sa Templo: -

TUMA-US TUTA-US TABU-US JUB-UB

Nang Lumakad sa Tubig, Nang Hindi
Makita, Nang Pagalingin ang Bulag at
Pilay: -

MADMEO ACBIUS ROUDAE

Nang Pagalingin ang Bingi, Bulag at
May Masamang Espirito: -

CHRITOE SANOTA TRINITAS OMO DAUB JESUS

Hindi Siya Makita at Hindi Nakakilala
ng Mga Judio: -

CLAM MANUM PUERA JOC NOR NOD JUB JAC
HUM

Panawag ni Jesus sa Gustong Paratingin

EUCOLUM BALALAM BIAM AM DIDIC DIO DIO
JESUS

Sirabi ni Jesus - Hindi siya Naharang: -
ESET ETAC ENATAC EDEUS GEDEUS DEDEUS

Sinabi ni Jesus Upang Huwag Tablan: -

MATAM MAUM-RUM MOUM BEM

Upang Huwag Tablan - Ginamit sa Pilay: -

ARAM AC-A-ADAM AM-ADAM

Nang Siya'y Lumakad sa Usok at
Buhayin ang Patay: -

ADNA CELIM GAIGAPANANIGAN MECMAC
MAIGSAC MASAC MASUD

Nang Tawagin ng Virhen at ni Jesus
ang Mga Apostoles: -

ALL ADAM ACSIDAN VUC VUC VAUC TAGOI

Nang Tawagin ng Virhen si Jesus: -

DEUS MEUS JEOS JUS JESUS JESUS JESUS
JEROSALEM

Nang Patigilin ni Jesus ang Ulan at
Unos: -

AEMAE AEIE AEO-OC

Sinabi ni Jesus Upang Huwag Makalaban
ang Mga Judio at Huwag Makakilos: -

JE-JE HI-EOC HAC

Parawag at Pang-palayas ni Jesus sa
Mga Demonio: -

HEYUM HAUNE HEAMO

Nang Gawin ang Kahoy, ang Tao at ang
Mundo: -

QEMAO QEESOE QUOBEA

Ang Tubig ng Gawing Alak: -

PEC-BE-EC PE-SAB-AO PE-MEI

Sinabi ng Paramihin ang Isda at Tinapay: -

MAO-EO MUC-EM ME-LA FA-AO FEO FA-EO

Napasusunod ang Kahoy at mga Halaman: -

-AN-TE AC-CAO ASE-AO

Nang Mahati ang Tubig sa Dagat at sa Ilog Jordan: -

SEU-AM SEA-EM IDEUS SEA-TUO

Nang Pagalingin ang Mga Bulag-at Lumpo: -

FA-AO FEO FA-EO

Nang Lumakad sa Tubig: -

NE-SEO NEO-AC NE-ME-OC

Nang Bumuhay ng Patay: -

CA-EN-IG AOE-UI

Sirabi nang Makipagtalos sa Templo: -

ISEM IBAM ILAUM

Oracion ni Jesucristo na hindi nakakibo ang mga Humahanap na Judio: -

EGO SUM QUI SIT QUISUM

Oracion Kung makikipag-usap sa Masasamang Loob: -

CURATIS ET VERBUM CUIA EGOSUM JESUS
EGOSUM MARIA TRAJOME

Oracion ni Jesucristo na Nawalan ng Loob ang mga Judio: -

JESUCRISTE MAJISTER DONA ET BENEDICTUS
VERAS EGOSUM

Tagaliwas: -

COVERATIS VERBUM EGOSUM

Upang Isukeok ni Pedro ang Kanyang Itak sa Bayna: -

MITIM GLADEUM TUUM IN BAHINAM CALICEM
QUEM DEDIT MIHI PATER NUM VIVAT ILLUM.

Tagaliwas: -

VATALE EGUM ERAM EGO ERA TECUM

Upang Masira ang Matigas na Loob ng Kalaban: -

EGOSUM PACTUM ET MURIATUM HUM HUM GUM

Upang Maligtas sa mga Kalaban: -

EGOSUM VIA VERITAS ET VITA PAS PUETA
VOBIS URAC SIT ET AMEN

Nang Siya'y Habulin ng mga Judio
ay Nangawalan ng Loob: -

QUEM QUAERITIS SU VERBUM EGOSUM
SIGNITA A BUGUS

Natumba ang Masasamang-loob: -

EGOSUM INVOLATOR HUM

Natumba ang Mea Kaaway: -

EGOSUM PONEL ECCE VITATEM MEAM AUDICIT
ME OPERAVIT EJUSDEM LIBERET MIHI A
OMNES MALITER NOLES FUERET PERECULA
ONVEIVA MEA PERCIT

Nang makatulog ang mga Apostoles sa
Bundok ng Olivete: -

EGOSUM CRISTUS ET MULTUS SEDUENT

Nang Mawalan ng Diwa ang Masasamang-
loob: -

GENIT PECCATUM PECABIT IN JERUSALEM
DESENDIT VOBIS QUIA EGOSUM ET MURIATUM

Nang Mag-gawad ng Kapayapaan sa Lahat:-

RELINQUO VOBIS PACEM MEAM DA VOBIS NON
QUOMODO DAT EGO DO VOBIS

Tagaliwas, Ligas sa mga Kalaban: -

COVERATIS VERBUM EGOSUM, EGOSUM
NAZARENUM TITULOS PALMUS SANTO DE
SANTO IMMORTAL LIBRAME DE TODO MAL

Hindi nakapangusap ang mga Apostoles
Nang Sabihin ni Kristo: -

EGOSUM QUISUM ET CONSILIUM MEUM NUN EST
CUM INPIIS SED IN LECE DOMINE VOLUNTAS
EST ALELUYA

Sinabi Noong Nasa Bundok ng Tabor na
Hindi Nangakaimik ang mga Apostoles:-

EGOSUM VIA VERITAS ET VITA NEMO VENIT
AD PATREM NISSI PER MI ALELUYA

Nang Ikabit ang Retulo ang mga Judio
ay Nangawalan ng Diwa: -

EGOSUM ET BUNDAVIT TURBENTUR ET
CLARISIONEM ANIMAM SANCTISIME PECATUM

Sinabi sa mga Judio na Nangawalan ng
Loob: -

EGOSUM ET MURIATUM HUM

Laban sa mga Kaaway: -

VIVA JESUS EGOSUM, JESUS INTE EGOSUM

Para sa Kulog at Kidlat at iba pang
Kapanganiban: -

CRUZ MIHI SERTA SALUS, CRUZ EST QUAM
SEMPER ADORO, CRUZ DOMINE MECUM CRUZ
MIHI REFUCTUM.

Ito ang Sasabihin Kung Naglalakad sa
Ilang: -

TRAETE VIVAT DEUS SPIRITO SANCTO LUMEN
CRISTE SANCTE

Laban sa mga Masasamang-loob: -

DEUS MEORAM LIENO ACO BERE REY DEL
CIELO Y TIERRA

Oracion Patungkol sa Pitong Prinsipe
ng Kalangitan: -

1. MICHAEL ESTO MIHI BALTEUS ET DA MIHI PRODEO
ET IN DEO MORE
2. GABRIEL ESTO MIHI LORICA ET TRIBUI MIHI
FORTI TUDINRM IMPARTIENDO
3. RAFAEL ESTO MIHI ESCUTUM ET MEDECINAM COR-
PORIS ET ANIMAE
4. URIEL ACCENDE ME IGNA AMORIS DEI ET ESTO
MIHI PROTECTOR
5. SEALTIEL PETE MIHI INDULGENTIAM ET ESTO
MIHI PULCRUM
6. JEUDIEL ESTO MIHI UMBRACULUM ET FACME
ASSIDUM IN COMPITENDO DOMINO
7. BARAQUIEL OBTINE MIHI BENEDICTIONEM DEI ET
FACME NUM QUAM SEPARARE A DEOS.

Panalangin: - CREUM DOM MEUM DEUS ANIMA
SOLA EMERAP ELOI ELUC SPIRITO SANCTO
SALVATOR SER MUNDI JESUS NAZARENO EGOSUM
ADRA ADRARAM AGRADAM

Oracion kung ang dala'y crusifijo upang
maligtas: -

JESUS JESUS JESUS FEME DIREMBIT AUTEM
DIGIS MISERERE NOBIS

Oracion ng Apat na Evangelista, Maka-
Itlong ililigid sa Bahay-o sa Looban
Upang Huwag Makapasok ang Masasamang
Loob: -

CIRCUMDET TE NOBIS DEUS PATER, CIRCUMDET
TE DEUS FILIUS CIRCUMDET TE DEUS
SPIRITUS SANCTUS.
DESTRUAT TE DEUS PATER DESTRUAT TE DEUS
FILIUS DESTRUAT TE DEUS
SPIRITUS SANCTUS.
COMFIRMAT TE DEUS PATER COMFIRMAT TE DEUS
FILIUS COMFIRMAT TE DEUS
SPIRITUS SANCTUS.
GLORIFIQUE DEUS PATER GLORIFIQUE DEUS
FILIUS GLORIFIQUE DEUS
SPIRITUS SANCTUS.

Ito Ang Sasabihin sa Acto ng Kamatayan:-

SE HOC TOMO SANCTO MOCODNO LIBRAME
REX DEUS DEL POL
(Ito ay pangalan ni Santong kamatayan)

Mga Pangalan ng mga Kanuna-an ng Virhen
Upang Maligtas sa mga sakuna: -

INDUM INDUSUM PUCHAN PUSHAN GATFAEL
GATSALIA

Oracion upang malinlang ang Paningin ng
Kalaban: -

EXAUDINO AMI DEUS PROTEC NOBER TUUM
EGOSUM FILI NATO SIT MARIA

Mga Pangalan ng Dios na Tinatawagan ng
Mga Gentil: -

LATAC ABYO ABYA ASUBEY MUR NUT NUD

Sa Oras ng Kapahamakan, ito ang Dapat
Sabihin: -

OH PODEROSO MITAM REY LLAMADO DE LOS
EREJES HIPARO DEL RAPTO SIGIT GIPARO
SIGIT

Oracion kung Marami ang Kalaban: -

DEUM DEI SPIRITO SANCTO MAMBAT CRUCEM
IN NIRIANA TINTALAP SARAMA

Oracion ng Mahal na Virhen laban sa
Lahat ng Armas: -

NO EMPERATRIS EGOSUM PACEM EN LA
MUERTE EL PROCEDITIS ADORABIT JESUS

Upang Makuha ang Armas ng Kalaban: -

UTME PECABIT PECATUM JERUSALEM TOTATUM
SITE PEDIRE EST MUNDAM SALVUM DOMINE
DEUS EGOSUM MERE QUITE PORNETIGO ORANE
SACRIS OMNIBUS MEIS

Pangpalubag-loob: -

GENIT PECATUM PECABIT IN JERUSALEM
DESENDIT DIA VOBIS QUIA JESUS NUMCIA
DEATORUC ATAGAL

Oracion ni Cristo ng Pumasok sa Impierno:-

ATOLLITE PORTAS PRINCIPES VESTRAS ET
ELABIMINI PORTAE ETERNALIS ET INTRIBED
REX GLORIAM JESUS JESUS JESUS EGO SUM
MAR

Sinabi Ni Jesus Nang Magbangon sa Hukay:-

AC SEDE HOMO AD ALTUM UNIVERAS TICOR MEUM

Sinabi ni Jesus Nang Siya'y Lumabas
sa Hukay: -

RESURGE SUPERATOR RABBI SUCITATOR
CHRISTO BELATOR SALUS ANIMARUM
ALELUYA ALELUYA ALELUYA

Sinabi ni Jesus sa mga Judiong Bantay
sa Libingan: -

HOC SIUM HAN ACTACIS CUSTODIALE PERUPTIA

Sinabi ni Jesus Sa Kanyang Pagtatagumpay
sa Mga Judio: -

PONIS TUDRAM NUM VIETRATIS TUI DARIQUIT
QUI LAMORIT VIVA VIVA VIVA VICTORIA :

Sinabi ni Jesus Nang Siya'y Umaakyat
sa Langit: -

(1) INRI SIBITATEM QUIT ME PORTI AD
PERIUM NUM LUM MUNDUM INCORDENTUM

(2) JESUS JESUS JESUS MUNDUM DIGNUM
SCRIPTURAM MAGNUM MAGNAM MACUM
MACAM DIGNUM DIGNAM HAM AD MAYOREM
DEI GLORIAM

(3) ILVELAY DE HOSION SANCTO MOLUM ILORUM
SUL DEUM NORIA IT GLORIA SUTEDONO
NONIT GOLO LA SAULO SAULUM DEYUS
JESUS JESUS AGAPAR GAPARA UTELAJE
JOTA PICAR JOTA ARAT AP AS ROPOLAS

Para Mapigil ang Armas na nasa Kamay:-

EST SUAL SALPIDO ISAAC TILLO QUE PENDIDO
EGOLIS EGOLIS, SANCTUS DEUS SANCTUS PORTIS
SANCTUS IMMORTALIS MISERERE NOBIS

Upang Huwag Mabunot ang Armas na nasa
Bayna: -

MITIM GLADIUM TUUM IN BAHINAM JESUS
VALCEL QUE PENDIDO ESTE TOLLIS
EGOLIS EGOLIS EGOLIS SANCTUS DEUS
SANCTUS PORTIS SANCTUS IMMORTALIS
MISERERE NOBIS

Upang Masuspinde ang Hawak na Armas
ng Kalaban: -

SUSPENDAM MANUM SUPER SUM ET BAHINAM
GLORIAM DEI AMEN

Sinabi ni Jesus Nang Siya'y Hulihin sa
Getsemani: -

JESUCRISTE MAJISTER DONA BENEDICTUS VERAS
ECOSUM

Diskumunion sa Sandata: -

EGO SUM VIA VERITATIS VELEAL PARTE
MESE PIRME

Sinabi ni Jesus Nang Palayasin at
Mabulid ang Diablo: -

AMPEC MIBEL GAYIM JESUS EXEMENERAU EGO
SUM, MICCIONEY EMPURO MECATIONEM
DIORUM, NOR NOT NOD, NUN SICUT DEUS

Sinabi ni Jesus Nang Siya'y Ipaghatid-
hatiran na Hindi Mahatulan: -

ACNO INTE DOMINE EST PORABIT ET JUSTITIAE
QUAE LIBERABIT POSITIBI DOMINE.

Sinabi ni Jesus Nang Payanigin ang Buong
Mundo: -

MUJULABIT QUAE DEBERESI POPULO TUO MULATAM
NOCTAM NOR NOT NOD

Sinabi ni Jesus Nang Paurungin ang Tubig
sa Dagat, Nang Ilagay sa Munting Hukay: -

PAXION PAXTIGO EMUNDUM

Sinabi ni Jesus Nang Samsamin ang
Armas sa Mga Judio: -

LICUM SALICUM ITSOLORUM

Sinabi ni Jesus Nang Siya'y Magkalag sa
Krus na di Namalayan ng Mga Judio: -

JESUS MONGLAY SALVATOR MUNDI SINTOTO
DOMINE

Tigalpo ni Jesus Para sa Lahat: -

JESUS AMAGUAM MURCIAM GALINAM MITAM
LIBERATRIS EGO SUM JESUS PACUAM

J. H. S.

JOC HIC SANGUINIS
JAC HOC SANSOMOM
JESUS HOC SALVATOR
JESUS HOMINUM SALVATOR
JAH HOC LUM SANSOMOM
JER HUH SALEM
JUMEN HITRES SUNIT
JUPJAM HOLJUM SBTISJIS

Panalangin: -

JESUS JESUS JESUS DOMINUS DEUS SABAOth
OH ANGEL DE LUZ ADONAI
OH ANGEL DE LUZ ELOIM
OH ANGEL DE LUZ JOHOVAM
OH ANGEL DE LUZ MITRATUM
OH ANGEL DE LUZ AZRAEL
OH ANGEL DE LUZ ASTROCHIO

OH ANGEL DE LUZ ELOI
OH ANGEL DE LUZ MILECH
OH ANGEL DE LUZ ARIEL
OH ANGEL DE LUZ ZENAOth

MISERERE MEI, ADJUVARE MEI, DEFENDERE
MEI, SALVARE MEI

Sinabi ng Birhen Bago Nanaog ng Bahay:-

NOBAY NOBAY NOBALI, ECCE DELICTE ETERNUM
PATER

Sinabi ng Birhen Pagdating ng Bahay:-

EGO QUAM MATER UMERUM DEDELICTAY PACEM
PAS PAS

Sinabi ng Sagrada Pamilia nang Sila'y
Habulin ng mga Judio: -

JESUS BERATE TUI JESUS SALVAME JESUS
NAZARENO EGOSUM SAGUMAY SAGUIMAY SAGU-
MATMAT CATAPLOS LAOREJA NOBALI PANAMOC
ALALUEMATA GUTBULACTA CUILASI

6

Sinabi ng Birhen Nang Magtago sa Bal-
banera: -

JESUS NAZARENO REX JUDIORUM OC ADONAI
LIBERARI NOSTRI TRINITATIS DEI
BALBANERA CUBRE SACUBE JESUS VIVAS

Sinabi ng Birhen nang Maupo sa Bato at
Magpasuso : -

SANCTA MATER DEI MARAMATAM ACAB SOLIMAN
ACAB ADIO EREM ACSALBA LASANCTA

Sinabi ng Birhen nang Patungo sa Ehipto:-

AVE MARIA AVE REGEM IMMACULATAM VIRGO
MARIA ALEJUYA ET HOCTEM RENOBIS CHRISTE
NINIUM CRUCEM CHRISTO VIVA RECENDE
DADAS DIA LALAM DEDATA BENEDICTE DETURA
AD PRE EPLAM

Sinabi ng Birhen Nang Patungo sa Galilea: -

CHRISTUS REGNAT CHRISTUS VIASIT CHRISTUS
IMPERAT NOS PROTEGAT IN NOMINE MALO ET
VITAM AETERNAM VENITE ADORAMOS IN NOMINE
CHRISTE, AMEN

Oracion ni Longino: -

LONGINO SUSUBIT ME RAGENIT LONGINO
CHRISTUM GETSEMANI ADONAI VERIETO
SACROSANTO MISSI SOSILO PASOR BONUS
PAS LORCACOLI MISERERE MEI

Oracion kay San Cristobal: -

JESUS JESUS JESUS SAN CRISTOBAL
LIBRAM PASIS VERBUM CRUCIS

Kay San Cristobal: -

LIBIAM OM LICAM TUUM PROCIDIMO OMNI
PALMA PROCIDIMO OMNI JESUS CRISTUS
DOMINUS PORTIS CRISTO LIBIA NON PA-
LIESE. JESUS ALILONG JESUS ALICAM JESUS
DAAGUIETATE, JESUS

Oracion ni San Cristobal:

NIGAUN YEJOBAD HUCTUM PANAOT NAUPATHEIS
GARAUB AGMAT MISAC TENET CRISTOBAL
TENET ABRACAS.

Oracion - Bati Sa Mahal na Birhen: -

DE LAUDIBUS VIRGINIS SUPER MISSUS SUNT.

Oracion Para kay San Antonio de Padua:-

ECCLESIAM TUAM DEUS, BEATI ANTONIUS CON-
FESSORIS TUI DEFRACATIE VETIVA LAETIFICET,
UT SPIRITUALIBUS SEMPER MUNIATUR AUXILIS
ET GRANDIIS PERFRUI MEREATUR AETERNIS.
PER CHRISTUM DOMINUM NOSTRUM

Oracion Para sa Angel na Katutubo at
Tagatanod: -

IN CONSPECTUS ANGELORUM PSALM TIRI, DEUS
MEUS. ADORABLE AL TEMPLUM SANCTUM TUUM
ET CONFITEBUR NOMINE TUO.

MGA ORACION UKOL SA IBA'T IBANG SAKIT,
AT KARAMDAMAN

Sa Peste at sa Iba't Ibang Sakit: -

ECCE CRUCEM DOMINE FUGITE PORTIS AD
VERCE VINCIT LEO DE TRIBU JUDA DAVID
ALELUIA ALELUIA ALELUIA -

Panghilot at Pangtanal kung Kabali ang
Buto: -

QUEM QUERITIS SUSUBANI EGO SUM HOMO
Mauli ang sirang buto - CRIATUM HOMO
QUIS LOVEL, PHU PHU PHU.....

Sa Puwing: -

(1) RICOTITAM MASUR RISORBO

(2) JESUS PERPETUINO ULIMARES GIGLER
YLAPUS

Sa Mata: -

ELEATA ELEBATO YTA DE ULA YTA DE DAPO
TIBAC TIGMAC BALUARTO TIARAHA BALARA

Para Maampat ang Dugo at sa Bukol: -

OCTE OACTE OACNE OANGE

Para Maampat ang Dugo: -

MAR MAR PORAM LEETMES GENOTES PERAM
PARAM

Para sa Singaw: -

DOMINE MENE MINE MEUM ABNE MINE MINE
MEUM, YESUM CRISTUM CELEMEI

Sa Buni: -

MAMONGLAY BARDUGAMIN YGAR BATUR CARCAR

Sa Singaw: -

OH VIRGO VIRHEN MARIA OPICLUM, JESUS MARIA
MAMAMEN

Sa Tamang-hangin-Hihip sa Tuktok ng
Tatlong Ulit: -

MENTOMO HOMO TUIS REBOESEMPO
BESPO SUO BARES

Sa Lagnat at sa Pilay-Hangin, Ibulong
sa Kamay na Ihihilot at sa Tubig na
Ipainom:-
ATME HUIB RESEOC

Sa Inuubo - Bulong sa Tubig na Ipainom:

LUOM ACDUO MUAO CILIM VUM MORUS

Sakit ng Ulo at Lagnat - Sa Inumin
at Tapal

DATAM UMO BUSCUM BIL SABAOH

Panghilot sa Masakit ang Likod -
at Painom sa Masakit ang Lalamunan:

AMAM SANCTUM AMAN TACA AMAM SABAB

Sa Sumasakit ng Ngipin, Pangbulong sa
Pangmumog at sa Inumin: -

NOR NOT NON NOS NOD NOM NIAC AC BIAC

Sa Pilay - Ibulong sa Langis o Tubig
na Panghilot: -

MADMEO ACBIUS ROUDAE

Sa Kinukulebra - Hihip sa Tuktok at
sa Buong Katawan: -

ESET ETAC ENATAC EDEUS GEDEUS DEDEUS

Sa Sinusubaan, Kinakabagan, at sa Taul:

ESET ETAC ENATAC EDEUS GEDEUS DEDEUS

Sa Bukol : -

MATAM MAUM-RUM MOUM BEM

MGA ORACION LABAN SA MGA ENKANTO, DIABLO
KAPRE, DUENDE, TIYANAK, TIKBALANG AT
MGA LAMANG-LUPA.

Panghihip sa Buong Katawan, Pangbulong
sa Langis na Panghilot, at Pangbulong
sa Tubig na Painom: -

1. BENEDICTAM REENADICTAM BENITE MACULATAM
2. LODEAM HOLECAM SOPECLAM
3. MICOLAM SODICAM NICLAM
4. DIMICUM TUDCAM CIPIAR
5. VIRGO VIRGEN MARIA OPICLUM
6. GEAM OUANGE LEMOAM
7. LIBORAM SIDACTAM IDICRAM
8. YOBENET YODEMET YOMGETOG AYISMOTUM
9. EGRA EGRAYUM EGROMIT ERESUM - JESUS
MARIA Y JOSEP
10. MEMENTOMO HOMO TUIS PEBOESEMPO BESPO
SVO BARES
11. TIME HUIV RESEOC
12. LUOM ACDUO MURO CILIM VUM MORUS

13. DATAM UMO BUSCUM BIL SABAOTH
14. AMAM SANCTUM AMAM TACA AMAM SABAB
15. NOT NOD NON NOR NOS NOM NIAC AC BIAC
16. TUMAUS TUTAUS TABUUB JUB UB
17. MADMEO ACBIUS RCUDAE
18. CHRISTUS SANCTA TRINITAS OMO
DAUB JESUS
19. QUAM MANUM PUERA JOC NOR NOD JUB
JAC HUM
20. BUCOLUM BALALAM BIAM AM DIDIC DIO
DIO JESUS
21. ESET ETAC ENATAC EDEUS GEDEUS DEDEUS
22. MATAM MAUM RUM MOUM BEM
23. AOM-XOO-BOO ATRIS MATRIS SINOTRIS
ERAIS
24. ARAM AC-A ADAM AM-ADAM
25. ADNA CELIM GAIGAPANANIGAN MECMAC
MAIGSAC MASAC MASUD
26. ARAM ADAM ACSIDAM VUC VOUC VAUC TAUOC
27. DEUS MEUS JEOS JUS JESUS JESUS JESUS
JEROSALEM

28. AEMAE AEIE AEO-OC
29. JE-JE HI -EOC HAC
30. HEYUM HAUNE HEAMO
31. QEMAO QEESOE QUOBEA
32. PEC-BE-EC PE-SAB-AO PE-MEI
33. MAO-EO MUC-EM ME-IA
34. AN-TE AC-CAO ASE-AO
35. SEU-AM SEA-EB IDEUS SEA-TUO
36. FA-AO FEO TA-EO
37. NE-SEO NEO-AC NE-ME-OC
38. LAU-EO LAC-AO LARE-ENE-AEO
39. ABURISTATIS SABAOTH CONIPABIS BIABITIT
40. ISEM IBAM ILAUM
41. MURMULUM MURMURTUM MURCIATIM
42. ALTISIMO SANCTISIMO DEUS MEORUAM
ESMEREIL BARNABAUV MANUMBAUB
43. ARAM ACDAM ACSADAM ADONAI

44. CRISTAC CRTAC AMINATAC
45. AMPIC MIBEL GAYIM JESUS EXEMENERAU
46. HOCMITAC AMINATAC HIPTAC
47. ABISTE ABITE ABITEM AC
48. AL ALSADAY ALOHAYIM ADONAI AGLA
49. AGIOS OTHEOS AGIOS ISCHIRO
AGIOS ATHANATOS ELEISON YMAS
50. VIROMIA UBARAM DACACNA HOCMITAC
AMINATAC HUPTAC
51. JESUS AMALINI JESUS AMANTACA JESUS
AMANCALIFI JESUS NAZARENO BARAO
52. JESUS ADONAI JESUS JEOVA JESUS
ELOIM JESUS SABAOth

MGA PANALAGIN

INVOCASION SA DIYOS ESPIRITO SANTO:-

CAIT CAIT DEUM DEUM EGO SUM
SISAC MANISI PISAC
LISAC MAGNISI PISAC

SPIRITO SANCTO MITAM BENEDICTUM EGO
SUM
SPIRITUM GRATIAM SANCTUM MEY MEAM
DEUS MEORUAM DEUS MOLUM
MECUM VENITE EGO SUM
PORTI TILLO SUSPENDIDO EGOLIS EGOLIS
NIVIT PACEM ADORABIT
DEUM PATREM BONUM RIGSIT
EGO SUM DEUS GAVINIT

SPIRITO SANCTO MITAM
BENEDICTAM EGO SUM MICAM
VIRGUM GRATIAM SANCTUM MEOROAM
MECUM VENIT EGO SUM MATAM
AVE MARIA - QUIP QUAP QUIAP
SIGUT DEUS ANIMASOLA.

Nang Panaugen ng Dios Espirito Santo
Ang Mga Apostoles:-

VENI, SANCTE SPIRITUS, REPLETUORUM
CORDA FIDELIUM,
ET TUI AMORIS IN EIS IGNEM ACCENDE,

VENI, SANCTE SPIRITUS, ET EMITTE COELI-
TUS LUCIS TUAE RADIUM.

VENI, PATER PAUPERUM, VENI DATUR

MUNERUM:

VENI, LUMEN CORDIUM.

Panalangin - Patungkol sa Lahat
(Kaligtasan)

IN NOMIN PATRE SANCTE ET FILI SANCTE
ET SPIRITO SANCTO SAUCTE
SUM SPIRITUM SANCTUM AT NATUM DEUS SPI-
RITO SANCTO DEUS MITAM
SPIRITUS SANCTI DIVINI IN PRINCIPIO
DEUS BATUM ET BATAM
PRINCIPIO ET REFUGIUM SANCTUM DIVINUM
NATO NICAM
IN SANCTE DEUS SIN PECADO ORIGINAL
DESDE EL PRIMER IMPERITATIS ETI AY
ICA IAO
SANCTE IN PRINCIPIO ANIMASOLA AC DEI
AEI
CON DE LA LIMPIA IN TUI MEUM IN FELIZ
IRON
CRUZ CAMORUM IMPERITATEM VINCIT
VERBUM
CRUZ SANCTE VERITATIS PAMULUM CRUZ
INTREGATIONEM
VINCIT PRIM REGATIONEM APRONUNCAT
REX GLORIAM
SANCTE DIVINE MITAM INSALTIVIS HUCCIUM
HACCIANIBUS

DIVINE MICAM EDEUS TERRAM SANCTE

PATER ABAL

NOVUS NOVA PERMEDIUM SANCTE CRUCIS

NARUM

REX PECCATORUM SANCTE CRUCIS APROMITAM

REX ET CELIM CONCORDIAM TUTUM HUCCIUM

CREVINIUS

TUIS DEUS ENERIUM OS DEUM ARIUM ET

REFUGIUM ITAM DEUM

FIRMAMENTUM LITERARUM ANIMA REUM

CRUCEM SANCTE ANIMA REUM PATO NATUM

SANCTO DEUS:

PURICERICTE ROMIRANO SITIIT TIRIIT

CUTIITNE

TURIVIVIRE CELEVICTE.

OS CORPORE SANCTE REX PIREROGATIAM MEA-
RORUM

PRUGATIONEM REX GLORIAM SANCTE DEUS

IN DEUS EDEUS EGO DEUS TE DEUS

PRUCTIUM IN QUAMITE VADE RETRO CUM

REXCIONEM

SANCTE ANGELICAM ELIUM TUAM IN SANCTE
PASSIONEM

ET FILI SANCTE SPIRITUM SANCTUM TUUM
CEVETIERRAT CORLUM:

IN NOMINE PATRIS, ET FILII, ET SPIRITUS
SANCTI:

PIAY MIRANO PAMOLATOY

BENDITO LEGITATE ALABADO ET MULATUM

SEA SANCTISIMA ROSA MUNDI DEL ALTAR

Y DE LA LIMPIA CELERIZA IMMACULATA

NATO NATA

CONCEPCION DE LA VIRGEN MARIA
NATUM ET NATAM SENORA NUESTRA CONCEBIDA
ET MULATUMA MISTERIOSA SIN MANCHA SIN
PECADO
CELEVICTE ORIGINAL DE ESTE INSTANTE
TURIVIVIRE DE SU SER SITIT TIRIIT
CUTIITNE
NATURAL POR SIEMPRE JAMAS PURICERICTE
NEMIS EGO NANUM GANOROBAS ELENOL
VACSI BAPTAMAN CARCIS LUMAYOS ICUIS
GATCHALIA
EMITAM GATMALIA GATMALIOS ET CICI
MATMA SANCTO YETUR
NOMEN ME MAIGSAC EGOLHUM ADVACSI
ADMIMANTE..

ORATIO:

PETRAM MATRAM ESBAM CRUCI SAULI BENEDICTE
BENEDICTOR
REX REUS MISVIT PATER DOMINE CINIP.

AKLAT NG KALIKASAN

Sa pitong aklat ni Moises ay nasasabi na ang nunong Adan ay nakipag-usap sa Diyos sa Paraiso. Nakipag-usap din siya sa mga anghel sa mga diablo, sa apat na elemento, sa mga ibon sa himpapawid, sa mga isda sa tubig, sa mga hayop sa lupa, sa mga damo, sa mga halaman, sa mga punong kahoy, sa hangin, sa araw, sa buwan at sa mga bitu-in.

Ang unang pakikipag-usap ni Adan ay sa Diyos sa loob ng Paraiso. Siya'y binigyan ng isang pangalan na magagamit niya sa mala-king pangangailangan. Ang pangalan ibinigay sa kanya ay JOVE na magagamit niya sa pagtawag.

Ang ikalawa ay noong makipag-usap si Adan sa mga anghel ay pinagkalooban siya ng isang salita na YESERAYE na ang kahulugan ay Diyos na Walang Pasimula at Walang Hanggan. Ang pangalang ito kung kanyang sasambitin ay sasagutin siya at mangyayari ang kanyang nais.

Ang ikatlo ay noong makipag-usap si Adan sa mga espirito ng mga patay ay sinagot siya ng mga salitang ADONAI SABAOth, CADAS ADONAY AMARA, at kung tatawag ng hangin, ng mga espirito at mga demonio, ay dapat bigkasin ang ALI ADOY SABUTH AMARA.

Ang ikaapat ay binigyan si Adan ng mga pangungusap kung ibig niyang tali-an ang mga hayop at mga espirito. Ang ibinigay sa kanya ay ang mga sumusunod: LAYAMEN IAVA FIRIN LAVAGELLAIN LAVAQUIRL LAVAGOLA LAVATASORIN LAY FIALAFIR LYA FARAN.

Ang ikalima ay noong bigyan si Adan ng mga salita kung ibig niyang tali-an ang mga halaman at mga punong kahoy. Naito ang mga salita:

LYACHAM LYALGEMA LYAFARAU LIAL FARAB
LEBARA LABAROSIN LAYARARALUS

Ang ika anim ay noong pagkalooban si Adan ng mga salita upang maganap ang kanyang nais sa mga elemento at sa hangin. Ang mga salita ay ganito:

LETAMIN LETAYBOGO LETASYNIN LEBAGANARITIN
LETARMININ LETAGELOGIN LOTAFALOSIN.

Ang ikapitong kaloob kay Adan ay dakila sa kapangyarihan sapagka't mga pangalan ng Maykapal na dapat gamitin sa pasimula ng bawat panukala o mga bagay na lalakaran. Ang mga pangalan ay ang mga sumusunod:

ELYON YOENA ADONAY CADAS EBREEL ELOY
ELA AGIEL AYONI SACHADO ESSUSELAS ELOYRN
DELION IAU ELYNLA DELIA YAZI ZAZAEL PA-
LIELMAN UMIEL ONELA DILATAN SADAY ALMA

PANEIM ALYM CANA DEUS USAMI YARAS
CALIPIX CALFAS SASNA SAFFASADAY AYLATA
PANTEOMEL OURIEL ARION PHANETON SECARE
PANERIONYS EMMANUEL JOTH JALAPAH AMPHIA
THAN DEMISRAEL MUALLE LEAZINS ALA PHONAR
AGLACYEL QYOI PEERITARO THEFEROYM BERI.

Kung ang tao noong una ay pinagkalooban ng Dios ng SALITA sa pamamagitan ng mukhaang pakikipag-usap, ngayon naman ay pinagkalooban din ng Diyos ang tao ng SALITA sa pamamagitan ng kanyang banal na Espirito. Ang mga salitang ito ay narito't nakasulat sa bukas na Aklat ng Kalikasan. Ang mga ito ay mabebasa ng pakinig mula sa bibig ng mga sanggol at ng mga sumususo, sa mga hayop sa lupa, sa mga isda sa tubig at sa mga ibon sa himpapawid.

Sa lahat ng dako ng sangkatauhan, maging sa Asia at Aprika, maging sa Amerika at Europa, at kahit sa Australya at Pilipinas man, ay ating maririnig mula sa bibig ng mga sanggol at ng mga sumususo ang mga salitang UHA UHAH OJAH JOHAH, AHA AHAH AJAH, HA HAH JAH. Sa tilaok ng manok ay maririnig natin ang CO CO CO OC, sa tahol ng aso ay CAO, sa ibon ay CAC, sa palaka ay ang OC AC, sa pusa ay NGIAO MAO, sa kambing ay ME, sa tupa ay VE, sa kalabao ay ONGA, sa baka ay MA, at sa mga isda sa tubig ay ang AC CAC EC OC COC. Ang lahat ng iyan ay pawang mga SALITA na sinulat ng kamay ng Kalikasan sa kanyang bukas na aklat. Ang mga salitang iyan ay may malalawak at mata-tayog na kahulugan. Basahin natin at elamin ang mga kahulugan.

J-A-H. - Ang salitang ito ay pangalan ng Dios. Sa mga Awit 89:8 ang sabi'y ganito: "Oh Panginoong Diyos ng mga hukbo, sino ang makapangyarihang gaya mo, Oh Jah." Ngayon ay magpatuloy muna tayo sa iba.

A-H-A. Ang salitang ito ay pangalan din ng Diyos. Sa Mga Awit 4:15 ang sabi'y ganito:

"Mangapahamak nawa sila dahil sa kanilang kahihyan na nagagsasabi sa akin, AHA, AHA."

Sa Mga Awit 35:21 ay ganito naman ang nasasabi:

"Kanilang sinasabi: "AHA, AHA, nakita ng aming mga mata."

Alamin natin ang iba pang mga sinasabi ng baral na kasulatan ukol sa mga pangalang Jah o Hah.

Sa Juan 17:6, 26, ang sabi'y ganito:

"Ipinahayag ko ang iyong pangalan sa mga tao na ibinigay mo sa akin sa sanglibutan, at ipinakilala ko sa kanila ang iyong pangalan at ipakikilala ko, upang ang pag-ibig na sa akin ay iniibig mo ay mapasa kanila at ako'y sa kanila."

At sa Mateo 21:16 ang sabi ni Jesus ay ganito:

"Kailanman baga'y hindi ninyo nabasa, Mula sa bibig ng mga sanggol at ng mga sumususo ay iyong nilubos ang pagpupuri?"

At ganito pa ang sabi niya sa Mateo 11:25:

"Inilihim sa mga pantas at matatalino, at ipinahayag sa mga sanggol."

Ang Pangalan ng Diyos na tinutukoy ni Jesus na ipinahayag at ipinakilala niya, na nagmumula sa bibig ng mga sanggol at ng mga sumususo, at inilihim sa mga pantas at matatalino at ipinahayag sa mga sanggol ay dili iba kungdi ang Pangalang Oh-JAH o JAH.

Iyan din at dili iba ang Pangalang tinutukoy sa Zacarias 14:9 na ang sabi:

"At ang Panginoon'y magiging Hari sa buong lupa: sa araw na yao'y magiging ang Panginoon ay isa, at ang kanyang pangalan ay isa." Ang panahong sinasabi ni Zacarias sa kanyang salitang SA ARAW NA YAON, ay dili iba't ang ARAW NA ITO o ang PANAHONG ITO ni Kristo Jesus.

Iyan din ang pangalan ng Dios na tinutukoy ng mga Latino na ang sabi:

AB ORTU ENIM SOLIS USQUE AD OCCASUM,
MAGNUM EST NOMEN MEUM IN GENTIBUS;
ET IN OMNI LOCO SACRIFICATUR, ET
OFFERTUR NOMINI MEIO OBLATIO MUNDA,
QUIA MAGNUM EST NOMEN MEUM IN GENTIBUS,
DIXIT DOMINUS EXERCITUM".

Iyan ang nasasabi sa Malakias 1:11 na ang wika:

"Mula sa sinisikatan ng araw hanggang sa nilulubugan niyaon, magiging dakila ang aking pangalan sa mga Gentil; at sa bawa't dako ay paghahandugan ang aking pangalan ng dalisay na handog: sapagka't ang aking pangalan ay magiging dakila sa gitna ng mga Gentil, sabi ng Panginoon ng mga hukbo".

Ang sinasabi ni Zacarias na MULA SA SINISIKATAN NG ARAW HANGGANG SA NILULUBUGAN NIYAON, ay nangangahulugan na sa buong mundo, o sa lahat ng dako ng sangkatauhan, buhat sa silangan hanggang sa kanluran, ay dadakilain ang Pangalan ng Diyos, o ang pangalang JAH. Ang pangalang ito ang tinutukoy sa banal na kasulatan, sa Mga Gawa 4:12 na ang sabi:

"At sa kanino mang iba ay walang kaligtasan: sapagka't walang ibang pangalan sa silong ng langit, na ibinigay sa mga tao na sukat ikaligtas."

Ang pangalang tinutukoy ay dili iba kungdi ang JESUS JAH, sapagka't ang sabi sa Mga Awit 68:4 ay ganito:

"Ipaghanda ninyo ng maluwang na lansangan siya na nangangabayo sa mga ilang: ang kanyang pangalan ay JAH."

Si Jesus ang sinasabi na ang pangalan ay JAH,

ang Personang. Ang C ay Cristac, at ang O ay Ortac. tatlong pangalang iyan ay pangalan ng ANAK, ang AMINAT, titik na J. A. H. A. H. A.), at ang ORTAC ay AMA. Ang na titik na iyan ay siyang bong uwak ay katulad din ng at ito'y ang mga sumusunod ang kahulugan. Ito ay pangalang na Arkanghel na nagbu-
JOHAOC, ABHA, HICAAC, ALMERACTIM, HOOMITAC.

Katulad ng mga SALITA in ngayon ang huni ng palak ng Diyos at ng mga anghel; palaka na ang huni ay OC, din, may mga SALITA na ibi-aman na ang huni ay AC. Ang mga tao sa pamamagitan ng aya ng naipaliwanag na sa ti Espirito at ng kanyang bu ay isang pangalan ng Diyos ng mga salitang nasusulat kapangyarihang buo, at ang sanggol at ng mga sumusunod Diyos noong siya'y nag-iisa pakinig sa iba't ibang dal ANIMA SOLA o MUILANG KALULI Ang dalawang titik ng pangal C at CRISTAC at ang mga kahu rin ng naipaliwanag na sa ta

Basahin naman natin mga hayop. Sa tilaok ng nig ang mga salitang CO CO, CO, CO, ay Tatlong Pe ay isang Diyos. Ang OC ay Lumalang na nagtatangan ng Ang OC ay ang hanging esp iyos na nagbuhat sa kanyang nagdadala sa kanya sa laha na O ay Ortac o Ama, at na Anak. Nariyan pa ang ila O ay pangalan ng Tatlong mababasa sa bukas na akla ATAC, ORTAC. Ang NO

Basahin naman natin ing bukang-bibi Sa tahol ng aso ay ating tang CAO. Ito ay isa pang Ang tatlong titik na pang

Iyan ang nasasawika:

ngangabayo sa mga lan-
umasok sa templo ng

"Mula sa sinisilulubugan niyaon, binigay sa mga tao na pangalan sa mga Genan sa Pangalang JESUS paghahandugan ang a na handog: sapagka't giging dakila sa gi-

A-H ay may malawak at Panginoon ng mga hul. Ang tatlong titik ng

Ang sinasabi ni Zaca-JAOC, ang A ay AB-HA, NG ARAW HANGGANG SA Ang Jo-HAOC ay Anak, ang nangangahulugan na SHICAN ay Espirito Santo. ng dako ng sangkataw-tatlong kapangyarihan hanggang sa kanluran, kung sabihin ay ALAALA, Pangalan ng Diyos, o (entendimiento, voluntad). pangalang ito ang tinumula ang limang latan, sa mga Gawa 4 (cinco sentidos) na

III, PAKINIG, PANGAMAY,

"At sa kanino ma (ver, oir, eler, gustar, tasan: sapagka't walangalan ng limang ito ay long ng langit, na ibig na sukat ikaligtas."

Ang pangalang tinutuk, SALITA na inihinga ng Espirito ng Diyos na JESUS JAH, sapagka't Iyan ang binhi ng ay ganito: Diyos sa lupang-katawan

ng hininga, buhay at

"Ipaghanda ninyo, Iyan ang tinatawag na TAO. siya na nangangabayo pangalan ay JAH." Isan ng kabanal-banalang

sima Trinidad). Ang J

Si Jesus ang sinasabi at ang H ay HAH. Ang

pangalan ng Tatlong Personas. Ang O ay Cristac, ang A ay Aminatac, at ang O ay Ortac. Ang CRISTAC ay pangalan ng ANAK, ang AMINAT ay ESPIRITO SANTO, at ang ORTAC ay AHA. Ang OAC na huni ng ibong uwak ay katulad din ng sa tahol ng aso ang kahulugan. Ito ay pangalan ng isang matapang na Arkanghel na nagbu sa mata ng Diyos.

Basahin natin ngayon ang huni ng palak may isang uri ng palaka na ang huni ay OC, may isang uri naman na ang huni ay AC. Ang salitang OC kagaya ng naipaliwanag na sa ti laoc ng manok, ay isang pangalan ng Diyos r nagtatangan ng kapangyarihang buo, at ang / ay pangalan ng Diyos noong siya'y nag-iisa kung tawagin ay ANIMA SOLA o ULLANG KALULA o ANIMA TAC. Ang dalawang titik ng pangalan A-C ay AMINATAC at CRISTAC at ang mga kahulugan ay kagaya rin ng naipaliwanag na sa tal ng aso.

Ngayon ay basahin natin ang dalawang LITA ng pusa. Ang MAO ay sinasabi ng pusa kapag nagagalit. Ito ay pangalan ng isang Espirito ng Diyos na nagbuhat sa kanyang isang matapang na arkanghel na kinatatag ng masasamang espirito. Ang tatlong salitang M-A-O ay pangalan ng Tatlong MEORON, AMINATAC, ORTAC. Ang MAO salita na laging buhang-bibi ay isang kabanal-banalang taasang Diyos. Ang da

ang naman

angangabayo sa mga lan-
 umasok sa templo ng
 la sa sinigwalang ibang pangalan sa
 gan niyaon binigay sa mga tao na
 sa mga Gorden sa Pangalang JESUS

dugan ang
 gi sapagka
 skila sa gi
 ng mga hu
 A-H ay may malawak at
 Ang tatlong titik ng
 pangalan ng Tatlong
 JACC, ang A ay AB-HA,
 Ang Jo-HACC ay Anak, ang
 HACC ay Espirito Santo.
 tatlong kapangyarihan
 kung sabihin ay ALAALA,
 (contendimiento, voluntad).
 ito ang tinumula ang limang
 mga Gawa 4 m (cinco sentidos) na
 EN, PAKINIG, PANGALOY,
 (ver, oir, eler, gustar,
 alalan ng limang ito ay
 angit, na ib
 ikaligtas."

g SALITA na inihinga ng
 lang tinutuk Espirito ng Diyos na
 , sapagka't b. Iyan ang binhi ng
 Diyos sa lupang-katawan
 ng hininga, buhay at
 Iyan ang tinatawag na TAC.
 angangabayo
 ay JAH." (San ng kabanal-banalang
 sina Trinidad). Ang J
 ang sinasabi at ang H ay HAH. Ang

pangalan ng Tatlong Personas. Ang C ay Cris-
 tac, ang A ay Aminatac, at ang O ay Ortac.
 Ang CRISTAC ay pangalan ng ANAK, ang AMINATAC
 ay ESPIRITO SANTO, at ang ORTAC ay AMA. Ang
 OAC na huni ng ibong uwak ay katulad din ng
 sa tahol ng aso ang kahulugan. Ito ay panga-
 lan ng isang mapang na Arkanghel na nagbuhat
 sa mata ng Diyos.

Basahin natin ngayon ang huni ng palaka.
 May isang uri ng palaka na ang huni ay OC, at
 may isang uri naman na ang huni ay AC. Ang
 salitang OC kagaya ng naipaliwanag na sa ti-
 laoc ng manok, ay isang pangalan ng Diyos na
 nagtatangan ng kapangyarihang buo, at ang AC
 ay pangalan ng Diyos noong siya'y nag-iisa na
 kung tawagin ay ANIMA SOLA o ULILANG KALULUWA,
 o ANIMA TAC. Ang dalawang titik ng pangalang
 A-C ay AMINATAC at CRISTAC at ang mga kahulu-
 gan ay kagaya rin ng naipaliwanag na sa tahol
 ng aso.

Ngayon ay basahin natin ang dalawang SA-
 LITA ng pusa. Ang MAO ay sinasabi ng pusa
 kapag nagagalit. Ito ay pangalan ng isang
 Espirito ng Diyos na nagbuhat sa kanyang ma-
 isang mapang na arkanghel na kinasatakn
 ng masasamang espirito. Ang tatlong
 salitang M-A-O ay pangalan ng Tatlong
 MEOROA, AMINATAC, ORTAC. Ang
 salita na laging bukas-bib
 ay isang kabanal-banalang
 taasang Diyos. Ang d

nakasulat sa dibdib ng Diyos at ang kahulugan ay NI-GAUM o NAB GEM. Ang IAO ay pangalan ng Diyos na ibinigay kay Moises. Ang tatlong titik ng pangalang iyan na I. A. O. ang kahulugan ay ISCHIRO, ATHANATOS, OTHEOS, at ang mga iyan ay mga pangalan ng Diyos na kalakas-lakasan, ng Diyos na Walang Kamatayan, at ng Diyos na Kabanal-banalan. Iyan ang nakaputong sa ikapitong Korona ng Mahal na Birhen.

Ang salitang ME ng kambing ay isang pangalan na nakasulat sa palad ng kamay ng Diyos. Iyan ang MATSAC EICKAC na isa sa kanyang mga pangalan.

Ang VE na salita ng tupa ay isang pangalan din ng Diyos. Iyan ang VOLHUM EGOLHUM.

Ang MA ay salita ng baka. Iyan ang dalawang lihim na pangalan ng Kataas-taasang Diyos. Iyan ang MACMAMITAM at ang AMICAMEAMITAM. Ang MACMAMITAM ay ang pangalang ibinigay, at ang AMICAMEAMITAM ay ang pangalang JESUS JAH, mabas at nilabasan. ay ganito:

Iyan ang maikling kasaysayan at kahulugan ng SALITANG nasusulat sa bukas na Aklat "Ipaghanda niya. siya na nangangabayo pangalan ay JAH." Si an ng

Si Jesus ang sinasabi at ang H ay